

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

International Bestselling Author
V.B. EMANUELE

SECRETS OF EUPHORIA

A Club Euphoria Novel

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

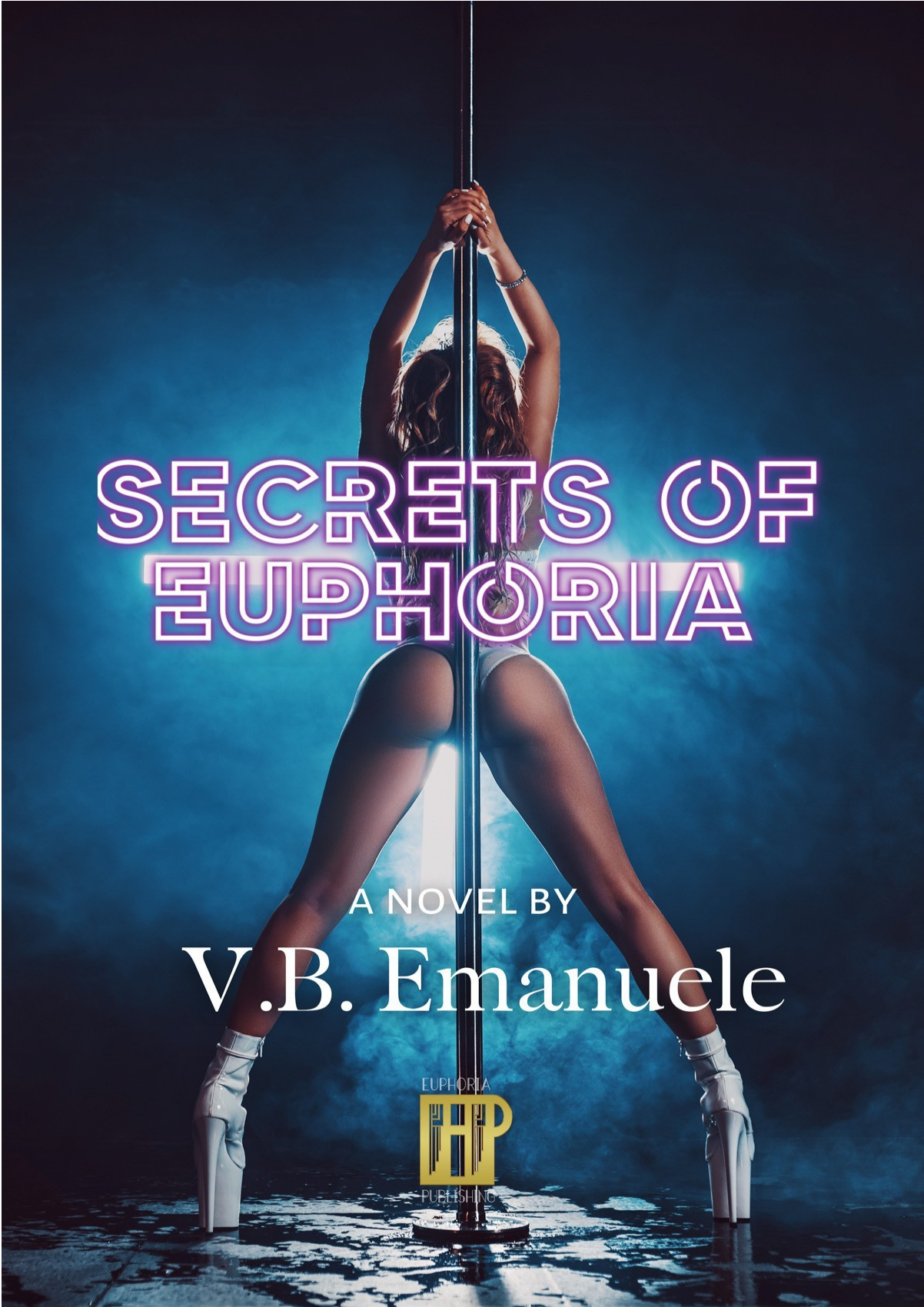
Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

SECRETS OF EUPHORIA

A NOVEL BY
V.B. Emanuele

EUPHORIA
HP
PUBLISHING

Birinci Baskı Telif Hakkı© 2024 V.B. Emanuele tarafından

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, telif hakkı sahibinin önceden yazılı izni olmadan çoğaltılamaz veya herhangi bir şekilde kullanılamaz.

İzin istemek için mvon.management@gmail.com veya vbemanuele.com ile iletişime geçin.

Bu kitapta tasvir edilen karakterler ve olaylar hayal ürünüdür. Yaşayan ya da ölmüş gerçek kişilerle ya da gerçek olaylarla olan benzerlikler tamamen tesadüfidir ve yazar tarafından belirtilmemiştir.

Gerçek bir kişi veya ünlü, şirket ve/veya ürün adlarının kullanımı sadece edebi etki içindir. Tüm ticari markalar ve telif hakları ilgili sahiplerine aittir.

ISBN: 9798876793065 (Ciltsiz)
Ciltsiz İlk Baskı Mart 2024

Kapak Fotoğrafı: CHOASS Kapak
Tasarımı: Michael Von Düzenleme:
Hana Blue C.

Euphoria Yayıncılık 8901
Tehama Ridge Parkway
Suite 127 #617
Fort Worth, TX 76177

Sevgili okuyucu,

*Devam etmeden önce, tuttuğunuzu bilmediğiniz nefesinizi bırakmayı lütfen
unutmayın.*

*Sevgiler,
Valentina*

WARNING

Bu bir Karanlık Aşk romanıdır. Bazı okuyucular için rahatsız edici olabilecek ciddi karanlık temalar ve grafik cinsel içerik içerir.

Spoiler vermeden okumaya başlamanızı çok istesem de, bazı okurların tetikleyicileri olduğunu biliyorum. Ne bekleyeceğinizi bilmeden sizi üzecek bir şeyle karşılaşmanızı istemem. Ayrıca herkesin diğerleriyle aynı tetikleyicilere sahip olmadığını da biliyorum.

Bu nedenle, ilerlemeden önce kontrol etmeniz gerekirse, web sitemdeki **en karanlık** tetikleyicileri sizin için listeledim.

Secrets of Euphoria kitap sayfasındaki tetikleyici uyarıların tam listesi için lütfen vbemanuele.com resmi web sitesini kontrol edin.

CONTENTS

Önsöz

1. Asistan
2. Oyun Evi
3. İtalyanlar
4. Hollywood'un Oyun Alanı
5. Penthouse L.A.
6. Kreş Değil
7. Buraya Beantown demeyin!
8. Seçme Sınavı
9. Gizli
10. Fighting Irish
11. Aziz Patrick Günü
12. Kitty Dior
13. Bir Yalan
14. Aramızdaki Yılan
15. A Sp y.
16. Knight Life Özel
17. Kötü Taraf
18. En İyi Saklanan Sır
19. Şiddetten Önce Seks
20. Miras Kalan Savaş
21. Benim kızlarım
22. Yaşam ve Ölüm
23. Yangın
24. Oda
25. LUXE
26. Sonsöz

YazarAyrıca V.B.

Emanuele Hakkında

Teşekkür

PROLOGUE

LUKE

Geçtiğimiz aylar bizi çok yıpratmıştı. Hepimiz iyi bir nedenden dolayı gergindik. Ama şimdi, Alejandro'nun gidişiyle birlikte, bahar bitmeden ve kulübün genişleme projesinden önce bir mola ve biraz huzur istiyordum. Birkaç yıldır plan buydu ve Euphoria nihayet bu hacmi kaldırabilecek kadar yerleşmişti.

Boston'daki en popüler kulüp bizdik ancak kendimizi diğerlerinden daha da ayırmamız gerekiyordu; Ian'ın koyduğu yüksek çıtayla rekabet edebilmek için oyunlarını geliştirmişlerdi. Bu eklenti daha seçkin bir müşteri kitlesine hitap edecekti.

Elbette, küçük kardeşim Declan pes edip bizim için çalışmaya gelseydi daha iyi olurdu. Seks oyuncakları ve gerçekçi, gerçek boyutlu bebekler geliştiren bir yatırımcı ve yirmi beş yaşında kendi kendini milyoner yapmıştı. Şimdi, otuz yaşındayken, iş detaylarına keskin bir gözle bakarak yüz kırk milyon değerindeydi.

Ancak her zaman kendi işini yapmış, şehirde olduğu her gece dansçılara ve içkiye binlerce dolar harcamayı gerektirmediği sürece Euphoria'ya yatırım yapmakla ilgilenmemiştir. O ve New Jersey, Atlantic City'deki iş ortağı Alessandro Greco, yatırım paralarını ülkenin dört bir yanındaki Casino Otellerine akıttı.

Amber ve Jenna şimdi sahnede idi, biz VIP'deki sahip kabininden izlerken vücutlarını birbirlerine sürüyorlardı. Mavi, pembe ve mor ışıklar ana gösteri salonunun üzerinde şarkılarının ritmiyle dans ediyor, büyülenmiş kalabalık için kusurlu, çıplak vücutlarını aydınlatıyordu.

Tyler yaralanmasından sonraki ilk gecesinin tadını çıkarmak için elinden geleni yapıyordu ama ona kız kardeşinin bu gece dans edeceğini bilerek söylememiştim. Onun yerine, tuhaflaşmasına tanık olmanın komik olacağını düşündüm. Ve öyle de oldu. Yüzünü buruşturdu, birkaç dakika boyunca tiksintiyle izledi. Sonunda yenilmiş gibi göründü.

Amber ve Jenna, onları diğer dansçılardan ayıran sofistike bir zarafet ve özgüven sergiliyorlardı. Bu da bazı yeni kızların onlardan korkmasına neden oluyordu.

Ian tüm kızlara elinden geldiğince iyi bakarken, ben de ışıklar açıkken her zaman birkaç adım önde durarak onların güvenliğini sağladım. Mavi Salon'da VIP'lerimiz için dans ettiklerinde ben de tam oradaydım. Her hareketlerini takip ediyor, azgın erkeklerin seğiren yaraklarını eğlendirmek için seçtikleri kişilere saygı duyduklarından emin oluyordum. Gerçi onları kim suçlayabilirdi ki? Dansçılarımız üst düzeydi ve daha azıyla yetinmezdik.

Tıklım tıklım dolu sergi salonunu taradım, en ufak bir tehdit işaretine karşı tetikteydim. Bir parçam, tuttuğumuz ekstra güvenlikle bile asla tamamen rahatlayamayacağımı biliyordu. Zaten hiçbir zaman tam olarak rahatlayamadığımdan değil. Bu işte olmaz. Ve Euphoria'yı kastetmiyorum. *Diğer* iş. Herkesten sakladığımız sır.

Jade masamıza doğru süzüldü. Uzun, dalgalı sarı saçları, sanki birkaç dakika önce ofisimde onun amını yok ederken elime dolanmamış gibi yerinde duruyordu. Kısa, siyah kesimli merdiven elbisesini düzeltirken bakışlarım onun büyüleyici kıvrımlarını taradı. Chance ayağa kalktı, yana doğru adım atarak onun aramıza girmesine izin verdi. Bir kolumu omzuna atarak onu kendime çektim ve kadehimin kenarını ağzıma götürerek viskiden bir yudum aldım. Boğazımda hoş bir şekilde yandı ve beni içten dışa doğru ısıttı.

Avuçlarını masanın altında uyluğumun üst kısmına dayadı ve tırnaklarını siyah pantolonumun üzerinde gezdirdi. Elbisesinin yatay şeritleri arasından görünen diri göğüs dekoltesine baktım. Bardağımı masaya geri koyarak dudaklarımı kulağına bastırdım. "Bunun içinde ne kadar seksi görüldüğünü tüm odanın görmesini istiyorum."

Dolgun Bordo alt dudağını dişledi ve karşılığında kulağıma doğru döndü. "Ian'ın dans etmem konusunda kuralları olduğunu biliyorsun." Gülümseyerek sahneye döndü, ellerini ağzının etrafında birleştirerek Amber ve Jenna için tezahürat yaptı.

Ian Jade'i işe aldığından beri onun pistte ya da sahnede çalışmasını istemiyordu. VIP'lerimiz kulübe geldiğinde, vücudunu sergilediği takdirde onu ciddiye almayacaklarını düşünüyordu. Bu onu geceleri seksi iş kıyafetlerinden daha açık kıyafetlere geçmekten alıkoymadı.

Kadın ya da erkek hiç kimsenin ona saygısızlık ettiğine şahit olmadım. Yapmış , Ian ya da ben farkına bile varmadan onları bir yere sürükler ve kıçlarına tekme basar ya da daha kötüsünü yapardı. Dalga geçilecek biri değildi. Ve Tanrı benim kötü kalpli kadınıma meydan okuyan *herkese* yardım etsin. Uzun boylu olabilirdi ama öfkesi kısaydı.

Telefonunu kocaman göğüslerinin arasından çıkardıktan sonra "Ugh," diye inledi.

"Sorun nedir?" Hepimiz dikkatimizi tekrar ona çevirdiğimizde sordum.

"Kızlardan bazıları bu gösteri yüzünden kuliste kavga ediyor ve benim bunu halletmem gerekiyor."

Chance gözlerini devirdi ve tekrar son performans odaklanırken onu dışarı çıkardı. Hem karısı hem de en iyi arkadaşı avuç içlerini amcıklarına siper ederek ikiye bölündü. Göz kamaştırıcı finali alkışlayan ve tezahürat yapan kalabalığın uğultusu kulakları sağır ediyordu. Bir anda sahne görevlisi koşarak sahneye çıktı ve onların inmesine yardım etti.

Ortadan kayboldukları anda sırtarak masaya vurdum. "Gördün mü Tyler, o kadar da kötü değilmiş."

"Umurumda değil." Omuz silkti ve minnettar görünmek için elinden geleni yaptı. "Neredeyse hayatımı kaybediyordum ve onun tekrar sevdiği işi yapıyor olmasından mutluyum." Bakışlarını yeniden bana odaklamadan önce sessizce eğlenen Ian'a kısa bir süre baktı. "Sanırım burası çıplaklar plajıymış gibi davranacağım."

Kaşlarımı kaldırdım, öne doğru eğildim. "Az önce ne dedin sen?" "Sadece kendi kız kardeşimi cinselleştirmeyeceğimi söyledim-" "Hayır!" Havladım. "Plaj olayı."

"Oh," diye kıkırdadı, "*burası çıplaklar plajıymış gibi davranacağımı* söylemişim?"

Ian'a döndüm. "Konuştuğumuz kulüp genişlemesi için bir fikrim var!"

"Ne?" Chance ve Ian birlikte sordular.

Chance'e döndüm. "Sabah benimle L.A.'e uçabilir misin?"

Ian'ın yeni jetini alacağız."

"Bekle, ." Ian elini uzattı ve parmaklarını şıklattı.

Dikkatimizi ona yönelttik.

"Hadi yukarı çıkalım."

Kabinden çıktık ve ofisine doğru ilerledik. Kapıyı arkamızdan kapatmadan önce geçmemize izin vermek için kenara çekildi. Masasına doğru yürüdü ve elleriyle masayı kavrayarak kenarına tünedi. Ben odada dolaşırken Tyler ve Chance kanepede oturuyordu.

"Luke," diye başını salladı Ian, "benden izin almadan uçağa binemezsin."

Chance homurdandı. "Ona hayır mı diyeceksin?" Ian'ın kaşları çatıldı.

Jenna hayatımıza girdiğinden beri, o ve Chance her konuda bir ileri bir geri giderlerdi. Chance, gezegende boğazına yumruk yemeden ya da öldürülmeden Ian'ı kasten kızdırabilen tek kişiydi. Aralarındaki ilişkiyi asla anlayamayacaktım ama etkileşimlerini izlemek eğlenceliydi.

Çoğu zaman arkama yaslanıp Ian'ın beklerdim. Elbette böyle bir şey olursa devreye girip Chance'i korumam gerekecekti. Bunu yüksek sesle kabul etse de etmese de o bizden biriydi.

"Sorun değil." Omuz silktim. "Ticari uçakla uçabiliriz. Büyütülecek bir şey değil."

Ian statüsüne her şeyden çok değer verirdi ve çok acil bir durum olmadıkça ticari uçakla uçmayı nadiren düşünürdü. Jeti aldığından beri artık Valentino ve Giovanni'den uçak ödünç almak zorunda kalmıyorduk, ki eminim bunu takdir ediyorlardır.

"Siktir," diye mırıldandı Ian. "Bunu alabilirsin. Sabah havacılıkla irtibata ."

"Detayları sormadan mı?" Tyler kıkırdadı. "Bu ikisine çok kolay teslim oluyorsun."

"Seni tekrar hastaneye yatırmamı ister misin, Ty?"

Tyler kollarını kavuşturmuş, cevap vermeye hazır bir şekilde ters ters bakıyordu ki ofisin kapısı açıldı. Declan kendini beğenmiş ve kendinden emin bir şekilde içeri girdi, ayık ya da sarhoş, kendini her zaman böyle taşırdı. Neredeyse bana tıpatıp benziyordu. İkimiz de 1.80 boylarında, zeytin tenli, aynı şekilde şekillendirilmiş çikolata rengi saçlara sahiptik ve sakallarımız da aynıydı; çenelerimize doğru sıkıca kesilmiş sakallar.

Dikkatimizi ona yönelttik ama o yerde durdu ve siyah bir kokteyl peçetesiyle boynundaki pembe ruju silerken her birimizi inceledi. "Ne?"

Chance, Declan'a taktığı lakabı kullanarak, "Bir toplantı yapıyoruz, Copy Paste," diye cevap verdi.

Tek farkımız benim her iki kolumda da dövme varken onun sadece sol kolunda olmasıydı. Hem çocukken hem de yetişkinen sık sık ikiz olduğumuz sanılırdı.

"Siktir git sarışın, bu gece seninle uğraşamayacak kadar sarhoşum." Bu lakaptan nefret ediyordu. Oturma alanındaki siyah deri sandalyelerden birine çöktü ve tembelce bir el salladı. "Devam et."

Chance cevap vermek için ağzını açtı. "Sen-"

Konuşmaya devam ederken Ian'ın sabrı tükenmek üzereydi. "Daha önce de açıklamaya çalıştığım gibi," dedi, "aramayı yarın halledeceğim." Tyler'a sert bir bakış attı, ifadesi tamamen işle ilgiliydi. "Luke'un vereceği ayrıntılara ihtiyacım yok. Hiçbirinizin aksine, ben ona sorgusuz sualsiz güveniyorum."

Chance oturduğu yerde kıpırdandı. "Ty, onun için adam öldürdüm, onun için vuruldum ve o hâlâ yaptığım ya da söylediğim her şeyi sorguluyor."

Dişlerini sıkarken Ian'ın boynundaki damar şişkinleşti. "Sakın bir daha bu konuyu açma." Tedirgin bir şekilde masadan kalktı ve kollarını göğsünde kavuşturdu. "Jake zaten dışarıda bıraktığımız pisliği temizlemekte yeterince zorlandı. İşlerimi düzensiz yürütmediğimi biliyorsun, ama lanet olası Mussolini dağınık bir şekilde saldırdı ve bununla başa çıkmanın tek yolu da aynıydı."

"Ne zaman ayrılmayı planlıyoruz?" Konuyu değiştirmeye hazır bir şekilde sordum. Ian'ın ablası Sierra son zamanlarda çok soru soruyordu ve bunun hassas bir konu olduğunu biliyordum. Ian bu konuda konuştuğu kadar da öfkeleniyordu. Özel olarak, tüm bu olanlar yüzünden ne kadar kızgın olduğunu ve kız kardeşiyle olan ilişkisinin ne kadar zorlandığını zaten ifade etmişti.

"Eğer her şeyi yeterince erken halledebilirim," diyerek telefonunu cebinden çıkardı, "sanırım öğleden sonra erken saatlerde."

"Oluyor?" Declan araya girdi.

Ian bir süre sessizce ona baktı ve sonunda, "Yarın kulübün genişlemesi için bazı şeyleri kontrol etmek üzere Kaliforniya'ya gidiyorlar," dedi.

"Ben ," diye sıırıttı, "ve dışarıdaki kardeşimi özledim."

Tyler güldü. "Sikişmek ya da içmek dışında kulüple hiçbir şey yapmak istemiyorsun."

"Haksız değil," diye kabul ettim, dudaklarımın kenarına bir sırıtma yerleşti.

"Kulübü neye genişletiyorsunuz?"

"Bu sizi ilgilendirmez," diye cevap verdi Ian hiçbirimiz cevap veremedi. "Sen ve Alessio işin bir parçası olmak istemediğinizi birçok kez açıkça belirttiniz. Ofisimden defolup gidebilirsin. Şimdi."

Declan kıkırdadı. "Ah, işte yasadışı işler burada devreye giriyor, değil mi? Bir bakalım," diye düşündü parmağını çenesine koyarak. "Mafya faaliyetlerini zaten gizliyorsun, yani mesele o değil."

Ian'ın gözleri kısıldı ve dudakları ince bir çizgi halinde sıkıştı. Yanında durduğumda yayılan öfkeyi hissedebiliyordum. Göğsünden alçak bir gümbürtü yükseldi.

Declan'ın bakışları parladı. "Seks kulübü mü?" Öne doğru eğildi, dirseklerini dizlerine dayadı. "Lütfen Tanrım, bana bir seks kulübüne çevirdiğini söyle!"

Dördümüz de dikkatimizi tekrar ona yöneltmeden önce belli belirsiz, bilmiş bir bakışı paylaştık.

"Kahretsin, evet!" Arkasına yaslandı ve ellerini tek bir çırpışla birbirine kenetledi. "Ben gidiyorum. Bu boku benden başka kim daha iyi yönetebilir?"

"Bunu söylediğime pişman olacağım," diye nefes aldı Ian, "ama haksız değil."

"Gelmiyorsun!" Sesimi alçaltmadan önce tükürdüm. "Sen bunun bir parçası değilsin."

"Peki Chance?!" Declan şeytani bir sırıtışla parmaklarını başının arkasında birleştirdi. "O lanet olası bir aktör! Baksana ne kadar güzel!"

"Sonunda, üzerinde anlaştığımız bir şey var." Chance kendini beğenmiş bir sırıtışla kollarını kavuşturdu.

Declan koltuğun kenarına kaydı, yüzünde Ian'ın elinde olduğunu bildiğini söyleyen bir ifade vardı. "Burayla ilgili her şeye bir milyon dolar yatırırım!"

"Gidiyor!" Ian ve Chance birbirlerinin bakışlarını yakalamadan önce hep bir ağızdan bağırdılar. Ian daha sonra Tyler'a döndü. "Seyahatini birkaç gün erteleyebilir misin? Yasal işlemler için sana burada ihtiyacım var."

Tyler memnun görünmüyordu ama yine de başını salladı. "Mila beni öldürecek, ama tamam."

YARDIMCI

JADE

Bay Knight'ın kişisel asistanı olmanın avantajları vardı. Onun için çalıştığım yıllar boyunca *her şeyi* öğrenmiştim. Her şeyi. Lanet olsun. Sır. Yasal ya da yasadışı, yine de her zaman hiçbir şeyden haberim yokmuş gibi davranmak zorundaydım.

Euphoria'nın ilk gününden beri Ian'la birlikteydim ve ona ilk ismiyle hitap etme hakkını kazanmıştım. En azından kapalı kapılar ardında.

Highways'de buluştuk. New York'un neredeyse otuz bir bin nüfuslu mükemmel küçük kasabası Ithaca'daki tek striptiz kulübüydü. Pazar günleri teşvik amacıyla sunulan 4.99 dolarlık pırzola speşiyali nedeniyle insanların gıda zehirlenmesi geçirmesi yüzünden burası çoktan kapanmıştı.

Euphoria'ya hiç benzemiyordu. Highways kirliydi ve personelin müşterilerle paylaştığı tek bir banyosu vardı. Çürümüş ahşap paneller lavabonun üzerindeki çatlak aynayı çerçeveliyordu ve duvarlardaki kurumuş, kabuk bağlamış sıvının menii olduğundan emindim. Her zaman kulübün arkasına çömelirdim; diğer dansçılardan biri gözcülük yaparken küçük, ağaçlık bir alandaki küçük geçidin karşısında. Ben de aynısını onun için yapardım.

Kulüpteki tek direk hiç temizlenmedi. Kırmızı, yeşil ve sarı ışıklar kulüp sahibinin izin verdiği tek renklerdi. Diğer dansçılar ve ben şaka yollu ana ve tek sahneyi kavşak olarak adlandırdık. Orada

Müzik parçası yoktu. Sadece yaşlı, dumanlı, monoton bir erkek DJ, sanki küçük bir kasaba panayırında sosisli sandviç yeme yarışmasını kazanmış gibi isimlerimizi anons ediyordu.

Barın önünden hızla geçtim, bir tepsi içki aldım ve sırtı bana dönük bir adama yaklaşımadan önce müdavimlere dağıttım. Beyzbol şapkası . Onu gördüğüm anda neredeyse tepsiyi düşürüyordum. Bu kadar seksi erkekler ya da Boston Red Sox şapkası takanlar böyle yerlere girmeye cesaret edemezdi. Bu bir intihardı. Ama endişeli görünmüyordu ve 'New York Yankees'i seven sahibi belli ki bunu henüz görmemişti.

İçkisini dikkatlice kare karton bardak altlığına bıraktım ve kıyafetinin geri kalanını inceledim. Kaslı pazularını ortaya çıkaran koyu gri V yaka bir tişört giymiş, lacivert bir kot pantolonla eşleştirmişti. Bakışlarını benimkilere çevirdiğinde kendimi toparlayarak gülümsedim ve o eski ahşap kapıdan içeri giren her yeni insanı karşıladığım gibi onu da karşıladım.

"Hoş geldin yabancı."

Bardağın kenarını ağzına götürmeden önce dili alt dudağının üzerinde gezindi. İçkisini yudumladıktan sonra yere bıraktı. "Buradaki hiç kimseye benzemiyorsun. Adın ne senin?"

"Sen ve Jade Sinclair de öyle." Ona neden gerçek adımlı söylediğimi bilmeden bakışlarımı kaçırdım, tepsiyi masaya bıraktım, sonra avuçlarımı yüzeye yasladım. "Senin gibi insanlar buraya asla gelmez."

"DALLAS JAMESONNN SAHNEN HAZIR," DJ bir mikrofona hafifçe yüksek perdeden bir geri bildirimle duyurulur.

Seksi adam bu ses karşısında kaşlarını kaldırdı ve başını salladı. "Vay canına, bu... çok fazla."

Bir elimi kalçama homurdandım. "Neden buradasın?"

Cevap vermeden önce derin düşüncelere dalmış gibiydi. "Yeni bir kulüp yeri açmak için bazı iş planlarım var, bu yüzden en iyi arkadaşım ve ben ülke çapında seyahat ediyor ve bazı rakipleri kontrol ediyoruz. Eski kulübümü yeni kapattım."

"Ve sen **buraya** mı geldin?" Kıkırdadım.

"Ithaca... şirin. Buranın bir kamyon durağından bebek sahibi olmuş bir bara benzeyeceğini bilmiyordum."

"Doğru." Alt dudağımı ısırdım. "Peki arkadaşın nerede?"

Omuz silkti.

"Otele döndü, kendini iyi hissetmiyor." Dehşet içinde sahneye baktı.

"Muhtemelen daha iyi durumdadır." Bakışlarımı dansçıya sonra tekrar ona çevirdim. "Burası tam bir bok çukuru."

Eğlendiğini gizlemeye çalışıyormuş gibi dudaklarını büzdü. "Peki ya sen Jade Sinclair?" Başını eğdi ve kadehini ileri geri çevirdi.

"Peki ya ben?" "Ne zaman dans ediyorsun?"

"Oh, hayır." Başımı salladım. "O huysuz kıçlı direğe bir daha binmem için bana para veremezsin."

"Ne?"

"Bugünlerde sadece özel danslar yapıyorum." Zavallı adamı kovmak istemediğim için konuyu değiştirmeye hazırlandım ama müziğin sesi sonuna kadar açıldı.

Ayağa kalkarak parmaklarını dirseğime doladı ve kulağıma doğru eğildi. "O zaman daha özel bir yere gidelim."

Görüldüğünden daha iyi kokuyordu, tabii bu mümkünse. Odunsu burbon ve biraz narenciye. Ama tek görebildiğim dolar işaretleriydi. Cüzdanını kurutacaktım. Uğursuz bir gülümseme dudaklarımı çekti. Elini elime aldım ve müdavimlerden biri için dans etmek zorunda kalmadığım için mutlu bir şekilde, taşlanmış kot sütyenim ve yüksek kesim eşleşen şortumla kalabalık barın içinden geçtim.

Onu özel odalardan birine götürdüm, kapıyı kapattım ve etrafımda döndüm. "Yapma!" Yırtık kahverengi deri koltuğa oturmaya hazırlanırken onu azarladım.

Dondu kaldı, aval aval bana bakıyordu.

"İşte." Odanın yan tarafına geçip tahta sandalyelerden birini aldım ve 1980'lerin buz pateni pisti desenli, lekeli halı kaplı zeminde sürükleyerek odanın ortasına getirdim. "Buraya oturabilirsin."

Elini çenesine götürdü ve özenle kesilmiş siyah sakalını okşadı. "Neden dans etmek istemiyorsun?"

"İstiyorum." İçimi çektim ve patronumun beni duymaması için bir adım daha yaklaştım. "Dinle, burada konuşamayız, eğer sen-"

Elini arka cebine attı ve cüzdanını çıkarıp açtı. Elindeki tüm parayı saçarak bana uzattı.

"Uh," diye inceledim, "bu biraz fazla." Onu soymayı planlıyor olsam da, bu kadar çok nakit para taşımasını beklemiyordum; bir sürü yüz dolarlık banknot.

Sandalyeyi kendine doğru çekti ve oturdu. Kendi müziğimiz yoktu, bu yüzden iki oda ötedeki barda çalan rock şarkısıyla dans ettim. Duvarlar tavana kadar yükselmeyordu, bu yüzden içerideki herkes her şeyi duyabiliyordu.

devam etti. Şarkı bir sonrakine geçtiğinde, komşu odadan inleme sesleri duyuluyordu.

Ödediği para yüzünden beni becermek isteyeceğini tahmin ediyordum ama deneyen diğer erkekler gibi değildi. Beni tutmadı ya da saygısızlık etmedi. Kendi hızında dans etmeme izin verdi. Para veren her erkekle yaptığım gibi onunla da dalga geçtim. Şarkı boyunca onun etrafında, üzerinde dans ettim ve avuçlarını çıplak göğüslerime yerleştirirken kendimi ona sardım.

Sözlerimi bitirdiğimde, sonunda konuşmadan önce sonsuzluk gibi gelen bir süre boyunca bakışlarıma baktı. "Sen kesinlikle bu cehenneme ait değilsin."

Homurdanarak kucağından geri çekildim. "Yok artık." Eğildim, kıyafetlerimi topladım ve sanki seksi olmak umurumda değilmiş gibi onları tekrar giydim. "Sen de öyle, özellikle de o şapkayla."

"Şey," kot pantolonunun üzerinden sikini düzeltti, "buraya geldiğim için memnunum. Doğrusu, yanlış bir yola saptık."

"Dediğini sanmıştım-"

Bir elini kaldırdı. "Söylediklerim doğrudu ama yanlış bir yola saptık ve bu yüzden sadece gece için durmayı planladık. Arkadaşımın dinlenmeye ihtiyacı vardı zaten." Ayağa kalktı. "Evli misin?"

İçimi çektim.

"Asla." "Çocuklar mı?"

Başımı salladım. "Bir kızım var."

"Red Sox ve Patriots hakkında ne düşünüyorsun?"

Kıs kıs güldüm. "Onlardan nefret ediyorum."

"Bunun üzerinde çalışacağız."

"Ne?!" Başımı geri çektim. "Bir kucak dansından sonra sizinle kaçmayacağım, Bay..."

"Şövalye." Sırıttı. "Ian Knight, ve senden evlenme teklif etmiyorum. Sana bir iş teklif ediyorum."

"Nakit, çek ya da kartla sikişmem." Parasını geri vermeye çalıştım. "Geri alabilirsin. Zaten patronum özel dans paramın yüzde yetmiş beşini alıyor."

"Kahretsin." Alay etti. "Hayır." Elimi nazikçe geri itti. "Bir asistana ihtiyacım var."

"Neden ben?" Çok şüpheliydim ve onun uzun boyu, esmerliği ve yakışıklılığı beni cezbetmiyordu.

"Neden sen değil?"

Kırmızı bir ışık üzerimizden geçerek yüzümü buruşturmama neden oldu. "Tanrım, bu lanet ışıklardan nefret ediyorum. Kendimi ucuz bir büfede ısıtıcı ışığın altında kızarmış biftek gibi hissediyorum."

"Direkteki kız kesinlikle bacaklarının arasından servis yapıyordu."

O soğukkanlılığını korurken ben kendimi tutamayarak yüksek sesle kıkırdadım. Bu kadar komik bir şaka yapabilen ve yüzünü asmayan birinin bir sürü sırrı vardı. Pekâlâ, Bay Gizemli.

"Bayan Sinclair," diye devam etti, "sanırım konuşmak için daha temiz bir yere gitmeliyiz. Burada dururken cinsel yolla bulaşan hastalık kapacakmışım gibi hissediyorum." Elini cebine attı ve tekrar cüzdanını çıkardı. Bir kart çıkarıp uzattı.

Siyah kartviziti parmaklarımın arasında gezdirerek inceledim. "Ortaya çıkabilecek diğer işlerin yanı sıra temiz bir beyefendiler kulübü işletmeyi vaat eden bir adam için çalışmayı tercih edersen, ben Boston'da bir asistan arıyorum." Gitmek için döndü.

"Yine mi, neden ben?" Arkasından seslendim.

Etrafında döndü. "Sen benim için dans eden ve beni sertleştiren ama beni becermeye çalışmayan ilk kadınsın. İşini fazlasıyla iyi yaptın. Bence birlikte harika iş çıkarırız. Toplar senin sahandaki. Kelime oyunu yok." Gitmek için döndü, ama geri döndü. "Bizimle görüşmeye karar verirseniz ve teklifimi beğenirseniz, yeni kulüp renklerini seçmenize izin vereceğim." Eski, lekeli asma tavan döşemelerini ve çürümüş açıklıklarda açıkta duran kabloları inceledi. "Patronun vurulmalı. Burası tam bir ölüm tuzağı."

"Bütün parayı çalmışlar!" Deneyimli dansçılarımızdan Raven, ben kapıdan içeri girerken soyunma odasında çığlık atıyordu. Uzun siyah saçları ne tür bir itiş kakış yaşanmış olursa olsun dağılmıştı.

"İşte yine başlıyoruznn," diye şarkı söyledi Trina, uzun, ipeksi siyah saçlarını mor bir fırçayla tararken. **"Siz sürtüklerin sakinleşmesi gerekiyor. Bu konuda dırdır eden son kız ortadan kayboldu."** Bu doğru olsa da, onları korkutmaya çalıştığını biliyordum. **"Amber ve Bayan Knight muhteşemler. Sen sadece kıskanç bir dangalaksın."**

"Her neyse, biz sadece Charity'den hoşlanıyormuşuz gibi yaptık." Kirsten bir adım öne çıktı, topukları siyah çimento zeminde tıkırdıyordu. **"Jade, çalıştığım yerden neler olduğunu duydum ve yardım etmeye geldim."**

Bunny alay etti. "Şu dışarıdaki kızlar-"

"DUR!" Bir parmağımı kaldırdım. "Herkes !"

Dikkatimi önce Trina'ya, sonra da Kirsten'a çevirdim. "Siz ikiniz! İşinizin başına dönün. Siz bayanlar daha iyi bilirsiniz."

Gitmek için döndüler.

"Kirsten," diye seslendim iç çekerek. Etrafında döndü.

"Teşekkürler." Diğerlerinin ona ne için teşekkür ettiğini bilmelerine izin vermedim; olanlarla ilgili bana daha önce mesaj atmıştı.

O ve Trina gözden kaybolur kaybolmaz, geriye kalan beş kişiye döndüm, üçü kulüpte sadece dört aydır çalışıyordu; Bunny, Paris ve Serenity. "Hanımlar, endişenizi anlıyorum ama Amber zaten her zaman başroldeydi. Ve tek yaptığımız Bayan Knight'ı rutine eklemektir. Eskiden o da başroldeydi. Değişen bir şey yok."

"Bu adil." Bunny gülümsedi. "Üzgünüm, bilmiyordum."

"Ben de üzgünüm." Serenity memnuniyetle başını salladı. "Onu henüz dans ederken görmemiştik, o yüzden biraz kafamız karıştı ama anlıyorum."

"Buranın sahibi o," elimi kalçama götürdüm, "yani istediği zaman istediği şeyi yapabilir." *Knight ailesine karşı son derece korumacıydım ve Jennayı ilk tanıdığımdan beri seviyordum. Eğer bu kızlar onun hakkında bana meydan okuyacak olurlarsa, hiç şüphesiz patlayacaktım.*

"Paris kollarını porselen göğsünde kavuşturdu ve kestane rengine boyanmış atkuyruğunu savurdu: "Bence Bayan Knight'ın kendi kulvarında kalması gerekiyor çünkü o bir dansçı değil. Sahibi de değil! O patronun karısı ve üst katta kalıp o veletleri yetiştirebilir. Anne olmayı bile hak etmiyor. Ne tür bir anne soyunur? Muhtemelen-"

"Paris," diye mümkün olduğunca sakın bir şekilde konuştum, Jenna hakkında bu kadar saygısızca konuştuğu için *Charity 2.0'a* karşı giderek artan öfkeme rağmen. Kendimi onu parçalara ayırmanın eşiğinde hissediyordum.

Narin kaşlarını kaldırdı ve uzun takma kirpiklerini dramatik bir şekilde dalgalandırdı.

"Benimle gel."

Diğerleri birkaç adım geri çekilip onun eşyalarını toplamasını izlerken oda sessizdi. Onu soyunma odasından çıkarıp arka çıkışa ulaşana kadar birkaç koridordan geçirdim.

Sağ tarafta, sonunda gizli bir odaya giden kısa bir koridor vardı. Biriyle hızlı ve gizlice ilgilenilmesi gerektiğinde buraya götürülürdü. Kimsenin bu odadan bahsetmesine bile izin verilmiyordu ve kulüp yönetimi sanki böyle bir oda yokmuş gibi davranıyordu. İçeride işi halletmek için gereken tüm aletler vardı.

Çıkışa yaklaştığımda binanın güvenlik amiri kaşlarını kaldırdı. Tek kelime etmeden, geniş gözlerle ona baktı, sonra ben kendimden emin bir şekilde yürürken bana döndü.

Ona doğru döndüm. "Sadece bir dakika sürecek."

Bir kez başını salladı. "Senin için halletmemi ister misin?"

"Bunu ben hallederim, teşekkürler James," diye seslendim omzumun üzerinden, Paris'i izleyerek.

Endişeyle ona dönerek, "*Yardım et lütfen*," diye seslendi ama adam soğukkanlı bakışlarını karşıya kaydırdı.

Dikkatimi tekrar elimdeki işe vererek küçük bir cam kapağı kaldırdım ve işaret parmağımı sensöre bastırdım. Yumuşak bir bip sesiyle kapının kilidi açıldı ve kapıyı iterek açtım, önce onun girmesini işaret ettim.

İçeri adım attığımızda hareket sensörleri devreye girdi ve ışıklar teker teker yanıp sönererek odayı parlak bir floresan ışığıyla aydınlattı. Biz içeriye doğru ilerlerken temizlik malzemelerinin steril kokusu havayı doldurdu.

"Bay Knight'ın söylediklerinizi duymadığına sevinin. Buraya kadar bile gelemezsiniz."

Ses geçirmez odayı inceledi. "Bu da ne böyle?" Bana doğru döndüğünde gözleri dehşet içinde açıldı. Bakışları arkamdaki duvara yaslanmış, bir dizi uğursuz aletle dolu masaya sabitlendi. Her şekil ve boyutta işkence aleti masanın üzerindeydi; ölümcül tuzaklar, keskinleştirilmiş kemik testereleri, her şekil ve boyutta bıçaklar, silahlar, çiviler, zincirler ve kancalar.

Luke bu odayı *Oyun Alanı* olarak adlandırıyordu. Bundan büyük keyif alıyor ve değer verdiği kişilere haksızlık edenlere eziyet etmekten zevk alıyordu. Bu yüzden Ian'ın kirli işlerinin çoğunu o yapıyordu.

"Aman Tanrım! Bu da ne böyle, korku filminden fırlamış gibi?" Dikkatini tekrar bana verdi. "Sen de kimsin lan?!"

"Şövalyeler hakkında şikâyetle bulunman gereken biri değil." Cevap vermek için ağzını açtı ama sözünü kestim. "Gitmene izin verecek ve bir daha araziye adım atmamanı söyleyecektim."

Kıkırdadı ama kahkahası hemen yerini şüpheli bir sessizliğe bıraktı. "Sen mi?" diye sordu, bana inanmayarak bakarak. "Bu yeni kızlar için bir tür kabul töreni mi? Bu sadece bir şaka, değil mi? Ha ha, çok komik."

"En büyük hatan yapabileceklerimi hafife almak olur. Bu yönümü çok az kişi görebiliyor." Dudağımın kenarı yukarı doğru kıvrıldı, "Yine de sanırım bir bakıma onur duymalısın."

Gözleri korkuyla irileşti. "Şaka yapıyordum, ama belki de favorileri oynamasının aptalca olduğunu düşünüyorum. Ve kiminle uğraştığın hakkında hiçbir fikrin yok."

Kulüpte mutlu ve sosyal görünmüş olabilirim ama içten içe, gerektiğinde çöpü dışarı atmaktan korkmuyordum. Özellikle de bu *çöpler* ailem hakkında konuşuyorsa. Ve tüm yaşadıklarımızdan sonra, şu anda tam olarak olduğumuz şey buydu; *aile*.

Ian'ın benim için sadece iki kuralı vardı: **Temizleyemeyeceği bir pislik yapma ve yakalanma**. Ben de bu güveni asla boşa çıkarmadım, bu yüzden savaşlarımı hep akıllıca seçtim. Ama kulüpte bir kez daha sıçıp batırma riskini göze alamazdım.

Köşedeki kameraya bakarak erkeklerden herhangi birinin izleyip izlemediğini merak ettim. Buraya daha önce sadece iki kez gelmişim ve ikisinde de Luke kameradan . İyi olduğumdan emin olmak için değildi. Kendi başımın çaresine bakabileceğimi biliyordu. Onun yerine, birini öldürmem onu tahrik ettiği için izliyordu.

Dişlerimi sıkıp gözlerimi kısarak ona baktım. Elimi elbisemin arkasına Seecamp .380'i küçük kılıfından çıkardım. Ian her zaman silah taşımam konusunda ısrar ediyordu ama çalışırken giydiğim kıyafetler nedeniyle, yine de işimi görecektir bir gizliliğe ihtiyacım vardı. Alnına nişan aldım. Hiç pişmanlık duymadım.

"Aman Tanrım!" diye feryat ederek odanın içine doğru geri çekildi. "SEN DELİ BİR KALTAK MISIN?!" Sözleri odanın kalın, dolgu duvarlarında kayboluyor gibiydi. Gürültü önleyici malzeme her türlü sesi emerek alanı ürkütücü derecede sessiz ve izole bıraktı. "SEN DAR-"

Başımı eğerek kötü kötü sııttım. "Hiç tereddüt etmeden."

BANG!

Vücudu yere düştü ve ben sol kulağımı tuttum. "Ah!" Silahı kılıfına geri yerleştirerek, kanının üzerime sıçramadığından emin olmak için kontrol etmeden önce kıyafetlerimi düzelttim. Hâlâ temiz olan tenime gülümseyerek ona baktım, sonra kapıya doğru yürüdüm, kapıyı açtım ve çınlayan kulaklarım ve yüzümdeki başarı ifadesiyle koridorda ilerlemeye başladım.

James'in kaşları çatıldı ve ben onu tekrar geçip koridordan asansöre doğru dönerken bir kez başını salladı. Tırnaklarımı kulaklarıma geçirerek tarif edilemez tiz sestten kurtulmaya çalıştım. Asansör açıldığında, Amber ve Jenna'yı görmek için yönetici lobisine doğru yürüdüm. Etrafımda döndüler.

"Hey!" diye hep bir ağızdan beni selamladılar.

"MERHABA!" Gözleri büyüdüğünde onlara bağırdığımı fark ettim. "Özür dilerim," diye normal bir ses tonuyla tekrar denedim. "Bu gece harika iş çıkardınız hanımlar. Orada çok ateşliydiniz!"

"Teşekkürler," diye gülümsedi Amber.

"Teşekkür ederim." Jenna gülümsedi. "Tekrar orada olmak harika bir duyuydu, yalan söylemeyeceğim."

"İyi misin?" Amber ben tekrar kulağımı karıştırırken sordu.

"Evet." Ian'ın ofisine bakarak kıs kıs güldüm. "Orada olma ihtimalleri var mı?"

Başlarını salladılar ve Jenna, "Evet, bir toplantıyı bitiriyorlar," diye cevap verdi.

Ofiste süzülerek ilerledim, masamdaki dolabın kilidini açıp çantamı alırken topuklarım mermer zemine vuruyordu. Çantamı omzuma attığımda kapının açıldığını duydum ve adamların dışarı çıktığını gördüm. Yüzümde kararlı bir ifadeyle Luke'a doğru yürüdüm ve ellerimi göğsüne koyarak onu nazikçe ofise geri götürdüm.

"Ne ?" Kafası karışmıştı, kıkırdadı.

Etrafımda döndüm. "Bay Knight, sizinle bir saniye görüşebilir miyim?"

Kaşlarını kaldırarak odaya geri döndü ve kapıyı arkasından kapattı. Sözlerimin hangi ses tonuyla çıktığından emin olmadığım için kapıdan olabildiğince uzakta olmak istedim. Odanın ortasına doğru ilerledim. Anladılar ve beni takip ettiler.

"Dansçılardan birini öldürmüş olabilirim ya da olmayabilirim," diye fısıldadım.

"Tanrım, Jade." Ian avucunu ağzının üzerinde gezdirdi.

Elleri kalçalarında duran Luke, "Kim ve neden?" diye sordu.

"Yeni kızlardan biri. Paris'ten."

"Jen ve Amber yüzünden sorun çıkaran kızlardan biri miydi?" Ian sordu.

"Evet," diye başımı salladım, "senin ve çocukların hakkında da kötü konuştu, ben de doğru olduğunu düşündüğüm şeyi yaptım."

Luke'un dudaklarında bir gülümseme belirdi.

Ian metanetini korudu. "Bizim hakkımızda kötü konuştuğu için çalışanlarımdan birini mi öldürdün?"

"Aynen öyle."

Bakışları öfkeye dönüştü. ", nerede o?" "Oyun parkında."

Telefonunu ceketinin cebinden çıkarırken derin bir nefes aldı. "Luke, onu eve götür." Telefonu kulağına götürdü. *Oyun alanının temizlenmesi gerekiyor.*

Luke avucunu sırtıma koydu, beni uzaklaştırmaya hazırdı ama ben kendimi tuttum. "Delirdin mi sen?"

Ian telefonunu bir kenara bıraktı ve ellerini ceplerine soktu. "Kızgın değilim. Hepimizin bazı açılardan hâlâ gergin olduğunu biliyorum ama sırf ailem hakkında ileri geri konuşuyorlar diye insanları öldürmeye kalkamayız. Günde en az on kişi öldürecekimize eminim."

"Özür dilerim," diye iç geçirdim, "olanlardan sonra işimi şansa bırakmak istemedim."

"Bunu takdir ediyorum. Yıllar boyunca benimle kötü şeyler yaşadın, ama insanlar hakkımızda kötü konuşursa, bir dahaki sefere onları kovalım. O kız-"

"Jenna'nın anne olmayı hak etmediğini söyledi ve çocuklara velet dedi!" Sesimdeki öfke ve hayal kırıklığını kontrol edemeyerek ağzımdan kaçırdım.

"-ölmeyi hak etti." Dikkatini Luke'a çevirerek küstahça sırtıttı. "Evlene onunla."

"İyi geceler, kardeşim." Luke gözlerini devirdi ve beni ofisten dışarı çıkardı.

Luke garaj yoluma girdi ve tek arabalık garaj kapısının önüne park etti. Açık gri kolonyal tarzda, beyaz süslemeli ve kırmızı kapılı üç katlı evi milyonuncu kez inceledi. Bodrumu da dahil ederseniz dört katlıydı. Asistanlık işini kabul ettiğimde Ian'ın Madison'a ve bana aldığı evdi. Hiçbir masraftan kaçınmamıştı.

"Arka tarafa park etmek ister misin?" Garajın yanında, müstakil iki arabalık bir garajla birlikte evin arka tarafına giden daha uzun bir araba yolu vardı. Her zaman park ettiğim yer orasıydı.

"Hayır, ben burada kalacağım." Arabadan indi ve kapıyı açarak yanıma doğru yürüdü. "Maddie her zamanki gibi kahvaltıdan sonra basketbol oynamak isteyecek ve ben de erken çıkmam gerekirse diye onunla bir maç yapmak istiyorum."

"Gitmek mi?" Ön kapıya giden çok katlı yürüyüş yolunu tırmanırken parmaklarını benimkilerle birleştirirken sordum.

Anahtarı soktu kilidi açtı. Birkaç ay önce ona kendi kopyasını vermiştim. İçeri girdik ve kapıyı arkamızdan kapattı. O bir şey söyleyemeden Madison'ın bakıcısı evin başka bir yerinden çıkageldi. Sol taraftaki merdivenden geçtik ve sağa mutfığa döndük.

"Merhaba," diye sııttım, "gecen nasıl geçti? Uyumamana çok şaşırdım."

Dorothy'ye kalması için kendi odasını vermiştim ve çoğu gece saat dörtten önce nadiren evde olduğum için istediği sıklıkta yatıya kalabilirdi. Ancak, yetmiş yedi yaşında, kendi alanını tercih ediyordu. Yine de çoğu zaman eve geldiğimde, arka planda televizyonda bir polisiye dizi çalarken çalışma odasındaki kanepede uyuyordu.

Yandaki evde oturuyordu, bu yüzden ne zaman kısa bir yürüyüş mesafesindeydi. Kendi torunu yoktu, bu yüzden her fırsatta kızıyla kalmaktan mutluluk duyuyordu ve tabii ki tazminatı reddetti, ama yine de ona ödeme yaptım.

"Haberleri izlerken biraz kestirdim ama sonra birazdan evde olacağını gördüm ve kahve yapıp uyanık kalabileceğimi düşündüm." Bakışları Luke'a kaydı. "Ben de seni burada görmeyi seviyorum."

Gülümsedi. "Sizi görmek de çok güzel Bayan Franklin."

Güldü ve sık beyaz buklelerini okşadı. "Beni hiç arayacak mısın Dorothy?"

"Hiç şansın yok."

Kahve fincanını bulaşık makinesine yerleştirdi ve kahvaltı köşesine geçerek ona Noel'de hediye ettiğim koyu kahverengi Coach çantasını aldı. Saplarını ön koluna dolayarak Luke'a sııttı. "Eve kadar eşlik edilmeye hazırım canım."

Ona kolunu uzattı. "dönerim."

Onlar giderken küçük bir kahkaha attım. "Teşekkür ederim ve iyi geceler!" Arkalarından seslendim.

OYUN EVİ

LUKE

"İyi geceler canım ve tekrar teşekkür ederim," dedi Bayan Franklin açık kapı aralığında dururken.

"Bir şey değil." Sağ ön cebime uzandım, cüzdanımı çıkardım ve paraları karıştırdım.

"Hayır, Luke." Beni kovaladı. "Jade bana zaten ödeme yaptı ve bu konuda ne hissettiğimi biliyorsun. Maddie benim için bir torun gibidir."

"Bayan Franklin," diye iç geçirdim, yine de parayı avucuna sıkıştırdım, "bu ondan değil. Ben yokken ikisine de baktığım için benden."

Yaşlılıktan buruşmuş dudakları ince bir çizgiye dönüştü. "Dondurucuda yemek artıkları var. Bekle de sana getireyim."

"Hayır, değil," diye neredeyse gülecektim, "ama teşekkür . Garajdaki dondurucuda hâlâ yememiz gereken on tane güveç ve çorba var."

"Peki, daha fazlasını ekleyeceğim."

"Bana uyar ama bu saatte olmaz." Onunla tartışmak anlamsızdı. Alındı ve hayır cevabını asla kabul etmezdi. "Eve dönmeliyim... Jade'e... yani."

"Burası artık senin de evin, ama onunla evlenmelisin."

"İyi geceler Bayan Franklin," diye şarkı söyledim, sırtıtarak başımı salladım. Üç basamaktan zıplayarak indim ve çimlerin üzerinden yürüyerek eve döndüm.

Altı ay önce çıkmaya başladığımızdan beri gecelerimin çoğunu Jade'in evinde geçiriyordum. Genelde kadınları evime getirirdim ama Yeşim bir anneydi ve onu kızından gereğinden fazla ayırmak istemedim. Ayrıca, onun evinin rahat atmosferi hoşuma gidiyordu; benimkinden farklıydı.

Yalnız, altı yatak odalı malikanem çocuk dostu değildi. Hatta *arkadaş* dostu bile değildi. Her zaman kulüpteydim ya da Ian'la başka işler yapıyordum. Ben sadece uyumak için oradaydım. Gizli bir *zindanım* vardı ama Jade ve ben onu sadece bir kez kullanmıştık. Diğer tek *eğlencem* bir bilyardo masası ve bir medya odasıydı. Diğer her şey sadece oradaydı çünkü bir ev satın aldığınızda yaptığınız şey buydu. Döşersiniz.

Benim mahallem, her evin arasında uzun tuğla duvarlar ya da kalın ağaçlar bulunan, kişinin mahremiyetini sağlayan daha büyük arazilerden oluşuyordu. Jade'in West Roxbury'deki sokağı mükemmel bir *televizyon* kasabası cazibesine sahipti. Komşular birbirini severdi. Birbirleri için turta pişiriyor ve dışarıda konuşarak vakit geçiriyorlardı. Sokakta sıralanan her evin mükemmel bir çimenliği ve her verandada banklar ya da sandalyeler vardı. İnsanlar köpeklerini gezdirirdi ve köşedeki yaşlı bir kadın sık sık şişman gri kedisini bir koşum takımı ve tasma ile gezdirirdi.

Alışmak biraz zaman almıştı. Tüm komşular Jade'in bekâr bir anne olduğunu bildikleri için ona karşı korumacıydılar. İlk kez geceyi burada geçirdiğimde, bir adam beni sokağa park etmiş ve bir süre arabamda otururken görünce polisi aramıştı. Garaj yoluna çekemeyecek ya da içeri giremeyecek kadar gergindim. O eve adımımı attığım anda asla oradan ayrılmayacağımı biliyordum; çünkü Jade ve kızı inanılmazdı. Sokağın karşısındaki adam onları takip ettiğimi düşündü. İkimiz de adamı ve polisi hoş karşılandığıma ikna ettikten sonra, onların tuhaf hayatlarına kabul edildim.

Birçok tatil partisine katılmışım çünkü onların yaptığı şey buydu. Son altı aydır her lanet olası tatile onunla ve Madison'la gidiyordum, buraya aitmişim gibi yüzümde bir gülümseme vardı. Olacağımı hiç düşünmediğim bir adama dönüşmüştüm.

Kilitleri kontrol ettikten ve alarmin şifresini girdikten sonra ayaklarım parke zemine basarak üst kattaki yatak odasına çıktım. Akan suyun sesi gittikçe yükseliyordu.

Yaklaştım ve ayakkabılarımı dolapta hızla çıkardım. G mleğimi çıkardım ve banyoya doğru ilerlerken hızımı kesmeden çamaşır sepetine attım.

Aynanın önündeydi, dişlerini fırçalamayı bitirmişti. Bir an kapı aralığında durdum, lavabonun üzerine eğilmiş ağzını alkalarken kusursuz, çıplak poposuna ve bronzlaşmış uzun bacaklarına hayranlılıkla baktım. Ian'ın açık olduğumuzda dans etmesine izin vermemesi beni kızdırmıştı. Onu kapalıyken dans ederken g rmuşt m. Onu ve Amber'ı yeni dansçılarla izledim. Eğer sonunda kendi karısının tekrar dans etmesine izin verecek kadar rahat olabilirse, eminim Jade hakkındaki fikrini de değiştirecektir.

Suyu kapattı ve el havlusuyla ağzını sildi, ardından saçlarını her gece yatarken yaptığı dağınık topuzun içine soktu. Yansımamı yakaladı ve gülümsedi. "Geri getirmen için sana yiyecek verdi mi?" Gözlüklerini çıkardı ve dikkatlice kılıflarına yerleştirdi. Numaralı değillerdi ama kulüpte moda haline getirmişti, bu yüzden sık sık takıyordu.

"Bu gece olmaz." Arkasından yaklaşarak ellerinin arkasını avuçlarımın içine aldım ve onları yolumdan çektim. Bakışlarımı ondan hiç ayırmadan saçlarını topladım. Bandı bana uzattı, ben de uzun bir at kuyruğu yaptım. Avularımı omuzlarına koyarak gergin kaslarını yoğurdum.

Gözleri kapalıydı, başını yana doğru eğdi ama genellikle benim dokunuşumla yaptığı gibi asla tamamen gevşemedi.

"Bunun hakkında konuşmak ister misin?"

"Anlatacak pek bir şey yok." Yavaşça gözlerini açtı. "Her şeyi duydun."

Yüzümde uğursuz bir gülümseme belirdi ve onu arkasını dönmesi için ikna ettim. Tırnaklarını göğsümdeki karmaşık Katolik dövmesinin üzerinde gezdirdikten sonra g ğs kaslarımın arasındaki Kelt haını daire içine aldı. Bana bakarken dudakları g ğs ucumdaki piercinge yapıştı. Dilini oynatarak ve alay ederek pantolonumun düğmelerini açtı. Pantolonumu ve boxer k lotumu aşağı çekerek sertleşmiş sikimi serbest bıraktı. "Bana daha önce s yleyemediğin şeyi söyle."

"Oh," onun dokunuşuyla derin bir nefes aldım. şu anda ondan başka bir şeye odaklanmak zordu. "Kulübün genişlemesi için Chance ve Declan'la birlikte Kaliforniya'ya umam gerekiyor."

"Hmm," ayak parmaklarının üzerinde durarak dudaklarını yanağıma bastırdı. "Ne zaman gidiyorsun?"

"Ian bana haber verecek ama bir süre sonra."

"Tamam," diye gözlerimin içine baktı, bir eliyle büyümekte olan sikimi okşarken diğer eliyle haç kolyemle oynuyordu.

Pantolonumu tekmeleyerek çıkardım ve yere bıraktım. Saçlarını elime dolayarak başını geriye çektim ve dudaklarımı boynuna bastırdım. "Bunu nasıl yaptın?"

Hiç pişmanlık duymadan, "Onu gözlerinin ortasından vurdum," dedi.

Tenine karşı sırtıarak nefes verdim. "Keşke herkes senin bu yönünü görse."

Ian, Buz Adam, James ve ben Jade'in *kötülüğünü* bilen tek insanlardık. Herkesin kendi sırları olsa da, bu onun en karanlık sırrıydı. Her zaman şiddete başvurmazdı çünkü genellikle olayları dengeli ve katı bir profesyonellikle ele alırdı. Onun her iki halini de severdim. Olduğu kişiyle gurur duyuyordum. Ve kötü adam olduğunda bu beni tahrik ediyordu.

Dudaklarımı zorla onunkilere bastırdım, onu yatak odasına doğru geri götürürken öpücüğüm tutkuyla dolup taşı. Yatağa yuvarlandı ve onu kenara taşımak için bacaklarından tuttum. "Onu öldürmemen için sana yalvardı mı?"

"Bana deli olup olmadığımı sordu."

Eğlenceli bir gülümsemeyle, onun çekici figürünün üzerinde dururken dilimi alt dudağımda gezdirdim. "Sen delisin, benim küçük Harley Quinn'im."

Göğüsleriyle oynamasını ne kadar çok sevdiğimi bildiğinden, gözlerimin içine bakarken meme uçlarını sıktı, parmaklarının arasında yuvarladı. "İşte bu yüzden bana doyamıyorsun."

"Sikeyim evet."

Arka bahçeye bakan çift pencereye baktım. Evde kaldığım çoğu gece, beyaz ahşap panjur tarzı perdeleri açık bırakırdık. Arka bahçede çok sayıda ağaç vardı ama onunkinin arkasındaki iki katlı tuğla ev, ortadaki daha kısa ağaç sırasının üzerinden güzel bir manzaraya sahipti. Otuzlu yaşların ortasındaki çiftin bizi istedikleri zaman sikişirken izleyebileceklerini düşünmek sikimi kaldırıyordu. Hatta bazı geceler, onun sikimdeki her damla spermi sağmasını izlerken oynadıklarını ya da birbirlerini becerdiklerini hayal ediyordum.

Boynunu eğerek omzunun üzerinden arkasına baktı. "Sence izliyorlar mıdır?"

"Her ihtimale karşı onlar için buna değmesini sağlayalım." Kendimi onun girişine hizaladım, tuttuğum gibi tek bir hamlede tüm uzunluğumu ona batırdım.

ayak bileklerini sıkıca tuttu. "Bunun beni ne kadar ettiğini biliyorsun." Yüksek sesle bir nefes verdi. "Mmhmm."

"Büyük sikimi beğendin mi bebeğim?"

"Yesss, kalın sikinin beni germesine bayılıyorum." Ben derin ve yavaş darbelerle içine dalarken o da zıplayan göğüslerini okşuyordu. "Koca memelerimin zıplamasını izlemek hoşuna gidiyor mu baba?"

"Çok güzeller."

Suluk soluğa inlerken yüzünün vidalanmasını izlemek de hoşuma gidiyordu. Duvarları şaftımın etrafında titreşiyordu, sanki beni tamamen içine çekmek için elinden geleni yapıyordu. Bacaklarını bırakarak aşağı uzandım ve başparmağımı klitorisine bastırdım. Kalçalarını yukarı kaldırdı, hızımı karşıladı, tutarsız kelimeler mırıldandı.

"Sakin daha boşalayım deme." Hayal kırıklığına uğramış bir inilti çıkarmasına neden olacak şekilde kendimi ondan ayırdım. Eğilerek bileğini tuttum. "Ellerini yatağın üzerine koy."

İtaat ederek avuçlarını yatağa bastırdı ve omzunun üzerinden arkasına baktı. Bir elimle at kuyruğunu tutup diğer elimle sikimi girişine hizalayarak onu geriye doğru yönlendirdim ve tüm uzunluğumu tekrar içine soktum. Sırtı kavislendi, parmaklarım saçlarını kaldıraç olarak kullanarak yan tarafını kazdı. Defalarca çıplak bedenlerimiz birbirine çarptı, saf mutluluk iniltilerimiz ve tokatlayan etlerimiz odayı doldurdu.

Jade'i her becerdiğimde kendimi güçlü hissediyordum. Dış dünyada iddialıydı, ancak kapalı kapılar ardında, Dominantı olarak bana tamamen teslim oldu. Benim itaatkârım olmayı seviyordu ve benim dengemdi. Hiçbir uyarıda bulunmadan, sırlıslık, dar amından çekildim.

Boğazından sinirli bir hırıltı yükseldi, "Çok yaklaştım."

Bacaklarının arasına uzanarak klitorisinin etrafındaki kabarık dudaklarını sıkıştırdım, parmaklarımı içine daldırmadan önce yukarı aşağı okşadım. Onu tekrar kenara çekerken sikimi diğer avucumda yumrukladım. Omzunun üzerinden bakarken, acı dolu bakışları onu mahvetmem için bana yalvarıyordu. Dudakları aralandı, bileğime püskürttüğü gibi gırtlaktan bir inilti çıkardı.

Bazen, Jade'i her gün en az altı kez beceremezsem, düşmanca davranıyormuşum gibi hissediyordum. Onun amı benim kriptonitimdi. Hayatta beni ayakları yere basan ve kontrol altında tutan tek şey; beni mahveden ve bunu itiraf etmekten utanmadığım tek şey. Dizlerimin üzerine çökerek kıcını araladım, dilimle daracık deliğiyle alay ettim, sonra da amına doğru yalamaya başladım.

"Yesss," diye tısladı. "Aynen ." Bana doğru battaniyeyi tuttu.

"Hangi deliğe boşalmamı istersin bebeğim?" Üç parmağımı amına sokmadan önce dilimi gezdirerek onu açmaya çalıştım. "Kibar olacağım ve bu sefer senin seçmene izin vereceğim."

"Amımı doldur."

Ayağa kalktım, bir adım geri çekildim, parmaklarımı ağzıma bastırdım, tadının tadını çıkardım. Onunla ilgili her şey sarhoş ediciydi ve onunla oynarken aklımı kaçıırıyordum. Ama onunla işim henüz bitmemişti. Komodine doğru ilerleyerek on iki inçlik mor ve pembe bir yapay penis çıkardım.

"Ne yapıyorsun?"

Yatağın üzerine fırlattım ve onun önüne düştü. "Yatak başlığına yaslan ve o seksi bacaklarını aç. Küçük amcığının benim için açıldığını görmek istiyorum."

Yavaş, baştan çıkarıcı bir emeklemeyle yatağın tepesine doğru ilerledi, vücudu her hareketinde sallanıyordu. Yatağın başındaki yastıklara ulaştığında, kendini yaslanmış bir pozisyonda destekleyerek onlara yaslandı. Bacaklarını iki yana açarak dikkat çekmek için yalvaran parlak girişini ortaya çıkardı. Uzandım ve dildoyu ona doğru kaydırdım, önümdeki manzara karşısında büyülenmişim. Kalçaları beklentiyle hevesle oynadı. "Ne görmek istersin?"

Yatağın ayak ucuna doğru ilerleyerek bakışlarımı ona çevirdim, kendi kocaman sikimi tutuyordum. "Aminin onu yutuşunu izlemek istiyorum."

Alt dudağını ısırarak ve tamamına dayanamayacağını çok iyi bilerek eline aldı. Ucunu içine daldırmadan önce kendisiyle alay etti. "Ne düşündüğünü biliyorum," diye mırıldandı, "ve seninkinden o kadar da büyük değil. Beni hafife alıyorsun." Yarısını içine soktu. Gözleri geriye yuvarlandı, inlemeleri odayı doldurdu. İçine girip çıkarken, her girişinde karnının yükselişini izledim, silikon şaftı kışkandım; ama onun kendini tatmin edişini izlemek hoşuma gidiyordu.

İçine bir bebek yerleştirdikten sonra karnının şiştiğini hayal ettim. Daha önce hiç böyle şeyler düşünmemiştim ama onun orada yatarken siki daha da içine alması beni çıldırtmıştı. Bunu sık sık yapıyordu ama bu gece içimde bir şalter attı. "Siktir," diye nefes aldım ve sikimi daha sıkı kavradığımı fark ettim. "Sür onu."

Dizlerinin üzerinde doğruldu, yatağın tabanını tutarken yatağın üzerine çıktı. Havada durarak derin bir nefes aldı, kendini yavaşça alçalttı ve tekrar yarısını aldı. Kalçalarını ileri geri hareket avuçlarını yatağa bastırarak yüzünü buruşturdu. Gözleri elime sabitlendi ve nefes nefese dudaklarını yaladı.

"Sikimi emmek ister misin?"

Başını sallayarak bakışlarıma karşılık verdi. "Boğazımı... daracık amımı sikmek istediğin gibi sikmeni istiyorum baba."

Anında patlayacakmışım gibi hissettim ve hala onunla ilişim bitmemişti. Yatağın kenarına doğru yürüyüp çenesini kavradım. "Buraya gel, bebeğim."

Kendini çevirerek gözlerimin içine baktı. Komodinin çekmecesini kaldırıp açtım ve her iki ucunda meme ucu kelepçeleri olan gümüş zinciri çıkardım. Jade onları seviyordu ve ben de onun heyecanını izlemeyi seviyordum. Ben her birini açıp meme uçlarına takarken sabırla diz çöktü. Küçük vidayı çevirerek, acı eşiğine kadar sıktığımda acı verici bir zevkle irkilmesini izledim.

"Aşağı."

Ellerini yatağa bıraktı, bana sabitlenmiş, bir sonraki emrini bekliyordu.

Başparmağımı dolgun, somurtkan alt dudağının üzerinde gezdirdim. "Benim için ardına kadar aç."

Öne doğru eğilerek dilini ucun etrafında döndürdü ve prekumumu yaladı. Bir inlemeyle, on kalın santimin tamamını içine alırken titreşimli bir his yarattı. Bir elimle at kuyruğunu kavrayıp avucumu başının arkasına koyarak onu tekrar tekrar içime çektim ve boğazını siktim. "Babanın koca sikini almak hoşuna gidiyor mu?"

Başını sallamaya çalıştı ama başaramadı, sadece kendini boğdu. Şaftımın üzerinde öğürme hissi neredeyse beni tekrar kenara gönderdi. Ağzının etrafında salya birikti ve başını geri çektim. "Kahretsin, boşalmaya hazır değilim."

JADE

Luke'un beni idare etme şekli ondan önce kimsenin yapmadığı bir şeydi. Sert ama şefkatliydi. O adamın benden yapmamı istediği her şeyi yapardım. Güvenli bir kelimemiz vardı çünkü bazı zamanlar oldukça büyük sınırları test ettik, ama onu hiç kullanmak zorunda kalmadım. O her zaman

Amımı kanatana kadar sikerken bile bana beni seviyormuş gibi bakıyordu, ama 'aşk' dememiştik.

Bileğimden tutarak beni yataktan çekti, kaldırdı ve oturdu. Beni kucağına çekti. Arkasına yaslanıp bakışlarını benimkilere dikti. İsteyken sikinin üzerinde *performans* göstermemi istediğinde her zaman yaptığı gibi. Ucuyla oynadım, sadece onu çıldırtacak kadar içime aldım. Pencereye baktım, kenetlenmiş göğüslerimin evimin arkasındaki komşular için tam teşhir olduğunu biliyordum.

Avuçlarımı başının iki yanına koyarak ve onu tutkuyla öptüm. Arkama uzandı ve at kuyruğumun lastiğini çözdü. Biraz daha alırken onunla alay etmeye devam ettim. Soğuk zincir teniyle buluştu ve hafifçe titreyerek ellerini sırtımın alt kısmına koydu. Avuçlarını yanlarıma doğru kaydırarak aşağı yukarı hareket ettirdi, dillerimiz sonsuzluk gibi gelen bir süre boyunca dans ederken parmaklarını etime batırdı.

Kalçalarımı sıkıca kavrayan elleriyle beni hiç uyarmadan boylu boyunca aşağıya indirdi. Ağzının içine yüksek sesli bir inilti ittim, neredeyse dilini ısıırıyordum. Kalçalarımı tekrar kaldırdı, beni aşağıya doğru zorladı, benimle birlikte inledi.

Sırtım kamburlaştı ve doğruldum, göğüslerimi avuçlayıp onlara masaj yaparken zincir şingirdiyordu. Kukum fişkırdı; vücudumdan zorla çıkardığı özü artık tutamıyordum. "Aman Tanrım!" Kızımı uyandırmamak için mümkün olduğunca sessiz kalmaya çalışarak nefes nefese kaldım.

"Klitorisini ovala." Ellerinden birini zincire götürdü ve sertçe çekiştirdi. "Durmak istemediğini biliyorum."

İtaat ederek parmaklarımı klitorisime bastırdım, hızla ovuşturdum, neredeyse anında tekrar fişkırttım. Kelepçeleri çözüp yere attı ve beni aşağı çekerek vücutlarımız arasında sürtünmeye neden oldu. Aleti seğirdi, sıcak bir his beni onun etrafında doldurdu. Beni kaslı vücuduna sımsıkı sararken birlikte nefes nefese kalmıştık. Onun kucağında kendimi çok küçük ama güvende hissediyordum.

"İzinsiz geldin," diye kulağıma hırladı.

"Özür dilerim," derin bir nefes verdim, "elimde değildi. Sen çok harikasın."

"Seni sonra cezalandıracağım." Göğsünde derin ama küçük bir kahkaha yankılandı. "Şimdilik, kızımız kalkmadan önce biraz dinlenmeliyiz."

Gözlerim büyüdü ve donakaldım. Ona her zaman çok nazik davranmıştı, ama bir kez bile ona "*bizim*" dememişti. Belki de sadece kibarlık ediyordu? Belki de ona nasıl hitap edeceğinden emin değildi? Sadece *Maddie* diyemezdi. Sorular sorarak ya da fazla düşünerek anı mahvetmek istemediğim için başımı salladım ve *şimdilik* konuyu kapattım.

Ağır göz kapaklarım dışarıdan gelen tiz çığlık ve feryat sesiyle yavaşça aralandı. O kusursuz sesi tanıdığımda kalbim yerinden çıkacak gibi oldu. "Maddie!" Doğrulamak için çabaladım ama Luke yanımda değildi.

Sıcak battanileri çılgınca fırlatarak yataktan fırladım ve yakındaki sandalyeden yumuşak, beyaz bornozumu aldım. Hala uykulu olan bedenimin üzerinden geçirerek merdivenlerden arka kapıya doğru hızla indim. Adrenalin damarlarımda hızla akarken arka kapıyı çekip açtım ve rahatlayarak iç çektim.

Luke müstakil garajın üzerine monte edilmiş basketbol kalesine smaç basarken ağlamıyor, gülüyordu. Gururla alkışladı. "Mükemmel, yine benim sıram!"

"Bundan emin misin, tatlı turtam?" diye takıldı.

Kollarımı karnıma sararak kapı aralığına yaslandım ve erken baharın serin esintisinin çıplak tenimi ısırmasını izledim. Neyse ki ona bir ceket giydirmeyi düşünmüştü ama bir noktada ceket çıkarmıştı. Ceket beline bağlanmıştı, bu da gözlerimi devirmeme neden oldu. Maddie kat kat giyinmekten nefret ederdi ve dışarıda ceket giymesini sağlamak bile bir ilerlemeydi.

Topu sürmüş. Kız topu tokatlayarak uzaklaştırmaya çalıştı ama adam son anda el değiştirdi. "Hadi ama. Okulda oynamak istiyorsan, topu benden almalısın."

Yan dönerek ona doğru ilerledi ve dirseğini karnına sapladı. Durdu ve topu yan tarafındaki kolunun altına sıkıştırdı. "Hayır, tatlım. Yasal olarak dene. Oyun sırasında seninle kavga eden biriyle dövüşmek istemiyorum."

"Biz !" diye kıkırdadı. "Bir çocukla kavga edemezsin."

Kahkahasını bastırmak için elinden geleni yapıyordu. "Bahse girmek ister misin? Seni her zaman koruyacağım." Topu tekrar onun etrafında dolaştırdı. "Tekrar dene. Bu iş sende."

Luke'un esneyen kaslarını izlemekten kendimi alamadım. O da ceket konusunda en az onun kadar kötüydü. Siyah bir atlet ve gri Adidas eşofman altı giyyordu. Ceketini garajın yanında yerdeydi.

Maddie ileri atılarak topu bir anda kaptı ki buna izin verdiğinden emindim. Kız etrafından hızla dolanırken döndü ve şut atmaya hazırlandı. Öne doğru atılarak Maddie'yi başının üzerinden kaldırdı ve Maddie de onun yaptığı gibi smaç bastı. Kız yarım saniye kadar çemberde asılı kaldıktan sonra adam onu çekip araba yoluna geri koydu.

"Mükemmel, ama oyunda jant asmak yok, genç bayan."

"Zaten bunu yapmak için çok kısıyım!" diye kıkırdadı, beşlik çakmadan önce kahkahası küçük bir makineli tüfekten fırlamış gibiydi.

Onları izlerken gözyaşlarımı tutamadığımı fark ettim. Maddie'nin biyolojik babası, ben ona hamileyken beni öldürmesi için bir tetikçi tutmaya çalıştığı için hapisteydi. Bu beni şok etmişti. Beni asla taciz etmedi ya da ölmemi istediğine dair bir işaret göstermedi. Beni aldatıyordu ve *yeni* kız arkadaşının diğerinin bebeği olduğunu öğrenmesini istemiyordu.

Benim için bir mucize , işe aldığı ilk adam yanlış kadını öldürdü ve hapse girdi. İkincisi ise gizli polis oldu. Görünüşe göre, Dante benden önceki son üç kız arkadaşını öldürmesi için kiralık katil tutmuş, yani bu onun içinde dönüp durduğu berbat bir döngüden ibaretmiş. Sadece korkaklar kirli işlerini yaptırmak için birini tutar. Uzun bir İtalyan gangster soyundan geliyordu, bu yüzden neden onlara yardım ettirmediğinden hiç emin olamadım.

Maddie onun ailesini hiç tanımadı ve eğer benim bununla bir ilgim varsa, Dante'yi de asla tanımayacaktı. Zaten onunla bir şey yapmak istediğinden değil. Duruşmasının ve cezasının her gününde oradaydım. Ondan korkmuyordum ve bilmesini istiyordum. Birçok kez yargıç ona bana bakmamasını ya da benimle konuşmamasını söylemek zorunda kaldı.

Oyunlarını bitirmeleri için onlara zaman tanımak isteyerek kapıyı kapatmaya hazırlandım ama kapı aralığından bana baktı. Yüzüne sevimsiz bir sırıtma bulaşmıştı. Kadına doğru döndü, kadın başını sallamadan önce fısıldadı. Topu yere bıraktı, ceketini aldı ve güverte merdivenlerinden kapıya doğru yürüdü. Kollarını bana doladı ve onlar içeri girmeden önce yanağıma bir öpücük kondurdu.

"Anne, beni smaç basarken gördün mü?" Maddie beyaz mermer mutfak adasındaki endüstriyel taburelerden birine tırmanırken sordu.

"Ben yaptım!" Ellerimi onun karşısındaki yüzeye dayayarak yanından geçtim. "Harika bir iş çıkardın."

"Bana yardım etti." Kıkırdadı.

Ben dikkatimi kızımından ayırmazken Luke kahve makinesine doğru ilerledi. Bir süreliğine dışarı çıkmadan önce onun için hazırladığı kahvaltıdan bahsetti. Yanağıma bir öpücük kondurarak önüme bir fincan kahve koydu.

"Teşekkür ."

"Tabii ki. Sana biraz yemek ayırdım. Seni uyandırmak istemedim, o yüzden mikrodalgaya koydum ama şimdi öğle yemeği vakti."

Saate baktım ve tam olarak öğlen olduğunu gördüm. "Saat kaçta kalktın?"

Omuz silkti ve cebinden telefonunu çıkardı. "Maddie beni yedi gibi kaldırdı."

"Uyuyabilmeni istedik," diye söze karıştı, taburenin üzerinde bir ileri bir geri dönerek.

Bu da belki iki saat uyuyabileceği anlamına geliyordu. Onunla birlikte kalkmanın yükünü hissetmesini istemiyordum. Zaten tuhaf saatlerde çalıştığım için onunla geçirdiğim zamana değer veriyordum. Konuşmak için ağzımı açtım ama sanki aklımı okumuş gibi kaşlarını kaldırdı. Telefonunu bana doğru çevirdi.

Bu akşam 5'te gidiyorsun.

Jade'in en geç 6'da burada olması gerek.

Harika. İç çektim.

"Sorun ne anne?"

Tam cevap vereceğim sırada Luke'un telefonu çaldı. Kafası karışmıştı, kulağına götürdü.

Ben tam sana mesaj atacaktım. Evet, bir saniye.

Elini uzattı. "Seninle konuşmak istiyor."

Telefonu kulağıma götürdüm. *Hey.*

Neden telefonuna cevap vermedin?

Bornozumu okşarken, odadan çıkarken üst katta unuttuğumu fark ettim. *Özür dilerim, panikle uyandım ve telefonumu yukarıda unuttum.*

Luke gözlerini kısarak yanağının içini kemirdi.

Bilmek istiyor muyum? Ian sordu.

Haber değeri yok.

Pekala, sana kulüpte erken ihtiyacım var. Birkaç adamım gelecek ve sana ihtiyacım var.

Hangi Dansçılar?

Henüz bilmiyorum. Onları tanıyorsam, karımı ya da Amber'ı feda etmek zorunda kalabilirim.

Kimin geldiğini sorabilir miyim? Sonra görüşürüz Jade.

Telefon kapandı.
"Ciddi misin?" Nefes verdim. "Ne?" Luke sordu.

Telefonunu ona uzattıktan sonra dikkatimi kızıma yönelttim. "Bugün ne yapmak istersin?"

Yüzü buruşmadan önce aydınlandı. "Bu erken çalışman gerektiği anlamına mı geliyor?"

Öne doğru eğildim, geniş bir sırtıyla dirseklerime dayandım. "Biraz, ama çok erken değil." Bu sadece yarım bir yalandı. Normalde, açık olduğumuz gecelerde saat 19:30'da işe dönmüş olurum.

"Nereye gidersek gidelim bizimle geliyor mu?"

Omzumun üzerinden baktım, sonra kahvemden bir yudum aldım.

Luke yanımdaki adaya yaslandı ve bana doğru eğildi. "Umarım ben de davetliyimdir."

"EVET!" Maddie arkasına yaslandı, yumruğunu sıkarken yüzünde bir gülümseme vardı. "Bilim müzesine gitmek istiyorum."

Luke elini uzattı ve kız ona beşlik verdi. "Ben , tatlı turtam."

Tabureden atladı ve koşarak odadan çıktı.

O ve ben aynı anda dik durduk. Ellerini kollarıma koydu ve bakışlarını benimkilere indirdi. "Bu gece neye doğru yürüyorsun?"

"Ian'ın gelen adamları var ve Jenna ya da Amber'ı feda etmek zorunda kalabileceğini söyledi."

"Kahrolası İtalyanlar," diye homurdandı. "Seyahatimi iptal edeceğim."

Bir avucumu göğsüne koyarak siyah haç kolyesiyle oynadım, uyumlu zincir üzerinde yavaşça ileri geri hareket ettirdim. Başımı salladım. "Kendimi idare edebileceğimi biliyorsun."

"Ama ben istiyorum-"

"Lütfen, yapma." Dudaklarımı onunkilere bastırdım. "Eğer korumacı bir erkek arkadaş gibi davranırsan, Ian ikimize de cehennemi yaşatır. Ona güvenmelisin... ve bana."

İTALYANLAR

JADE

"Eğlenceli olacak," diye mırıldandım kendi kendime, siyah kalem eteğimi düzeltirken. Resepsiyonda Lonnie'yi görmeden önce telefonumun ön kamerasından canlı kırmızı rujumu kontrol ettim. Alt kattaki ana lobiyi taradım. Telefonum titredi ve Luke'un arka arkaya gönderdiği mesajlara göz attım.

Seni yanında istiyorsa o kadar da kötü olamaz bebeğim.

Sakin ol.

Alt dudağımın içini kemirerek iç ve bir yanıt yazdım.

Nereden biliyorsun?

Seni iyi tanıyorum.

Homurdanarak gözlerimi odanın içinde gezdirdim.

Bir de kameraları telefonumdan izliyorum. ;)

Tabii ki öyle. Luke durmadan güvenlik kameralarını izledi. Ben kulübün kulaklarıyken, o *gözleriydi*. Yukarı baktım

En yakın kameraya en seksi öpücüğümü kondurdum, umarım şu anda izlediği odur.

Ve yemek için yeterince iyi görünüyorsun ki ben de eve gelir gelmez sana tam olarak bunu yapmayı planlıyorum.

Sen .

Teşekkürler

"Hey, hâlâ burada ne yapıyorsun?" Lonnie'nin yanına vals yaparak yaklaştım, uzun kırmızı tırnaklarımı masanın daha yüksek seviyesine geçirdim.

Pürüzsüz, abanoz saçlarından bir tutamı kulağının arkasına atarak elmas Chanel küpesini ortaya çıkardı. Yüzünü çevreleyen kaküller zaten çarpıcı olan mavi gözlerini her zamankinden daha da yoğun gösteriyordu. "Bay Knight geç saate kadar kalmamı istedi. Daha sonra bir iyilik için bana ihtiyacı olabileceğini söyledi."

Lonnie sadece pazartesiden cumaya, dokuzdan altıya kadar çalışıyordu. Şimdiye kadar sadece ana lobide çalışmış, telefonlara cevap vermiş ve yönetici personel için rutin resepsiyon görevlerini yerine getirmişti. Çoğu insan aradığında, bizden önce onunla konuşurlardı. Bu, erkeklerin onu istemesine engel değildi. Akşamları kulübe nadiren gelirdi ama geldiğinde de VIP'ler onun kendileri için dans etmesini isterdi. Onun adına hep reddederdim. O bir dansçı değildi.

Ian'la yaptığım telefon görüşmesinden anladığım kadarıyla, şu anda Euphoria'da bulunan İtalyanlar, Mussolini ailesinden daha önemliydi ve bu beni daha da endişelendiriyordu. Kaşlarımı çatarak aceleyle yönetici lobisine açılan kapıya yöneldim.

"Jade!"

Etrafımda döndüm.

Başıyla uzun koridoru işaret etti. "Şuradaki konferans odasındalar."

"Teşekkürler." Mavi Salon'un karşısındaki konferans odasına doğru hızlı adımlarla ilerledim. Güçlü adımlarla yürürken topuklarım yere vuruyor, gözlerim telefonuma takılı kalıyordu. Sonunda kafamı kaldırdığımda, çift kapının iki yanında duran iki korumanın görüntüsü beni şaşırttı. "Joseph ve Indigo," isimlerini yumuşak bir sesle söyledim, neredeyse nefes nefese kalmış gibiydiler, çünkü birbiriyle uyumlu siyah takım elbiselerinin içindeki korkutucu varlıklarını fark etmiştim.

Joseph, Valentino Greco'nun kişisel korumasıydı. Indigo, Giovanni Rovati'nin adamlarından biriydi. Valentino ve Giovanni sadece ve sadece tek bir sebepten ziyaret ederlerdi. Büyük bir şeyler oluyordu. Ian ve Luke'la çok iyi arkadaş olmalarına rağmen, iki milyarder mafya babası Boston'a iş dışında bir nedenle seyahat etmezlerdi.

"İyi akşamlar Bayan Sinclair," diyerek beni sırtıtarak karşılayan Joseph'in gözleri vücudumu tarıyordu.

Dikkatimi Indigo'ya çevirmeden önce sıcak bir şekilde "Merhaba," dedim. "Sana da merhaba."

Bir kez başını salladı, sonra omuz uzunluğundaki rasta saçlarından birini geriye doğru çekerek kulaklığını işaret etti. Odanın içinde konuşulanları dinliyordu. O da Joseph kadar yakışıklıydı ama hiç espri anlayışı yok gibiydi. En azından benim yanımda. Joseph kapı koluna uzandı ve çekerek açtı.

Göğsümün üzerine bir haç yaptım. *Mussolini ailesi hakkında konuşmayın lütfen.* Odaya girerken içimde kötü bir his vardı. Bir bulanıklık vardı. Bu tür toplantılara alışkındım ama çok şey yaşamıştık ve daha fazlasına henüz hazır değildim. Cesaretimi toplayıp etrafa bakınca nefesim kesildi.

Ian uzun maun masanın başında oturuyordu, duruşu dik ve emrediciydi. Tyler sağında duruyordu, keskin yüz hatları ciddi bir ifadeye bürünmüştü. Nico solunda rahatça uzanmış, Ian ile aralarında boş bir koltuk bırakmıştı.

Valentino, en yakın arkadaşı Liam'ın yanında, masanın etrafında toplanan diğer güçlü adamların arasındaki yerini aldı. Babasının Chicago'daki ailesinin başına yeni geçen Enrico Vitelli, yüzünde kibirli bir ifadeyle Liam'ın yanında oturuyordu. Onu bu gece grubun arasında görmek beni şaşırtmıştı.

Giovanni, kardeşleri Emilio ve Luca'nın arasındaydı, üçü de eşit derecede korkunçtu ama onları seviyordum. Vito Aggio kapıya en yakın uçtaydı, her zamanki gibi otorite aurası odayı dolduruyordu.

Buz Adam'ın gözünü kırpmadan bakan bakışları benimkilerle buluştu ve her duygu izini maskeleydi. Altı silahlı muhafız odanın etrafında nöbet tutarken, Ian'ın birkaç adım arkasında duruyordu. Milyarderlerden biri ziyaret etmediği sürece hiçbir toplantıya silahla girmek yasaktı. Dostluklarına rağmen işi şansa bırakmazlardı. Toplam net servetleri yaklaşık üç yüz milyar dolar olan adamların arasında duruyordum ama beni tedirgin eden şey servetleri ya da suçlu statüleri değildi. Burada bulunma sebepleriydi.

"Jade," Ian beni hayallerimden kopardı.
Gözlerimi onunkilere diktim. "Evet,
efendim?"

Ters ters baktı ve hayal kırıklığı içinde başını solundaki sandalyeye doğru çevirdi, gözleri öfkeyle büyüyordu.

Ben aceleyle koltuğa doğru ilerlerken odada birkaç kıkırdama duyuldu. Nico elini uzatarak sandalyeyi benim için geri çekti.

"Teşekkürler," diye fısıldadım, oturdum.

Başını eğdi ve hafifçe göz kırptı.

Çantamdan iPad'imi çıkardım, not almaya hazırdım.

"Çoğunuzun neden burada olduğunuzu bildiğini biliyorum," diye başladı Ian, "ama bilmeyenler için size bazı haberler vermek istiyorum."

Luca Rovati homurdandı. "Başka bir depo sorunu mu?"

Üç kardeşin en küçüğü olan Luca, nam-ı diğer Lucky, kışkırtılana kadar genellikle medeni olan olarak anılırdı. Ne yapacağı hiç kestirilemezdi ve kurbanlarına işkence etmeyi severdi, sonra da son nefeslerini verirken ruhları için dua ederdi. Ailesi dışındaki pek çok insana güvenmezdi ama kardeşi Emilio'nun aksine en azından insanlara iyi davranırdı. Luca ve ben iyi anlaşırdık ve bunun bir kısmının dindar Katolik inançlarımızdan kaynaklandığından emindim.

Ian gözlerini devirdi. "Hayır, Luca." Ian devam ederken Giovanni küçük kardeşine kaşlarını çatı: "*Kulübü daha karanlık şeylerle uğraşacak şekilde genişletiyoruz.*"

Valentino'nun elleri karnının üzerinde kavuşturulmuştu ama bundan söz edilmesi ilgisini daha da artırdı. Koltuğunda kıpırdandı, delici mavi gözlerini Ian'dikti. "Seksten mi bahsediyoruz yoksa kendi maskeli balonuzu mu düzenlemeyi planlıyorsunuz?" Derin İtalyan aksanı odanın içinde dalgalanarak omurgamdan aşağı bir ürperti gönderdi. "Sanırım ikisi el ele gidiyor."

Valentino ve yeni eşi her yıl bir açık artırmanın maskeli baloya ev sahipliği yapıyordu. Elit katılımcılar istekli kadınlara teklif ve onlarla bir gece ya da hafta sonu geçirirlerdi. Paranın çoğu çeşitli vakıflara gitse de, bu zengin insanların katılmayı, sevişmeyi ya da otel odalarında sevişen insanları izleyerek eğlenmeyi sevdiği bir etkinlikti. Her şey büyüleyiciydi.

Valentino mutlu bir evliliği olmasına ve tek ešli olmalarına rağmen, yine de bu etkinliğe ev sahipliği yapmaktan hoşlanıyorlardı. Jenna Ian'ın hayatına girmeden önce sadece bir kez gitmiştim. Luke'la resmiyet önce, o sahnede durmanın ve ateşli, zengin bir adamın benimle bir gece geçirmek için teklif vermesinin nasıl bir şey olacağını merak etmiştim.

"Kulübün diğer tarafını genişletiyoruz," diye yanıtladı Ian, beni hayallerimden çekip çıkararak. "Daha özel konuklar için olacak. Hepimiz gibi insanlar için."

"Ne demek *bizim gibi*?" Emilio elindeki kelebek bıçağı parmaklarının arasında çevirerek kıpırdandı.

Ortanca ve kibirli Rovati kardeş Emilio, nam-ı diğer Diavolo, çoğu insanın meydan okumaya cesaret edemeyeceği biriydi. Acımasızdı ve kimseyi seviyormuş gibi yapmazdı çünkü insanları neredeyse hiç sevmezdi. New York'ta bir beyefendiler kulübünün sahibi olsa da, ona yakın olanlar onun uluslararası insan avlarına yardım eden bir hükümet ajansı için sözleşmeli bir suikastçı olduğunu biliyordu. Hedefleri onun huzurundan asla canlı çıkmazdı.

"Ne demek istediğimi çok iyi biliyorsun." Ian'ın bakışları, dikkatini Valentino'ya geri vermeden önce masadaki adamların her birine kaydı. "Bence burada bir maskeli balo düzenlemek eğlenceli olur, ama farklı temalı odalarımız olacak. Beş odam ve iki büyük odam var."

Rovati ailesinin en büyüğü ve Don'u Giovanni, "Evli olmasaydın bu kadar eğlenceli olmazdı," diye şaka yaptı ama yüzünde hiç de eğlenmiş bir ifade yoktu.

"Karımı bu işe karıştırma," diye uyardı Ian. "O fazlasıyla yeterli."

"Bu gece onu dans ederken göreceğ miyiz?" Enrico sorarken parmaklarını sarı dikenli saçlarının arasından geçirdi.

Ian başını salladı. "Dans etmek isterse dans eder. Ne isterse yapmasına izin veririm."

Bu, Giovanni'nin gülümsemesine neden oldu ve gözlerini, sandalyesinde ileri geri sallanırken dudaklarını büzmüş olan Valentino'ya dikti. Sırtışını gizlemeye çalışırken yumruğunu ağzına kapatmıştı. Ian kadınların istediklerini yapmalarına asla izin vermezdi, bu yüzden odadaki beylerin tepkisini çekti.

"Vaffanculo a chi t'è morto," diye kıkırdadı Giovanni Valentino'ya.

Valentino elini indirdi ve çenesini Giovanni'ye doğru kaldırdı. "Testa di cazzo. Evli olmaktan gurur duyuyorum."

Ben hariç herkesten kahkahalar yükseldi, çünkü tam olarak anlayamadığım bazı kelimeler vardı. Tavana bakarak derin bir nefes aldım. "Bay Knight?"

"Tamam, ," diye bir elini kaldırdı. "Asistanım henüz akıcı konuşmıyor. İngilizce konuşalım."

"Peki ya kayınbiraderin?" Enrico Tyler'a başını salladı. "Konuşuyor mu?"

Tyler'ın dili alt dudağının üzerinde yuvarlandı ve duruşunu düzeltti. "Ti metto un remo in culo e ti sventolo per l'aria."

"Oddio," Valentino'nun dişleri geniş, kusursuz bir gülümsemeyle parlıyordu.

Oda kahkahalara boğuldu. Ian Tyler'a gururla başını salladı ama ben kendimi tamamen kaybolmuş hissediyordum ve nefes nefese, "Ne dedi?" diye sordum.

Gürültü kesildi ve Nico kulağıma doğru eğildi. "Ty kışına bir kürek sokup onu bayrak gibi sallayacağını söyledi."

Kıkırdadım ama Tyler'ın şaka bile olsa bu ifadeyi yaşamasına şok oldum. Ian'ın ailesi olduğu için şanslıydı. Bu onu dokunulmaz yapıyordu.

Bir süre sessiz kaldıktan sonra Vito aniden boğazını temizledi ve eğlenmekte olan arkadaş grubunun dikkatini çekti. Ceketinin içine uzanıp bir sigara çıkardı ve tek kelime etmeden yaktı. Ian onu durdurmadı ve kendi sigarasını çıkarıp yaktı.

"Hukuktan konuşalım." Vito kaşlarını kaldırdı.

Giovanni kollarını göğsünde kavuşturdu. "Sì. Bunu nasıl gerçekleştirmeyi planlıyorsunuz?"

"Şey," diye içini çekti Ian, "Jake'in insanları kışımından uzak tutmasının yanı sıra," başını Tyler'a doğru salladı. "Ty benim avukatım. Benim için her şeyi o halledecek. Onlara planının ne olduğunu söyle."

Ian ve Tyler aile olduklarından ve Ian ona güvendiğinden beri, Tyler yasal konularla ilgili her şeyden sorumlu tutuldu. Ve bu işte çok iyiydi.

"Bu hiçbir şekilde yasal olmayacak olsa da," Tyler konuşurken döner sandalyeyi yavaşça ileri geri çevirdi, "elimizden geldiğince yasalara yakın görünmesini sağlamak ve gerisini görmezden gelmek için çok iyi bir iş çıkaracağız. Hepsinin imzalayacağı bir Gizlilik Sözleşmesi ile yıllık olarak ödenmesi gereken *önemli* bir üyelik ücreti olacak. Bu sayede kapı ücreti alınmayacak ve bir bakıma fuhuş suçlamaları da ortadan kalkacak. Bunu kayıtlara geçirmeyeceğiz ve CE adı altında değil, bir kod altında tahsil edilecek."

Kalemi elime aldım ve not almaya hazırlandım ama Ian ayağıyla beni masanın altından dürttü. Göz ucuyla baktım ve çaktırmadan başını salladı. Dikkatini tekrar Tyler'a çevirdi. Kalemi yere bıraktım.

"Sadece Ian, Luke ve benim hesapları olan sahte bir şirket kurdum," diye devam etti Tyler. "Bu, işi yasal ve yasadışı yönlerden koruyor. Bilgileri paylaşmayacağım çünkü herhangi bir şey ortaya çıkarsa hiçbirinizin sorumlu tutulmasını istemiyorum. Eğer bu iş bir gün , gemiyle birlikte batmayı seçen kişi ben olacağım."

Emilio bakışlarını Tyler'a dikerek, "Ona yaptığın o pislikten sonra kız kardeşine *bu* kadarını borçlusun," diye alay etti.

Ian ona bir bakış attı. "Bunu neden yaptığını biliyorsun. Ve o artık benim kardeşim. Yani, ailemden biriyle bir sorunun varsa, doğrudan benimle konuşmalısın," Tyler'ı işaret etti, "onunla değil."

Ian'ın Emilio'yla konuşma şekli karşısında gözlerim büyüdü ama Ian kılını bile kıpırdatmadı. O da aynı derecede korkutucuydu.

"Açılış gecenizi ne zaman yapmayı planlıyorsunuz?" Liam sordu.

"Luke bu konuyla ilgileniyor ve yakında cevapları alacak."

Emilio, "Jade, benimle gel," diye emretti.

Gözlerimi kaldırdığımda onun ayakta durduğunu ve tehditkâr bakışlarının üzerimde olduğunu gördüm. İtaat etmeye hazırlandım ama Ian elini uzatıp bileğimi yakaladı. "Hayır."

Emilio'nun dudaklarının köşesi kendine özgü şeytani gülümsemesine dönüştü.

"O yasak bölge," diye dişlerini sıktı Ian, "ve o Luke'a ait."

"Onu becermek istemiyorum," diye karşı çıktı Emilio. "Sadece onunla konuşmak istiyorum," elini bana doğru uzattı, "yalnız."

Telefonum göğüslerimin arasında titriyordu. Telefonu çıkardığımda odada birkaç kısıp kıkılda yükseldi.

değil. Onunla git.

Odanın köşesindeki kameraya bakarak başımla küçük bir selam verdim ve Ian'a mesajı gösterdim.

"Pekâlâ." Telefonu tekrar üstüme yerleştirirken bakışlarını Emilio'ya kaydırdı. "Sen olduğunu biliyorum," diye elini salladı, "ama benim kulübümdeyken benim kurallarına uyacaksın ve o ellerini o koymadıkça asistanımdan uzak tutsan iyi edersin."

Dudağımın içini kemirerek Emilio'nun patlamasını bekledim ama gerçek şu ki, Vito dışındaki adamların hepsi yakın arkadaşı. Üç Rovati kardeş hakkında bildiğim bir şey varsa, o da

kendilerine ne yapacaklarının söylenmesinden hoşlanmazlardı ama değer verdikleri insanlara saygı duyarlardı. Özellikle de birbirlerinin bölgelerinde.

Emilio elini tekrar uzattı, arduvaz grisi gözleri ruhumun derinliklerine işliyordu. "Jade."

Elimi güvenle onun elinin içine koymadan önce iPad'imi hızla toplayıp çantama yerleştirdim. Beni odadan çıkarıp geniş koridora götürdü. Joseph ve Indigo, gözleri ileriye sabitlenmiş bir şekilde duruyordu. Emilio Mavi Salon'un kapılarını açtı ve ben de zarif adımlarla içeri girip siyah deri bir sandalyede durdum. Tam arkamızdaki kapıyı yumuşak bir gümbürtüyle kapatırken döndüm.

Kollarını kavuşturarak başını eğdi. "Aurora." İçimi çektim. "Emilio, ben-"

"Onu bardan çekebilirsin."

"Senin sikin için ana barmenimi çekemem." Sert biriydim ama sınırlarımı biliyordum ve çizgiyi aştığımı da biliyordum. Ne yazık ki, ben durduramadan dışarı kaydı, bu yüzden onu sahiplendim. Saldırmasını bekledim, ama Ian bana her zaman yerimi korumamı söylerdi, bu yüzden kıpırdamadan kaldım.

Üç adım daha yaklaşarak bir kolunu bana doladı ve beni bedenine çekti. Kötü niyetli bakışlarını bakışlarımda sıkılaştırdığında donup kaldım. İtalyan sanatının saf bir eseriymiş. Parmaklarını simsiyah, kayganlaştırılmış saç diplerinde gezdirdi. "Ya o ya da sen. Luke'u iyi tanırım ve oradan sikime sürtünmeni izlemek isteyeceğini biliyorum." Çenesini köşedeki kameraya doğru kaldırırken naneli nefesinin kokusu burnuma geldi; gözlerini benimkilerden hiç ayırmıyordu. "Ama patronunun buna izin vermeyeceğini biliyorum ve ona saygı duymayı seçiyorum çünkü o benim arkadaşım."

"Başka sarışınlarım da var eğer-"

"O... ya da sen." Yakınına eğildi. "Bu gece sikim fena halde ağrıyor, o yüzden seçimi sen yap."

Nefesim boğazımda düğümlendi. Emilio ve ben, açılışımızdan sonra Euphoria'ya ilk gelişinde bir kez takılmıştık. Birbirimizi sadece benim vardiyamdan sonra tek gecelik bir ilişki için kullanmıştık ama hiçbir şey olmamıştı. Ithaca'dan ayrıldıktan ve yeni bir şehre ve işe yerleştikten sonra savunmasızdım. Ama pişman değildim. Emilio yatakta tam bir canavardı ve beni tıbbi müdahaleye ihtiyaç düşündüğüm ana kadar orgazm etti ama o geceyi asla tekrarlamak istemedim. Ian ve Luke bunu biliyorlardı ve bu hiçbir zaman sorun olmadı.

Sertçe yutkundum ve Şövalyelerin Noel için bana hediye ettiği altın Vacheron Constantin saati kontrol ettim. "Gidip Aurora'yla konuşacağım. Şimdiye kadar burada olmalıydı."

Yüzüne memnun bir gülümseme yayıldı, ama hiç de hoşnut değildi. "Teşekkür ederim, güzelim."

Yanından hızla geçip kapıyı açtım. "Ah!" Valentino'yu arkasındaki diğer adamlarla birlikte görünce geri sıçradım. "Affedersiniz." Yan tarafa kaydım, onlar odaya girerken yanlarından geçip gittim, onları güvenlik takip etti.

"Jade." Ian omzumu tuttu.

Ben ona doğru dönerken, Tyler arkadaşlarının arkasından kapıyı hızla kapattı. Ian elini çekip cebine sokarken, o ve Nico hep birlikte kollarını kavuşturdular.

"Emilio Aurora'yı istiyor çünkü ona istediğini vermeyeceğim," diye tısladım.

"Rahatsız mı oldun?"

Bakışlarımı kaydırarak başımı salladım. "Tabii ki hayır, ama dans etmemi istemezsin."

Elini kaldırdı, çenesini tıngırdattı. "Emilio asla *sadece dans etmek* istemez. Bunu ikimiz de biliyoruz. Bu gece barda Aurora'dan başka kim var?"

iPad'imi çıkarıp programı kontrol ettim. "O ve River." "Peki Amber'la VIP'de kim var?"

"Trina."

Tyler'a döndü. "Jenna, Amber ve Lonnie'yi Mavi Salon'a götürüyorum, o yüzden bir süre gösteri salonunda takılmak isteyebilirsin. Nico, sen benimle gel." Bana döndü. "Aurora Emil'le birlikteyken Trina'yı bara koy. Trina'ya söyle, bu gece ateş yakmak yok." Trina'nın kulübü neredeyse yaktığı son seferi hatırlayarak gözlerini devirdi. "Ve Aurora'nın işi bittiğinde Lacie'yi Trina'nın yanına VIP'ye koy."

"Herhangi bir konuda yardımına ihtiyacın var mı?" Tyler bana doğrudan sordu. "Aurora içerideyken üçüncü odadaki kameraları izleyebilir misin?"

ve müdahale eder misin?"

"Elbette."

"Bunu yapmak zorunda değilsin." Ellerimi kalçalarımın üzerine koydum. "Yaptığı her şey rızaya dayalı olacak, bu yüzden protokol için onlara göz kulak olun." Lonnie'nin Amber'ı selamladığını görmek için yukarı baktım.

Jenna onun yanından vals yaparak geçti. "," diyerek Tyler'ın bileğinden tuttum ve onunla birlikte koridorda yürüdüm.

"Kızlar!"

Amber ve Jenna Lonnie'nin masasında durdular. Üçü birden bana doğru döndüler. Jenna kardeşinin yanına eğilip ona sarıldı, sonra kaşlarını merakla Lonnie'ye kaldırarak geri çekildi.

"Evet, hâlâ burada olduğumu biliyorum," diye kıkırdadı Lonnie. "Bay Knight kalmamı istedi."

"Ne var ne yok?" Amber aramızda bir ileri bir geri bakarak sordu.

"Bay Knight üçünüzü de Mavi Salon'a çağırıyor. İtalyanlar."

Jenna alt dudağını ağzına götürdü.

"Rovati, Greco, Vitelli ve Aggio ve adamları," diye düzelttim.

"Endişelenmen gereken kimse yok."

Amber ve Jenna birlikte rahat bir nefes aldılar.

Lonnie'nin kaşları çatıldı. "Dans etmek için pek bir şey getirmedim."

Jenna sırıttı. "Merak etme, ben hallederim. Bir ton fazladan eşyam var." "Teşekkürler."

"Amber," diye devam ettim, "gece için bazı kızlarımızın yerini değiştirmemi istedi, böylece Trina barda olacak, Tanrı aşkına ateş yakmak yok, Aurora ise Emilio Rovati ile birlikte olacak."

"Vay canına," diye kıs kıs güldü, "*biri* önümüzdeki hafta boyunca yürüyemeyecek."

"Aurora bara döndüğünde Trina ve Lacie VIP çalışacak." diye devam etmeden önce dördümüz de güldük.

"Kocamın ruh hali nasıl?" Jenna Tyler'a sordu.

Sırıttı. "Aslında bu gece keyfi yerinde."

Tyler onaylayarak gülümsedi ve başını sallayarak Amber ve Lonnie'nin arkasından merdivenlere doğru ilerledi. Tyler lobide ilerledi ve kontrol odasına giderken yanından geçen dansçılar için kapıları açık tuttu.

Gösteri salonunda, bardakları saklamadan önce parlatan Aurora'yı hemen fark ettim. Odanın her tarafına dağılmış olan fedailer, bara doğru ilerlerken beni başlarını sallayarak ve gülümseyerek karşıladılar.

"Hey, Jade!" Aurora gevşek örgülü sarı saçlarını omuzlarının arkasına itti.

"Merhaba." El çantamı barın yüzeyine bıraktım.

"Olamaz," diye sinirli bir alaycılıkla gözlerini devirdi ve elindeki bezi bıraktı, "neden öyle bakıyorsun?"

"Emilio Rovati üçüncü odada."

Şehvet gözlerini doldururken bir an için neon pembesi alt dudağını dişledi.

"Ve sizden şahsen rica etti."

Yüzünde geniş bir sırıtış yayıldı. "Oh, evet!" Kıs kıs güldüm.

"Bunu söyleyeceğini tahmin etmiştim."

"Takım elbise mi giyiyordu, yoksa siyah bir kot pantolon ve siyah bir düğme ile mi geldi?"

Kaşlarımı oynattım. "Takım elbise, kravat, ceketin altındaki yelek ve her şey."

"Başka bir şey söyleme."

"Sanki her iki şekilde de yapmak istemezmişsin gibi."

Kıkırdadı ve bezi tekrar eline aldı. "Evet, ama Emilio'nun iki yönü var, bu yüzden hangi kişiliğini aldığımı bilmek istiyorum. *Emilio ya da Diavolo*." İki elini başının üstüne kaldırdı ve iki parmağını şeytan boynuzu şeklinde kıvrarak sırttı.

Eğlenerek başımı salladım ve bakışlarımı kaçırdım. "Her ne yapıyorsan bitir ve oraya git."

Başını eğdi, bir bardak daha aldı ve ışığın altında .

"Tyler her şeyi kontrol odasından izleyecek." "Umarım ona sunacağım gösteriden keyif alır." "Aurora-"

"Seni yakaladım Jadeee." Göz kırptı.

"Amber birazdan kata geri dönecek."

bitirmesi için yanından ayrılırken başıyla onayladı. Amber aşağıya inmeden önce diğer kızları bulmaya gittim ve onlara değişikliği haber verdim.

Telefonumun göğsümde vızıldadığını hissettim ve hemen çıkardım, ekranda Luke'un beni FaceTime'larkenki yüzünü gördüm. Herkesin görevlerini yaptığından emin olmak için etrafıma bakındım. Bir ışık teknisyeni yakındaki bir merdivene çıkmış, bir ampulü değiştiriyor, bir diğeri de aşağıda durmuş ona destek oluyordu. Aramayı görmezden geldim ve sesli mesaja gönderdim.

Bir kez daha saatimi kontrol ederek yanlarına gittim. "İşiniz bitmek üzere mi?"

"Evet, hanımefendi," diye cevap verdi merdiveni tutan kişi.

Tavandaki adam ampulü vidalamayı bitirdi ve aşağıya baktı. "Her şey tamam, Bayan Sinclair."

"Teşekkür ederim." Çıkışa doğru giderken odayı taradım. Birkaç dakika sonra salonun ışıkları söndü ve gece atmosferi başladı. Pembe, Mavi ve Mor büyük alanda dans ediyor ve arka planda ortam sesiyle bir şarkı çalıyordu.

Luke ikinci kez aradığında sağ kulağımdaki AirPods'u ayarladım ve cevap verdim. "Selam baba." Fısıldayarak ekrana şakacı bir öpücük kondurdum.

Beni sesli mesaja yönlendirmenin sevimli olduğunu mu düşünüyorsun, ha velet?

Kıkırdadım.

Bir oda tut. Chance arka planda homurdandı.

Kamerayı tekrar yüzüne getirmeden önce telefonu kendisine ve yarı tiksintiyle bakan Declan'a doğru çevirdi. *Arka odaya gideyim.*

Ian'ın Gulfstream G700'ünün arka tarafında, içinde bir yatak bulunan özel bir oda vardı. Luke ayağa kalktı, arka tarafa doğru yürüdü ve ceviz kahverengi kapıyı kaydırarak kapattı. Bir lamba yaktı ve telefonu yüzünün önünde tutarak yatağa uzandı. *Bu gece nasıl gidiyor?*

"Gördüğün gibi sıradan bir gece," diye gözlerimi devirip gülümsedim, "ama seni özlüyorum."

Kıkırdadı. *Gideli çok olmadı.*

"Yani?"

Ben de seni özledim. Bakışları arzuyla doluydu. *Ofisime git.*

"Evet, efendim."

Aferin kızıma.

Telefonu yüzümde tutarak aceleyle asansöre ve yönetici süitlerine çıktım. Kaslarının ve dövmelelerinin her zaman zayıf noktam olacağını bildiği için gömleğini çıkardı. Lobinin kapısını çekerek açtım ve çantamdan anahtarlarımı çıkarıp masamın üzerine bıraktım. Ben ofisinin kilidini açıp ışıkları yakıp kapıyı kapatırken o başını yastıklara yaslamıştı.

Kilitle.

Kilidi çevirdim. "Şimdi ne olacak?"

Telefonu masama koy.

"Perdeleriniz açık."

Kulübün en üst katı penceresi olan tek kattı ama pencerelerin hepsi renkli camlıydı. Oda ayrıca uzaktan kontrol edilebilen ve istenildiği gibi indirilebilen şık siyah perdelerle donatılmıştı.

Onu masama koy ve sandalyeme otur.

HOLLYWOOD'UN OYUN ALANI

LUKE

Masama doğru sallandı ve siyah deri koltuğumun kenarına oturmadan önce telefonu şarj yuvasına yerleştirdi. Oda loştu ama onun varlığı karanlık duvarlara bir aydınlık getiriyordu. Emirlerimi bekliyordu ve onu o büyük sandalyede görmek hoşuma gidiyordu.

"Ne istediğimi biliyorsun, bebeğim."

Gözlerimi ondan ayırmadan siyah kot pantolonumun düğmelerini ve fermuarını indirdim. Gözlüklerini çıkarıp masanın üzerine koydu ve benim görebilmem için göğüslerini kameranin önünde birleştirdi. Ayağa kalktı, geri çekildi ve tırnaklarını kalçalarında gezdirerek eteğini kaldırdı. Parmakları kırmızı dantel tangasının etek ucuna takılınca, tangasını çıkarırken kalçalarını kıvırdı. Onu benim için bir gösteri yaparken izlemek en sevdiğim şeylerden biriydi.

Boxer külotuma uzanmadan ve şaftımı kavramadan önce elime tükürdüm, elimi yukarı ve aşağı hareket ettirirken, bacaklarını kolların üzerine sarkıtarak sandalyeme oturmasını izledim. Kukusu artık bana tamamen açıktı ve kendine dokunmak için parmağını aşağıya doğru çekmeden önce bir parmağını emdi. Benim için kendini tatmin ederken parmağı ile tümseği arasında bir dizi tükürük uzanıyordu.

"Görmek istediğin bu mu? Senin için kendime dokunmam mı?"

"Evet, bebeğim." Başparmağımın ucunu Prens Albert piercingimin üzerinde gezdirerek sikimi daha sert yumrukladım. "Benim için ne kadar ıslak olduğunu duyabiliyorum."

"Ne kadar ?"

Telefonu kucağıma doğru eğerek, ona şu anda içinde olmayı ne kadar istediğimin kanıtını gösterdim, onun için sikimin tüm uzunluğuna masaj yaptım. Dudaklarından küçük bir inilti kaçtı ve kamerayı tekrar yüzüme doğru çevirdim.

"Çok zor," diye sızlandı alt dudağını ısırarak.

"Gördüğün gibi seni deli gibi özlüyorum."

İşaret ve orta parmaklarını iç dudaklarına bastırdı, onları ayırdı ve bana parlayan yarığını gösterdi. "Bu manzara hoşuna gitti mi?"

"Mmm, çok ıslak. Klitorisini ovala."

İtaat etti, diğer parmaklarını içine daldırırken kendine masaj yaptı. Daha hızlı pompaladım, ona ilk girdiğim andan beri bağımlısı olduğum amına girip çıktığımı hayal ettim. Sıcak ışıltısı beni içine çekti ve sırlıklam parmaklarının içine girip çıkışını ve deliğinden gelen sesi izledikçe kontrolümü kaybetmeme izin veriyordum.

"Tanrım, çoktan yaklaştığımı biliyorsun," diye mırıldandı. "Lütfen boşalabilir miyim?"

Bencilce, onunla oynamaya devam etmek istiyordum ama işe gitmesi gerektiğini biliyordum ve Kaliforniya'ya giderken Chance ve Declan'la bazı şeyleri konuşmam gerekiyordu. "Boşal," diye isteksizce cevap verdim.

İkimiz de zevkimizin doruğuna ulaşarak göz göze geldiğimizde inlemelerimizi bastırmak için mücadele ettik. Nefesini tutarak sandalyeye geri düştü. Eğer istediğimi yapabilseydim, kendisini ofisime kelepçeletir ve bütün gece benim için performans sergilemesini sağlardım.

"Vay be sarışın," dedi Declan, Chance'in Malibu'daki malikânesinin büyük fuayesine hayranlıkla bakarken, biz de çarpık camlı çift kapılardan birinden içeri girdik. "İtiraf etmeliyim ki çok iyi bir zevkin var."

"Biliyorum." Chance kapıyı kapatırken omuz silkti. "Eşyalarını şuraya koy. Kâhyama söyleyeyim de

Sıcak, ıslak bir havlu ve atıştırma ile."

"Uşağınız mı var?!" Declan fısıldadı.

Eğlenerek bir gülümsemeyi bastırdım ve gözlerimi gezdirdim.

"Hayır," diye homurdandı Chance, "lanet olası bir uşakım yok." Declan'ın çantalarına doğru başıyla işaret etti. "Eşyalarınızı toplayın ve beni takip edin, sonra kendi atıştırma ürünlerinizi alabilirsiniz." Bizi geniş, kavisli merdivenlerden yukarı çıkardı. "Asansörüm var ama."

"O zaman neden merdivenlerden çıkıyoruz?" Declan cevap verdi. "Yürümekten daha uzun sürüyor ve buna ihtiyacın yok."

Saat gece 2:00'yi biraz geçiyordu ve hepimiz çok yorgunduk. Ne yazık ki yorgunlukla birlikte uyku hali değil, uzun uçuşun ve toplantının yorgunluğunu atma ihtiyacı geliyordu. Bize ayrılan misafir odalarımızı gösterdikten sonra, bir şeyler içmek için alt kattaki oturma odasında buluştuk. Ben içeri girdiğimde onlar çoktan bardaklarını ağızlarına götürmüş, muhtemelen Grey Goose votkalarını yudumluyor ve yüksek sesle gülüyorlardı.

Declan bana benziyor olabilirdi ama o ve Chance birbirlerine daha çok benziyorlardı. Birbirlerine çok ters düşseler de artık iyi arkadaşlardı. Odanın ortasındaki beyaz, deri L şeklindeki kanepeye uzandım ve ayak bileklerimi siyah sehpanın üzerinde çaprazladım.

Kanepenin diğer ucunda rahat bir pozisyonda oturan Chance kadehini kaldırdı. Ayağa kalkmaya başladım ama bana el salladı ve ayağa kalktı. Rahat adımlarla odanın karşı tarafındaki içki dolabına doğru ilerledi ve omzunun üzerinden bana sinsî bir bakış attı. "Jameson, sek?"

"Evet, teşekkürler."

Tek bir baş hareketiyle arkasını döndü ve içkimi hazırladı.

Declan siyah beyaz mermerden bir terlikli sandalyeye uzanmış, kadehini indirmişti. "Hazır buradayken bir kulübe uğramalıyız." Parmaklarını dağınık, sıcak kahverengi saçlarında gezdirdi. "Sahibini tanıyorum ve genişleme planları hakkında konuşmak iyi olabilir."

"Neden bu konuyu uçakta açmadın?" diye sordum.

Chance bana viski bardağını uzattı, sonra kanepenin diğer tarafına geçip tekrar oturdu.

Declan omzunu silkti ve içkisinden bir yudum daha aldı. "Uçakta bunu düşünmemiştim bile. Seni dinlemekle meşguldüm ama tüm bunları düşündükten sonra gerçekten de konuşmak için iyi biri olacağını, hatta belki bir noktada birlikte çalışabileceğimizi düşünüyorum."

Bardağımı indirdim ve kalçamın üzerine koydum. Dilimi alt dudağımın üzerinde gezdirerek daha fazla açıklama bekledim.

"Adı Ekaterina." "Hmm," diye mırıldandım, "Rus mu?"

Başını salladı. "Alessio ve ben onunla Atlantic City'ye arkadaşlarıyla birlikte geldiği bir bekârlığa veda partisinde tanıştık. Çok seksi ve zeki bir kız. Biraz yıpratıcı ama keşfetmeye değer."

Chance kıpırdandı, dirseklerini dizlerine dayayarak öne eğildi ve kadehini dudaklarına götürdü. "Hangi kulüpte çalışıyor?"

"Penthouse L.A."

Chance zorla öksürdü, yumruğuyla ağzını kapattı ve içkisini sehpanın üzerindeki bardak altlığına koydu. "Şaka yapıyorsun."

Aralarında bir ileri bir geri baktım. "Penthouse L.A. ne lan?"

Chance kıkırdadı. "Orasının işimize dahil etmek isteyeceğimiz bir yer olduğunu sanmıyorum."

"Bu *seni* . Ian'ın ve benim." Viskimden bir yudum aldım. "Buranın nesi var?"

Chance sırtıttı, arkasına yaslandı ve kolunu rahatça kanepenin arkasına sarkıttı. Bir bileğini dizinin üzerine koyarak kaşlarını kaldırdı. "Pivovarov bir şey çağırıştırıyor mu?"

Yüzümdeki tüm eğlence kayboldu. "Artem Pivovarov," diye soluk soluğa adını söyledim.

"Evet, en büyük kızı." Declan çenesini sıvazladı.

Artem, kendi ülkesindeki en büyük Rus suç ailesinin başı olan bir Rus mafya patronuydu. Az konuşan ve ölümcül bir adamdı, karanlık işlerini asla saklamazdı. Üvey kardeşi Rusya Devlet Başkanı'ydı, bu yüzden suçlarından asla sorumlu tutulmadı, ki buna imreniyordum.

Neyse ki, son kontrol ettiğimde Artem ve ekibiyle iyi bir ilişkimiz vardı. Ancak Ian, görev ne kadar önemsiz görünürse görünsün, ailesinden biriyle çalışmayı asla kabul etmezdi. Aile işlerimizi ayrı tutmamızın bir sebebi vardı. En ufak bir hata büyük bir savaşın fitilini ateşleyebilir.

"Sadece bizim şansımız," diye homurdandım sessizce kendi kendime, her ne kadar ikisinin de bunu fark ettiğinden şüphelensem de.

"Kulübündeki bütün kadınlar," diye araya girdi Declan, "çok güzeller, şey-"

"Kahrolası sürtük!" Chance khkhalara boğuldu. "Onlardan birkaç tane yaşıadım." Boğazını temizledi, evlilik yüzüğüne baktı ve başparmağını titanyum malzemenin üzerinde gezdirdi. "Oops, bu doğru çıkmadı. Bununla gurur duymuyorum."

"Yine de haksız değil!" Declan bardağının kenarının arkasından geniş bir sırtışla söze karıştı. "Aynen kardeşim, ben evli değilim olmayı da hiç düşünmüyorum, o yüzden istediğimi söyleyebilirim."

"Tamam," diye elimi kaldırdım.

Chance kendi ifadesinden gözle görülür bir şekilde rahatsızdı ve içten içe kendini hırpalıyordu. Declan her zamanki gibi işleri çok ileri götürüyordu. Devam etmeden önce sözünü kesmek için elimi kaldırdım.

"Sizlerin seks partnerleriniz üzerinden bağ kurmanız çok tuhaf." Homurdandım. "Anormal drama dolu olmadıkları ve kurallarımıza nasıl uyacaklarını bildikleri sürece, umurumda değil. Bence birkaç sürtük kadınla başa çıkabiliriz. Ayrıca, onlara bu şekilde hitap etmenin uygun olduğunu düşünmüyorum, o yüzden bu kelimeyi burada bırakalım."

Declan cebinden telefonu çıkarıp ekranı kaydıldı. "İşten çıkmadan önce ona mesaj atıp yarın bizimle buluşup buluşamayacağını soracağım."

Zaman kaybı olacaktı ama oturup söyleyeceklerini dinleyecektim.

Chance ve ben sonraki birkaç dakikayı sakatlığı ve işe tam olarak dönüp dönemeyeceği hakkında konuşarak geçirdik. Otoparkta Alejandro'yla yaşıadığı olaydan sonra bir hafta boyunca ağrı çekmesine rağmen, Chance sette şimdiye kadar dikkatli davranmıştı.

Ancak, kendi dublrlğn yapmaya kararlıydı. Oyunculuk ve yönetmenlik onun hayatıydı ve emekli olmayı reddediyordu. Nasıl ki mafyadan ölüm dışında ayrılmak mümkün değilse, Chance de son nefesine kadar *Hollywood*'da çalışmayı planlıyordu. En çok sevdiği şeyi yaparak ölecekti.

"Ama ocuklar doğduğunda, kim bilir neye karar vereceğim," diye devam etti.

"Ne?" Birkaç kez göz kırptım. "Amber önceden mi?"

Yumuşak bir khkha attı. "Hayır, henüz buna hazır değiliz."

Alt dudağımı kemirerek, biraz daha içmeden önce başımı salladım. "Amber'la işe yüzde yüz geri dönmeyi konuştunuz mu? Son seferki gibi değil, ama tam dublrlk falan?"

Başını salladı. "Bu konuyu açtım ama tabii ki nasıl endişelendiğini biliyorsunuz. Nihayetinde, benden her şeyi yapmamı istiyor.

beni mutlu ediyor. New York'ta film çekmek bana yeniden hayat verdi, eğer bu bir anlam ifade ediyorsa."

"Anlaşılabilir. İşimi tam potansiyeliyle yapamıyordum ne yapardım emin değilim." Alaycı bir tavırla kadehimi ona doğru kaldırdım, "Ama sanırım sana bir şey olursa hepimiz üzülürüz," dedikten sonra bir yudum aldım.

Elini göğsüne koyarak alaycı bir kahkaha attı. "Şey-"

Declan, "Tuhaf kankalığınızı bozduğum için üzgünüm," diye homurdandı ve biz de ona döndük, "Kat saat 22:00'de gelmemizi söyledi."

"Lanet olsun, buraya geri dönmek çok güzel," diye mırıldandı Chance, binanın kenarına dizilmiş kalabalığı geçerken.

Chance! Chance! Chanceee Hardwin! Biz yanından geçerken, kadınların sesleri daha yüksek ve çığgınca çıkıyor, her adımda onun adını haykırıyorlardı. Kolları ona doğru uzanıyor, bazıları fotoğraf çekmek için telefonlarını tutuyordu. Birden önümüzde bir grup paparazzi belirdi, Chance'in fotoğraflarını çekerken kameraların flaşları gözlerimizi kamaştırdı. Bir hayran ve fotoğrafçı sürüsünün içinde sıkışıp kalmıştık, hedefimize yaklaşamıyorduk.

Chance, Amber'a bir köpek yavrusu aldığın doğru mu? "Hayır," diye homurdandı. *Simone Mullins'in Marcus Ross'la çıkması hakkında ne düşünüyorsun?* "Hadi ama dostum, arkadaşlarımın ilişkilerini tartışmıyorum," diye omuz silkerek cevap verdi. *Ashton Jackson'la birlikte bir filmde oynadığınız doğru mu?* Bunu görmezden geldi. *Vegan peynir hakkında ne düşünüyorsun?* "Ne?" diye güldü, "Hiç denemedim." *Yani veganlardan nefret mi ediyorsun?* "Ne?! Hayır, hiç söylemedim... Bu kadar yeter çocuklar. Geri çekilin de ben ve arkadaşlarım idare edelim."

Gözlerimi parlak ışıktan koruyarak ona baktım. "Bu insanlar seni nasıl buluyor?"

"Sadece ben değilim. Her yerde ortaya çıkıyorlar."

Kulüp güvenliği ortaya çıktı ve medyayı geri püskürttü. "Siyah ipin arkasına geçin!"

Aman Tanrım, Chance! Sıranın önünden başka bir kadın bağırdı. *Evliliğin için tebrikler!* Bir başkası bağırdı. *Bugün benim doğum günüm! Lütfen sizinle bir fotoğraf çektirebilir miyim?* Bir başkası yüzlerce tiz sesin arasından rica etti.

Sanki görünmez bir güç tarafından geri çekilmiş gibi adımları aniden durdu. "Hemen döneceğim," dedi başını sallayarak ve gülümseyerek hayranlarının oluşturduğu kuyruğa doğru yönelmeden önce. Onun varlığı hayranlarının yüzlerini aydınlattı, bu uzun zamandır tanık olmadığım bir manzaraydı. Onu tamamen kendi ortamına dalmış ve gelişirken görmek rahatlatıcıydı.

Boston onun evi olabilirdi ama ayrıldıktan sonra neden Kaliforniya'ya kaçtığı belliydi. Boston'u sevdiğini ve bir daha dönmek üzere buradan ayrılmayacağını biliyordum ama buradaki hayat onun doğduğundan beri bildiği hayattı.

Ana girişte başka bir çift fedainin yanında beklerken Declan kollarını kavuşturdu. "Bu boktan hiç sıkılmıyor mu?"

"Hiç sanmıyorum." Kıkırdayarak ellerimi ceplerime soktum. "Dürüst olmak gerekirse aradaki farkı bildiğini sanmıyorum."

Chance elinde bir cep telefonu tutuyordu ve en az on kız ona doğru yaklaşıyordu. Gülümseyerek bir sarışına telefonu uzattı, ardından bir diğerinden bir kâğıt aldı ve imzalayarak ona geri verdi. "Mutlu yıllar!" El salladı, sonra geri döndü. "Pekâlâ."

Declan gözlerini kıstı. "Vegan peyniri sevmen neden umurlarında olsun ki?"

Omuz silkti. "Yaptığım, yapmadığım, sevdiğim, sevmediğim... her şeyi siklerine takıyorlar."

Durakladım ve onlar da durup bana döndüler. "Ne oldu?" Chance sordu.

Başımı eğerek kaşlarımı çattım. "Neden bir striptiz kulübüne girmek için sıra bekleyen kadınlar var? Demek istediğim, Euphoria'ya genellikle daha küçük gruplar halinde ya da erkekleriyle birlikte gelirler. Hiç bu kadar çok kişinin böyle sıraya girdiğini görmemiştim."

Declan kürek kemiğimi okşadı. "Üç seviyeli bir kulüp." Bizi kapıya doğru götürdü, fedai kapıyı açıp bize el salladı. Grand Marquis Hotel'in yan girişindeki siyah ve altın rengi aynalı asansöre adım attığımızda, "Sky Lounge elli ikinci katta," diye devam etti. "Mavi ve beyaz. Gökyüzü gibi dekore edilmiş," diye omuz silkti, duvara yaslanarak, "anladın sen onu. Normal bir kulüp işte. Tekno falan. Dark Angel elli üçüncü katta ve ben oraya hiç gitmedim."

"Ben de," diye araya girdi Chance.

"Ve sonra Penthouse var," diye devam etti Declan, biz kapının yanındaki duvarda yükselen kırmızı dijital sayıları izlerken. "Ve şey," diye sıırttı, "kendi fikrime göre, sihrin gerçekleştiği yer orası. Euphoria eklentisi için vizyonunuzun bu olduğunu düşünüyorum." Kollarını göğsünde kavuşturdu. "Tanrım, insan yine de umut edebilir." Kapılar açıldığında karanlık ve boğucu bir lobi alanına adım attık. Duvarlar tek renkli çıplak kadın süslenmişti ve bu resimlerin dış hatları basamaklı bir avize tarafından zar zor aydınlatılıyordu. Odanın bir tarafında, altıgen bir kemerin üzerinde uzanan kırmızı renkli bir ışık çubuğu, soluklaşan yoğun bir parıltı yayıyordu

soğuk mavi bir ışığa .

Sağımda bir grup insan koyu renk pelüş koltuklarda oturmuş sohbet ediyor ve renkli kokteyllerini yudumluyordu. Solumda ikisi sarışın, biri esmer, siyah, parlak bodyler giymiş üç uzun boylu, ince kadın duruyordu. bir vestiyer bulunan bir tezgâhın arkasında duruyorlardı.

"Merhaba," diye selamladı sarışınlardan biri.

"Chance ve Declan," diye şarkı söyledi esmer kadın, tezgâhın etrafından dolanırken. Kollarını onlara doladı ve bakışlarını üzerimde toplamadan önce yanaklarından öptü. "Peki sen kimsin yakışıklı?" Kızlara dönmeden önce kalın bir Rus aksanıyla kendi ana dilini konuşuyordu. Sonra bakışlarını tekrar benimkilere çevirdi.

"Luke."

"Luke, bu gece keşke senin için çalışsaydım dedirttin bana." "Gururum okşandı ama-"

Declan beni yanımdan dürttü. "Anya, bir toplantı için Ekaterina'yı görmeye geldik."

Bu onun elimi bırakmasına neden oldu. "Yazık," dedi gözlerimin içine bakarak. "Beni takip edin." Etrafında döndü, uzun at kuyruğu sallanarak podyumdaki bir süper model gibi parlayan koridora doğru yürüdü.

Arkamdan koridorun her iki yanında iki altın Rus Başkanlık Güvenlik Mührü olduğunu fark ettim. *Neyin içine doğru yürüyorduk?* Kardeşime ve Chance'e baktım, hiç de endişeli görünmüyorlardı.

İçimi çektim, parlayan kırmızı koridorda yürürken rahatsızlık ve merak karışımı bir duygu hissediyordum. Soğuk metal kafesler iki yanda sıralanmıştı, tavandan demir parmaklıklar ve zincirler sarkıyordu. Hayvanlar gibi tasmalanmış ve kontrol edilen çıplak kadınlar, mükemmel bir senkronizasyon içinde titreşen müziğin ritmine göre hareket ediyorlardı.

Anya bizi, merkezi bir sahneye bakan kıvrımlı siyah deri koltuklarla dolu ana açık odaya götürdü. Neon yeşili ve pembe vücut boyası içinde yetenekli ve kendinden emin bir kadının zahmetsizce döndüğü platformdaki direğe bakmamak için elimden geleni yaptım. Saçları çılgınca savrulurken yanıp sönen ışıklar ve hava patlamaları gösteriye katkıda bulunuyordu. Mavi ve sarı ışıklar etrafında dönüyordu. Tetikte kalarak bakışlarımı uzaklaştırdım.

Kalabalığın arasından geçerken, odayı çevreleyen ve olan biten her şeyi sınırsız bir şekilde görmemizi sağlayan yükseltilmiş camsız pencereleri gördüm. Beş basamak tırmandık ve sola dönerek özel bir izleme alanına girdik; yanımızda siyahlar giymiş, kulaklıklılı ve AK-12 saldırı tüfekli iki koruma vardı.

Biri avucunu yüzüme doğru fırlatarak "Stoyat!" diye bağırdı.

Üçümüz de emredileni yaptık, ancak hiçbirimiz kelimenin anlamını bilmiyorduk. Çok açtı.

Arkadan üçüncü bir adam belirdi. "Yayılın."

Kollarımı açıp bacaklarımı ayırırken gülümseyerek gözlerimi devirdim. Güvenlik görevlisi üzerimizi tek tek aradı. Normalde silah taşımama rağmen, Declan bu gece silahımı bırakmam konusunda beni uyarmıştı. Sonunda küçük kardeşimin tavsiyesini dinlediğim için memnun bir şekilde nefesimin altında homurdandım.

"Gidin." Adam kenara çekilerek geçmemize izin verdi.

Ona tehditkâr bir gülümseme sunarak, kapıdan girerken omzuna çarptım. Tavırları ve silahları benim için bir tehdit oluşturmuyordu. Nadiren sarsılırdım. Her şeyi görmüştüm, her şeyi yapmıştım ve Mussolini saçmalığından sonra, benimle uğraşacak herkese meydan okuyordum.

Kavisli, siyah bir kanepede uzak köşedeki duvara yaslanmıştı ve diz yüksekliğindeki siyah ve altın mermer bir sehpanın etrafına uyumlu, döner modern koltuklar yerleştirilmişti. Kısa, parlak kırmızı bir elbise giymiş, siyah saçlarını topuz yapmış çarpıcı bir kadın, kanepenin kıvrımına oturmuş, bacak bacak üstüne atmıştı. Bacaklarını açıp bir sigara yaktı, sonra arkasına yaslanıp bacağını diğer tarafa doğru sarkıttı. Bizi fark ettiği anda gülümseyerek el salladı.

Declan sanki onun varlığında çok rahatmış gibi kanepede onun yanına oturdu. Chance ve ben de sandalyelerden birine oturduk. Kedi gözü makyajı ve canlı kırmızı ruju zeytin rengi tenine karşı büyüleyici duruyordu. Declan'a doğru eğilerek dudaklarını onunkilere bastırdı ve konuşmadan önce hepimizi süzdü.

"Merhaba, Chance. Seni gördüğüme sevindim," dedi sakın bir ses tonuyla, kırık İngilizcesinin her kelimesinde Rus aksanı belirgindi, "ve sen," sigarasından bir nefes çekerek çenesini bana doğru kaldırdı, "seni tanımıyorum ama tanımayı çok isterim."

"Luke O'Brien." Kimseden korkmasam da, bir metre ötemde silahlı adamları olan güçlü bir kadının yanında ani bir hareket yapmamam gerektiğini biliyordum, bu yüzden ona elimi uzatmadım. "Luke O'Brien," diye tekrarladı, öne doğru eğildi, sigarasını külleri masanın üzerindeki yuvarlak, sarı cam kül tablasına attı, sonra içkisini aldı. "İrlandalı." İçkisini havada tuttu ve Anya'ya doğru döndü, kadın ortadan kaybolmadan önce bir an Rusça konuştu ve Ekaterina devam etti, "Sana bunu getirdi."

"Ne içiyorsun?" Chance sordu.

Ekaterina kusursuz, simsiyah kaşlarından birini kaldırdı. "Pivovarov Votka, tabii ki."

Tabii ki öyle. Babası sahip olduğu şirketle gurur duyuyordu. Dünyanın en çok satış yapan votkalarından biri. Votka hayranı olmasam da, genellikle akşamdan kalmalığının artmasına neden olduğu için ona tahammül ederdim.

Pivovarov yüksek kaliteli ama tehlikeliydi. Yumuşak bir şekilde aşağı iner ve hiç beklemediğiniz bir anda sizi bir kamyon gibi vurur ve yatağa sürünerek gitmenize neden olur. Votka olmadığı sürece neredeyse herkesi masanın altında içebilirdim. Özellikle de o votka. Chance, en son bir poker oyununda içki içtiğimde neler olduğunu bildiğinden, bilmiş bir gülümsemeyi bastırmaya çalışarak yanağının içini ısırdı. Göğsümde çok tanıdık bir sıkışma hissinin yükseldiğini hissettim.

Declan kolunu Ekaterina'ya doladı. "Bizimle buluştuğun için teşekkürler. Luke ve arkadaşı kulüplerini genişletiyorlar ve bu konuda konuşulacak kişinin siz olduğunu biliyordum."

Bakışlarını bir an üzerimde gezdirdi, sigarasını içine çekti ve ardından yumuşak, gri bulutu yana doğru üfledi. "Konuş benimle. Declan'la akraba olan herkese yardım etmeyi severim."

Tam ağzımı açmıştım ki, üstsüz bir esmer elinde bir tepsiyle içeri girdi ve içkilerimizi masaya koydu. Başımı sallayarak içkiyi aldım ve kibarlık olsun diye bir yudum aldıktan sonra masaya geri koydum. "Bir beyefendiler kulübümüz var ama seks kulübüne dönüşüyoruz. Burada bazı yerleri kontrol ediyoruz. Önce dans edebilecek ve daha seçkin konuklarımızdan bazılarını diğer uca çekebilecek birkaç kız istiyorum. Onlar

Üyelerimize daha yakın ve kişisel bir deneyim sunmak. Euphoria Luxe için bir üyelik ücreti talep ."

Sonra aklıma geldi, Ian ve ben kulübün diğer tarafını ayırmak ve markalaştırmak için bir isim üzerinde konuşmamıştık. Luxe bir anda aklıma geldi, sanki bir süredir aklımdaymış gibi. Chance ile bakıştık, o da başıyla onayladı. Onun ne düşündüğünün bir önemi yoktu ama yabancı bir ortamda destek görmek güzeldi.

"Bir süredir bir müteahhitle tasarımlar üzerinde çalışıyordum, ancak planlar üzerinde anlaşılamayınca durma noktasına geldik. Umarım dört ay içinde hazır olur."

Merakla öne doğru eğildi ve sigarasını kül tablasında söndürdü.

"Size seçkin odalarımızı gezdirecek biri var," diye teklif etti. "Nelerden hoşlandığınızı görün. İhtiyacınız varsa bazı fikirler alın. Zevkinize uygunsa başka şeyler de alın." Şehvetli gözlerini önce Declan'a, sonra da bana dikti. "Eminim kızlarım... ya da erkeklerim seni ellerine almak isterler."

Chance aniden gri pantolonunun cebinden telefonunu çıkardı. "Ben Amber. Buna bakmam gerek. Kusura bakmayın." Ayağa kalktı ve telefonu kulağına götürerek odadan çıktı.

"O en iyisi, bak." Ekaterina başını sahneye doğru eğerek . Sandalyemi ana direğe bakacak şekilde çevirdim ve sahnede zıplayan bir kadın gördüm. İlk başta ona pek dikkat etmedim. "O benim genelevimin müdürü ve harika bir dansçı. Erkekler ve kadınlar her gece onu görmeye gelir."

Ekaterina ve Declan'a döndüğümde onları ateşli bir öpüşmenin içinde buldum. Şok içinde votkamı kaptım ve sahnedeki dansçıya doğru dönerken içtim. *Kahretsin, kardeşim tam bir oyuncu.*

Gözlerim odanın ortasına dikildi. "Kim. Kim. Sikeyim. Bu. Bu mu?" Kendi kendime mırıldandım, uzun, parlak pembe saçlı ve sol bir kol dövmesi olan aynı bronzlaşmış dansçıya takılmışım. Bir başka karmaşık dövme sağ yanından dizine kadar uzanıyordu. Bulunduğum noktadan yüz hatlarını tam olarak görmek zordu ama hareketleri hipnotize ediciydi.

Kalabalığın gözleri, metalik kemerler ve altın zincirlerle süslenmiş siyah deri sütyen ve yüksek kesimli şort çarpıcı kadına sabitlenmişti. Bir rock yıldızı havası yayıyordu. Müzikle birlikte hareket ederken, saçları sanki yeni adım atmış gibi yüzünün etrafında dalgalanıyordu.

bir müzik videosuna dönüştü. Mavi, yeşil, mor ve sarı ııklar etrafında dans ederek büyüleyici bir görüntü oluşturuyordu. Ayaklarının altındaki karanlık platform, onun çekici varlığına katkıda bulunan karmaşık lazer desenleriyle aydınlatılmıtı.

Geriye doğru kıvrıldı, bir eliyle direği baının üzerinde tuttu, kalçaları metali sıkıca kavradı ve Güvercin hareketini yaptı. Neredeyse zahmetsizce dönerek uzun, kaslı bacaklarını havadan ikiye ayırdı, ardından bir bacağını arkasına bağladı ve bir anlığına Allegra pozunu tuttu. Elleri mkemmел pozisyonlara kayarak kendini destekledi. Bacaklarından birini çubuğa doğru hareket ettirdi, bir ayak bileğini çubuğun etrafına doladı ve diğer bacağını dışarı doğru büktü.

Karın kasları ve pazıları esnedi ve hayranlık duyan izleyicileri için yavaşça dönerken onu yerinde tuttu. Bacaklarını baının üzerine getirerek ayak bileklerini çaprazladı ve kollarını sanki ba aşağı bir hatan sarkıyormu gibi uzattı. Burun kırma hareketi sadece Amber ve Jenna'nın yaptığını gördüğüm bir hareketti. Diğer dansılarımız yüzlerini kıracakları için gergindi. *Bu isim bosuna verilmemiti.* Dansçı zahmetsizce direktten aşağı kaydı ve yüzü yere çarpmadan hemen önce durdu.

Ona ihtiyaım var. Kız arkadaıma ihtiyaım olduğu gibi değil. Kulübümüz için her kimse *ona* ihtiyaım vardı. Chance yanımda belirdi ve bana dolu bir içki uzattı. Koyu kehribar renkli sıvıya bakıp rahatlayarak i geçirdim ve bir yudum aldım. "Teşekkürler."

"Sorun değil."

"Ona ihtiyaım var, Chance." İkimi yabancıya doğru kaldırdım. "Onsuz gidemeyiz."

"Siktir."

Bakılarımı onunkilere çevirdim. "Ne?! Onu da mı siktin?"

"Kesinlikle hayır," diye homurdandı, "ama bardayken, doğal siyah saçları olmadan onu ilk başta tanıyamadım."

Setini bitirip bylenmi seyircilerine doğru salınarak para toplarken bakılarımı tekrar ona çevirdim. "Kim bu kız?"

"Bu Giovanna Aggio."

"Kahretsin."

PENTHOUSE L.A.

LUKE

Giovanna Aggio, Vito Aggio'nun tek kızı. Chance'in ağabeyi Luca ile bir tür arkadaşlığı vardı ama ne ölçüde olduğundan emin değildim. Luca ünlü bir şarkıcıydı ve dünyayı gezerken babası için mafyayla ilgili iyilikler yapıyordu. Bu mükemmel bir kılıftı, gerçi aileleri hiç de gizli değildi. Aggio'lar her hafta başka bir şey yüzünden haberlere çıkıyordu. Onu tanıyamamıştım çünkü onu televizyonda son gördüğümde takım elbise giymiş, en büyük kardeşinin haraç davasına katılmıştı.

Konuşmaya hazırlanırken Chance ve ben dikkatimizi kulüp sahibine çevirdik ama onu susturmak için elimi kaldırdım. Öne doğru eğilerek dilimi düşünceli bir şekilde dişlerimin üzerinde gezdirdim.

Ekaterina daha yakına eğildi, sehpadan bir paket sigara ve kanepenin kolunda duran çakmakla bir tane yaktı. "Beğendin mi?"

Binada bir başka gürültülü şarkı patlarken omzumun üzerinden ona baktım, sonra tekrar ona döndüm. "Konuşabileceğimiz sessiz bir yer var mı?"

Bir kez başını salladı ve ayağa kalktık. "Ofis."

Özel izleme odasından çıkarken onu takip ettik ve hemen dışarıda durup gardiyanlarla Rusça konuşurken bekledik. Daha sonra

Bizi sol tarafımızdaki siyah bir perdeden geçirip asansöre yönlendirdi. Yavaşça bir sonraki kata çıkarken etrafımızda dumanlar dönüyordu.

Kapılar kayarak açıldı ve şık ve modern bir ofis ortaya çıktı. Duvarlar tamamen renkli camdan yapılmış, zeminler siyah mermerden ve tavan da buna uygundu. Loş gömme ışıklar mekânı yukarıdan aydınlatıyordu. Odaya adım attığımızda, karanlık lükse hayranlıkla bakarak içeri çekildim.

Ekaterina kasıla kasıla masasına doğru ilerledi, sigarasından uzun bir nefes çekerken ön kenara baştan çıkarıcı bir şekilde . "Buradan neredeyse tüm kulübü görebilirsiniz." diye mırıldandı ve havaya bir duman bulutu üfledi.

Declan hemen kendini evinde hissetti ve Art Deco tarzı pirinç tavus kuşu lambalı şık bir sehpanın yanındaki siyah deri şezlonga gömüldü. Onun varlığında çok rahat görüldüğü için biraz huzursuz hissettim. Valentino'nun en küçük kardeşiyle Atlantic City'de tanıştığından beri onunla ne kadar sık vakit geçirdiğini merak ettim. Alessandro önemli kişilerin arasına karışmasıyla tanındığı için bu durum çok da şüphe uyandırıcı değildi, ama faaliyetleri konusunda bana karşı tamamen şeffaf olup olmadığını sorgulamama neden oldu.

Chance yanımda kaldı, tıpkı Ian'ın burada olsaydı yapacağı gibi. Bu dile getirilmemiş bir anlaşmaydı, özellikle de bilmediğimiz bir yerde olduğumuz için. Cam duvara yakın durdum ve yavaşça odanın çevresine doğru ilerledim. Bu noktadan kulübün aşağıdaki ana katını görebiliyordum. Yukarıdan çok daha büyük görünüyordu. Sıra sıra dizilmiş pelüş koltuklar ve sandalyeler ortada tek bir direği çevreliyordu, ancak ana salon yaklaşık olarak Euphoria'nınkiyle aynı büyüklükteydi. Diğer tarafta, iki uzun bar içki bekleyen insanlarla doluydu ve tamamen çıplak garsonlar ellerinde tepsilerle kalabalığın arasında dolaşarak etrafa dağılmış küçük masalara içecek dağıtıyordu.

Çenemi okşayarak başka bir manzaraya doğru yürüdüm ve daha küçük, loş bir odaya baktım. Köşede küçük bir bar, yanında da dans eden kadınların tutulduğu iki kafes vardı, hareketleri koridordakiler gibi mükemmel bir şekilde senkronize edilmişti. Kırmızı bir ışıkla aydınlatılan kafeslerden birine bir adam yaklaştı. Adam yaklaşırken dansçı dizlerinin üzerine çöktü. Merakla bir kaşımı kaldırdım.

"Şuna bak," diye fısıldadı Chance, ne biliyordu.

Ellerimi tekrar ceplerime soktum ve kadının parmaklıkların arasından uzanıp adamın sikini çıkararak kafesin içinden emmesini izledim. Adam uzandı ve parmaklarını kadının yakasına ve metal parmaklıklara bağlı zincire doladı. Kadının yüzünü yavaşça kendine doğru çekerek, metal bariyere çarpymasına dikkat ederek ağzına soktu.

"Bu zincirlenmiş kadınlar bunu kabul ediyor, değil mi?" Yan odaya doğru ilerlerken mırıldandım.

"Evet," diyerek benim sessiz ses tonuma uydu, "Kat delidir, ama inan bana oradaki kadınlar seks kölesi olmaya bayılırlar."

Bakışlarım neredeyse bir o kadar karanlık olan yan odaya kaydı. Ortada bir platform üzerinde kırmızı çarşafı yuvarlak bir yatak vardı. İki kadın birbirine dolanmış, çıplak vücutları senkronize bir şekilde hareket ediyordu. Ateşli kızıl saçlı kadın aniden sarışını saçlarından yakaladı ve yüzünü yatağa bastırdı. Daha sonra kendini onun arkasına yerleştirdi ve içine derinlemesine sokmadan önce muazzam mor bir kayışla onu kızdırdı. Sarışın battaniyeyi sıkıca kavradı, ağzı açık bir şekilde sırtını kamburlaştırdı. Bu sahne Jade'i arzulamama neden oldu. Onun da bu gösteriden en az benim kadar keyif alacağını biliyordum.

Ekaterina Rusça konuşmaya başladı. Dikkatimi aşağıdaki odalara vermeden önce telefonuyla konuştuğunu görmek için kısa bir süre ona baktım. Chance ve ben geçerken her birini dikkatle izliyor, sahneleri ayrıntılı olarak tartışıyorduk. Giderek daha karanlık, daha ateşli ve öncekilerden daha yoğun hale geliyorlardı. Özel buluşmalar, üçlü seksler ve seks partileri sunan yataklı birkaç temalı odadan geçtik.

Yürürken tam donanımlı zindanların ve röntgencilik ve teşhircilik için galeri tarzı bir odanın da yanından geçtik. Geldiğimiz son odanın renkleri mavi, siyah ve gümüştü, bu da bana garip bir şekilde Euphoria'nın özel odalarını ve Blue Lounge'u hatırlattı. Odanın ortasındaki şezlongda yatan kızı incelerken dudağımı çiğnedim, tıpkı ağabeyimin arkamda uzandığı gibi.

Beş erkekten oluşan bir grup platin sarışının etrafını sarmış, gözlerini onun iri göğüslerine dikmişti. Üçü kendilerini tatmin ederken, o diğer ikisinin arasında sırayla, hevesle ereksiyonlarını emiyor ve pompalıyordu. Dördüncü bir adam yaklaşıp bacaklarının arasına diz çöktü. Hevesle gülümsedi, adam içine girerken ona katılmasını memnuniyetle karşıladı. Mor odanın etrafına baktığımda, gölgelerde saklanan birkaç kişinin oturduğunu fark ettim.

Duvarlar boyunca uzanan sandalyeler ve kanepeler önlerindeki manzarayı seyrederek kendilerine dokunuyorlardı. Telefonuma uzandım ve Jade ile mesajlaşmaya başladım.

Kahretsin bebeğim, burası seni arzulamama neden oluyor.

Telefonumu cebime geri koyduktan sonra bir kez daha aşağıda gerçekleşen aktiviteye odaklandım. Bir kolumu cama dayayarak herkesin sarışını idare etme konusundaki benzersiz yaklaşımını izledim. Her anından zevk alıyor gibi görünüyordu. Gözlerim uzak köşede, gölgelerin arasına gizlenmiş ama odanın ortasında gerçekleşen toplu tecavüzü izleyen bir çifte takıldı. Adam kızın arkasında diz çökmüş, ikisi de sahneyi ilgiyle izlerken onu beceriyordu.

Ekaterina, "*Her şey* serbest odası," dedi. "O odaya girdiklerinde hepsine aynı güvenli kelime veriliyor. Bunu kullandıklarında gardiyanlar onları uzaklaştırıyor. Herkese feragatname imzalatıyoruz ve düzenli olarak test yaptırıyoruz."

"Bu... inanılmaz, aslında." Luxe'ün nasıl olmasını istediğime dair bir fikrim olmasına rağmen, aşağıdaki odalar bana ihtiyacım olan görselleri vermişti. Şimdi zihnim dönüyordu. Telefonumu tekrar cebimden çıkardım ve bu kez notlar almaya başladım.

Kafesler

Zincirli tasmalar şart

Oyuncaklar

Röntgenci/Sergi odası olmazsa olmaz

Gangbang odası / herkes için ücretsiz her oda bir

zorunluluktur lan ile Luxe hakkında konuşun oops

Son satırı yazarken Jade'den bir bildirim .

Her şey beni arzulamama neden

oluyor. ;) Ama ben de seni

arzuluyorum!

Bu arada, lan bir konuda stres yapıyor. Çok garip davranıyor ve normalde her şeyi bilirim ama bu sefer hiçbir şey bilmiyorum.

Ian çok büyük bir şey olmadığı sürece *garip davranan* biri değildi. Bu beni endişelendiriyordu. Muhtemelen canını sıkan şeyin ne olduğunu bana hiç söylemeyecekti çünkü burada işle ilgilenmem gerektiğini biliyordu. Ama artık eve dönmemiz gerektiğinden emindim.

Tamam bebeğim. Döner dönmez halledeceğim.

Telefonumu cebime geri koydum ve dikkatimi aşağıdaki kadına verdim. Şimdi iki erkeğin arasındaydı, her iki ucundan da sokulurken diğer ikisine ağzı ve elleriyle hizmet ediyordu.

DING!

Asansörün sesi arkamızdan geldi. "Evet, hanımefendi?" Ardından gelen ses dikkatimizi dağıttı ve Giovanna'yı görmek için döndük, elleri kalçalarında, başı eğik, biraz sinirli görünüyordu. Gözlerini bize dikti. "Chance!" Siyah, yüksek deri çizmeleriyle olabildiğince hızlı bir şekilde odanın içinde koştu, boynundaki çok sayıda zincir her adımda şingirdiyordu.

Yaklaştıkça yüz hatlarını daha iyi görebiliyordum. Kahverengi gözler, dolgun kırmızı dudaklar ve dar ama *yüzü için* mükemmel bir burun. Sol burun deliğinde küçük gümüş bir halka asılıydı. Uzun pembe saçlarını savurarak kendini Chance'in kollarına attı. Tüm *rahatsız* tavrı değişti. Chance kollarını kızın beline dolayarak ona sıkıca sarıldı.

"Seni tekrar görmek güzel!" diye bağırdı.

"Seni de, Gia."

Bir adım geri çekildi ve ellerini içinde tuttu. "Amber nasıl?"

"Harika."

"Güzel." Gülümsedi. "Hâlâ herkesin konuştuğu tek şey evliliğiniz."

"Ta ki bir başkası her şeyi berbat ettiği için manşetlere çıkana kadar," diye şaka yaptı, "ki ikimiz de bunun uzun sürmeyeceğini biliyoruz."

Kıs kıs gülerek bakışlarını bana çevirdi.

"Merhaba?" "Selam"

"Giovanna, gel otur!" Ekaterina'nın sert sesi karanlık ve modern ofiste yankılandı.

Gözlerini devirerek etrafında döndü. "Evet ," diye sertçe cevap verdi, masanın önündeki sandalyeye doğru ilerledi ve dizini diğerinin üzerine koydu.

Ekaterina çoktan oturmuş, ellerini önündeki masanın üzerine düzgünce yerleştirmişti. Değerli dansçısını sahiplenici bir yoğunlukla inceliyordu. Daha önce onu bana övmüş olsa da, ona karşı tavrından daha fazla bir şey olduğu açıktı. Chance hâlâ yanımdayken güvenli bir mesafede durdum.

"Luke'a kulübü gezdirmeni istiyorum. Ona istediği her şeyi ver." Kusursuz kemerli kaşlarını oynattı. "*Her şeyi.*"

Giovanna omzunun üzerinden bana baktı, ağzı açık bir şekilde sırtıyordu. "*O ne isterse.*"

Ekaterina'nın ses tonu sanki bilerek beni kışkırtmaya çalışıyormuş gibiydi. Bundan hoşlanmamıştım. Kulüpte kalmamız gerekenden daha fazla kalmamıza gerek yoktu. Bir şeyler doğru gelmiyordu. Mussolini ailesinden beri bizim çevremiz dışındaki herkese karşı daha şüpheli olmuştum.

Bildiğim tek bir şey vardı, Giovanna olmadan gitmeyecektim. Ian'ın Jade'le tanıştığı gece onunla ilgili hissettiklerinin aynısı bende de vardı ve içimden bir ses onsuz gitmememi söylüyordu. Ekaterina'nın ondan ayrılıp ayrılmayacağından emin değildim ama bunun bir önemi yoktu. Onu da yanımda götürüyordum.

Jade'in West Roxbury'deki şimdiki evine taşınmasını takip eden hafta sonu, Ian Ithaca'ya geri döndü ve eski patronunu iki kaşının arasından vurdu. Adamın kardeşi mekânı devraldı ve bir ay sonra, tehlikeli çalışma koşulları ve ucuz pırzola depolama alanındaki kurtçuklar nedeniyle kapatıldı. Jade eski patronunu öldürenin Ian olduğunu hiç bilmiyordu. Sırlarımızı öğrenmeden önce yapmış.

Ekaterina'dan korkmasam da, yıllardır herhangi bir nedenle silahsız kalmamışken silahsız olmanın getirdiği bir savunmasızlık hissi vardı. Ve hiçbirimiz iki kelimeden fazla Rusça bilmiyorduk.

"Çok isterim," diye bir kez başımı salladım, onların oyununu oynamak için elimden geleni yapıyordum. "Özel olarak da gidebileceğimiz bir yer var mı?" Çenemi cam duvarlara doğru kaldırdım. "Seyircilerin olmadığı bir yer yani."

Ekaterina'nın dudaklarının köşesi baskın bir gülümsemeye dönüştü. Kontrolün kendisinde olduğunu düşünüyordu ama Giovanna'yı yalnız bırakmam gerekiyordu. "Declan kardeşim için herhangi... bir şey." Dikkatini dansçıya çevirmeden önce kırık İngilizcesi kendi kelimelerine takıldı.

Chance yumruğuyla ağzını pencereye döndü ve fısıldayarak, "Kat iyi biri. Sadece seni tanımıyor. Görünüşe göre Declan'a resmen aşık. Geçen gün bana

Gece ve ona güvenmek zorunda değilsin, ama o hiçbir şey yapmayacak." Chance aklımı okumakta ustalaşmıştı. Yakınlaşmamızın pek çok nedeninden biri de buydu.

Giovanna ayağa kalkmadan önce ona bir bakış attım, vals yaparak yanıma geldi ve bakışlarını üzerimde gezdirdi. "Sen hazır olduğunda ben de hazırım." Saçlarını geriye doğru taradı ve bir elini kalçasına koydu.

Başımı sallayarak onu asansöre kadar takip ettim. Kapılar ayrılmadan önce çınladı ve içeri adım attık. Karlı bir gece olacağını umduğum bir geceye inerken mesafesini korudu. Kapılar tekrar açıldığında uzanıp parmaklarını benimkilerle birleştirdi. Uyum sağlama ihtiyacı önemliydi, bu yüzden karşı koymadım.

Koridor labirent gibiydi, her köşede silahlı muhafızlar vardı. Onları saydım, herhangi bir noktada kaçmam gerekirse diye her dönüşümüzü not ettim; gerçi silahsızken dövüş sanatları becerilerime güvenmek zorunda kalacaktım. Chance güvende olduğumuzdan emindi. Kardeşim üst kattaki süper model görünümlü güzel kadından bıkmıştı. Ben değildim. Birimizin akli başında kalması gerekiyordu.

Giovanna beni düşüncelerimden çekip çıkararak, "Eğer sana tutunmazsam, aşağıda tepene binerler," dedi.

Dağınık masa ve sandalyelerin bulunduğu geniş, loş ışıklı bir bar alanına girdik. Canlı yeşil ve mor ışıklar yukarıda dönüyor, partiye benzer bir atmosfer katıyordu. Siyah gibi görünen pencerelere baktım, bunların onun ofisi olduğunu biliyordum. Telefonum titredi ve boştaki elimle uzanıp onu çıkardım ve Chance'ten gelen bir mesaj gördüm.

Gözüm üzerinde.

Başparmağımı klavyenin üzerinde kaydırarak cevap verdim.

Sen kesinlikle bizden birisin.

Bakışlarımı tekrar aşağı indirmeden önce yukarıdaki pencerelere doğru bir sırtıma kaldırdım ve telefonumu cebime geri koydum. Aşağıdan sızlandığını hissedebiliyordum.

"Bu oda konuşmaktan başka bir şey için değil." Işıkları işaret etti. "Bu odalardaki tüm ışıklar her bir alanda nelere izin verildiğini gösterir. Üyeler katıldığında onlara oryantasyon turu yaptırıyorum ve sonunda bir Gizlilik Sözleşmesi imzalatıyorum. Ancak o zaman her rengin onlara ne anlattığını biliyorlar."

"Güç mü?" Kaşlarımı kaldırıp ona baktım.

"Efendim, sizi temin , sürprizlerle doluyum." Kıkırdadı. "Gizlilik anlaşması yok, yalakalık yok."

Eğlenerek gözlerimi devirdim ve ona baktım. Çekici bulduğum küstah bir tavrı vardı. Mükemmel bir uyum sağlayacağını biliyordum ama diğer dansçılar çok bölgeci olduğu için başlangıçta bazı sürtüşmelere neden olabilirdi. Bununla birlikte, yetenekleri genişleme planlarımız için gerekliydi ve önemli olan da buydu. Elbette ona güvenme konusunda hâlâ çekincelerim vardı. Bizim dünyamızda çok önemli bir unsur, ama onda bana güven duygusu veren bir şey vardı.

Odadaki insanları gözlemledim; en az yirmi ila otuz kişiydiler. Kendi dünyalarında, birbirlerinin arkadaşlığından keyif alıyorlardı. Sadece birkaçı yarı çıplaktı ve biri tamamen açıktaydı. "Yani, yeşil ve mor ne demek?"

Daha fazla uyum sağlamak için başını omzuma koydu. "Yeşil *sadece konuşur*, ama aynı sayfada oldukları sürece flört etmekte bir sakınca yoktur. İnsanlar buraya genellikle birbirlerini tanımak için gelirler. Kulübü tanımak için. Elbette içkiler ücretsiz ama en fazla üç içki içilebilir. Yeni üyelerin burayı sevip sevmediklerine karar vermek için iki ziyaret hakkı var. Beğenmezlerse yüzde elli para iadesi yapıyoruz ama yine de Gizlilik Sözleşmesi'ne bağlı kalıyorlar çünkü... yani bu iş burada hâlâ yasadışı. Mor kıyafet isteğe bağlıdır."

"Işık fikri kesinlikle hoşuma gitti."

"Bu benim fikrimdi." Omuz silkti.

Haki pantolonunun üzerinden çıplak, kıllı göğsü ve bira göbeği sarkan bir adam yaklaştı. "Hey, güzelim." Parmaklarını sarı kabarik saçlarının arasından geçirdi.

"Merhaba!" diye gülümsedi.

"Onunla işin bittiğinde," dedi yarı dolu bardağıyla beni göstererek, "seninle ziyaret etmek isterim."

Elimi biraz daha sıktı ve sertleşmeme neden oldu. *Burada mutlu değil mi? Burada çalışmaya zorlanıyor mu? Kahretsin.*

"Aslında bu gece benim, kusura bakmayın." Ona sahte, dostça bir gülümseme sundu.

"Utanç verici." Kadehini bana doğru kaldırdı. "Aferin sana kardeşim. Burada oldukça değerli bir kız. Onunla yalnız kalmak zor." Ben cevap veremeden ona göz kırptı ve arkasını dönerek bir bar taburesine doğru yürüdü.

Beni koridora geri götürdü. Geniş bir kemere geldik, içeri girerken güvenlik başıyla selam verdi. Burası yukarıdaki ofisten dikkatimi çeken ilk odaydı. Kafesler üst katta göründüklerinden çok daha büyüktü.

Giovanna elimi çekiştirerek bizi duvara yasladı, böylece daha iyi . On çıplak insan birbirine karışmış, konuşuyor ve öpüşüyordu. İkisi köşede sevişirken, bir adam sağdaki kafeste durmuş, tasmalı kadına sakso çekiyordu.

Elini dirseğimin kıvrımına kadar götürdü ve kulağıma yaklaştı. "Dürüst olmak gerekirse, bu odayı oldukça *meh* buluyorum."

Bilerek başımı salladım. Özel bir şey değildi. Jade ve ben çok daha karanlık şeylerle ilgileniyorduk ama yargılamadım. "Acemi odası."

"Aynen öyle, ama keşfettikleri için aferin onlara," diye kıs kıs güldü. "Devam edelim mi?"

"Lütfen." Çıkmadan önce odayı bir kez daha taradım.

Yine koridorda ilerledik ve her odayı incelemek için bir an durduk. Işıklarla karartılmış temalar, sonuncusuna gelene kadar daha yoğun hale geldi. İlk toplu tecavüz sona ermişti ve şimdi başka bir kadın vardı, birbiri ardına horoz alıyordu. Sırtımızı duvara dayadık ve daha karanlık bir alanda, birbirini öpen ve okşayan iki çıplak adamın yanında durduk.

Odanın ortasındaki gösteriyi izlerken sikim kıpırdandı, Jade'i burada benimle hayal ettim, acaba herkes için mi sevişecektik yoksa bizi kimin gördüğünü umursamadan yanımdaki sandalyede mi sevişecektik. Telefonumu çıkarıp fotoğraflarını ona mesaj atmayı düşündüm ama yerlerde telefon ve fotoğraf çekmek kesinlikle yasaktı. Neden burada olduğumu kendime hatırlatarak elimi onunkinden çektim ve oturdum.

O bana bakarken ben de şakacı bir şekilde parmağımı oynattım. Gülümseyerek kucağıma tırmandı ve bana sarıldı. Boynundaki zincirlere tutunarak onu nazikçe kendime çektim. Dudaklarımı kulağının yanına yerleştirdim. Nefesi kesildi ve omuzlarımı kavradı, tırnaklarını panikle derime geçirdi.

"Konuşmamız gerek," diye homurdandım. Geri itmeye çalıştı ama mücevherlerini daha sıkı tuttum. "Sana zarar vermek gibi bir planım yok. Ama buradaki kimsenin şüphelenmesini de istemiyorum."

"Ne istiyorsun?" diye nefes aldı. "Kimsin sen, gerçekten? Bir şeyler olduğunu biliyordum."

"Benimle birlikte bir kulübün sahibi olan bir arkadaşım ve iş ortağım var," diye fısıldadım sesimi alçaltarak. "Boston'da Euphoria adında bir kulüp. Baban dün gece oradaydı."

Dişlerini sıktı ve elimi tutarak kolyesinden çıkarmaya çalıştı. "Babama ne yaptın?!" diye öfkeyle tısladı.

"Hiçbir şey!" Ben de onun ses tonuna uydum. "O bizim bir arkadaşımız. Chance ile geldiğimi ve onu tanıdığını düşünürsek bunu bilmen gerekir."

Tutuşu gevşedi ve ben de bıraktım. Doğrulup oturdu ve bir süre kapüşonlu bakışlarına baktı. "Ve sen beni istemiyor musun?" Sesini alçak tutarak arkasındaki kalabalığa baktı. İnemeler, müstehcen konuşmalar ve tepede çalan müzik arasında kimsenin bizi duyduğundan şüpheliydim.

"Sana bir kız arkadaşım olduğunu söylememin böyle bir yerde pek bir şey ifade etmeyeceğini biliyorum ama seni temin ederim ki sadece onu istiyorum."

Kaşlarını kaldırdı. "O zaman neden kucağına oturuyorum?"

Arkasına bir göz attığımda silahlı bekçilerden birinin bize doğru geldiğini fark ettim. Gülümseyerek onu kendime çektim ve kulağına fısıldadım: "Benim için dans et."

"Ne?"

"Güven bana."

Ellerini arkasında dizlerime dayamış, müzik eşliğinde kucağımda sallanıyordu. Güvenlik görevlisi bize yaklaştı, bakışları ona sabitlenmişti. Kız onun bakışlarına karşılık verdi ve Rusça bir şeyler söyledi, adam da başını sallayarak uzaklaştı.

"Rusça mı konuşuyorsun?" Şok olmuş bir şekilde sordum. "Ona ne söyledin?"

Dudağının kenarı yukarı kıvrıldı ve parmaklarını enseme birleştirerek yeniden doğrulmaya başladı. "Ona VIP'lerimden biri olduğunu söyledim ve evet, burada çalışmayı biraz öğrendim."

Yalanı yutturmak için ellerimi kalçalarına dayadım ve ayağa kalkmadan önce sahte bir şehvetle onu izledim. Arkasını dönerek bir kez daha kucağıma oturdu, sırtı göğsüme dönüktü. Avucunu başımın arkasına koyarak kulağıma doğru döndü. "Söyle bana Luke," diye mırıldandı, "aslında ne istiyorsun? Bunun sadece bir tur olmadığını biliyorum." Baştan çıkarıcı bir şekilde üzerimde dans etmeye devam ederek odaya baktı.

Dudaklarımı yanağına dayadım ve müşteri olduğum izlenimini vermeye çalıştım. "Ekaterina ile aranızda bir husumet olduğunu söyleyebilirim."

. Bizimle Boston'a geri gelmeni istiyorum."

Durdu ve bana doğru döndü, yüz ifadesi ciddiye. Elini uzattı ve ben de sessizce ayağa kalkarak avucumu onun kine koydum. Girdiğimiz gibi odadan çıktık, kulübün daha tenha bir bölgesine ulaşana kadar birkaç koridordan geçerken tek kelime etmeden ilerledik. Uzun koridorlardan birinin sonunda, kırmızı bir kapının önünde durdu. Elini bırakarak beş kolyesinden birini çıkardı ve kapının kilidini açmak için kolyesinde asılı olan altın anahtarı kullandı.

"Çoğu müşteri bunun kolye falan olduğunu düşünüyor." Kapıyı iterek açtı ve içeri girerek homurdandı: "Bazıları bunun amımın anahtarı olup olmadığını soruyor. Aptallar kendilerini *çok* komik ve fıkrayı anlatacak tek kişi sanıyorlar."

Ben de peşinden gittim, sessizce kapıyı kapattım ve bakındım. Oda küçük, mor bir masa lambasıyla yumuşak bir şekilde aydınlatılmıştı, hafif ışıltısı odanın etrafına gölgeler saçıyordu. Bir köşede büyük bir gölgelik yatak duruyordu, siyah deri başlığı koyu renkli dantellerle süslenmişti ve üzerindeki direklerden zincirler sarkıyordu.

Karşısında, stratejik olarak yatağa bakan pelüş bir kanep ve sandalye ile sol tarafta gözüme çarpan bir şaplak tezgahı vardı. Karşı köşede, tavana kadar uzanan ve aynalı bir platform üzerinde duran yüksek bir titanyum direk duruyordu. Odadaki her şey siyahın derin, zengin tonlarından yapılmış gibi görünüyordu ve bu da genel gizemli atmosfere katkıda bulunuyordu.

Arkama geçti, kilit tıkırdadı. "Burası benim kişisel alanım. Kimsenin buraya girmesine izin vermem... şey, bilirsiniz." Yatağa doğru ilerleyerek kenarına tünedi. "Gelip oturabilirsin."

Çenemi sıkarak yanağımın içini çiğnedim ve ellerimi ceplerimin derinliklerine soktum.

Gözlerini devirdi. "Kardeşim, sana saldıracak falan değilim. Kadınına olan sadakatine saygı duyuyorum."

Odayı tarayarak başka gözlere dair bir işaret olup olmadığını kontrol ettim. "Kamera yok," diye iç geçirdi, "kayıt yok, insan yok aynalarımın arkasını izliyordum. Hiçbir şey yok. Tamamen ve tamamen mahremiyet içindeyiz." Başıyla komodini işaret etti. "Yani, benim güvenliğim için odada birkaç panik butonu var ama siz güvendesiniz Bay Tekeşli."

"Saygısızsın. Bunu benimle konuşma şeklinden anlayabiliyorum." Ellerimi ceplerimden çıkardım, yatağa doğru yürüdüm ve yanına oturdum.

Yan dönerek bir bacağını yatağın üzerine doğru bükte. "O zaman sana saygı duymam için bana bir sebep ver."

Bu kız içgüdülerime değse iyi olur. "Yani," diye iç geçirdim. "Dediğim gibi, babanı tanıyorum. Arkadaşım Ian ve ben Boston şehir merkezinde Club Euphoriayı işletiyoruz. Bir striptiz kulübü ama burası gibi bir yere doğru genişliyoruz."

"Neden burayı sevdin?" Sanki mutsuzmuş gibi odayı inceledi. Bakışlarımı kuşkuyla kısmıştı ama gözlerini tekrar benimkilere çevirdiği anda ağırlığını değiştirdi. "Burayı seviyorum ama olup bitenler üzerinde hiçbir söz hakkım yokmuş gibi hissediyorum. Yetkinin bende olduğunu söylüyor ama bu saçmalık. Kat iyi biri ama her şeyi o yönetiyor ve gardiyanlara üzerimizde tam yetki veriyor. Bizi becermek isterlerse hayır diyemiyoruz. Federalleri kışından uzak tuttukları için onlara teşekkür ediyor."

"Yani, sen-"

"Tecavüz mü?" Omuz silkti. "Tam olarak değil çünkü burada çalışmak için sözleşme imzaladığımızda her şartı kabul etmiş oluyoruz ve bunlar orada kalın ve kırmızı olarak listeleniyor, böylece gözden kaçırmıyoruz." Bakışlarını yere çevirdi. "Ama havamda olmadığımda, bana gerçekten bir seçenek sunulmuyor. Eğer buna tecavüz diyorsanız, tamam, ama ben neye bulaştığımı biliyordum."

"Yani, evet o zaman."

Ayağa kalktı, odada volta atmaya başladı. "Seninle bu konuda konuşamam."

Onu her an takip ettim, kendini mutlu olduğuna inandırırken verdiği iç savaşı izledim. "Neden olmasın?"

Ellerini kalçalarına dayayarak durakladı. "Burada çalışıyorum çünkü seksi seviyorum, sonuna kadar."

"Bunda yanlış bir şey yok."

"Ve," kolunu yana doğru uzattı. "Eğer seninle gelirim, ben de aynı gemide olacağım. Sevişmek zorunda kalacağım-"

Kollarımı kavuşturarak yataktan fırladım. "Asla." Ona doğru bir adım attım, ama o benim duruşumu taklit ederek bir adım geri çekildi. Bir elimi kaldırdım. "Giovanna, senden bizimle geri gelmeni ve kendi şartlarınla çalışmanı istiyorum. O direğin üzerinde büyüleyiciydin ve eğer sadece dans etmek istiyorsan, o zaman sadece dans et. Ian ve ben seni asla kimseyle yatmaya zorlamayacağız. Bu saçmalık. Asla zorla seks yapmayacağız."

herhangi bir sözleşme. Biz bu oyunu oynamayız ama sevişmek istiyorsan seviş. Seni gördüğümde dansçıdan başka bir işte çalıştığını bile bilmiyordum."

"Neden
ben?"

Kıkırdadım.

"Ne?" Dudaklarını büzdü.

"Ian, kız arkadaşım Jade'i de aynı şekilde buldu... bir bakıma. Ve bana onun da kendisine 'neden ben' diye sorduğunu söyledi."

"Peki o ? Kulüpte ne yapıyor?"

"Onun kişisel asistanı ve operasyonları benimle birlikte yürütüyor. Onu seveceğini düşünüyorum çünkü-"

KİLİT! DÜDÜK! DÜDÜK!

GIOVANNA! diye bağırdı derin bir ses kapıdan. "Bir saniye!" diye seslendi. "Bir müşteriyle!"

Hemen üst kata çağırılıyorsunuz ve misafîrinizin arkadaşları şimdi gidiyor!

"Kahretsin," diye tısladı. "Gitmen gerek." Hızla yanıma geldi, parmaklarını saçlarımda gezdirip biraz karıştırdı, sonra omuzlarımdan tutup dudaklarını yanağıma bastırdı ve yanağıma sürdü. Aynı şeyi boynuma da yapınca gözlerim büyüdü, sonra bir adım geri çekilip gömleğimin düğmelerini çözdü ve üç düğmemi açtı. "İşte, şimdi yeni sikilmiş gibi görünüyorsun, üzgünüm," diye mırıldandı.

Elimi cebime attım, cüzdanımı çıkardım ve bir kartvizit çıkardım. "Fikrinizi değiştirirseniz beni arayın."

KREŞ DEĞİL

JADE

"Günaydın mı?" Ian, Lonnie ile birlikte yönetici lobisinin ortasında dururken beni endişeli bir bakış ve ses tonuyla karşıladı. "Ve günaydın, Maddie?"

"Günaydın Bay Iannn!" Sırt çantasını masamın yanındaki yere bırakıp sandalyeye şarkı söyledi. "Günaydın Bayan Lonnie!" diyerek sandalyeyi döndürmeden önce gülümsedi.

Lonnie kıkırdadı. "Günaydın, Günişığı. Keşke senin neşeli enerjine bu kadar erken sahip olabilseydim."

"Onu cesaretlendirme," diye kıs kıs gülerek çantamı masanın üzerine bıraktım. "Buraya gelirken beni Dunks'tan büyük bir kahve içmeye ikna etti."

Ian kaşlarını kaldırdı. "Peki neden " Ian onu bir an için gözden geçirirken sesi kesildi.

"Dorothy'nin kız kardeşi önümüzdeki hafta sonu yapılacak geçit töreni için şehre geldi ve çok eğlenceli biri. Sana geçen hafta bahsetmiştim." Eşyalarımı masamın üzerine koydum, çantamı da altına sıkıştırdım. "Hâlâ ona göz kulak olacağını söyledi ama kız kardeşini bir yıldır görmemiş ve ben de rahatsız etmek istemedim. Okullar bugün personel günü için tatil."

Buz Adam kendi Dunkin Donuts kahve fincanını kaldırarak Jenna'nın ofisinden çıktı. "Günaydın."

"Günaydın!" Jenna Kira'yı kucaklamış, Dylan da arkasından koşarak çıkarken cevap verdim.

Dylan tahta bir direğe asılı küçük bir İrlanda bayrağını havada sallayarak "Ben İrlandalıyım, hava... hava kin." diye şarkı söylüyordu. Yanlış telaffuz ettiği kelimelere gülmek için elimi ağzıma kapattım ve Ian'a doğru dans ederek onun yanında durdum. Çocuk babasının mükemmel bir benzeriydi. Bayrağı sallamaya devam etti, "Hey hey hey hey."

Bu sevimli klon karşısında kahkahalarımı olabildiğince bastırdım. "Um-"

Jenna dudaklarını ince bir çizgi halinde bastırdı, eğleniyordu ama belli ki şarkı her neyse onu tekrarlıyordu. "Ian geçit töreni için onu heyecanlandırmak için bu şarkıyı çaldı ve *şimdi* hep tekrar tekrar dinlemek istiyor."

Ian alay etti. "KidzBop'tan çok daha iyi."

"Siktir!" Dylan bağırdı.

Ian'ın gözleri büyüdü ve eğilerek onu kaldırdı. "Kötü sözler söylemek için baban kadar uzun olmalısın."

Homurdandım ve yumruğumu tekrar ağzıma bastırdım. "İtalyan mirasını öğrenmesine de yardım et derdim ama bunun daha iyi olacağından emin değilim."

Konuşmak için ağzını açtı ama kapı açıldı ve Tyler içeri girdi, onu üç çocuğu takip etti.

"Şaka yapıyor olmalısın," diye homurdandı Ian, sonra Dylan'ı yere bıraktı. Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Ty, neler ? Bugün hiçbir çocuğun okulu yok mu?"

"Merhaba Ian Amca ve Jenna Teyze," diyerek onları selamlayan Naya, koşarak Jenna'nın yanına gitti ve ona sarıldı. Jenna, annesi dışında gezegendeki en sevdiği kişiydi.

Jackson ve Evan kanepeye çöktüler, telefonlarıyla meşguldüler, ikisi de mırıldanarak *selam* verdiler. Dylan sıçrayarak bayrağı sehpanın üzerine bıraktı, ardından mindere tırmanarak Jackson'ın yanına yerleşti.

Tyler omuz silkerek çantaları yere koydu. "Mila son dakikada birkaç günlüğüne şehir dışına çıktı. Kız kardeşi düştü ve ona yardım etmeye gitti. Onları buraya getirmek zorunda kaldım. Yarın okulda olacaklar."

Ian çenesini sıvazlayarak odayı taradı. "Burası bir striptiz kulübü, lanet olası bir kreş değil."

Maddie AirPods'u kulaklarında, bir sandalyede arkasına yaslanıp bacaklarını tekmelerken yüksek sesle bir Taylor Swift şarkısı söyleyerek yanından geçti.

"Kesinlikle öyle görünüyor," diye şaka yaptı Buz Adam Jenna'nın ofisinin hemen dışındaki köşeden.

"Tanrım," diye mırıldandı Ian, Tyler ve beni işaret ederek. "Siz ikiniz, benimle gelin." Döndü ve ofisine doğru yürümeye başladı. Kapı aralığında durdu, etrafında döndü. "Jen, ihtiyacım var... yapabilir misin-"

Güldü. "Evet bebeğim, ben ."

Ofisini işaret etmeden önce hızlıca başını sallayarak onu onayladı. Ben gittim, Tyler ve Ian da arkamdan geliyorlardı. Odaya girdiğimizde, Ian çift kapıyı çarparak kapattı, gerçekten üzgün olmadığı sürece alışılmadık bir öfke gösterisiydi bu. Masasına doğru yürüdü ve zorla bir çekmeceyi açarak bir sigara çıkardı. Onu ofisinde sigara içerken görmeyeli uzun zaman olmuştu.

Masasının kenarına oturdu ve sessizlik içinde sigara içti, gözleri aramızda gidip geliyordu. Tyler ve ben bakıştık, her ikimiz de bir şeylerin ciddi şekilde ters gittiğini hissediyorduk. Ian'ın başkalarının önünde savunmasız görünmesine neden olabilecek hassas konuları kendisi açmadığı sürece gündeme getirmemem gerektiğini biliyordum.

Tyler'ın umurunda değildi. Kayınbiraderiydi ve akraba olduklarından beri Ian'ı her konuda uyarıyordu. "Ian," diye boğazını temizledi, "neler oluyor?"

Ian başını eğdi. "Gerçekten mi, Ty?" Uzun bir nefes çekti, dumanın dudaklarından süzülmesine izin verdi, sonra yumuşak bir bulut üfledi. "Dışarıda altı çocuk var, benimki de dahil. ALTI! Burası her zaman çocuklara göre bir yer değil. Burada olsalar bile. Başları belaya girecek."

"Anlıyorum," diye iç geçirdim ve bakışlarını benimkilere dikti, "ama bugün gelmezsem aklını ."

"Bunu bilemezsin." Gözlerini devirdi ve sigarasını tekrar içine çekti. "Hepimizin ebeveyn olduğunu biliyorum ama çocukların burada olması gerektiği zamanlar için bir şeyler düşünmeliyiz."

"Gündüz vakti," diye karşı çıktım.

"Evet?" Ellerinizi uzattı, sigarayı dudaklarından sarkıttı, sonra çekip yanına indirdi. "Peki bu gece ne olacak? Bu gece Ty'a burada ihtiyacım var ve açıkçası acil bir durum olmadığı sürece sensiz yaşayamam," diye tersledi beni.

Kaşlarımı oynattım. "Bu beni iyi hissettiriyor."

"Siktir git, Jade." Elindeki mengeneyi masasının üzerindeki kül tablasına attı, sonra pencereye doğru yürüdü ve aşağıya baktı.

Tyler ve ben birbirimize baktık, endişeli bakışlarımız Ian'a kaydı. Ağzımı açtım ama o başını salladı, dikkatini tekrar ona vermeden önce ellerini ceplerine soktu. "Burada birkaç değişiklik yapsak nasıl olur?"

Ian soluğunun ortasında döndü, duman parmaklarının arasında dönüyordu. "Hmm?"

"Burada boş odalarımız var." Tyler omzunun üzerinden arkasını işaret etti. "Bazı ayarlamalar yapsak nasıl olur? Çocuklarımız sürekli buraya geliyor. Geceleri alt kattaki ana odaya inmelerine asla izin vermeyiz. Ama ya biz," diye üçümüzü işaret etti, "çocuklarımızı buraya getirebilirsek? Yani, Göksel Bina'da çalıştığım için burada garip biri olduğumu biliyorum ama geceleri hep buradayım. Hiçbirimiz çocuklarımızdan uzak kalmak istemiyoruz. Burası tüm zamanımızı alıyor ve artık avukatınız olduğum için durmadan buradayım. Genişlediğimizde daha da fazla burada olacağım." Tembelce bir el salladı, "Sorun ettiğimden değil. Ama çocuklarımı da yanımda getirebilmek güzel olurdu. Mila da burada yeterince var. Birilerini tutabiliriz-"

"Dur." Ian masasına doğru yürüdü, izmariti öfkeyle kül tablasına sürttü, sonra durdu. "Bu. Bu. Değil.

A. Yer. Çocuklar İçin. *Çocuklar İçin.*"

"O zaman. Neden? Neden. *Seninki.* Buradasın?" Tyler onunla alay etti.

Gözlerimi kocaman açarak kendimi hazırladım, Ian ona yumruk attığında irkilmeye hazırdım. Bunun yerine bir an için yanağının içini kemirdi ve kaşlarını çatarak ona baktı. Çenesini yavaşça kaldırarak, "JENNA!" diye bağırdı.

Tyler kıpırdamadan , tüm vücudum istemsizce sarsıldı, Ian tarafından hiç tehdit edilmemişti. *Dick'i* tanıyordum, *Patron'un* sesi. Birçok kez öfkesine yenik düştüğüne tanık olmuştum. Saniyeler içinde kapı açıldı ve Jenna bu kadar gürültüden iyi bir şey çıkmayacağını bildiği için öfkeli bir şekilde ortaya çıktı. Omzunun üzerinden geriye bakarak kapıyı kapattı.

"Buz Adam çocuklara bakıyor, ben de Kira'yı ofisime bıraktım." Endişeli bir şekilde yaklaştı. " oluyor?" Onun ve Tyler'ın yanında durdu, bir ileri bir geri bakıyordu. "Çocuklar, lütfen kavga etmeyin, bununla başa çıkamam-"

"İki dadı bul Jenna," diye emretti Ian, bakışları hâlâ kayınbiraderinin üzerindeydi.

"Ne?!" diye cevap verdi.

Ian dikkatini ona çevirdi. "Ty'a haklı olduğu tatminini ."

Jenna bakışlarını kısmıştı. "Bunu tartışmıştık ve-"

Tyler alay etti. "Buradaki tüm çocuklar için üzülüyor ama onların buradan uzakta olmalarını da istemiyor."

"Arada sırada sadece Maddie ya da çocuklarım olduğunda iyiydi," Ian'ın duruşu ve yüzü biraz gevşedi. Parmaklarını saçlarının arasında gezdirdi. "İyi, biliyor musun? Ty haklı. Kim bilir Chance ve Amber'ın ne zaman çocukları olacak ya da Luke ve Jade ailelerine bir yenisini ekleyecek ve-"

"Hey!" diye alay ettim.

Bana doğru döndü. "Hadi ama, hepimiz biliyoruz ki sen ve Luke sonunda bir sürü çocuk sahibi olacaksınız." O devam ederken dudaklarını ince bir çizgi halinde sıkıştı, "Çocukları geceleri alt katta istememe konusunda kararlıyım. Orası onlar için uygun değil. On sekiz yaşına girdikleri anda umurumda olmaz ama özellikle de buranın gittiği yerde, onları görmeleri gerekmeyen şeylere maruz bırakmak istemiyorum." Öfkeyle döndü ve odada dolaşmaya başladı. "Yakın geçmişin de doğrulayacağı gibi burası da pek güvenli yer sayılmaz."

"Artık ekstra güvenliğimiz var," diye araya girdi Tyler ve Ian durdu, kollarını kavuşturup ona baktı, "ve süiti kilitletebilirim, böylece asansörler yukarı bile çıkamaz. Yeniden programlanmasını istiyorsan parmak izlerini kullanabiliriz. Merdiven boşluğunu da kilitleyebiliriz."

"Bu fikirden hiç hoşlanmıyorum ve bence bu çok pervasızca," diye tükürerek masasına doğru ilerledi ve kenarına tünedi. "Ama *şu anda* gerekli olabilir." *Evet, kesinlikle bir şeyler saklıyor.*

"Bebeğim," dedi Jenna ona birkaç adım daha yaklaşarak, "evde de güvende değiller. Geçmişte gördüğümüz gibi, izleniyorlar, Bernardo ve Alejandro'nun başına gelenler. Düşman her zaman içeri girmenin bir yolunu bulur." Onun yanında durdu ve elini kendi elinin içine aldı. "Bizimle daha güvendeler ve bu onları yakın tutuyor." Alt dudağını ısırды, bir an için gülümsedi, sonra mahcup bir şekilde omuz silkti. "*Ve* ben dans ederken Mila'yı çocuklarla burada tutmamak *da* güzel olur."

Tyler bir elini kaldırdı. "Mila'nın hoşuna gidiyor ama. Bu yüzden sürekli teklif ediyor. Burada olmak istiyor ama yine de alt katta değil." Omuz silkti. "Hâlâ onun sahnesi değil ama ısınıyor."

Tyler ve Mila zıt kutuplardı ve bunda yanlış bir şey olmasa da, bir gün Tyler'ı kışından ısırarak için geri dönüp dönmeyeceğini merak ettim. Mila'yı çok severdik. Çok tatlı bir kadındı.

yaşıyordu ama daha mütevazı bir aileden geliyordu. Tyler bir avukat olabilirdi ama kulüp hayatını seviyordu ve Ian'la yakınlaştıklarından beri Euphoria'da daha fazla zaman geçiriyordu.

Jenna'nın da hoşuna gitmişti. Sonunda kardeşine kavuşmuştu. Sadece onu korumaya ve zarar görmesini engellemeye çalışmasına rağmen birkaç kez ondan özür dilemişti.

Mila kulüpte, çocuklar birinin evindeyken ya da güvendikleri biriyle üst kattayken sosyal olmak için arada bir aşağı inerdi. Sık sık bir gün hepimizi şaşırtacağını ve sahneye çıkıp dans edeceğini söyleyerek şaka yapardı ama hepimiz bunun bir yalan olduğunu bilir ve bu konuda sürekli şakalaşırdık.

Gerçek şu ki, Maddie'nin benimle işte olması fikri hoşuma gidiyordu ama Ian haklıydı. Striptiz kulübü bir çocuk için uygun bir yer değildi ve birçok riski de beraberinde getiriyordu. Ben Knight ailesinin şerefine birini öldürürken kızımın üst katta olması mı? Ertesi sabah onun gözlerinin içine bakarken hiç sorun yaşamamıştım. Zavallı Dorothy yaşılanıyordu ve daha ne kadar yaşayacağını kim bilebilirdi ki? Bu düşünce üzücüydü ama acı bir gerçektir. Başka bir bakıcı bulmalıydım.

Ian çenesini sıktı. "Ty, ofisini buraya taşıyorsun." "Ne?"

"Kekeleyemedim. Diğer müşterilerle işin bitti. Şu andan itibaren sadece benim şirketlerimi ve sadece bizi temsil edeceksin. *Bizi*, yani Luke'u ve gelecekte dışarıda ne yapacaksa onu da. Sana ne kadar ödersem öderim. Umurumda değil ama burayı benim en kötü kâbusuma çevireceksen sen de burada çalışacaksın." Ellerini ceplerine sokmadan önce bir parmağını havada döndürdü ve çenesini kapıya doğru kaldırdı. "Ofisin olarak istediğin odayı seç, geri kalanını Club Euphoria kreşine çevireceğiz." Bakışlarını Tyler ve benim aramda gezdirdi. "Jade, o ve ailesi tatilden dönmeden önce bu odaların boşaltılmasını istiyorum."

Başımı salladım. "Evet, efendim."

kapı itilerek açıldı, ve Buz Adam içeriye baktı. "Mr. Knight-"

"Ian," diye düzeltti, "yok."

"Pekâlâ, bence bu çocuklar burada kalacaksa onlara göz kulak olması için birini tutmalıyız." İçeri bir adım attı, Dylan ve Naya iki ayağının üzerine oturdu. Odaya doğru birkaç adım daha dikkatle yürürken ikisinden de kıkırdamalar yükseldi.

sevgili hayat için. "Ve bu küçük insanları ne kadar sevsem de gönüllü."

Jenna kıs kıs gülererek başını salladı. "Dylan, Bay Buz Adam'ı rahat bırak."

"Hayır," diye mızızlandı, ama Buz Adam bize doğru bir adım daha atınca kıkırdaması bir başka kıkırdamaya dönüştü.

"Buraya gel," diye emretti Ian oğluna, gülmek istese de sakın ama babacan bir ses tonuyla.

Dylan bıraktı, geriye doğru yuvarlandı ve Ian'ın masa sandalyesine doğru zıplayarak ayağa kalktı. Sonra da sandalyeye tırmandı. "Babacığım... *çık dışarı*." Bir parmağını salladı ve sonra gülererek başını arkaya attı.

Güldüğümüzü saklamaya çalıştık ama bu çok komikti. Ian, Tyler'a ciddiyetle dönmeden önce kahkahalarını çabucak sildi. "Şu anda çevremiz dışında hiç kimse bunu bilmemeli. HİÇ KİMSE," diye tükürdü. "Döner dönmez buraya taşınmanı istiyorum."

Tyler başını salladı. "Tamam."

Ian cebinden telefonunu çıkardı ve kaşlarını çatarak ekrana baktı. "Pekâlâ, bunu özel olarak halletmem gerekiyor. Buz Adam hariç herkes dışarı."

"Dışarı!" Dylan, Ian onu sandalyeden kaldırıp ayaklarını yere koyarken babasını tekrarlayarak işaret etti.

Havalandı ve zumlayarak odadan çıktı. Naya ayağa kalktı, dışarı fırladı ve geri kalanımız lobiye girdik, Buz Adam kapıyı arkamızdan kapattı. Kira bir ses çıkardı ve Jenna izin isteyerek Dylan'ın arkasından koşturarak ona doğru gitti.

"Selam çocuklar," diye seslendim ve hepsi gözlerini bana çevirdi. "Tyler'la bir dakika yalnız konuşmam gerekiyor ve sizin de uslu durup bu odadan ayrılmamanızı istiyorum, tamam mı?" Büyük oldukları için yerlerinde kalacaklarını biliyordum.

Jackson ve Evan birlikte, "Evet, hanımefendi," diye cevap verdiler. "Tamam, anne," diye ekledi Maddie, "evet, hanımefendi, yani."

Başımı sallayarak, çatık kaşlarıyla bana bakan Tyler'a baktım. "gel." Onu yönetici lobisinden çıkardım, asansörü atlayıp merdivenleri kullandım. Alt kattaki koridora çıktığımızda, Ian'ın özel odasına doğru yürüdük. Kulüpte engelli kameraları olan tek yerlerden biriydi. Kimsenin bizi duyması ya da görmesi riskini göze alamazdım. Önüme geçerek uzandı, kapıyı açtı ve kolunu uzatarak önce benim girmeme izin verdi.

"Kapat," diye mırıldandım.

"Neler oluyor?" diye sordu, kapıyı kapattı ve platforma doğru yürüdü, ceketinin düğmelerini çözdü ve kenara oturdu.

Yumruklarımı kalçalarımaya dayadım. "Ian neden garip davranıyor?" Kaşlarını kaldırdı. "Bana söyleyebileceğini umuyordum."

"Sen de Luke kadar onunlasın ve Luke burada değil, ne biliyorsun ki?"

"Hiçbir şey." Ellerini kaldırdı. "Çok garip davrandığını fark ettim ve belki senin bilebileceğini düşündüm. Sana sormayı planlamıştım." Ellerini yanlarındaki platforma bastırdı. "Gerçekten hiçbir fikrim yok."

"Onu rahatsız eden bir şey var."

"Katılıyorum." Sahneden kayarak indi ve kollarını kavuşturarak kenara tünedi. Lacivert takım elbisesinden kurtulmak için kasları gerilmişti. "Onun için hayatımı vereceğimi biliyorsunuz, bu yüzden hiçbirinize bir şey olmasına izin vermeyeceğime söz veriyorum."

"Dinle," dedim avucumu ona göstererek, "kendimizi kimsenin bir başkası için canını vermek zorunda kalacağı bir duruma sokmayacağız."

"Sadece söylüyorum." Kaşlarını kaldırarak yüzünü işaret etti. Herhangi bir yara izinin onun muhteşem yüzünden bir şey götürebileceğinden şüpheliyim. Aksine, yara izleri onu bir şekilde daha yakışıklı yapıyordu, tabii bu mümkünse. Şu anda hâlâ tazeydiler ama zamanla daha az fark edilir hale geleceklerdi, ya da ona öyle söylenmişti. Elinden geldiğince bunu önlemek için onları tedavi ediyordu ama şu anki halleriyle kalsalar bile bunun bir önemi olmayacaktı.

"Yukarıda olanlar sana da garip gelmiyor mu?" diye sordum. "Oh, kesinlikle." Başını salladı. "Çocukların burada olmasına izin vermesi

Her zaman mı? Sanki benim önerimle bir şeyler değişmiş ve zihninde bir ampul patlamış gibiydi."

Onu işaret ettim. "Bu!"

"Evet," kollarını yana açtı. "Ve ofisimi buraya taşımamı mı istiyorsun?"

"Onları daha iyi korumak için herkesi bir araya getirmeye çalışıyor ama bu konuda açık olmak istemiyor."

Dudaklarını bükerek, bakışlarını tekrar bana çevirmeden önce odanın köşesindeki engelli kamerasına baktı. "Biliyorsun, eğer bana bir şey söylerse, eğer o istemezse kimseye söyleyemem." Konuşmak için ağzımı açtım, ama o devam : "Bana bir şey söylemedi.

endişeleniyorum. Sadece kayınbiraderimin güvenini boşa çıkarmayacağımı söylüyorum. Seni ölümüne seviyorum ama ailem her şeyden önce gelir."

"Peki bir şey bilip bilmediğini nasıl anlayacağım?"

"Ona güvenmek zorundasın." Ceketinin düğmelerini tekrar ilikleyerek sahneden indi. "Ayrıca, kendi başının çaresine bakabileceğini biliyorum, Jigsaw."

Ağzım bir karış açık kaldı. "Nereden bil-"

"Ian, onun için bazı yasal işleri halletmemi istedi. Öldürdüğün kız mı? Dante'nin kuzeni."

"Şaka yapıyorsun!"

Başını salladı. "Hayır. Sen ve Jenna'nın erkek zevkiniz çok boktan."

"Tyler!" Hâlâ kulaklarıma inanamıyordum. "Şaka

yapıyorsun!" "*Hayır* dedim."

"Ve Ian biliyor mu?!" *Panik*. Bunu tarif edebilecek tek kelime buydu. Yüzümdeki kan çekildi ve görüşüm tünele girdi. "Bu çok kötü." Ellerimi saçlarımanın arasına soktum. "Gerçekten çok kötü."

Yaklaştı ve daha önce hiç yapmadığı bir şey yaparak kolunu bana doladı. Bu beni hazırlıksız yakaladı. İrkildim ama aynı zamanda bir rahatlık hissi de verdi.

"Biliyor ve belki de bu yüzden garip davranıyor," diye yatıştırdı. "İyi olacaksın."

Bir adım geri attım. "Hayır, Maddie'nin peşinden gelecek! Benim peşimden! !

Herkes!"

"Bunun olmasına izin vermeyeceğiz."

"Yemin ederim işe alınırken onunla akraba olduğunu bilmiyordum."

"Ian bunu biliyor ve bunu da söyledi."

"Tanrım!" Kanepeye doğru yürüdüm ve oturup ona baktım. "Çok aptalım. Bu Charity ve Roman'ın tekrarı."

Kıkırdadı. "Hayır, güven bana, değil." Kanepeye doğru ilerledi ve yanıma oturdu. "Ve eski kocan hapiste, yani endişelenecek bir şey yok. Dışarı çıktığında, daha hapishaneden dışarı adımını atmadan cinayetini planlamış ve infaz etmiş olacağız."

ORAYA BEANTOWN DEME!

LUKE

Sahile ve aşağıdaki pırıl pırıl Pasifik Okyanusu'na bakan yüksek güvertede otururken taze demlenmiş kahvenin kokusu okyanus esintisine karışıyordu. Güneş ışığı okyanusta ve Chance'in pırıl pırıl havuzunda dans ediyor, yollarına çıkan her şeyin üzerine altın bir parıltı saçıyordu. Gömleksiz bir şekilde güneşin sıcaklığının ve sudan gelen serin esintinin tadını çıkardım. Dalgalar kıyıya doğru kıvrılıyor, geri çekilirken köpükler cızırdıyordu.

Kahvaltıyı bitirirken önceki gece yaşananları konuştuk. Declan'a Ekaterina'ya zerre kadar güvenmediğimi açıkça belirttim, özellikle de Giovanna'ya olanlardan sonra. Chance bile benimle aynı fikirdeydi ama Declan inatla geri adım atmadı, değerli dansçısına korkudan başka bir şey aşılamayan bu kadına güvenmeye kararlıydı.

Chance yemeğinin son lokmasını da bitirdiği sırada telefonundan ön kapının uyarı zili yankılandı. Tabağının yanındaki masanın üzerinde yüz üstü duran ekrana baktı ve hızlıca kaydırarak kilidi açtı. "Hmm," diye mırıldandıktan sonra aniden ayağa kalktı ve hiçbir açıklama yapmadan açık cam kapıdan içeri girip kayboldu. Sorma zahmetine girmedim; Chance'in hayatının ne kadar yoğun olduğunu hepimiz biliyorduk.

Malibu'ya geldiğimizden beri, Chance'in şehirde olduğunu öğrenen pek çok insanın gelip gittiğini gördük. Kapısına başka bir misafirin gelmesi an meselesiydi. Evinin yan tarafında, üstü kapalı bir tentenin altına monte edilmiş televizyona bakarken, ünlülerin dedikodu kanalı Penthouse'a yaptığımız son ziyaretin kliplerini oynatıyordu L.A.'i tekrar ediyorum.

"Sanki kadın senin üzerinde hak sahibiymiş gibi davranıyorsun," diyerek Declan'ı azarlamaya devam ettim. "Kendine gel."

"Vay canına," diye kıkırdadı, "birincisi, hayır, yok. İkincisi," iki orta parmağını da havaya kaldırdı, "siktir git kardeşim. O iyi bir kış parçası."

Mimoza bardağını ağzına götürüp kalanını yudumlarken yarı kızgın, yarı eğlenmiş bir halde sandalyemde geriye yaslandım. Bakışlarımı onunkilere diktim. "Sen ve Kirsten'in resmi olmanızı tercih ederim."

Gözlerini devirdi. "Ian bunu açıkça belirtti ve bir ilişki ihtiyacım olan son şey."

"Biliyorum, biliyorum ama sen-" iki kişinin yaklaştığını gördüğümde cümlem yarım kaldı. "Günaydın, Giovanna."

Chance, kız yanında olduğu halde evden çıktı. Üzerinde siyah püsküllü bir bluz, koyu mavi bir kot pantolon ve siyah topuklu ayakkabılar vardı. Saçları yüksek bir at kuyruğu şeklinde arkaya doğru toplanmıştı ve kocaman siyah güneş gözlükleri burnunun üzerine tünemişti. Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak kalçasını havaya kaldırdı, kolundan siyah Louis Vuitton çantası sarkıyordu. "Günaydın," diye selamladı, ses tonunda tüm hoşluklar yoktu.

Chance masaya doğru bir adım atarak Declan'ın yanındaki sandalyeyi çekti. Tek kelime etmeden, dün geceki kendinden emin kadın utangaç bir ifadeye büründü. Süzülerek oturdu, Chance de onu masanın altına yardım etti.

Şampanya ve portakal suyu dolu cam sürahiyi elime aldım. "Mimoza?"

Bir kez başını salladı, rahatsız bir şekilde kıpırdandı. "Elbette." Ona bir bardak getirmek için aceleyle içeri giren Chance'e baktı. Çantasını sandalyeye astıktan sonra kollarını masanın altına, kucağına sıkıştırdı.

"Soğuk mu?" diye sordum. "Sana bir ceket getirebilirim." "Hayır, hayır," diye elini salladı.

Neden habersiz geldiğini anlayamayınca cebimden telefonumu çıkardım. "Aramanı kaçırmış olmalıyım, özür dilerim."

"Ben aramadım." İç geçirdi. "Burada olacağını düşünmüştüm," diyerek masada belirip oturan ve ona bir Mimoza dolduran Chance'e başıyla işaret etti, "o şehirde." Chance ona dolu şampanya kadehini uzattı ve o da yarım bir gülümsemeyle başını salladı. "Teşekkürler."

"Bir değil." Bileğini dizine dayayarak arkasına yaslandı.

"Konuşmak istediğine mi karar verdin?" diye sordum.

Başını salladı. "Ben yaparım."

"Henüz detayları konuşmadık bile ve-" Kıkırdadım ama güneş gözlüklerini indirdi ve şişmiş, morarmış gözünü gördüğümde kelimelerim boğazımda düğümlendi. Bedenim öfkeyle doldu ve kolçakları sıkıca kavradım.

"Dediğim gibi, yapacağım," gözlüklerini tekrar takmadan önce üçümüze bir bakış attı.

"Lanet olsun," diye nefes aldım, gözlerimi bir an için kapattıktan sonra açtım. "Dün gece seni terk ettikten sonra mı oldu bu?"

Başını sallayarak içkisinden büyükçe bir yudum aldı, sonra yerine koydu. "Evet, üst kata geri çağırıldığım zamanı hatırlıyor musun?"

Yumruğumla ağzımı kapatarak başımı salladım.

"Oraya gittiğimde seni becerip becermediğimi sordu, ben de evet dedim."

Chance ve Declan neredeyse boyunlarını bana şaşkın şaşkın baktılar.

"Sevişmedik," diye devam etmeden önce o ve ben aynı anda cevap verdik. "Prezervatif *aramak* için çöplerimi karıştıran korumaları vardı ve *korunmadığımı* anlayınca beni yumrukladı... sadece bir kez güvenli olmadığım için. Ama sonra hiç sevişmediğimizi öğrendi ve korumaları beni sandalyeye bağlarken yaklaşık iki saat boyunca beni azarladı. Beni birkaç kez tokatladı, sonra içlerinden birine benimle aşağıda odamda sevişmesini söyledi."

"Benimle dalga mı geçiyorsun?!" diye bağırdım ve Chance konuşmak için ağzını açtı ama kız onun sözünü kesti.

"Yakınlaştığım biriydi, o yüzden bana acıdı ve . Sadece konuştuk ve bana bırakmam gerektiğini söyledi." Gözünü işaret etti. "Makyajla kapatmadan önce sana ne kadar yardımcı olabileceğimden emin değilim ama ne olursa yaparım."

Ona aval aval bakan Chance başını geriye doğru salladı. "Luca'yı ya da babanı aradın mı?"

Homurdandı. "Hayır! Babam o kulüpte çalıştığımı bile bilmiyordu ve Luca çılgına dönüp kendini

öldürüldü."

Güneş gözlüklerimi çıkardım. "Onu öldürteceğim." "LÜTFEN!" diye bağırdı sesini alçaltmadan önce, "yapma. Ben sadece ayrılmak istiyor. Eğer onun peşinden giderseniz, bu büyük bir soruna yol açacaktır."

Declan gözlüklerini çıkarıp masanın üzerine koyarken kaşları çatıldı ve kollarını kavuşturdu. "Gitmen onun senin peşinden gelmesine neden olmaz mı?"

Omuz silkti. "Ayrılmak için toplanırken, yalan söylediğim için beni kovdu ve yanıma çantamdan başka bir şey almama izin vermedi."

"Bekle," diye elimi kaldırdım, "yani gerçekten hiçbir şeyin yok mu?"

"Buraya Uber ile geldim. Arabamı kapalı otoparktan çıkarmama bile izin vermediler."

"Senin için kardeşime söylerim," dedim. "Burada yaşayan bir ağabeyimiz var, sizin için onu çağırırım."

"Dinle," diyerek arkasına yaslandı, bir dizini diğerinin üzerine koyarak bardağı dudaklarına götürdü, "sorun çıkarmak istemiyorum, o yüzden bu konuyu kapatalım. Kardeşinin aptal bir araba yüzünden ölmesini istemiyorum. Yerleşince bir tane daha alırım. Bankada param var. Sadece birkaç telefon görüşmesi yapmam gerekiyor."

Declan gözlüklerini tekrar taktı, dirseğini masaya dayadı ve alnını parmak uçlarına gömdü. "Tacizci olduğumu hiç bilmiyordum."

Giovanna kıkırdarak hepimizin ona bakmasına neden oldu. "O lanet olası bir kaltak!" İçkisinin kalanını yudumladıktan sonra eğildi ve bardağı masaya koydu. Chance sürahiyi uzattı ama o elini salladı. "Hayır, teşekkürler. Luke," bakışlarını bana dikti, "teklife gelince, söz veriyorum senin için kışımı yırtacağım. Sen ve arkadaşın neye ihtiyacınız varsa. Ben varım."

"Sana inanıyorum." Ve hala inanıyorum. İçimden bir ses onu ne pahasına olursa olsun korumamı söylüyordu çünkü bir gün bize kendini kanıtlayacaktı. *Tanrım, umarım senin hakkında yanılmıyorumdur, Giovanna.* Masadan kalktım. "Jade'i arayıp uçağı hazırlamam gerekiyor."

"Cullen'ı görmeyecek miyiz?" Declan sordu.

Beyaz keten peçeteyi masanın üzerine bıraktım ve ayağa kalktım. "Kaliforniya'dan çıkmamız gerekiyor. Burada tek bir kişiye bile güvenmiyorum. O anlayacaktır."

Evin içinden geçip üst kata çıktım ve kendimi yatak odama kapattım. Cebimden telefonumu çıkarıp Jade'in

ve kameraya bastı. Onu bir an önce görmem şarttı. Birkaç kez çaldı.

Heyyy! Gülümsedi ama benimle konuşmaktan mutlu olmaktan çok telaşlı görünüyordu.

"Selam bebeğim," diye kaşlarımı çattım. " oluyor?"

Şey, daha şiddetli bir kakhaha attı. Demek kulüp bir kreş açıyor! Aslında üst katta! Boş ofislerde. Tahmin et kim temizliyor? Jenna dadı buluyor ve görünüşe göre Dante'nin kuzenini öldürmüşüm. Güzel ve rahatlatıcı seyahatiniz nasıl gidiyor?

"Dur, dur," diye başımı hızla salladım, gözlerimi kırıştırdım. "Ne?!"

Ohhh, evet. Burada ilginç bir zaman geçirdim.

"Geri çekilin ve baştan başlayın lütfen." Çocuklar, ofis temizliği, dadı bulma ve Paris stresi hakkında ayrıntıları anlatırken odada volta attım. "Vay canına," diye cevap verdim. "Bu... çok fazla." Parmaklarımı saçlarımda gezdirirken yatağa yan yattım ve bir dirseğimi dayadım. "Bebeğim, orada olmadığım için çok üzgünüm."

Dudaklarını büzerek bana bir öpücük verdi. *Yalan söylemeyeceğim, bir an için biraz panikledim ama Ty harikaydı ve şimdi bana yardım etmek için tatilini iptal ediyor.*

"Ummm?"

Ona yapmamasını söyledim, ama Mila bile yapması gerektiğini ve çocukları olduğu için kendisinin de yardım edebileceğini söyledi. Ana sergi salonuna doğru yürüdü ve bir ışığı yaktı. Sanırım yaz için yeniden rezervasyon yapacaklar. Her şeyin daha iyi olacağını söyledi. Kız kardeşinin son dakikada bazı işleri çıkmış, o yüzden çok yorgunmuş ve zamanlamanın yanlış olduğunu söylediler.

"Tamam," diye kıkırdadım, "o zaman işlerin yolunda gitmesine sevindim.

Üstesinden gelemeyeceğimiz bir şey değil. Sahnede zıplayarak göz kırptı.

Bir HBIC ile çıkıyorsun, Jenna'dan sonra ikinci sırada sanırım!

Tekrar güldüm. " şanslı olduğumu biliyorum."

Kaşlarını oynattı, *bana bir şey söylemek istermiş gibi bakıyorsun.*

Dudaklarımı bükerek başımı salladım. "Kulüp için yeni bir kız getireceğim."

Gözleri irileşti ve ağzı açık bir şekilde sırttı. *Gerçekten mi?!*

Jade'de sevdiğim pek çok şeyden biri de ilişkimize olan güveniydi. Her köşesi baştan çıkarıcı şeylerle dolu bir kulüpte çalışmak çok önemliydi. Ve sadece biz daha yoğun olurdu

Luxe'ü başlattı. Güven, dünyamızın önemli bir parçasıydı ve tüm ilişkimiz bunun üzerine inşa edilmişti.

Başımı salladım. "Giovanna Aggio."

Nasıl yani? Nefesi kesildi. Aman Tanrım!

"Evet, o. Şansımıza, gittiğimiz bir kulüpte assolistlik yapıyordu ve arka kulübü de o işletiyor. Uzun lafın kisası, bu Rus amcık oranın sahibi. Onu tanıyor olabilirsin ama bunu eve gittiğimde konuşuruz. Ona yumruk ve tokat attı, bu yüzden onu geri getiriyoruz. Hiçbir şeyi yok, o yüzden-"

Kızlarla onu alışverişe götürebiliriz!

"Şimdiden heyecanlandın mı?" Homurdandım. "Oraya gittiğimde ona kalacak bir yer ayarlamamız gerekiyor, bu yüzden bir daire aramaya başlayabilirsen, o benim evimde kalabilir, ben de seninle kalırım, eğer sorun olmazsa?"

Hayır, bizimle evimde kalabilir. Gözlerini devirdi. Ailesi yüzünden ona zaten güveniyorum ama senin evinde canı çok sıkılır Bruce Wayne. Bizimle kalacak. Sorun olur mu?

"Bunu kabul edeceğini milyon yıl düşünsem aklıma gelmezdi ama tabii ki kabul ediyorum."

Güzel. Bir kez başını salladı. Ne zaman döneceksiniz?

"Yarın akşam."

Ona birkaç şey daha anlattım ve artık Giovanna'yı ilgilenilmesi gereken biri olarak görüyordu. Jade insanlarla ilgilenmeyi severdi. Onu sevmemin bir başka nedeni de buydu ve işinde bu kadar iyi olmasının nedenlerinden biri de buydu. Bu yüzden tüm kızlar ona saygı duyuyordu. Daha da önemlisi, benim kararına güveniyordu, bu da Giovanna'yı Boston'a geri götürme nedenimi sağlamlaştırıyordu.

Aşağıya döndüğümde biraz daha rahatlamış görünüyordu ve Chance ve Declan'la birlikte bir mimoza daha yudumluyordu. Sandalyemi çektim ve oturdum. Gülüşmeleri azaldı ve dikkatlerini bana çevirdiler.

"Her şey yolunda mı?" Chance sordu.

"Evet." Çenemi Giovanna'ya doğru kaldırdım. "Kız arkadaşımın evinde kalacaksın. Bir sürü odası var ve seninle tanışacağı için heyecanlı. Karısı," Chance'e başımı eğdim, "Amber, bizim baş dansçımız ve muhtemelen seni işte eğitecek olan kişi o olacak. Belli ki sen ne yaptığını biliyorsun ama o seni politikalar konusunda eğitecek." Parmaklarımı karnımın üzerinde birleştirdim ve bileğimi diğer dizimin üzerine koydum. "Ian ve Jenna Knight diğer kulüp sahipleri.

Onlarla orada buluşacaksın. Aksi söylenmedikçe onlara karşı resmi davranırım. Ian bu konuda biraz tuhaftır." Bir omzumu silktim. "Jenna o kadar değil ama Ian ona Bayan Knight diye hitap etmeni sağlayacaktır."

Bir kez başını salladı, içkisinin kalanını yudumladı, sonra bardağını masaya koydu ve hepimizi tek tek süzdü. "Sabırsızlanıyorum." Uzanıp kendine bir tane daha doldurdu, sonra geniş bir sırtışıla kaldırdı. "Kulübünüze tonla para getireceğime söz veriyorum. Beantown neye uğradığını şaşırarak."

"Oraya Beantown demeyin!" Üçümüz birlikte tükürdük.

"Kahretsin," diye kıs kıs güldü, "özür dilerim."

JADE

"Merhaba!" Fuayeye girdim, Luke ve Giovanna içeri girerken onları selamladım.

"Hey, bebeğim." Çantasını yere bıraktıktan sonra kolunu bana doladı ve yan tarafa geçmeden önce beni öptü.

"Merhaba," diye cevap verdi Giovanna güzel, utangaç bir sırtışıla, ancak çekingen olmaktan çok uzak olduğunu hissedebiliyordum.

Muhteşimdi! Luke'un dikkatini neden çektiğini hemen anladım. Ben de olsam onu hemen kapar ve geri getirirdim. Sadece görünüşüne bakılırsa bile kızlarımızın arasına mükemmel bir şekilde uyum sağlayacaktı. Uzun, kat kat canlı pembe saçları bir tarafa ayrılmıştı ve tahminimce gözünü kapatıyordu. Luke eve dönüş uçaklarında bana biraz daha bilgi vermişti.

"Burada kalmama izin verdiğiniz için teşekkür ederim." Kollarını göğsüne doğru çekti. "En kısa zamanda kendi evimi bulacağıma söz veriyorum."

"Hiç sorun değil, söz veriyorum." Sessizce güldüm. "Ben Jade, tabii ki. Kızımın-"

"Hey, baba!" Maddie merdivenlerden seslendi ve zıplayarak aşağı inip ona sarıldı, bu da gözlerimizin açılmasına neden oldu.

"Hey, ufaklık." Onu sıkıca kavradı, sonra eğilip başının üstünü öptü. "Ben yokken uslu durdun mu?"

"Tabii ki yaptım." Bir makine silahı gibi ses çıkaran küçük bir kahkaha attı önce Giovanna'ya döndü. "Merhaba, sen..."

Giovanna?"

Sırıttı. "Merhaba, evet, ama hepiniz bana Gia diyebilirsiniz. Bütün arkadaşlarım bana öyle der."

"Gia," diye tekrarladı Maddie. "Ben Madison, ama herkes bana Maddie der."

"Adına bayıldım!"

"Ben de senin saçlarını seviyorum!" Maddie bana dönmeden önce karşı çıktı. "Anne, benimkini de boyayabilir miyiz?"

Parmaklarımı uzun sarı saçlarının arasında gezdirdim ve saç tellerini karıştırdım. "Belki yazın, ama okulun bundan pek hoşlanmayabilir."

Maddie, çoğu Katolik okulunda olduğu gibi eğlenceli her şeyin yasak olduğu, prestijli bir özel okul olan Our Lady of Perpetual Help'e gidiyordu. Luke da çocukken bu okula gitmişti ve orayla ilgili harika anıları olmasına rağmen kurallar çok katıydı. Ancak orada çok başarılı oluyordu ve birçok arkadaş edinmişti. Ben de onu orada tuttum. Cevabımdan memnun olan Maddie koşarak yukarı çıktı ve bizi yine Giovanna'yla baş başa bıraktı.

"Size bir tur attırayım."

"Sen bunu yaparken," Luke kolunu tekrar bana doladı, "ben duşa gireceğim, sonra da birkaç şey almak için evime gideceğim." Telefonu bacağımda titredi ve onu çıkarıp ekranda Ian'ı gösterdi. Cevap verdi.

Alo?

Evet, birkaç dakika önce Jade'e girdim. Ne var yok?

Gözlerini bir dakika boyunca bize dikti. Emin misiniz?

Tamam o zaman. Orada olacağız. Telefonunu cebine geri koydu.

Kaşlarımı kaldırdım.

"Düzelتيyorum," diye omuz silkti. "Duş alacağım, sonra da yiyecek bir şeyler alıp işe gideceğiz."

"Beni arayan olmadı mı?" Telefonumu cebimden çıkarıp ekrana baktım.

"Hayır," diyerek çantasını aldı ve merdivenlere doğru yürüdü.

"Mesajı iletmemi söyledi."

Geldiğimizde tanışma faslı kısa sürdü. Ian, Chance ve Tyler, Ian'ın ofisindeydiler. Luke izin isteyip onlarla buluşmak üzere ortadan kayboldu. Maddie Jenna'nın ofisine yerleşti ve tabletinden bir film izlemeye başladı.

Bu gece dans etmekle ilgilenmeyen Jenna, üst kattaki çocuklara göz kulak olmak için gönüllü oldu. Bizimle birkaç dakika sohbet ettikten sonra hemen çıktı. Davranışları arkadaşça ama çekingendi.

Amber kanepeye uzanmış, Ian'ın dansçılarda yaptığı bazı değişiklikleri gözden geçiriyordu. "Roxy aradı."

Gözlerim parladı. "O mu yaptı?!"

iPad'i sehpanın üzerine bıraktı. "Evet, birkaç hafta içinde Ian ile görüşmek istiyor."

"Güzel!"

"Roxy kim?" Giovanna sordu.

Amber ofladı pufladı. "Kızım, bu kulüp hakkında öğreneceğin çok şey var. Ve bu kulüple ilgili asla öğrenemeyeceğin şeyler de var çünkü bize yaptığı gibi seni de içine sürükleyecek ve bu karanlık-"

"O Luca Aggio'nun kız kardeşi," diye araya girdim. Amber'ın ağzı bir karış açık kaldı.

"Kahretsin!" Giovanna kıkırdadı. "Evet, bunu çok duyuyorum." "Kocam bu kısmı bana söylemedi!"

Ian'ın ofis kapısı açıldı ve dışarı çıktı, onu Tyler, Luke ve Chance takip etti. Önümüzde durdular ve Ian, Luke'a kulüp uzantısı için Luxe ismini ne kadar sevdiğini söyledi. Tyler, Ian'ın diğer tarafında durdu ve ikisi de Giovanna'yı sessizce süzdü.

İlk konuşan Ian oldu. "Bayan Aggio."

Başını eğdi. "Sanırım siz Bay Knight'sınız?"

"Buralarda hiçbir şeyi varsaymayın," diye sırttı, "ama evet, ben Bay Knight'ım. Bu da kayınbiraderim ve avukatım Tyler Prescott. Sanırım karımla tanıştınız?"

Bir kez başını salladı. "Ben yaptım."

"Güzel." Beklendiği gibi soğuktu ve bir süre daha gardını indirmeyecekti.

"Merhaba," Tyler ona küçük bir gülümseme sundu.

Bana bir adım daha yaklaştı ama elini uzattı. Kaşlarını kaldırarak elini uzattı ve onun elini sıktı. Elini geri çekti ve

cebine koydu.

"oldum... seninle, Tyler." Boğazını temizledi.

"Sen de." Alnı kırıştı. "İzninizle. Çocuklarımı kontrol etmem gerekiyor."

Adam dönüp Jenna'nın ofisine doğru yürürken kaşları birbirine çarptı.

Ian kollarını kavuşturmadan önce gözlerini bir ileri bir geri gezdirdi. "Jade, seni biraz ofisimde görebilir miyim?"

"Evet, efendim." Amber ve Giovanna'ya döndüm. "Amber, biraz burada takılabilir misin?"

"Elbette birbirimizi tanıyacağız."

Giovanna endişeli bir ifadeyle Jenna'nın ofisine baktı ve Amber'a bakan bir sandalyenin kenarına tünedi. Ian'ı takip ettim, yolda Luke'un elini sıktım ama o da Chance gibi bizi takip etti. Kafam karışmış bir halde onun önünde durdum.

Ian başını masasının önündeki sandalyelerden birine eğdi ve ben de dizimi bacağımanın üzerine çaprazlayarak oturdum. Luke yanımdaki sandalyeye otururken Chance kasanın yanında durup bir kolunu kasaya dayadı.

"Onun hakkında bilmem gereken bir şey var mı?" Ian çenesini kapıya doğru kaldırdı.

Omuz silktilim. "Onunla daha yeni tanıştım."

"Ty'a bakışını beğenmedim."

"Belki de yara izleri onu korkutmuştur?" Chance retorik olarak sordu. "Eminim onunla tanışan herkes ona ne olduğunu merak edecektir. Sadece korku filmlerindeki insanların gözlerinin üzerinde X şeklinde ve yanaklarında derin bir yara izi olur."

Ian bakışlarını bana sabitlemeden önce elini sallayarak "Adil," diye mırıldandı. "Luke onun inanılmaz olduğunu söylüyor."

"Öyle duydum."

"Ona güveniyorum," diyerek başını Luke'a doğru salladı, "ama onay vermeden önce onu iş başında görmek istiyorum."

Luke sırtıttı ve bir kez başını salladı.

"*Dansçı*, aksiyon," diye düzeltti Ian. "Birinin sevişirken nasıl görüldüğü umurumda değil ama bu başka bir günün konusu."

"O zaman Amber'a onu en kısa sürede eğitmesini söyleyeceğim."

"Sürprizlerden hoşlanmam." Öne doğru eğildi ve parmaklarını çenesinin altında birleştirdi. "Açılıştan önce onu görmek istiyorum."

"Şimdi mi?" Gözlerim büyüdü. "Onu daha dans ederken bile görmedim!"

"O zaman ben gelmeden önce aşağı inip kurmanı öneririm."

"Tamam. Gidip üstümü değiştireyim, sizinle aşağıda buluşuruz." Ayağa kalktım.

"Herkesi gösteri salonundan kovun. Çalışanların onun dansını görmesini istemiyorum."

"Elbette." Beklemekten nefret ettiğini bildiğim için ofisten çıktım. Luke'un ofisine doğru sola dönerken Amber ve Giovanna'ya el salladım. "Üstümü değiştireceğim. Hemen dönerim."

Ian artık *Bay Şövalye* modundaydı. Onu hayal kırıklığına uğratmak istemediğim için hızla ofise gittim ve iş kıyafetlerimi sakladığım siyah, modern gardırobun yanına gittim. Açıp, cimri kıyafetlere göz attım. *İşte bu*. Dantelli, file, tüp bodycon elbiseyi çıkardım ve soyunurken Luke'un masasının üzerine koydum. Kapı itilerek açıldı ve içeri girip kapıyı kapattı. Sokak kıyafetlerimi düzgünce katlayıp alt rafa koydum ve kapıyı kapattım.

"Hey, bebeğim." Masasındaki sandalyeye doğru ilerledi, oturdu ve beni izledi.

"Hey, seksi şey." Elbiseyi elime aldım, giymeye hazırdım. "Mor, bayıldım."

Gülümsedim. "Teşekkürler."

Uzanarak elimden aldı ve masasının üzerine bıraktı, ardından ellerini kalçalarımın arkasına koyarak beni kendine çekti. "Ama bekleyebilir."

Kucağına oturdum ve parmaklarımı başının arkasında birleştirdim. "Ian beni öldürecek."

"Hayır, sanırım başka bir konuda stresli ama seni sevdiğini biliyorsun." Ellerini kalçalarımın üzerine doğru eğildi ve dudaklarını siyah, saten sütyenimden taşan göğüs dekoltemin arasına bastırdı. Sonra başımı kendine doğru çekti ve öpüşmeyi kesmeden önce beni tutkuyla öptü. "Tanrım, çok seksisin. Seni özlemişim."

"Seni özledim ama sen de çok uzun süredir yoktun. Bana da aynı şeyi söylediğini hatırlıyor gibiyim."

"Kız arkadaşına takıntılı olmamda yanlış bir şey görmüyorum, ya siz?"

Alnına küçük bir öpücük bırakarak kıs kıs güldüm. "Hiç de değil, ama kız arkadaşın Ian sinirlenmeden önce Gia'yla birlikte aşağı inmeli."

"Biliyorum." Beni tekrar dudaklarına götürdü ve sonra tutuşunu hafifletti. "Bu gece, eğer boş bir saniyen olursa, bu masanın üzerine eğilmeni istiyorum." Aşağı uzandı ve pürüzsüz külotumun dışını okşadı.

Nefesim kesildi. "Evet, efendim-"

KİLİT. DÜDÜK. KİLİT.

Jade, hazır mısın?!

Kucağından geri çekildim ve elbiseyi başımın üzerinden kaydırdım. Ayağa kalktı, elbiseyi düzelttiğim anda ellerini kalçalarımın koydu. Derin bir nefes aldım.

"Değişiyor! Bir saniye!" Bağırarak karşılık verdim, sonra kollarımı omuzlarına doladım, tüylü saçlarının arkasını çekiştirdim ve karanlık bakışlarına baktım. İş modundayken gözleri her zaman gizemli bir hal alırdı. "Maddie'nin seni araması tuhafına gitmedi mi baba?"

Dudaklarının kenarları yukarı kıvrıldı. "Bunu işten sonra konuşabilir miyiz?"

Kaşlarım birbirine çarptı. "O kadar kötü, ha?"

Kıkırdadı. "Hayır, ama bu konuda söyleyecek çok şeyim var."

SEÇMELER

JADE

"Muhteşem!" Giovanna ana sergi salonuna girdiğimizde mırıldandı. "Buranın düzenine bayıldım, Penthouse'dan çok daha iyi."

Teknisyenler etrafta dolaşp ışıklandırma ve hoparlörleri kontrol ederken ortamdaki kulüp müziği kısık sesle çalıyordu. Luke'un açılıştan önce her gece ısrarla istediği bir şeydi bu. Aurora bir bar taburesine tünemişti, önünde bir tepsi bardak barın üzerinde duruyordu. Bardakları teker teker kaldırıp siyah bir bezle parlatıyordu. Barının nasıl işletildiği konusunda mükemmeliyetçiydi. Kaşlarını çatarak bize baktı ve durakladı.

"Bay Knight açılıştan önce sizi dans ederken görmek istiyor," dedim. "Birazdan burada olur."

"Doğru." Giovanna başını salladı ve kıyafetine baktı.

Amber onun yanına doğru bir adım attı. "Yukarıdaki konuşmamızdan sonra, ne aldığını görmek için sabırsızlanıyorum."

"Herkes dışarı!" Ellerimi üç kez cırparak bağırdım. "Özel bir seçme için sahneye ihtiyacımız var!"

Aurora elindeki bezi barın üzerine bıraktı ve altı teknisyenle birlikte ana girişten çıkmadan önce cep telefonunu aldı. Giovanna'nın yüzüne memnun bir gülümseme yerleşti. Kapı kapandığı anda çenemi ana sahneye doğru kaldırdım.

"Tamam," diyerek kendinden emin bir şekilde yüksek topuklu ayakkabılarıyla yükseltilmiş platforma doğru yürüdü. Biz yaklaştıkça, zarif bir şekilde kendini yukarı çekti.

ve yüzünü bize döndü, bunu yaparken kıyafetindeki kırıksıklıkları düzeltti.

Amber kulağıma yaklaşarak fısıldadı: "Umarım yukarıdaki özgüveninin yarısı kadar iyidir çünkü eğer öyleyse beni başrolden indirebilir." Kıkırdadı. "Ve dürüst olmak gerekirse, benim için sorun değil. Ben menajerliğe ve VIP'ler için dans etmeye devam edeceğim."

"Luke onun mükemmel olduğunu düşünüyor, yani göreceğiz."

Giovanna şık, siyah sahnenin çevresinde zarifçe süzüldü, parmakları sanki sağlamlığını test ediyormuş gibi soğuk metal direğin üzerinde gezindi. Küçük bir onay işaretiyle dikkatini bize çevirdi ve delici bakışlarıyla salonu taradı.

Göğüslerimin arasından telefonumu çıkarıp ses sistemiyle eşleştirdim ve şarkının sesini kısıtım. "Bluetooth için ne yapmamı istiyorsun?"

Gözleri odanın arka tarafındaki bir şeye takılmadan önce düşünceli bir şekilde alt dudağını ısırды. Karanlık duvarları aydınlatan bir ışık dikkatimizi içeri giren Ian, Luke, Chance ve Tyler'a çekti. Buz Adam arka tarafta oyalanırken, Chance kendine bir içki hazırlamak için hemen bara yöneldi. Luke ve Tyler sahneye bakan siyah deri sandalyelere oturdular. Ian da diğer tarafta bana katıldı ve kollarını göğsünde kavuşturarak yakındaki bir masanın kenarına tünedi. Hepimiz onun performansının başlamasını beklerken hava beklentiyle doluydu.

Bakışlarını tekrar benimkine getirmeden önce gözlerini her birine dikti. "Dans ettiğim birkaç şarkı var ama sanırım Hemi Moore'un Poison Ivy'si şimdilik en iyisi."

Başımı salladım ve şarkıyı arama çubuğuna yazdım. "Ama bir isteğim var."

Gözlerimi kaldırdım. "Evet?"

Dikkatini tavana çevirdi. "Bunun sadece bir seçme olduğunu biliyorum ama size elimden gelenin en iyisini göstermek istiyorum. Lütfen ışıkları da alabilir miyim?" Ağırlığını ileri geri hareket ettirdi. "Bu benim için bir tür ruh hali meselesi."

Ian elini uzatıp beni daha yakına çekti. "Ne halt ediyor bu?" Omuz silktim, "Hiçbir fikrim yok" diye fısıldadım.

Arkama geçip Luke'a dik dik baktı, o da omuz silkti, sonra Giovanna'ya döndü. "Renkler?"

"Yeşil, mavi ve sarı ile mor lazerler mi?"

"Tanrım, bu kız kim olduğunu sanıyor?" Ian homurdandı.

"Chance!" Luke omzunun üzerinden seslendi.

"Evet?" Barın arkasından çıktı. "Ona ne istiyorsa ver."

Ian yanağının içini çiğnerken çenesi gerildi. Birkaç dakika sonra, odanın ışıkları karardı ve sahne onun istediği efektlerle canlandı.

"Bayan Aggio," diye karşılık verdi Ian.

Ellerini önünde birleştirerek kaşlarını ona doğru kaldırdı.

"Hepsi bu mu, yoksa uygun kıyafetler de istiyor musunuz?"

Amber nefesinin altından, "Belki bir de özel helikopter," diye homurdandı. "Yeni kızlar buraya öylece gelip bunu talep edemez-"

"Amber," diye hırladı Luke. "Kapa çenenı."

Giovanna sırtarak başını salladı. "Bay Knight, kıyafetlerin hepsi eninde sonunda çıkıyor, değil mi?"

Chance homurdanarak boş bir kül tablasını Ian'ın masadaki bacağının yanına koydu. Ian bir sandalyeye yığıldı ve kül tablasını daha yakına çekti. Ian'ın kontrolünü kaybedip başka bir güçlü adamın kızını boğmaması için dua ederek nefesimi tutarken Amber küçük bir nefes verdi.

"Kızlar!" Ian, Amber ve bana tükürdü. "Oturun!"

Ben masaların arasında Ian ve Luke'un yanına otururken Chance de Amber için yanına bir sandalye çekti. Altımız düz bir sıra halindeydik ve tüm ona vermiştik.

Ian ceketinin iç cebinden bir paket sigara çıkarıp birini yaktı. "Çal," diye emretti.

Play tuşuna bastığımda sigarasından derin bir nefes çekti, gözleri onun her hareketine sabitlenmişti. Luke'un iyiliği için kızın başarılı olması için dua ettim, yoksa Ian bunu yaşamasına asla izin vermezdi. Ama şu ana kadar gördüğüm kadarıyla ondan gerçekten hoşlanmışım.

Geldiğinden beri, hoş olmaktan başka bir şey yapmadı. Ve erkek arkadaşımın kararına güveniyordum. Eğer buna değmeyeceğini düşünseydi onu geri getirmezdi. Yeni insanlara karşı cömertliğiyle tanınmıyor olabilirdi ama yetenekleri çok iyi tanırdı.

Müzik başladı ve kalçalarını salladı, hareketleri akıcı ve baştan çıkarıcıydı. Parmakları vücudunda geziniyor, saçlarının arasından geçerek

performansına ekstra bir duygusallık kattı. Bacağını direğin etrafına zarif bir şekilde dolayarak, saçlarını savurmadan ve ellerini neon sarısı askılı bluzunun altına sokmadan önce bir kez döndü. Canlı renk teninde patladı ve vücudunun her yönüne dikkat çekti.

Ritme ayak uydurarak, üst kısmı çıkarmakla uğraştı ve içimize beklenti dalgaları gönderdi. Ama bunun yerine, bir eliyle direği tuttu ve etrafında zahmetsizce döndü. Her iki bacağını da kancalayarak, ayaklarını zarifçe havaya kaldırıp yüksek bir tekme atmadan önce birkaç kez döndü. Doğal bir sanatçı olduğu açıktı, zahmetsiz güç ve duygusallık gösterisiyle hepimizi büyüledi.

Baş aşağı dönerek bacaklarını başının üzerine getirdi, ardından kıvrıldı ve döndü. Sadece karnını ve sıkı tutuşunu kullanarak kendini yere indirdi, sahneye yuvarlandı ve ayağa kalkarken sırtı kavisli bir şekilde gerindi. Elleriyle tişörtünün alt kısmını kavrayarak, çıplak göğüslerini ortaya çıkaracak şekilde tişörtünü sıyırdı.

Saçlarını tekrar savurarak kendini direğe doğru yaklaştırdı, ardından kısa, siyah pilili eteğini aşağı sıyırarak şeffaf, siyah erkek şortunu ortaya çıkardı. Avuç içleri çubuğu tekrar kavradı, birkaç kez döndü, elden ele uzanarak ortaya tırmandı. Döne döne, daha önce hiçbir dansçıda görmediğim kadar hızlı dönüyordu.

Amber eğildi. "Düzelتيyorum. Mükemmel bir kadın." Vücudu metalin etrafında sıkıca kıvrıldı, yana doğru eğildi, bacaklarını birbirine doğru uzattı, sonra tekrar içeri çekti, kalçalarını birbirine sıkıştırarak döndürdü.

Ian sigarasını söndürdü ve Luke'la konuşmak için eğildi ama konuşmalarını duyamadım. Luke sırtı ve cevap olarak başını salladı. Yakınlarda oturan Chance ve Tyler'a baktım. Chance kolunu Amber'a dolamış, başparmağıyla onun omzunu okşarken gözlerini dansçıdan ayırmıyordu. Tyler'ın ifadesini deşifre etmek daha zordu. O da sahneye odaklanmıştı ama bir parmağını huzursuzca sandalyesinin koluna vuruyordu. Bana baktı ve gözlerini devirdi, sonra dikkatini sahneye geri verdi ve kıpırdamadan oturdu.

Giovanna'ya dönerek gözlerimi direğin tavanla buluştuğu yere kaldırdım. Şimdi Okçu pozunda baş aşağı dönüyordu. "Eğer

Düşerse mahvoluruz," diye tısladım. "Daha işe bile başlamadı ve elimizde hiçbir evrak yok."

Luke elini uzattı. "Şşş, izle."

Bu sözler ağzından çıkar çıkmaz dizlerini kilitledi, kollarını uzattı ve burun kırıcı bir düşüşle hızla aşağıya kayd, burnunun ucu platformu sıyırdığında durdu. Duraklayarak derin bir nefes aldı, ardından zarif bir şekilde platformun üzerine yuvarlandı, dizlerini göğsüne çekti ve şarkı biterken ayağa kalktı.

Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak bekledi. Tüm gözler Ian'ın üzerindeydi ve kararı bekliyordu. Masanın üzerindeki paketten bir sigara daha alarak ağzına yerleştirdi ve sessizce içerken yaktı. "Jade," diye iç geçirdi sonunda, bakışlarını ona çevirerek. "Katını ne kadar sürede hazırlayabilirsin?"

"Tüm evrak işlerini hallettikten sonra önümüzdeki hafta sonu sahneye çıkmaya hazır olacak. Bu gece Amber'ın gölgesini piste çıkaracağım." Başımı ona doğru eğdim, "iyi mi?"

Gülümsedi, başını salladı.

Amber, "Eğer yönetime karşı küstahlığı bırakırsa," diye devam etti, "Aziz Patrick Günü kutlamamıza kadar onu eğitmiş ve hazır hale getirmiş olacağım."

Ian geri çekilerek ayağa kalktı. "Küstahlığı beni pek rahatsız etmiyor Amber. Beni asıl endişelendiren babasının bu gece gelecek olması." Ian sigarasından bir nefes çekerken, Amber kıyafetlerini toplarken hepimiz ayağa kalktık. "Baban bu gece geliyor. Striptizci olduğunu biliyor mu?"

Gömleğini başının üzerine çekip ayarlamayı bitirdi. "Striptiz, evet. Para için sevişmek? Hiç şansın yok."

"Evli misin?"

Başını salladı, sahnenin kenarına oturdu ve bacaklarını kenardan sarkıttı. "Hayır, efendim."

"Çocuklar mı?"

Dudaklarını ince bir çizgi halinde bastırarak yere, sonra tekrar ona baktı. "Onları alamam."

"Kahretsin," Ian sigarasını indirdi. "Üzgünüm, ben-"

Sinirli bir şekilde güldü. "Sorun yok." Tyler ve Chance'e baktı, sonra tekrar Ian'a döndü. "Muhtemelen en iyisi, gerçekten. Yaptığım iş için yani." Luke'a gülümsedi, sonra tekrar Ian'a baktı. "Yani, bana söylediklerinden sonra, Luxe'ün yönetimine yardım edeceğim, değil mi?"

Ian başını salladı. "Umarım öyledir."

"Yani evet, zengin erkeklerden başka bir şey *yapacak* zamanım olmayacak." Gözlerindeki sarı ışıktan hafifçe kısarak sırttı. "Benimle bir gece geçirmek ucuz değil, umarım size biraz para kazandırabilirim."

"Şey," diye araya girdi Amber, "geldiğinde yardım edeceğim."

Chance ona sinirli bir bakış fırlattı. "Ne sikim yapacaksın!"

Kıkırdadı. " değil! Demek istediğim, protokolü, şifreli kelimelerimizi ve tüm bunları bildiğinden emin olmana yardım edeceğim."

"Tamam," diye yanıtladı Giovanna. "Peki ya VIP odanız?" Kimse cevap veremedi Tyler cebinden telefonunu çıkardı.

"O benim karım," diye açıkladı, "o yüzden gidip onu almam gerekiyor. İyi eğlenceler." Telefonu kulağına götürerek odadan dışarı çıktı.

LUKE

Siyah ve altın rengi Hublot marka saatime bakarken yakında açılacağımızı fark ettim. "Hey, işlerini bitirmeleri için Tech ve Aurora'yı buraya geri getirmeliyiz." Ana kapıya doğru yürüdüm, yerine oturana kadar iterek açtım, sonra diğeriyle tekrarladım. "Artık işinizin başına dönebilirsiniz."

Aurora odaya girmeden önce durdu ve bana baktı. "Nasıldı?"

"O kalıyor."

"İsim?" Odayı şöyle bir süzdü, sonra gözlerini tekrar benimkilere çevirdi.

"Gia. Ve o iyi bir kız, bu yüzden onu korkutmasanız iyi edersiniz." Başını salladı ve sergi salonuna doğru bir adım attı, ama omzuna bir avuç koydum. Etrafında döndü. "Ve o Bay Aggio'nun kızı, bu yüzden onu hiç üzmemenizi öneririm."

Alaycı bir şekilde güldü. "Ben iyi olanlardan biriyim."

Kurnazca göz kırparak çenemi bara doğru kaldırdım. O görev yerine dönüp vardiya öncesi hazırlıklarını bitirirken ben Jade'e yaklaştım ve kolumu ona dolayarak yanıma çektim. "Gia'ya yeni bölümü göstermem gerekiyor. Bize katılmak ister misin?"

"Yapamam." Dudaklarını büzerek dilini birkaç kez damağına vurdu ve odayı taradı. "Amber'la gitmem gerek

Bu akşamki Blue Lounge için kadromuzu almam gerekiyor ama daha sonra seninle yukarıda, ofisinde buluşmak benim için sorun olmaz."

Elimi başının arkasına götürdüm ve dudaklarını kendime çektim. "Bunun zaten her gece yaptığımız bir ritüel olduğunu biliyorsun."

Geniş bir sırtıyla bizi dikkatle izleyen Giovanna'ya döndü.

"Sizler hedefsiniz," diye mırıldandı.

Ben sessiz kalırken Jade "Teşekkürler," diye gülümsedi. "Amber birazdan gelip seni eğitim için alacak ama önce yönetimle ilgili bazı meseleleri halletmemiz gerekiyor." Ian'a gözlerini devirdi. "Ayrıca, sanırım baban yakında burada olacak."

"Evet," diye araya girdim, "binaya yakın bir yerde olabileceği gecelerde onu kesinlikle Mavi Salon'un yakınına koymuyoruz ve bir süre daha burada olacak gibi görünüyor."

Ian kaşlarını çatı, sigarasını kül tablasında söndürdü ve hemen ardından bir tane daha yaktı. Bu onun için normal bir gecede bile garipti. Ian'ın bir saat içinde üç sigaradan fazla içmesi, poker ya da bilardo oynamadığı sürece kesin bir stres belirtisiydi. Jenna Dylan'a hamile kaldığından beri sigarayı büyük ölçüde azaltmıştı.

Bir şeyler saklıyordu ve dün gece Jade ile yaptığım konuşmaya göre. O da biliyordu. Sorun şu ki, neler olduğunu bilmiyordum. Ve bu beni daha da endişelendiriyordu. Şimdiye kadar bana her şeyi anlatmıştı.

"Babanın kulübümü ziyaret etmesi bir soruna yol açacak mı?" Ian Giovanna'ya sordu. "Çünkü sürprizlerden hoşlanmam. Bu yüzden, bu gece gelmeden önce bana söylemen gereken bir şey varsa," bir duman bulutu üfledi, "örneğin onunla aranızda herhangi bir husumet varsa ve bu yüzden Kaliforniya'ya geldiyseniz, bilmem gerek." Kül tablasına uzanarak ucundaki külü silkeledi ve tekrar dudaklarının arasına yerleştirerek içine çekti. "Çünkü bu gece bir şey olursa, hazırlıksız yakalanmak isteyeceğim son şey olur. Nasıl bir aileden geldiğini biliyorum ama *beni* kızgın görmek istemezsin."

Parmaklarını saçlarında gezdirdi, sonra ellerini önünde birleştirdi. "Oyuncu olmak istiyordum ama birkaç nedenden dolayı pek başarılı olamadım ve dans etmek benim ilk aşkım zaten." Bir elini kalçasına dayadı. "Şey, o ve seks." Konuştuğumuzu fark ettiğinde yüz ifadesi bir kez daha ciddileşti.

eğlenmekten başka bir şey yapmadı. "Aramızda bir husumet yok ve Los Angeles'ta olduğumu biliyordu. Dediğim gibi, seks işçisi olduğumu bilmiyor çünkü bu babanıza söyleyeceğiniz bir şey değil. Yani, striptizci olduğumu bilmesi bile başlangıçta hem onun hem de benim için tuhaftı."

"Şey, henüz risk almak istemiyorum." Ian sigarasından derin bir nefes çekti, sonra onu yanına indirdi, yumuşak duman dudaklarının arasından süzülüyordu. "Sana güvenmiyorum ama ona güveniyorum," diyerek beni işaret etti, "ve belli ki kusursuz dans becerilerin var. Ama burada çalıştığını öğrendiğinde ortaya çıkabilecek ekstra dramayı göze alamam." Dikkatini Amber ve Jade'e çevirdi. "Vito bu gece buraya gelmek isterse size haber veririm, eğer gelirse onu odalardan birinde saklamamız gerekecek. Gerekirse onu benimkine koyabilirsiniz." Mengeneyi tekrar dudaklarına götürdü ve bir çekti. "Eğer her şey , size haber veririm ve o da serbestçe dolaşabilir."

Kızlar başlarıyla onayladılar. Jade bana göz kırptı, parmaklarını parmaklarımın arasından geçirdi, Amber'la birlikte odadan çıkmadan önce elimi sıktı.

"Chance," diye devam etti Ian, "bu gece ne istersen yap. Senden istediğim herhangi bir görev yok, o yüzden en iyi yaptığın şeyi yap. İç ve memelerin tadını çıkar."

" bu," diye kıkırdadı Chance.

"Bunu sorduğuma pişman olacağımı biliyorum," diye başını salladı Ian, "ama ne demek istiyorsun?"

"Üst katta da bir kreş açacağınıza göre kulübün adını tamamen değiştirmek için bir fikrim var, *Titties and Toddlers*."

"Siktir git Hollywood," diye alay etti Ian, sigarasını ağzına götürerek odadan çıkarken.

Gülmemek için kendimi zor tutarak başımı salladım. "Pekâlâ, Gia'ya etrafı göstereceğim. Sen de geliyor musun?"

"Hayır, sanırım yukarı çıkıp bir süre Jenna'yla takılacağım ve güvenliğe birazdan burada olacağımı söyleyeceğim." Dönerek yan kapıya doğru ilerledi.

"Peki, önce ne var?" Giovanna sordu.

"Buradan başlayabiliriz." Kolumu odanın içinde yavaş bir daire çizerek gezdirdim ve kulübün ana alanını işaret ettim. "Açıkçası, burası bizim ana odamız. Gördüğünüz küçük direklerin her biri sıralanmıştır. Şuradakiler," diyerek odanın yan tarafındaki üç alçak platformu işaret ettim,

"en düşük rütbeli direklerimizdir. Bunlar yeni kızlarımız, özellikle de daha önce hiç kulüpte çalışmamış içindir ve bu şekilde yükselirler. Amber ve Ian kaba kızları da oraya koymayı severler, sadece onları alçaltmak için."

"Tamam." Kıkırdamasını bastırarak başını salladı.

"Şurada," diye dikkatini odanın arka tarafında ortak bir platform üzerinde duran bir çift direğe çektim, "bunlar orta seviye dansçılarımız için. Onlara göre seviye atlıyorlar ama aynı zamanda kucak dansına parası yetebilecek ya da yetmeyecek müşterilerle daha fazla etkileşime giriyorlar. Bu kızlar sadece birkaç dolar karşılığında baştan çıkarıcı önizlemeler yapma konusunda yetenekliler." Gözlerim karşımızda hafifçe yükseltilmiş bir platform üzerinde duran altı adet yüksek arkalıklı yarım yuvarlak kabine kaydı.

"Dur tahmin edeyim," dedi şakacı bir sırıtışla, dudağını dişlerinin arasına sıkıştırıp işaret parmağıyla gösterdi, "VIP."

Başımı salladım. "Bu kabinler en yüksek ödeme yapan müşterilerimiz için. Bay Knight'ın masası üçüncü masa ve VIP'de çalışıyorsanız, az önce bu odada gördüğünüz kişiler ya da eşi dışında hiç kimse o kabinde oturmamalı ya da bu odada sigara içmemeli. Eğer onun masasında değillerse, sigara içmek yasaktır."

". " Altı direği başıyla işaret etti. "Peki ya direkler?"

"Onunki hariç kızları dönüşümlü olarak çalıştırıyoruz. Onun programını genelde Amber yapar." Omuz silktim ve onu yan çıkışa doğru yönlendirdim. "Ama bunun pek bir önemi yok, çünkü biz oradayken dikkatimiz genellikle sahnede oluyor."

Sola dönüp ona soyunma odasını göstermek yerine sağa döndüm ve onu özel odalarımıza doğru yönlendirdim. "Aşağıda özel süitler var. Ya da daha meşhur adıyla Şampanya Odaları. Bir numara Bay Knight'ın. Diğerlerinde kameralar ve ses sistemi var ve evet, gözetleneceksiniz ama bu sizin güvenliğiniz için, ne yaptığınız umurumuzda olduğu için değil. Yakında Kirsten'la tanışacaksın. Kendisi Şampanya Odası müdürümüz."

Koridorda ilerlemeye devam edip birkaç attıktan sonra onu tekrar ana koridora çıkardım ve yolda Mavi Salon'u işaret ettim. Lobiye doğru yürüdük ve o zaman Lonnie'nin hâlâ masasında olduğunu fark ettim. Durdum, bir dirseğimi yüksek yüzeye dayadım ve ona baktım. "Hâlâ burada ne yapıyorsun?"

"Mavi Salon'un programını gördüğümde, yardıma ihtiyacınız olursa diye gerektiğini fark ettim, ama yeni

Buradaki kız oldukça iyi bir dansçı, eğer deneyim kazanmak istiyorsa belki o da yapabilir." Giovanna'ya sırtıttı. "Ben Lonnie."

"Gia," diyerek onun ifadesine uyum sağladı.

"Memnun oldum," dedi Lonnie daha da geniş sırtarak. "Eğer bu gece Mavi'de benim yerimi alabileceğini söylerlerse, çekinme ama küçük bir uyarıda bulunayım, onur konduğumuz gerçekten eli sıkı biri ve ben onu son derece yakışıklı bulsam da," diye homurdandı. "Ben dansçı değilim. Ama eğer beni bir odaya götürmek ve bana-"

"Lonnie," diye tükürdüm, "Bay Aggio Gia'nın babası."

Lonnie'nin yüzü eriyerek derin bir yaltaklanmaya dönüştü. "Aman Tanrım. Um... Ben-"

"Sorun değil," dedi Giovanna kızarak. "Babam ne yaparsa yapsın bu onu ilgilendirir."

İçimden Lonnie için ikinci elden utanç duyuyordum. Yaşayan en iyi insanlardan biriydi ve kendini sosyal bir çukura sokması alışıldık bir şey değildi. Derin bir nefes aldı.

"Ve," diye araya girdim, konuyu değiştirmeye çalışarak. "Gia, Luxe'ü yönetmemde bana yardımcı olacak."

Lonnie kaşlarını çatı.

"Özür dilerim, herkese söylemedim. Genişlemeye verdiğimiz isim Luxe."

"Ah," dedi yine o mükemmel gülümsemesiyle, "bayıldım. Çok uygun." Giovanna'ya baktı. "İyi şanslar, sonra görüşürüz. Üstümü değiştirmem gerek."

Şimdi kalabalık olan lobide yürürken, insanlar bize yol açmak için dağıldılar. Açıkça Giovanna'ya bakıyorlardı, gözleri onun üzerindeydi. Güvenlik için elimi sırtının alt kısmında tuttum ve kalabalığın arasından güvenle geçmesine rehberlik ettim.

Renkli, siyah camlı bir kapının önünde durduğumda ceketimin iç cebinden siyah anahtar kartımı çıkarıp okuttum ve onu içeri almadan önce kapının kilidini açtım. Zemin çıplaktı ve tüm fayanslar söküldüğü için tutkal ve toz parçalarıyla kaplıydı. Yeni alçıpanla kaplanmış duvarlar küçük bir check-in alanını kaplıyordu, ancak özel masa henüz teslim edilmemişti.

"Burası üyelerin giriş yapacağı ve oda kiralayacağı resepsiyon alanı olacak." Bir el salladım. "Beni takip edin." Onu bir köşeye götürdüm ve kollarımı önümüze uzattım. Girişi işaret ederek, "Burası da tıpkı arkadaki gibi bir başka çift siyah kapı olacak," dedim.

Devasa alana doğru yürüdüğümüzde, hayranlık içinde etrafta dolaştı. Makineler, aletler, alçıpan ve kereste yığınları ve birkaç boş soda kutusu yere saçılmıştı.

"Şuradaki tesisata ve yerdeki işaretlere bakılırsa," diye gözlemledi, "sanırım burası ana bar alanı olacak ve şurası da bir tür sahne olacak?"

Başımla onayladım. "Ve şu iki koridorun aşağısında," odanın her iki tarafını işaret ettim, "tüm özel odalar ve diğer bir araya gelme alanları olacak."

Alt dudağını dişlerinin arasında yuvarlayarak en uzak koridora doğru ilerledi.

Ellerimi ceplerime bir kereste yığınının üzerine yaslandım. "Gergin görünüyorsun."

Dönüp bana baktı. "Gergin misin? Hiç de değil." "O zaman aklında ne var?"

Ellerini kalçalarına koyarak yaklaştı ve bar bölümünün yakınında durdu. "Konu iç tasarım olduğunda şekerçi dükkânındaki bir çocuk gibiyim. Kesinlikle çok seviyorum ve burayı kafamda tasarlamaktan kendimi alamıyorum." Ellerini kaldırdı ve bana avuç içlerini gösterdi. "Projeyi devralmak istediğimi falan söylemiyorum çünkü burası benim kulübüm değil ve benim yerim olmadığını biliyorum ama elimde değil."

"Nasıl hissettiğini biliyorum, çünkü ben de öyleyim ve bir parçam buranın benim bebeğim olduğunu hissediyor." Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturarak gözlerimi devirdim. "Bay ve Bayan Knight projeyi destekleseler de kulübün bu tarafını işletmekle ilgilenmiyorlar. Amber dansçılardan sorumlu. Jade her an Ian için hazır olmalı ya da ara sıra çıkan kavgaları ayırmalı."

Kıs kıs güldü. "Güzel."

"Görene kadar böyle söylüyorsun." Kıkırdadım. "Tyler, o bizim avukatımız tabii ki. Chance, Amber yüzünden burada takılıyor ama bildiğin gibi bazen film çekmek için uçması gerekiyor. Declan sadece bir yatırımcı ve sikişmek ve içmek için geliyor. Biz sıkı bir çemberiz. Burası sevgi ve güven üzerine kurulu ama bu proje oldukça büyük ve başarısız olup onları hayal kırıklığına uğratmak isteyeceğim son şey."

Eğilerek bir kereste yığınının inceledi ve zıplayarak üzerine çıktı. "Buradaki yerimi henüz bilmiyorum ama uçaktaki konuşmamızdan sonra ihtiyaç duyulan her yerde tavsiyelerimi ve uzmanlığımı sunacağım." Yaralı gözünü işaret etti. "Kız arkadaşının

Gözümü olabildiğince kapatmama yardımcı olduğunuz ve sizinle kalmama izin verdiğiniz için inanılmaz. Bir yer bulur bulmaz dışarı çıkacağıma söz veriyorum."

"Sorun değil. İnsanlarla ilgilenmeyi seviyor ve teklif etti. Yarın bir yerlere bakmaya gideceksiniz, değil mi?"

Köşeden kapanan kapının sesi dikkatimizi çekti. "Alo?"

"Buradayız!" Tyler'a omzumun üzerinden seslendim ve o da köşeyi döndü.

"Ian bizi görmek istiyor." Çenesini Giovanna'ya doğru kaldırdı.

"Amber da seni bekliyor. Onunla üst katta buluş. Sana kıyafet verecek."

GİZLİ

LUKE

Tyler'ın elleri ceplerinin derinliklerindeydi. Sessizliğini koruyarak, ikinci kattaki yönetici ofisi lobisine çıkarken kapalı asansör kapılarına baktı. Tuhaf davranan tek kişi Ian değildi.

"Neyin var senin?" diye sordum.

Bakışlarını bana doğru kaydırdı. "Hiçbir şey, gerçekten."

"Gerçekten bir şey yok mu?" Kaşlarım çatıldı. "Sen ve Ian'ın bana söylemediğiniz bir şey var ve birinizin konuşması gerekiyor çünkü bilmem gerekiyor."

Şaşkınlıkla başını salladı. Asansörden çıkıp lobi kapısının hemen dışındaki koridora adım attığımızda elini önüme doğru kaldırarak durdu. "Onu neyin rahatsız ettiği hakkında hiçbir fikrim yok ama beni rahatsız eden şeyle aynı değil, söz veriyorum."

Parmağımı göğsüne soktum. "Yani bir sorun olduğunu kabul ediyorsun."

"Şu anda konuşmam gereken bir konu değil ama bir değişiklik olursa size haber veririm."

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturarak kaşlarımı kaldırdım. "Mila'yla aranızda bir şeyler mi var? Bu yüzden mi şu anda burada değil?"

"Ne?!" Bakışlarını kırıştırdı. "Hayır, hayır. Öyle bir şey yok. Aramız çok iyi ve tatili erteleme konusunda hiçbir sıkıntısı yok."

Lobi kapısına doğru yürüdüm, kapıyı açtım ve Tyler'ın önce geçebilmesi için kenara çekildim. Evan, Naya ve Dylan oturma alanının etrafında tur atıyorlardı. Jenna telaşlıydı, Kira'yı kucağına almış büyük çocukları izliyor ve sevinçle ciyaklıyordu. Maddie ve Jackson kanepede sessizce oturuyorlardı.

"Evan! Naya!" ön tarafa gelirken Tyler gürültünün hemen üzerinde havladı.

Anında donup kaldılar. "Neden adımı söylemiyorsun Ty Amca?" Dylan'ın kaşları Ian'ın canı hep yaptığı gibi birbirine çarptı ve kendini işaret etti.

Eğlencesine engel olamayan Tyler, dudaklarını sıkı bir gülümsemeyle büzdü. "Pekâlâ Dylan, senin, Evan'ın ve Naya'nın oturup birkaç dakika sessiz olmanızı istiyorum."

Dışarıda bırakılmadığına memnun olan Dylan yüksek adımlarla bir sandalyeye doğru yürüdü ve üzerine tırmanırken diğer ikisi birlikte büyük boy bir kanepeye çöktü. Önünde durduğumuzda Jenna, "Teşekkür ederim," diye iç geçirdi. "Bu çocukları seviyorum ama iki saniyeliğine arkamı döndüğümde şeker zulamı çaldılar. Birisi patlamış mısır getirecek ve ben de birazdan bir film koyacağım. Zaten birkaç oyun oynadık ve pizza sipariş ettim, yani ikinci akşam yemeklerini yediler."

Kıkırdadım. "Etrafta koştururan gürültülü çocuklardan daha iyi bir doğum kontrolü yoktur."

"Sanırım şimdilik çocuk yapmayı bıraktık," diye kıs kıs güldü. "Yeni kız nasıldı?"

"Onaylayacağını biliyorum."

"Güzel," diye gülümsedi. "Hâlâ sizinle mi kalıyor?" Başımı salladım.

"Onu oyun gecesi için getirmelisiniz."

"Ehhh," diye araya girdi Tyler, "Ian'ın yeni insanlar konusunda tuhaf olduğunu biliyorsun. Hepimiz öyleyiz."

Jenna ofladı. "Her neyse, o babası sayesinde özel biri."

"Doğru," diye ekledi Tyler, "ama Giovanni Rovati'nin kendi oğlu bile para yüzünden onu öldürmeye çalıştı."

Jenna gözlerini ileri geri devirdi ve o zaman anladık ki
olabilir değil var bilinen o bilgi. Kendine
Güvenen o

Giovanna bunu asla yapmazdı, konuyu hemen değiştirdim. "Yarın siz brunch yaptıktan sonra ev aramaya gidecekler."

"Oohh, daire avına bayılırım. Eski bakılabilecek bir yer olabilir."

"O zaman neden onlara katılmıyorsun?"

Kira'ya bir göz attı, sonra Dylan'a baktı. "Ian'a onları biraz daha izlemesinin sakıncası olup olmadığını soracağım. Yarın sabah evden çalışacak."

Tyler gözlerini devirdi. "Tabii ki umurunda olmayacak. Onlarla vakit geçirmek için eline geçen her fırsatı seviyor."

"Ty, Luke," Ian'ın sesi açık ofis kapısından geldi ve sese doğru döndük, "Hadi."

Tyler Kira'nın elini tuttu ve ofise doğru yürümeden önce yanağına ahududulu bir öpücük kondurarak . Çocuklara döndüm. "Maddie ve Jackson?"

Bakışlarını benimkilere doğru kaldırdılar.

"Lütfen bu gece küçüklere yardım eder misiniz?"

"Evet efendim," diye birlikte cevap verdiler.

"Teşekkür ederim." Jenna'ya göz kırparak hızlı bir bakış attım. "Umarım yardımı dokunur. Yakında buradayken çocuklara iyi bakıldığından emin olacağız. Ama uyku durumlarını çözmemiz gerekiyor. Normalliğe ihtiyaçları var."

"Şu haline bak, baba oluyorsun!" diye mırıldandı, ben de gözlerimi devirdim. "Ama haklısın, yarından sonraki gün görüşmeye gelecek birkaç dadım var."

"Güzel!" Ian'ın ofisine doğru döndüm, içeri girip kapıyı kapattım.

Buz Adam duvara dayalı kanepede oturmuş, dizüstü bilgisayarına konsantre olmuştu. Sıkıntılı bakışlarını kaldırarak göz teması kurduk ve birbirimize başımızı sallayarak selam verdik. O da garip davranıyordu. *Herkesin nesi var böyle?* İçimi çektim. Dikkatini tekrar ekrana verdi.

Ian masasının arkasına geçip oturdu. Dirseklerini yüzeye dayayarak önündeki iki sandalyeye başıyla işaret etti. "Sizinle konuşmam gerek çocuklar." Üst çekmeceyi çekerek bir paket sigara çıkardı ve bir tane yaktı. Alışkanlığı her geçen saniye daha da kötüleşiyordu.

Tyler ve ben meraklı bakışlar attıktan sonra söyleneni yaptık ve aynı anda oturduk. Kollarını kolaklara dayadı, bir dizini zıplatırken parmağını tekrar tekrar vurdu.

Ian sigarasından uzun bir nefes çekti, gözleri sessizlik içinde aramızda gidip geliyordu. Dumanı zorla dışarı verdi ve sandalyesine yaslanıp ayak bileğini dizinin üzerinden geçirdi. Bakışları benimkilere kilitlenmişti ve rahatsız edici bir haber vermek üzere olduğunu hissedebiliyordum.

Hayatımda Ian'ın yüzünün böyle görüldüğünü hatırladığım sadece iki an vardı: eski karımın beni aldattığını söylediği an ve Jenna'nın kaçırıldığı an. Bu an benim için iyiye işaret değildi. Kendimi toparlayarak bekledim... ve bekledim... bekledim. Tam konuşacakken, sonunda dudaklarını ayırdı.

"Dante Mascioli hapisten çıktı."

Dünya durdu. Onu doğru duyup duymadığımı merak ederek birkaç kez göz kırptım. Kesinlikle yanlış duymuştum. Yanlış anlamış olmalıydım. Sertçe yutkunarak mırıldandım, "Özür dilerim. Az önce ne dedin sen?"

"Tuhaf davrandığının farkındayım ve bunun nedeni serbest bırakıldığını duymamdı ama teyit etmem gerekiyordu." Sigarasından bir nefes daha çekerek Buz Adam'a baktı. "Ve kısa bir süre öncesine kadar serbest bırakıldığına dair teyit almamıştım."

"Serbest bırakılması mı?!" Gerçeklik sonunda yüzüme bir ton tuğla gibi çarptı. Sandalyeden sıçrayarak masanın üzerindeki sigara paketini ve çakmağı kaptım. Bir tanesini çıkarıp dudaklarımın arasına koydum ve yaktım. "Nasıl serbest bırakıldı, Ian?! Anlamıyorum! Jade ne dedi?!" Derin bir nefes çektim.

"Ona henüz söylemedim çünkü önce seninle ve Ty'la konuşmak istedim." "Ben a küçük Kafam karıştı neden Ben içinde Bu toplantı," Tyler yorum yaptı. "Manevi destek için buradayım ama bunun benim hizmetlerimle bir ilgisi var mı?" Başını kaldırıp bana baktı. "Alınma ama," bakışlarını tekrar Ian'a çevirdi, "kardeşim, bu benim istediğim bir bilgi değil. Jade bu pisliği öğrendiğinde herkesi öldürecek.

bir sır olarak kaldı."

Alay ettim. "Haksız değil, Ian."

"Biraz araştırma yapmanı istiyorum çünkü bir sebepten dolayı dışarıda olduğunu bilmemi istemedi. Serbest bırakıldığını birkaç yeri aradım. Üç kişi telefonu yüzüme kapattı, diğerleri de bana hiçbir bilgi vermedi. Birkaç internet sitesine girdim ama orada da bir şey bulamadım."

"Bu hiç mantıklı değil." Tyler'ın kaşları birbirine çarptı. "Bu kamuya açık bir bilgi."

"Kesinlikle, bu yüzden onun nerede olduğu konusunda biraz endişeliyim."

Mengeneyi içime çektim, sonra yanıma indirdim. "Yani bana o orospu çocuğunun buraya kız arkadaşım ve kızım için geldiğini mi söylüyorsun?"

"Onlara yaklaşamayacak," Buz Adam'ın sesi odaya yayıldı ve hepimizin ona doğru dönmesine neden oldu. "Göründüğünün aksine, burası kilitli ve siz de benim kadar iyi ki hiç kimse, *ama hiç kimse*, bizim iznimiz olmadan bu kulübe giremez. Özellikle de Luxe gelirken."

Yaşadığımız onca şeyden sonra böyle bir şey söyleme cüreti karşısında kolumu yana attım. Evet, mekân kilitliydi ve kulübün içinde ve dışında silahlı korumalar vardı. Hatta bazıları gece müşterilerimizin arasına karışmıştı. Ama başka bir şey olma ihtimalini göze alamayacağım kadar çok korkunç durumla karşılaşmıştık. Özellikle de Jade ya da Maddie'ye.

"Bildiğim tek bir şey var," diye Ian'a döndüm, "eğer onu , buraya ya da kızlarıma yaklaşırsa herkesin önünde gözlerinin arasına bir kurşun sıkmaktan çekinmeyeceğim."

Ian bir elini kaldırdı. "Bunun olmasına izin vermeyeceğiz."

Tyler, "Jade bunu öğrendiğinde çılgına dönecek," dedi.

"İşte bu yüzden ona henüz söylemeyeceğiz. Tehdidi etkisiz hale getirmek ve o daha öğrenmeden ortadan kalktığından emin olmak istiyorum çünkü onu bu tür bir strese sokmanın bir anlamı yok."

Tyler alay etti. "Kız kardeşimin kaçırıldığının ve ölebileceğinin ve tüm bu saçmalıkları birlikte yaşadığımızın farkındasın değil mi?" Yüzünü işaret etti. "Onu bu işin dışında tutmanın iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum. Arkasını kollaması gerekiyor çünkü gerçek şu ki, sen halka açık bilgi alamazken, bu işin daha da kötüye gideceğine dair bir his var içimde." Bana baktı ve ben de sigaramı kül tablasında söndürdüm. "Elimden geldiğince hızlı araştıracağım ve Maddie ile onun güvende kalması için elimden geleni yapacağım ama şimdi Giovanna evde kalıyor ve onun da korunması gerekecek. Özellikle de onun kadınlarla olan geçmişini düşünürsek."

"O zaman belki seninle ve ailenle kalabilir, Ty." "Kesinlikle olmaz!" diye tükürdü.

"İhtiyacımız olan son şey onun yeni bir dairede tek başına kalması," diye devam etti Ian. "Özellikle de kiradaysa. Bunlar genellikle taşınmaya hazırdır çünkü boş tutmak istemezler."

Tyler, "Benim evimde kalmayacak," diye tekrarladı.

"İhtiyacı olduğu sürece bizimle kalabilir. Jade zaten istediği kadar kalabileceğini açıkça belirtti. Ve onları o evde yalnız bırakmamın hiçbir yolu yok."

"Anlaştık o zaman," diye başını salladı Ian, "bu şimdilik aramızda kalsın."

"Sen nasıl istersen," diye mırıldandım, ama hiç de hoşnut değildim. "İkinizden de bilmem gereken başka bir şey var mı?" Tyler'a kaşlarımı kaldırdım, o da başını salladı. "Pekâlâ o zaman, aşağı inip Mavi Salon'u açmam gerekiyor."

Öfkeyle kaynamak yetersiz bir ifadeydi. Ian'a çok nadir kızardım ama şu anda onun suratını yumruklamak ve yönetici odasından çıkıp merdivenlerden aşağı inerken önüme çıkan her şeyi kırıp dökmek istiyordum. Asansör içinde bulunduğum ruh hali için yeterince hızlı değildi.

Tek yapmak istediğim gezegendeki her şeyden sevdiğim iki kızı korumaktı. Kulüpteki hiç kimseye ya da arkadaşlarımıza bir şey olmasını istemiyordum ama Jade ve Maddie benim için özeldi. Bir parçam onların bir şekilde benim sorumluluğumda olduğunu hissediyordu.

Felicity'nin bana yaptıklarından sonra, bir daha asla sevemeyeceğimi düşündüm. Bir daha asla güvenemeyeceğimi düşündüm. Ve kesinlikle küçük bir kızın bana *baba* demesiyle eriyeceğimi hiç düşünmemiştim. Eski karım çocuklardan nefret ederdi ve bunun için onu suçlamadım. Bu sadece onun hisleriydi.

Maddie'nin bana *baba* demesi beni tamamen hazırlıksız yakalayan bir şeydi ama o an içimde daha derinlerde bir şeylerin değiştiği andı. Ona karşı bir görevim olduğunu biliyordum. Maddie sevgi dolu, belalı bir anne tarafından büyütülmüş ve onu yetiştirmek için koca bir köye sahip olmasına rağmen, hayatındaki tek baba figürü ben olmuştum.

Jade benden hiçbir şey istemeyen güçlü ve bağımsız bir kadındı. Dik başlı yapısına rağmen, aynı zamanda tanıdığım en şefkatli ve cömert bireylerden biriydi. Sevgi, koruma ya da maddi destek için bir erkeğe bel bağlamazdı, çünkü Ian altı haneli bir maaşla iyi bir şekilde telafi edildiğinden emin oldu. Ben onun parlak zırlı şövalyesi değildim; ben sadece hayatını paylaşmak için seçtiği adamdım.

Salona yaklaştığımda Giovanni Rovati kapının dışında gözüme çarptı. Telefonuna dikkatle bakarken yüzünde sıkıntılı bir ifade vardı. Konunun ne olduğundan şüphelenmiştim ama bunu kimseye söylemeyeceğime söz vermiştim.

Dünyamız küçüktü. Dante, Tony adında bir adamın oğluydu ve Giovanni'nin yakın olduğunu *düşündüğü* birini kaçırmıştı; Jane adında bir kadını. En büyük oğlu Marco, Tony ile birlikte ona karşı komplo kurmuş ve Rovati ailesi içinde, hatta Giovanni'nin kendi evinde bile bir savaşın patlak vermesine neden olmuştu. Jane'in kendi gündemi olduğu ortaya çıksa da, olan olmuştu ve Giovanni'nin ailesiyle olan ilişkisi, oyunlar ortaya çıktıkça neredeyse paramparça olmuştu.

Nihayetinde, o ve adamları hem Tony'yi hem de Marco'yu öldürdü, ancak Emilio Jane'in aileye ihanetini öğrendiğinde, meseleyi kendi ellerine aldı. Cristiano'yu doğurduktan kısa bir süre sonra onu hastanede öldürdü ve Giovanni'yi küçük oğlunu tek başına büyütme zorunda bıraktı.

"Sorun nedir?" Önünde durarak sordum. "Bende bir sorun olduğu bu kadar belli mi?"

"Evet, sanırım öyle." Şüpheleri düşük tutmak için onun tepkisine uydum.

Parmaklarını koyu renkli, dağınık saçlarının arasında gezdirdi. "Cristiano için yeni bir dadı tuttum ve beni kesinlikle delirtiyor."

"Bu iyi bir şey mi?"

Dudaklarını bükerek başını salladı. "Bilmiyorum bile ama gözlerimi ondan alamıyorum ve tek istediğim onu odama götürüp bir hafta yürüyemeyene kadar becermek. Elimden geldiğince mesafemi korumaya çalışıyorum ama başarısız oluyorum. Yine de benim için fazla iyi biri."

Cevap vermek için ağzımı açtığımda, Lonnie ve Amber hareketleri akıcı ve baştan çıkarıcı bir şekilde yanıma gelirken yüksek topuklu ayakkabıların yumuşak tıkırtısı koridorda yankılandı. Amber'ın kıyafeti narin bir beyaz renkteydi, şeffaf sütyeni kusursuz teninin ipuçlarını ortaya çıkarıyor ve eşleşen külotu kıvrımlarını mükemmel bir şekilde sarıyordu. Görünümü bacaklarını uzatan yüksek beyaz topuklu ayakkabılarla tamamlamıştı. Lonnie'nin kıyafeti de aynıydı ama tamamen siyahtı ve Amber'in ruhani görünümüyle çarpıcı bir tezat oluşturuyordu. Her iki kız da Giovanni'nin önünde dururken, güzelliklerini takdir etmesine izin veren yaramaz gülümsemeler takındı.

Sonunda konuşmadan önce bakışları onların her santimini taradı. "İçkilerimiz teslim edilmeden önce içeri girmeliyim." Dikkatini bana çevirdi. "Daha sonra konuşuruz." İndigo'yla birlikte salona girip kapıyı kapatmadan önce ikisine de sırtıttı.

"Her şey yolunda mı?" Amber sordu. Ona doğru döndüm. "Evet."

"Tamam, madem öyle diyorsun." Amber'la yakınlaşmıştık ve o da bunun farkındaydı ama beni asla konuşmaya zorlamazdı. Özellikle de sevdiğimiz resepsiyon görevlisinin önünde değil, ama o bizim çevremize tam olarak girememişti.

"Gia nerede?" Ben sordum.

Omzunun üzerinden işaret etti. "Kirsten benimle buraya gelemediği için şimdilik ona odaların nasıl çalıştığını gösteriyor. Umarım sorun olmaz?"

"Evet, elbette." Elimi omzuna koydum. "Bunu hallettiğin için teşekkürler." Lonnie'ye baktım. "Dansçı olmayan birine göre son zamanlarda çok dans ediyorsun."

Kıkırdadı. "Biliyorum."

"Yarı zamanlı olarak çalışmayı düşünmelisin." Göz kırptım. "Çok güzelsin ve işini biliyorsun."

"Teşekkürler," diye gülümsedi, "Bay Aggio gelmeye devam ederse bunu düşüneceğim."

Köşeden, renkli içeceklerle süslenmiş gümüş tepsileri dengeleyen dört kokteyl garsonu belirdi. Elimi uzatıp kapılardan birini açtım, böylece içeri süzülüp odaya dağıldılar ve konuklara çeşitli içecekler sundular. Amber ve Lonnie arkamdan gelerek odanın ön tarafındaki yerlerini aldılar.

Hemen arkada Jade'i gördüm ve ondan bu kadar büyük bir sır sakladığım için suçluluk duymaktan kendimi alamadım. Bunu bir kenara itmeye çalışarak, ona katılmaya giderken birkaç tanıdık yüze başımı salladım. Sessizce selamlaştıktan sonra odanın arka tarafındaki bilardo masasına yaslanıp önümdeki manzarayı seyretmeye başladım.

Ayak parmaklarının üzerinde durdu ve dudaklarını kulağımın yanına koydu. "Her şey yolunda mı?"

Tüm pişmanlığımınla yalan söyleyerek, yarım bir gülümsemeyle başımı salladım. "Zaten yoğun bir geceydi."

"Burada da aynı." Fısıldayarak odayı taradı. "Bundan sonra, sen boşsan ben de boşum."

Normalde Jade ve ben birbirimize mesafeli dururduk ama bu gece ona hiçbir yere gitmediğime dair güvence vermek istedim. iPad'inde havanın ayarlandığından ve şarkıların sıraya alındığından emin olmakla meşguldü. Mıknatıslı kalemi yerine taktığı anda elini kendi elime aldım.

Diğer yumruğumla ağzımı kapatarak bir kez başımı salladım ve "Sadece bana kucak dansı yaparsan" diye mırıldandım.

Bakışlarını benimkilere doğru kaldırdı. "Ofisiniz ya da-" sessiz sesi kesildi.

"İkinci odadaki kamera yayınına keseceğim ve orada buluşabiliriz."

Odadaki loş ışıklar bu gece biraz daha karanlıktı. Adamların her birini inceleyerek saydım, kimin kim olduğunu not ettim. Hepsi tanıdıktı, yani bir sorun çıkmayacaktı. *İyi*, diye düşündüm. *Bu gece daha fazla sürprize tahammül edemem.*

Amber odanın uzak tarafındaki ilk adama doğru zarifçe süzüldü, kalçalarını büyüleyici bir sekiz şeklinde sallarken parmakları adamın saçlarını nazikçe taradı. Bu sırada Lonnie kendinden emin bir şekilde Vito'ya doğru kasıla kasıla yürüyordu. Jade'i hafifçe yanından dürttüğümde başını kaldırıp bana baktı ve derin bir nefes alarak birazdan yaşanacaklara karşı kendini dengelemeye çalıştı. Dansçılar baştan çıkarıcı hareketleriyle izleyicilerini büyülerken atmosfer beklentiyle doluydu.

Dudaklarımı kulağına yaklaştırarak, "Ne halt ediyor bu?" diye fısıldadım.

"Bilmiyorum."

Amber bana bir an baktı ve gözleri kırıştı. Küçük bir omuz silktim ve dikkatini çekmek istemediğimi belirtmek için başımı hafifçe salladım. Odağını bir sonrakine geçmeden önce dans ettiği adama geri çevirdi.

Lonnie Vito'ya doğru eğildi ve elleri göğüslerine gitti. Parmaklarını üstünün altına kaydırıp aşağı çekti. İçgüdüsel olarak ileri doğru hamle yaptım ama Jade elini benimkinin üzerine koyarak beni durdurdu. Bir adım geri atarak kendimi bilardo masasına yasladım. Kurallarımıza göre, VIP konukların bile fiziksel temas başlatmadıkları sürece kızlara dokunmalarına izin verilmezdi.

"Ne halt ediyor bu?" Homurdandım.

"Bize işaret vermedi. O iyi."

Çenemi ve yumruklarımı sıkarak kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum ve Amber'ın odanın içinde ustalıkla ilerleyişini izledim. O vardı

üstünü çoktan çıkarmıştı ve şimdi sandalyesinde uzanmış içkisini yudumlayan bir adamın kucağında şehvetli bir şekilde hareket ediyordu. Ellerini kendi göğüslerinin üzerinde gezdirirken, diğer erkekler hayranlıkla onu izliyordu. Sonra bir başkasının önünde twerk yapmak için eğildi ve onun arkasına dokunmasına izin verdi.

Bakışlarımı tekrar Lonnie'ye çevirdim, Vito'nun üzerine binmiş ona sürtünüyordu. Hareketleri arka planda çalan müzikle senkronize olmuştu. Ellerini tekrar göğüslerinin üzerine koydu ve muzip bir gülümsemeyle gözlerini benimkilere dikti. Bir kaşımı kaldırdım ve başımı eğdim. Vito'ya odaklanıp kulağına bir şeyler fısıldamadan önce bana her şeyin yolunda olduğunu bildirmek için hafifçe başını salladı. Bir elini külotunun önüne götürdü.

Ne oluyor lan?! Olay çıkarmak ve müdahale etmem gerekirse diye her açığı görebildiğimden emin olmak için odanın kenarına doğru ilerledim ve duvara yaslandım. Parmak eklemiyle kızın yarığını aşağı yukarı okşuyordu. *Lonnie, ne yapıyorsun?* Başını geriye attı ve seks simülasyonu yaparken gözlerini kapattı. Adam onun yanındaki sandalyenin koluna para koymaya devam etti. Kız hareket ettikçe, adam daha fazla para ödüyordu.

Önce şaşırmış görünen Jade'e, sonra da ayakkabısından başka bir şey giymeden diğer erkeklerle flört eden Amber'a baktım. Odayla ilgili kurallarına rağmen profesyonelliğini korudu ve protokole uydu. Vito'ya döndüğümde uzun, sert sikini pantolonundan kurtarmıştı ve Lonnie onu kendine doğru okşuyordu. Adam külotunu yana kaydırırken o da yukarı doğru kalktı.

Eğer bu Luxe olsaydı, olayların devam etmesine izin verir ve hevesle izlerdim. Jade ve ben onları izlerken bir köşede kendi eğlencemize bile dalabilirdik. Euphoria'nın katı kuralları vardı: Yönetim ya da yakın arkadaşlarımızdan biri söz konusu olmadıkça VIP odalarında cinsel aktiviteye izin verilmezdi.

"Jade, şunu!" Ben havladım.

Amber irkilerek adamın kucağından fırladı. Jade hızla müziği sonlandırdı ve telefonunu kulağına götürdü, büyük olasılıkla Ian'dan yardım isteyecekti. Lonnie ellerini birleştirerek ayağa fırladı. Bu arada Vito ayağa kalkıp sakince pantolonunu düzeltirken ben de Lonnie'nin yanına koştum ve onu arkamda korudum.

"Kızlar, kıyafetlerinizi giyin ve hemen buradan defolup gidin!" Vito'ya ters ters baktım. "O da neydi öyle? Sen daha iyi bilirsin."

Lonnie geldi. "Ben de bunu yapmak istiyordum."

Gözlerimi kocaman açarak ona döndüm. "Bunu evde, otelde, bu bina dışında herhangi bir yerde yap ve kesinlikle iş saatlerinde yapma!"

"Luke," diye başladı Vito, "özür dilerim. Durumu o yönetiyordu. Ona saygısızlık etmek istemedim, ama benimle bir daha böyle konuşursan, ben-"

"Ne yapacaksın?!" Yumruklarımı yanımda sıktım. "Beni öldürecek misin?!" Bir adım daha yaklaşarak gözlerimin içine baktı.

"Silahsızsınız ve korumalarınız burada değil." Ceketimi çekip açtım ve vardiyam boyunca üzerimde taşıdığım üç silahtan biri olan kılıflı tabancamı ortaya çıkardım. "Bu yüzden benimle bu şekilde konuşmamanızı öneririm."

Dilini üst dişlerinin üzerinde gezdirerek odayı taradı, sonra bir adım geri çekilip ellerini kaldırdı. "Yeterince adil. Sizin kulübünüz, sizin kurallarınız." Ceketinin iç cebinden bir puro ve bütan çakmağı çıkarıp yaktı. "Bayan Wilder, vardiyanızdan sonra otel odama gelmek isterseniz, sizi eve bırakmaktan memnuniyet duyarım."

Giyinmek için çırpınan kızlara doğru döndüm. Amber, külotunu ters çevirmeye çalışırken burnunu çeken Lonnie'den çok daha az telaşlıydı. Jade hemen yanına gidip ona yardım etti. Amber üstünü yerleştirdi ve bana başıyla onay verdi.

Lonnie giyindiği anda bakışlarını ona doğru kaldırdı. "Teşekkürler, ama-"

Çift kapı birden açıldı ve Ian, arkasında Tyler ve Buz Adam olduğu halde kasıla kasıla içeri girdi. Duruşu ve yüz ifadesi bir yüzleşmeye hazır olduğunu gösteriyordu. Bana ulaştığında ellerini ceplerine soktu ve Vito'ya ters ters baktı. Bu sırada Tyler, Jade ve Amber'ın arasına yerleşmiş, Lonnie ise yakınlarda duruyordu.

"Ne haltlar dönüyor burada?" Ian sakince sordu ama onu tanıyanlar içinde sakinlikten başka her şeyin olduğunu bilirdi. Dikkatini tekrar Vito'ya vermeden önce önce bana, sonra odadaki diğer adamlara odaklandı. "Kızlarımdan birine uygunsuz bir şekilde dokunduğunu ve kuralları çiğnediğini mi varsaymalıyım?"

"Bay Knight," Lonnie bir adım öne çıkarak onun dikkatini çekti, "Ben başlattım. Ve özür dilerim. Ben sadece resepsiyonistim, dansçı değilim, bu yüzden ekstra seksi olarak bunu telafi etmeye çalışıyordum ve sanırım kendimi kaptırdım." Ian alay etti ama o Vito'ya döndü. "Bay Aggio, özür dilerim. Partinizi kapatmak ya da bir sorun yaratmak istememiştim."

"Çok iyi dans ediyorsun," diye bir ses geldi odanın arkasından.

Gülümsedi, arkadaşına teşekkür etmeye hazırdı ama Ian ona bir el kaldırdı. "Bunun suçunu kulüp üstlenecek. Kız haklı. O bir dansçı değil ve buraya hiç gelmemeliydi. Ve bunun benim, Luke, Jade ya da Lonnie değil." Lonnie'ye döndü ve konuşmak için ağzını açtı.

"Jade!" Giovanna kapıdan seslenerek herkesin dikkatini çekti, "Kirsten gelip seni... selam... babanı almamı söyledi."

DÖVÜŞEN İRLANDALILAR

JADE

Ian, "Jade, onu buradan çıkar," diye emretti.

İtaat ederek kolumu uzattım, bileğini tutmaya hazırdım.

"Bekle," Vito Giovanna'ya doğru bir adım attı, sonra bakışlarını Ian'ın üzerinde yoğunlaştırdı. "Kızımın burada ne işi var?"

"Baba, ben-"

"Giovanna Elena Aggio," dedi babası purosunu parmak uçlarının arasına sıkıştırarak, "Los Angeles'ta olduğunu sanıyordum. Burada olmamalısın."

Öfkelendi. "Sizi temin ederim ki burada çok daha güvendedeyim." Saçlarını gözünden çekerek işaret etti. "Bu ışıktaki ve Jade kapatmama yardım ettiği için zar zor anlaşılıyor ama eski patronumdan mor bir göz aldım. Luke beni kurtardı ve buraya işe getirdi. Sürpriz olmadı ve kimse seni üzmemek istemedi. Bu benim seçimimdi ve sadece güvende olmamı istediler."

"Sana kim vurdu lan?!" diye bağırdı.

Ellerini kalçalarının üzerinde kavuşturdu. "İstersen bunu daha sonra konuşabiliriz ama şu anda," diye bana döndü, "bazı kızlar dördüncü odada kavga ediyor ve Kirsten, Amber dans etmekle meşgul olduğu için gelip seni almamı söyledi, bu yüzden şimdi hanginizi almam gerektiğinden emin değilim?" Amber ile Kirsten arasında bir ileri bir geri gidip geldi.

ve Ben, hafif panik üzerinde onu Yüzünü. "Ben Üzgünüm için Bu her neyse bölüyorum ama-"

Ian, "Jade, Amber, onu buradan çıkarın," diye emretti. "Bunu ben hallederim." Tek kelime etmeden odadan çıktım, Amber ve Giovanna da peşimden geldi. Koridorda aceleyle ilerlerken topuklarımızdan keskin bir tıkırtı sesi geliyordu. Hareketli lobiye sağa döndük ve doğruca özel odalara yöneldik. Birkaç kapı öteden gelen bir kargaşayı duyabiliyorduk, bu da odaya girerken hızımızı daha da artırmamıza neden oldu

Dört.

Üç dansçı birbirlerine bağıyor, tırmalıyor ve küfrediyordu. Kirsten yerde yatan ve elleri başının üzerinde dehşet içinde olan bir adamın üzerinde durdu. İnce topuklu ayakkabısını adamın boynunun ön tarafına doğrultarak ona doğru baktı.

"Vay anasını," diye kıkırdadı

Giovanna. "Aman Tanrım," diye ekledi Amber.

"Kahretsin," diye mırıldandıktan sonra "YETER!" diye bağırdım.

Kızların hepsi dondu kaldı ve hızla uzaklaştılar. Lacie iç çekerek kanepeye çöktü. Trina ve GiGi hızla kıyafetlerini ve saçlarını düzeltti, gözleri endişeyle etrafta geziniyordu.

Kirsten bakışlarını bana doğru kaldırdı. "Bu moron bu gece benimle uğraşmanın akıllıca olacağını düşündü." Çenesini köşedeki kızlara doğru kaldırdı. "Lacie, Trina ve GiGi onu gerçekten azdırmanın komik olacağını düşündüler ama Trina'ya diğerlerinden daha fazla bahşiş vermeye başladı, bu da üçü arasında kavgaya neden oldu." Omzunun üzerinden kızlara, sonra da bize baktı.

Amber başını sallayarak üç dağınık dansçıyı işaret etti. "Üçünüz de kazandığınız parayı sahnede bırakın ve işinizin başına dönün. Dağıtımı ben halledeceğim ve siz hanımlarla kapanıştan sonra konuşacağım."

Derin bir nefes vererek cevaptan korktum ama yine de sordum. "Peki neden yere yapışmış durumda Kirsten?"

Gözleri öfkeyle parlayarak ona baktı ve ayağını boynundan çekip üzerine bastı. Gözlerimi devirerek ayağa kalkmasını işaret ettim. Yavaşça ayağa kalktı, sürünerek kanepeye çökerken elleri ve dizleri siyah zemine sürtünüyordu. Parmaklarını dağınık saçlarında gezdirdi.

Düzenli bir VIP'ydi ve büyük miktarlarda para göstererek dansçıları kızdırmaya çalışma alışkanlığıyla tanınıyordu. Genellikle, özel bir odada kendisine katılmaları için iki ya da üç kadın seçer ve dikkatini çekmek için yarışan bu kadınların görüntüsünden keyif alırdı.

Yontulmuş bir fiziği ve mükemmel bir şekilde yerine oturan açık kumral saçlarıyla inkar edilemeyecek kadar yakışıklıydı. Cerulean mavisî gözleri büyüleyici bir çekiciliğe sahipti ve içinde bir parça yaramazlık barındırıyor gibiydi.

Dansçılar onun zenginliğinin ve statüsünün farkındaydı; sık sık ailesinin popüler tasarımcı ayakkabı şirketiyle övünür ve hatta favori kızları için özel ayakkabılar yaptırdı. Seçilen dansçılar arasında zaman zaman yaşanan gerginliklere rağmen, hiçbir zaman ciddi bir kavga çıkmadı. Hepsi onu neyin memnun ettiğini biliyordu ve onun için bir şov sergilemeye fazlasıyla istekliydiler.

Ian'ı bulduğumda Boston'ın en zengin adamlarından birinin ayakkabı topuğuyla yerde hareketsiz yattığı haberini nasıl karşılayacağı konusunda hafif bir panikle dişlerimi sıktım. "Bunu hak edecek ne yaptı?"

Kirsten güvendiğim biriydi, bu yüzden tepkisi haklı olmalıydı. Kimsenin saçmalamasına müsamaha göstermezdi. İster çalışan ister müşteri olsun, biri çizgiyi aşmadığı sürece genellikle spot ışıklarının dışında kalırdı.

Karma dövüş sanatları eğitimi almıştı ve Luke ile sık sık boks salonunda çalışıyordu, ilk tanıştıkları yer de burasıydı. Hepimiz onun çok yetenekli olduğunu biliyorduk ama neden böyle bir tepki verdiğini anlamam gerekiyordu.

Uzun kahverengi saçlarını elleriyle geriye doğru tararken, koyu kahverengi gözleri düşüncelerimi okuyor gibiydi. "Bu gece biraz fazla eli varmış ve Lacie'nin içine bir parmağını sokmuş."

"!" Amber tersledi.

Giovanna odanın ortasındaki platforma doğru ilerledi, parayı iterek yoldan çekti ve geriye doğru zıplayarak sahneye çıktı.

Amber elleri kalçalarında, adamın üzerine yürüdü. "Dansçılarımıza saldırmak bir daha asla geri dönmek için iyi bir yoldur! Ve eğer sen-

"Amber!" Tersledim ve o da arkasını döndü. "Bunu ben hallederim. Lütfen Gia ve Kirsten'i alıp işinizin başına dönün." Saatime baktım. "Bu gece olacaklar için daha çok erken."

Odadan çıkmaya hazırlandılar ama Chance kapı aralığında durmuş, elini kapının pervazına dayamıştı.

"Yukarı çıkıyordum ve GiGi bileğini burktu sanırım."

"Kahretsin," diye . "Bu gece olmaz. Bu gece olmaz."

"Koridorda öylece yatıyordu, yeni tuzlanmış bir sümüklü böcek gibi hareket ediyordu." Koridora doğru bir bakış attı. "Benden Amber'ı almamı istedi çünkü diğer ikisinden sonra sahneye çıkması gerekiyordu. Koşup ona biraz buz getirdim ve soyunma odasına gitmesine yardım ettim. Bileği şişmiş. Muhtemelen siz bayanlar o koca kışlı ayakkabıları giydiğiniz içindir. Sol bileği, o yüzden hâlâ araba kullanabileceğini söylüyor. Onu eve gönderme yetkim yok ve sizin de bazı evrakları doldurmanız gerekebilir diye düşündüm."

"Teşekkür ederim," diye iç geçirdim. "Amber, şu işi halledip sahne için bir şeyler düşünür müsün? Sonra konuşuruz."

"Elbette," diye Giovanna'ya döndü. "Hadi gel."

Platformdan atladı ve Kirsten gizli, perdeli çıkışın arkasında kaybolurken onlar da Chance'in peşinden gittiler.

"Bay Lambert," diye gülümseyerek sahneye geri döndüm, "önemli biri olduğunuzu ve bu özel odalarda küçük oyunlarınızı oynamayı sevdiğinizi biliyorum, ama umurumda değil. Ne kadar paran olduğu umurumda değil. Ailenin kim olduğu umurumda değil. Ve bir daha buraya gelip gelmeyeceğin bile umurumda değil."

Koltuktan kalktı. "Paramı alıp başka bir yere gitmekten mutluluk duyarım."

"Ve seni binadan çıkmadan önce öldürmekten ve kimsenin bulamayacağı bir şekilde ortadan kaldırmaktan mutluluk duyacağım."

Kahkahalar atarak kızgın bakışlarını benimkilere dikti. "Buraya geldiğim yıllar boyunca kurallarınıza çoğunlukla uydum ama tek yaptığım parmağımı onun amına sokmaktı ve eğer bununla ilgili bir sorunuz varsa-"

Bir saniye içinde arkama uzandım ve silahımı çektim. Silahı ona doğrultarak kaşlarımı kaldırdım. "Ya tek yapmam gereken bunu kışına sokup tetiği çekmekse?"

"Bu çok daha kötü!" diye tersledi.

"Öyle mi?" Başımı öne eğdim. "Çünkü tek yaptığım buysa, benim saldırımı daha az şiddetli hale getirir, değil mi?" Konuşmak için ağzını açtı ama ben

ona bu lüksü tanımadı. "Hemen şimdi buradan ayrılacaksın ve bu konuda kimseye tek kelime *etmeyeceksin*."

Ellerini kaldırdı. "Ne oluyor Jade?!"

"Ve karşılığında," diye devam ettim, "dansçım suç duyurusunda bulunmak istemediği sürece biz de bulunmayacağız. Ama bu dokunuştan hoşlanmadığına karar verirse, avukatımız Tyler Prescott'tan haber alacaksınız."

"Bekle bir saniye!" diye nefes nefese kaldı. "Tyler Prescott senin avukatın mı?!" "*Ve hiçbir miktar para*," diye onu görmezden geldim, "seni kurtarmayacak

Çünkü patronumun kim olduğunu çok iyi biliyorsun ve avukatımızın adını duyunca gözlerini kaplayan korku bana bilmem gereken her şeyi anlatıyor. Yerinde olsam ağızımı fermuarla kapatır ve kendini yanlış bir yerde bulmadan önce bu kulüpten siktir olup giderdim."

Şok olmuştu, yavaşça kapıya doğru geri çekildi, sonra dönüp olabildiğince hızlı bir şekilde dışarı çıktı. Silahımı kılıfına geri koydum ve telefonumu göğüslerimin arasından çıkarıp James'in kişi fotoğrafına bastım.

Alo?

Bay Lambert'i hemen dışarı çıkarabilir ve onu mülkten men edilenler listesine ekleyebilir misiniz?

Teşekkür . .

Hiçbir şeyin yerinde olmadığından emin olmak için odayı inceledikten sonra sahneden parayı aldım ve Lacie'yi bulmaya gittim. Sahne arkasındaydı, sahneye çıkmaya hazırlanıyordu ve onu karanlık bir köşeye çektim.

"Ne olduğunu duydum." Elimi omzuna koydum. "Burada kimsenin arada bir taciz edilmeye yabancı olmadığını biliyorum ama işin penetrasyon girince durum biraz değişiyor. Sen iyi misin?"

Kıs kıs güldü, ben de elimi çektim. "Evet, ben iyiyim. Dürüst olmak gerekirse, bu beni biraz kızdırdı, ama bazen böyle şeylerin işin bir parçası olduğunu biliyorum."

"Evet, ama bu onu doğru yapmaz." İçimi çektim. "Bunu kabul etmek zorunda değilsin."

"Söz veriyorum iyiyim, ama fikrimi değiştirirsem size haber veririm." Başını kaldırıp saatini gösteren sahne görevlisine baktı. Bakışlarını tekrar benimkilere çevirerek göğüslerini salladı. "Şu anda gidip Queenie olmalıyım."

"İyi eğlenceler. Ve lütfen bileğinizi burkmayın."

Karşılığında kaşlarını kaldırdı ama açıklama zahmetine girmedim. Topuklarımın üzerinde döndüm, akşam için dramanın bittiğini umuyordum. Sadece bir saniyeliğine oturmak istiyordum. Kıyafetlerimi kontrol edip her şeyin yerli yerinde olduğundan emin olduktan sonra Mavi Salon'a doğru ilerlerken telefonum titredi. Çıkardım ve mesajlarıma göz attım.

Bize katılmak isterseniz stanttayız

Telefonumu kaldırıp aceleyle üst kata çıktım. Masamın çekmecelerinden birinin kilidini açarak parayı içine koydum, sonra da kapatıp kilitledim. Daha sonra onlar için paylaştıracaktım. Aceleyle aşağı inerken, çekici görünümümü korudum ve arka taraftan VIP'ye doğru süzüldüm.

Ben yaklaşırken fedai ipi geri çekti ve geçmeme izin verdi. Kabine geldiğimde Ian, Luke ve Tyler'ın tavırlarının aynı olduğunu fark ettim, ama Chance hiç rahatsız olmamış gibi görünüyordu. Ayağa kalktı ve beni Luke'la arasındaki sıraya oturttu.

Luke kolunu bana dolayarak beni yanına çekti ve dudaklarını yanağıma bastırdı. "Baş başa geçirdiğimiz zamanı unutmadım."

Gülümseyerek masanın altından kalçasını sıktım, parmak uçlarımı sikine doğru yaklaştırdım ama durdum. Bakışlarımı Ian'a çevirdim. "Salonda her şey yolunda mı?"

Omuz silkerek başını salladı. "Vito'nun duyguları biraz incindi çünkü onu arkadaşlarımızın önünde utandırdım ama o iyi. Biz iyiyiz. *Giovanna* yangınına da söndürdük. Sonra Lonnie ile konuştuk ve onunla her şey yolunda. Eğer onu tam zamanlı dans etmeye ikna edebilirsek, bir sorun olacağını sanmıyorum."

Tyler bardağından bir yudum aldı ve masanın üzerine koydu. "İş yerinde o vagonu boş tuttuğu sürece."

Ian, Chance ve Luke kıkırdadı. Normalde ben de gülerdim ama az önce odada olan her şey, doğru zaman geldiğinde Ian'la konuşmam gereken bir konuydu.

"Belki Luxe için çalışmayı tercih eder?" Luke yorum yaptı. "Yani, bu gecedен sonra mantıklı olurdu."

Bakışlarımı kaydırarak elimi ona doğru uzattım. "Vito'ya her zaman büyük bir aşk beslemiştir ve başka erkeklerle yatmak isteyeceğini sanmıyorum. Bence sadece o, yani evet, Luxe'deki tek müşterisi o olsaydı, o zaman bunun olduğunu kesinlikle görebilirdim."

Ian bir parmağının ucuyla masaya vurdu ve dudaklarını büzerek başını salladı. "Lonnie'nin kendi başına yeterince yozlaştığını biliyorum ama yapacağımız son şey Euphoria'dan birilerini tamamen çekip diğer tarafa yerleştirmek çünkü oradakileri doldurmak için buradaki çalışanları kaybetmeyeceğim. Çoğunlukla yeni insanları işe alacağız." Luke'a kaşlarını kaldırdı. "Ve eğer Gia'nın size yardım etme konusunda güveninize layık olduğunu düşünüyorsanız, yardım etmesinde bir sakınca görmüyorum."

Tyler içkisini aldı, bir yudum aldı ve masaya geri koydu. "Bazı şeylerin sorumluluğunu ona vermeden önce onu biraz daha yakından tanımanız gerektiğini düşünmüyor musunuz?"

Ian başını salladı, masadan sigara paketini aldı ve bir tane yaktı, sonra kül tablasını kendine doğru çekti. "Haksız değil, Jenna'yla da konuştum, sizinle birlikte yaşadığı için," diyerek Luke'la beni işaret etti, "onu evimize davet etmeliymişiz."

Chance kıkırdadı. "Çırpılmış!"

Ian gözlerini devirdi. "Buna karımı mutlu etmek ve onun benden daha iyi bir kalbe sahip olduğunu kabul etmek deniyor."

Midleton İrlanda viskisi şişesine uzanarak kendime neredeyse dolu bir bardak doldurdum. Çalışırken asla sarhoş olmazdım, özellikle de kızım üst kattayken, ama sinirliydim ve şu anda biraz daha fazlasını istiyordum.

Ben şişeyi votka ve romun arasına geri koyarken Ian masanın öbür ucuna uzanıp parmağını şıklattı. Bakışlarımı onun derin kaşlarını kaldırdım.

"Şişe başına 350 dolar. Ne yapıyorsun?"

"Sana ne için çağrıldığımı söyleyene kadar bekle," dedim.

Gözleri kısıldı, beni hançerledi. "Kızacak mıyım?"

"Öfkeli." Sırıttım, bardağı dudaklarıma götürdüm ve büyük bir yudum aldım.

Tam cevap vermek için ağzını açtığı sırada Amber masaya doğru süzüldü ve Tyler'ın yanına oturdu. "Kızma."

"Ne hakkında?" Ian ve Luke aynı anda sordular.

"Tüm dansçılar başka işlerle meşguldü ve o da bunu yapamayacak kadar iyi-"

Müzik azaldı ve Poison Ivy başlarken mavi, sarı ve yeşil ışıklar odanın etrafında dans etti. Mor lazerler ana sahnenin etrafında dönüyordu.

Tyler dikkatini platforma çeken ilk kişi oldu. "Kahretsin, Ian."

Hepimiz dikkatimizi önümüzde sergilenen büyüleyici performansa verdik. Sigarasını şiddetle üfleyen ve gözlerini Giovanna'ya dikmiş olan Ian'a göz ucuyla bakmaktan kendimi alamadım. Özel performansı inanılmazdı ama sahnedeki varlığı daha da büyüleyiciydi. Sahnede kendinden emin adımlarla yürüyor, her hareketiyle seyirciyi büyülüyordu.

Elimde içkimle bakışlarımı ondan ayıramıyordum. Direği ustalıkla kullanıyordu, vücudu zarifçe dönüyor ve hareket ettikçe dönüyordu. Sıkı bedenindeki her kas kontrol ve akıcılıkla geriliyor gibiydi.

Ancak herkesin dikkatini çeken sadece yeteneği değil, kalabalığa hükmetme şekliydi. Uzaktan bile gözlerindeki ışıltıyı ve dudaklarındaki muzip gülümsemeyi görebiliyordum çünkü seyircilerin enerjisinden faydalanıyordu. Aşağıya dönerek mükemmel bir şekilde indi.

Ön sırada oturan daha genç bir adamın sahneye para attığını fark ettim. Hareketleri etrafındakilerden daha coşkuluymuştu; kızın dikkatini çekmeye çalıştığı açıktı. Ve işe de yaradı. Parmağını baştan çıkarıcı bir şekilde oynatarak adama yaklaşmasını işaret etti. Adam ona ulaştığında, ayağa kalkmadan önce kulağına bir şeyler fısıldadı. Hevesle sahneye atladı ve ben de dayanamayıp Ian'a bir kez daha baktım. Çenesi sıkılıydı ama kızgın görünmüyordu, aksine kızın performansı ile büyülenmiş gibiydi. Ve yalnız da değildi. Odadaki herkes onun büyüü altındaymiş gibi görünüyordu.

Gözlerim sahneye döndü, Giovanna ters cowgirl pozisyonunda adamın üzerine binerken, uzanan adamın boğucu hareketleri tarafından çekildi. Kalçaları sallanıyor ve adama doğru sarılıyor, her hareketiyle seyirciyi büyülüyordu. Elleri ve dizleri üzerinde ayağa kalktı, başını coşkuyla geriye atarken sırtı kemerli.

Adamın elleri kadının arka tarafını kavradı, kalabalığa doğru kıcını sallarken parmakları yumuşak ete saplandı. Üstünü çözdü ve bir kenara fırlattı, koyu pembe, sivri uçlu meme uçları olan kusursuz, diri göğüsleri ortaya çıktı. Adamın onlara dokunmasına izin vermeden önce onları sallayarak seyircilerle alay etti.

Sinsice üstünden yuvarlanarak ona ayağa kalkmasını işaret etti ve sahnenin yan tarafındaki merdivenlere doğru bir el uzattı. Adam ipucunu aldı ve koltuğuna dönerek ona daha fazla para yağdırdı. Diğerleri de aynı şeyi yaptı ve kız direğe doğru yürürken ona banknotlar fırlattı. Pratik bir beceriyle, seçmeler sırasında dikkatimizi çeken aynı tutkulu dansı sergiledi.

Şarkı sona erdiğinde, zarif bir şekilde parayı ve üzerindeki az sayıdaki giysiyi toplayarak sahneden kaçtı. Sahne görevlisi, sahne arkasında kaybolmadan önce kalan paraları toplamak için hızla içeri daldı. Tekrar masamıza döndüm.

Ian dudaklarını yaladı ve odağını Amber'a çevirdi. "Onu mümkün olan en kısa sürede protokol konusunda eğitin," diye emretti. "Ve dansçıların programlarını yeniden düzenle ki senden hemen önce sahneye çıksın." Sonra dikkatini bana çevirdi. "Her ne kadar küstahlığına aldırmasam da, yönetimle ağız dalaşına girmemesi gerektiğini bildiğinden emin olsan iyi edersin. Eğer böyle bir şey yaparsa, o mükemmel İtalyan kışını bu binadan otoparka bizzat ben atarım. Anlaşıldı mı?"

Amber başlığa gitmek için aceleyle izin isteyince başımı salladım.

ST. PATRICK'S DAY

LUKE

Her zaman Aziz Patrick Günü'ne en yakın Pazar gününe denk gelen yıllık geçit töreni için zümrüt gibi bir insan denizi Güney Boston'a akın etti. Bu yıl tatilin Pazar gününe denk gelmesi heyecanı ve beklentiyi daha da arttırdı. Sokaklarda çoğunlukla yeşilin tonlarında giyinmiş, bazıları da özenle hazırlanmış temalı kostümler giymiş insanlar sıralanıyordu. İrlanda bayrakları havada gururla dalgalanarak renkli bir vatanseverlik ve gurur gösterisi oluşturdu.

Ancak kutlamalara katılanlar sadece İrlanda kökenliler değildi. Her kökenden ve kültürden insan, kendi renklerini giyerek ya da yeşile karışarak kutlamaya geldi. Hem İtalyan hem de İrlanda kökenli olan Knight ailesi bile kırmızı ve yeşil giyerek her ikisine de saygılarını sundu.

Ian'ın büyük ve küçük kardeşleri Sean ve Aiden, geçit töreni güzergahının tam ortasında yer alan ünlü bir İrlanda Pub'ına sahipti. Herhangi bir günde barda hareketlilik olurdu ama geçit töreni günü tıklım tıklım dolardı. Eşleri ve çocukları da onlara katılıyor, ya büyük cumbalı pencerelerden ya da yukarıdaki iki katlı dairelerinden izliyorlardı.

Barın kendisi siyah dış cephesi ve parlak yeşil boyayla **YEŞİL ŞÖVALYE** yazan kalın harfleriyle göze çarpıyordu. Karmaşık

Pencereleri ve girişi çerçeveleyen el oyması ahşap işçiliği, soğuk ve güneşli günde parıldayan altın süslemelerle vurgulanmıştır.

Önce Ian girdi, kucağında Kira vardı, ardından Tyler, ben ve Chance.

Biz içeri girerken kalabalık "HEYYYYY!" diye bağırdı.

"Southie'de yakalanması zor Ian Knight mı?!" Dört kişilik bir masada oturan bir adam bardağını havaya kaldırdı ve İrlanda aksanıyla bağırdı. "Dünya dondu!"

Yaşlı beyler bir kakhaha krizine girdi. Ian küçük bir kakhaha attı ama bunun sadece kibarlık olsun diye olduğundan şüphelendim. Yeğeni Keavy, kulplarında altı dolu bira bardağı tutarak hızla yanımıza geldi. Adam onun geçmesine izin vermek için kenara çekildi, o da aceleyle pencerenin yanındaki masaya gidip bardakları yerleştirdikten sonra tekrar koşarak uzaklaştı.

"Hey!" Ian, Kira hızla geçerken boştaki eliyle onun kolunu yakaladı. Durdu, etrafında döndü, ona ve Kira'ya gülümsedi.

"Bize merhaba diyemez misin?" diye alay etti.

Kıkırdayarak eğildi ve Tyler, Chance ve beni kucaklamadan önce önce ona, sonra Kira'ya sarıldı. "Merhaba çocuklar."

"Ne zamandan beri on sekiz yaşındasın evlat?" diye sordum.

"Üç ay önce." Gözlerini devirdi. "şimdi aileme ve Aiden Amca'ya yardım etmem gerekiyor."

"Keavy, masa sekiz!" Aiden, Ian'ın en küçük kardeşi, cilalı maun barın arkasından bağırdı, sonra çenesini kaldırıp bize baktı. "Ne var ne yok?"

"Gitmem gerek." El salladı, sonra öne doğru eğilip Kira'yı yanağından öptü. "Sonra görüşürüz."

"Ne kadar da hızlı büyümüş," diye alay ettim onun barda çalışacak kadar büyümüş olmasıyla. Bu beni yaşlı hissettirdi.

Chance, Ian'ın yanına geldi. "Amcası Ian için çalışacak yaşa geldi-"

"Eğer o lanet cümleyi bitirirsen-"

"Heyyy!" Ian'ın baldızı Shannon bizi Jacob ve Sierra'nın barın arka tarafına yakın bir yerde oturup bira içtikleri yere doğru götürdü.

Shannon on sekiz yaşında Kuzey İrlanda Güzeli seçildiğinden beri Ian'ın ağabeyi Sean ile evliydi. Sean onunla Belfast'ta tatildayken tanışmıştı. Kazandığı gece bekâretini ona kaptırmış ve Keavy'ye hamile kalmıştı. Beş ay sonra evlenmişler ve o zamandan beri üç çocukla birlikte güçlü bir şekilde devam etmişler.

Tıklım tıklım dolu bardan Ian'ın ailesine doğru ilerledik, yolda hem Ian'ı hem de Chance'i gördükleri için hem mutlu hem de şaşkın olan herkesle selamlaştık. Son geldiğimizden beri bir şey ekleyip eklemediklerini görmek için devasa odayı taradım.

Bir duvar, çoğunlukla yerel ünlülerin imzalı, çerçeveli fotoğraflarıyla süslenmişti. Pencerelelerden ve girişten içeri dolan doğal ışık, iç mekanı oluşturan ceviz ve zümrüt renginin koyu tonlarını dengeliyordu. İnsanların nerede olduklarını unutmaları ihtimaline karşı, portrelerin arasında büyük bir neon *Boston Celtics* tabelası göze çarpıyordu.

"Görüyorum ki kalabalık hiç değişmiyor," diye şaka yaptı Ian barın önünde durduğumuzda, Sierra'ya sarıldı ve Jacob'ın elini omzuna sıktı.

"Gerçi bu yıl pek çok yeni insan var." Sean bir bira bardağına uzandı ve onu Guinness musluğunun altına yerleştirerek koyu sıvının mükemmel, köpüklü bir kafa ile doldurmasına izin verdi. Bardağını barın üzerine yerleştirdi ve işlemi diğer bardaklarla tekrarlamaya devam etti.

Shannon eğilip Kira'yı Ian'dan aldı ve tombul yanaklarını sayısız öpücük yağmuruna tuttu. Ian'ın tıpatıp aynısı olan Aiden, elinde bir küme Jameson shot'la vals yaparak geldi ve onları önümüze koydu. Ellerini tezgâha bastırarak zahmetsizce ayağa kalktı, sonra kendi viski shot'ını ve bira bardağını aldı.

"Yooo!" Sesi canlı kalabalığın üzerinde gürleyerek dikkatlerini çekti ve gürültünün azalmasına neden oldu. Tabakların şingirtısı hâlâ duyulabiliyor, kalabalık restoran boyunca yankılanıyordu.

"Aiden!" diye seslendi Celtics montu, ona uygun atkısı ve beresi olan genç bir beyefendi. "Her lanet yıl, kardeşim! Her lanet yıl!" "Tabii ki her lanet yıl, Adam!" diye güldü.

kadehini kaldırdı ve kalabalığı taradı. "Kutsamalarınız büyüyen yoncaların sayısından fazla olsun ve gittiğiniz her yerde belalar sizden uzak dursun!"

"YEAHHH!" diye bağırdı bardaki kalabalık.

Aiden sözlerine şöyle devam etti: "Dostluğumuzun menteşeleri asla paslanmasın!"

"VE ALE'MİZ ASLA MUTLU OLMAZ!" herkes tekrar uludu.

"Lá Fhéile Pádraig sona duit!" Aiden bağırdı. "Sláinte!"

"SLAINTE!" Bar bir tezahürat korosuna dönüştü. Herkes kadehlerini kaldırdı ve kutlama için birbirine vurdu. Yan yana oturanlar sırtarak ve dostça başlarını sallayarak bu geleneği paylaşmak için birbirlerine yaklaştı.

Shot bardağını ağızıma götürdüm, geri devirip tüm bira bardağını hızla mideye indirdim. Aiden işini bitirdiğinde zıplayarak yere indi, bardaklarımızı topladı ve lavaboya koydu.

"Kızlar ve diğer çocuklar nerede?" Jacob sordu.

Tyler omzunun üzerinden işaret etti. "Dışarıda Edith'le konuşuyor."

"ihtiyar trol," diye homurdandı Sean. "Tanıdığım tek kadın insanların bir geçit töreninde gürültü yapmaması gerektiğini düşünüyor." Dikkatini Chance'çevirdi. "Buraya dönmen ne güzel," parmağını çenesine vurdu, "bakalım, kardeşim sana ne diyor?" Genişçe sırtarak onu işaret etti. "Ah evet, Hollywood."

Chance gözlerini devirdi. "Teşekkürler."

"Hey Chance!" diye seslendi arkasından rastgele biri.

Döndüğümüzde, duvarda New Kids on The Block ve New Edition'in arasında, yukarıda Matt Damon ve aşağıda Eliza Dushku ile birlikte Chance'in imzalı bir fotoğrafını gösterdiğini gördük. "Kızımın ceketini imzalayabilir misin?"

Chance bakışlarını esmer kıza çevirdi.

"Bugün onun yirmi birinci günü!"

İçtenlikle başını sallayarak bara doğru döndü. Sean ona siyah bir Sharpie kalem uzattı. Masaya doğru bir adım attı ve kız öne doğru eğildi. "Adın ne senin?" Chance sordu.

"Jessica."

Beyaz Boston Celtics ceketinin üzerine bir an bir şeyler karaladı, sonra bir adım geri çekildi. "Tanıştığımıza memnun oldum."

Kıpkırmızıydı, ağızını kapatmıştı, gözleri heyecanını gösteriyordu. "Çok teşekkür ederim," diye bağırdı ellerinin arasından.

"Elbette." Eğildi, ellerini sandalyenin arkasına dayadı ve babası Chance'e bir kez daha teşekkür etmeden önce onların fotoğrafını çekti. Bize doğru geri döndü ve barın karşısına geçerek kalem bardağa geri koydu.

Sean bir müşteriye karışık bir kokteyl verdi, sonra bize doğru eğilerek geri döndü. "Sana bir şey söylemem gerek." Koştı.

parmaklarını siyah saçlarında gezdirdikten sonra barın arkasından gelen yabancı bir adama döndü. "Bunu benim için halledebilir misin?"

Adam başıyla onayladı ve bir şişe Cîroc Votka aldı.

Sean onu takip etmemizi işaret edince kaşlarımı kaldırdım.

Jacob ayağa kalkmaya hazırlandı ama Ian omzunu bastırarak başını salladı. "Kal. Bu her neyse, şu anda bu işe karışmana gerek yok."

Yaşanan onca şeyden sonra Jacob ailesini hâlâ seviyordu ve herkesi korumak için sağ kolunu bile verebilirdi. Ancak Ian, son çare olmadığı sürece ablasıyla daha fazla soruna neden olmak istemiyordu.

Sean bizi dar arka koridordan geçirerek dairelerinin kilitli özel girişine götürdü. Merdivenlerden yukarı çıkarken, "Kilitle," diye emretti.

Ian, merdivenleri çıkmadan önce söyleneni yaptı ve geniş oturma odasında toplandık. Duvarlar davetkâr bir his veren sıcak, toprak tonlarıyla bezenmişti. Bakışlarım aşağıdaki kalabalık caddeye bakan büyük pencerelerden birine takılana kadar her ayrıntıyı inceleyerek odada dolaşım.

Uzaktan gaydalar canlı bir melodi çalarak festival atmosferine katkıda . Sevinçle kutlama yapan insanların bağırma ve ilahi söyleme sesleri havayı dolduruyordu. Önce Jenna'yı, sonra Amber, Mila, Jade ve Giovanna'yı çocuklarla birlikte, onları yerleştirip hazırlarken gördüm.

"İnsanlar konuşur," dedi Sean ve devam ederken anında dönmeme neden oldu, "ve dünyamızın ne kadar küçük olduğunu biliyorsun, kardeşim."

Ian başını salladı ve düşünceli bir şekilde elini çenesine götürdü. Tyler yanıma geldi ve kollarını kavuşturarak yanımda durdu, Chance ise rahat bir şekilde şöminenin şöminesine yaslandı.

"Senin iş ilişkilerine karışmadığımı biliyorsun, ama bu sefer sana bir şey söylemem gerektiğini biliyordum." Sean iç geçirdi ve bakışlarını tekrar Ian'a çevirmeden önce parmak uçlarını şakaklarının iki yanına bastırdı. "Kalabalık içeri dolmadan önce, daha önce hiç görmediğim birkaç adam geldi. Biliyoruz ki bu o kadar da alışılmadık bir şey değil ama yine de çok garipti."

"Nasıl yani?" Ben sordum.

"Şey," bakışlarını dördümüz arasında kaydırды, "Fitzgerald deposundan bahsettiklerinde canlandım. Onların konuşmalarını dinlerken meşgulumuşum gibi davrandım. Bir tanesi

Kardeşinin bir gece depoda öldürülmesiyle ilgili bir şeyler söyledi. Sizin adınızdan bahsetmedi ve dürüst olmak gerekirse, sizin olduğunuzu bildiğini de sanmıyorum." Ian'a bakarak kıkırdadı. "Ve ben sadece sen olduğunu varsayıyorum, çünkü seni tanıyorum."

Ian kaşlarını çatı, çenesi sıkıştı.

Sean'ın gülümsemesi azaldı ve bir el salladı. "Her neyse, Mussolini'nin çocuklarından birinin hapisten yeni çıktığını ve sizin peşinizde olduğunu söyledi. Bunun için bir anlamı var mı bilmiyorum," bakışlarını bize çevirdi, "ama buraya geldiğinizde size söyleyeyim dedim. Kardeşiniz olduğumu bildiğinden bile emin değilim ama bu garip. Ne derseniz deyin. Tesadüf ya da tuzak... Bilmiyorum."

"Ian," diye mırıldandı Tyler, "Roxy ile olan o gece. Adam dedi ki Bir dahaki sefere birini öldürdüğünüzde, tüm sırayı öldürdüğünüzden emin olun." Chance alay etti. "Sadece blöf yapıyorlardı."

"Belli ki blöf yapmıyorlardı." Tyler cevap verdi.

Ian bir parmağını dudaklarına götürdü, derin düşüncelere dalmış gibi hepimize baktı ve ellerini indirip ceplerine soktu. "Mussolini ismini her zaman takip ediyoruz ve Kuzeydoğu'daki sistemde hiç Mussolini görmedim." Gözleri büyüdü ve bize ters ters baktı. "İmkân yok."

Tyler, onun aklından geçenleri okuyarak cebinden telefonunu çıkardı ve bir süre kaydırıp dokundu.

"Dünyanın bu kadar küçük olmasına imkân yok." Başımı salladım, sonunda anlamıştım.

"Siz neden bahsediyorsunuz?" Chance sordu. "Sen de ona söyleyebilirsin, Ian," dedim.

Ian gözlerini kapadı ve kardeşine dönmeden önce derin bir nefes aldı. "Bunun için hazır bulunmak istiyor musun?"

Ellerini havaya kaldırdı. "Azıcık bile değil. Zaten aşağıya inmem gerekiyor." Bize başıyla selam verdi. "Sizi tekrar görmek güzeldi çocuklar. Yabancılik çekmeyin." Kapıya doğru yürüdü. "Anahtarınız var, aşağı inerken kilitleyin."

Sean gözden kaybolurken Ian, "Tamam," diye cevap verdi. Tekrar Chance'e döndü. "Onlara söyledim çünkü bizden biri olmamak konusunda çok kararlıydın ve gerekmedikçe seni bu işe bulaştırmak istemedim."

Chance sıkıntıyla ofladı.

Ian meşe sehpa ile mavi beyaz şal desenli sandalyenin arasındaki küçük alanda bir ileri bir geri volta atıyordu. "Jade'in eski sevgilisi hapisten çıktı.

Muhtemelen onun kim olduğu hakkında hiçbir fikriniz yoktur çünkü annem onun hakkında konuşmayı hiç ."

Chance başını salladı. "Hayır, kim o?"

"Şu ana kadar bildiğimizi sanıyorduk," diye araya girdim.

"Uzun lafın kısıası," diye devam etti Ian, "Jade de dahil olmak üzere birkaç kadını öldürmesi için bir kiralık katil tuttu. Ama adam yanlış kişiyi öldürmüş. Fena halde dengesiz ve hapisten yeni çıktığı haberini aldım." Çenesini Tyler'a doğru kaldırdı. "Ty'dan ne tür bilgilere ulaşabileceğini öğrenmesini istedim çünkü tüm bilgisayar veri tabanlarını kontrol etmeye çalıştığımda serbest bırakıldığına dair hiçbir işaret yoktu. Bu yüzden benim öğrenmemi istemedi ve Jade'in peşinden gitmeyi planladığından oldukça eminim."

Chance önce pencereye sonra da Ian'a baktı. "Bu da bugün neden yanımızda fazladan güvenlik olduğunu ve Nico'nun neden bizimle bara gelmeyip kadınların yanında kaldığını açıklıyor."

"Aynen öyle," diye yanıtladı Ian.

"Yani," diye devam etti Chance, "onun bir şekilde Mussolini ailesiyle bağlantılı mı düşünüyorsunuz?"

Tyler'a döndüm. "Sence Rovati ailesi Tony'nin oğlu olduğunu ve tüm o dramın yaşandığını bilir mi?"

Tyler bakışlarını kaldırdı. "Emilio'ya sormak için mesaj attım ama şimdi biraz daha bilgi ediniyorum. Asıl yapmam gereken evime dönüp dizüstü bilgisayarımı almak ama bunu geçit töreninden sonra yapabilirim ve sonra senin evine götürebilirim." Başını Ian'a doğru eğdi. "Eğer senin için de uygunsa."

Ian telefonunu cebinden çıkarıp ekrana baktı. "Evet, Jenna bana geçit töreninin başlamak üzere olduğunu ve şimdilik herkesin güvende olduğunu mesaj attı. Bu akşam devam edecek ama bunu onların önünde tartışmak istemiyorum."

Dikkatimi Chance'e yönelttim. "Bil diye söylüyorum, kızların hiçbiri bilmiyor."

"Ve ben aksini söyleyene kadar bu şekilde devam etmeliyiz çünkü Dante'nin nerede olduğundan ya da neler olduğundan emin değilim," diye ekledi Ian.

"Kimseye hiçbir şey söylemeyeceğim," diye homurdandı Chance. "İsteyeceğim son şey karımın ondan bir şey sakladığım için bana kızmasıdır."

Ian'ı kapıya kadar takip ettik ve önce bizi dışarı çıkardı, kapıyı arkamızdan kilitledikten sonra merdivenlerin altındaki kapıyı da emniyete aldı. Kalabalık barda yolumuza devam ettik, Ian

Yol boyunca Shannon'dan Kira. Yanından geçtiğimiz herkese el sallarken kıkırdadı ve ağzından salyalar aktı; son numarası.

Kızların yanına yerleştığımızda Jade titriyordu ve kollarını fermuarını açtığım ceketimin altına sokarak beni çekti. Kolumu omzuna attım ve eğilip onu dudaklarından usulca öptüm. Jenna, "Uzun bir süre içeride kaldınız," dedi.

rahatsız olmuş gibi görünmüyordu.

Ian Kira'yı bebek arabasına koydu, sonra kollarını arkadan Jenna'ya doladı ve çenesini omzuna yasladı. "Biliyorsun işler asla durmaz ve Sean'la konuşmamız gereken bir şey vardı."

Ellerini ceketinin cebine sokarak kıkırdadı. "Hiç soru sormayacağım."

"En iyisi bu," diye Ian.

Beklenti arttıkça, uzaktan siren sesleri yükselmeye başladı ve ilk müdahale ekipleri önden giderken sesler daha da yükseldi. İtfaiye araçları, polis motosikletleri ve ambulanslar geçit töreninin önünden kükreyerek geçerken çocukların heyecanı çok tatlıydı, zıplayıp durdular ve küçük sesleri sevinçle ciyakladı. Bir dizi bayrak geçerken insanlar bir ilahiye katıldı, ardından gayda ve davulların kasvetli ama heyecan verici sesleri geldi. Her yıl çocuklarımızın şaşkın bakışlarını izlemek her zaman en önemli anlardan biriydi.

Karmaşık tasarımlar ve mirasımızın sembolleriyle süslenmiş özenli şamandıralar gururla geçerken, bandolar canlı melodiler çaldı ve ünlüler tezahürat yapan kalabalığa el salladı. Her yıl geleneği takip ederek önce barda kadeh kaldırırdık. Eskiden kadınlar da bize katılırdı, ancak bu yıl daha fazla çocuk ve kalabalık olduğu için bu çok zor oldu; ve daha sonra Knight's'da şanslarını deneyeceklerdi.

JADE

Ian ve Jenna'nın evine döndükten sonra çocuklar yemeklerini yediler ve oyun oynamak ya da medya odasında film izlemek için üst kata çıktılar. Çocuklar döndüğümüzden beri garip davranıyor, birkaç kez Ian'ın ofisine girip kayboluyorlardı. Sonra geri döndüler ve bizimle aynı odada otururken birbirlerine mesaj gönderdikleri belliydi.

Giovanna etrafta dolaştı, her şeyi ilk kez inceledi ve Jenna'nın dekor seşimine iltifat etti. Jenna, eve taşındıktan sonra bir ton tadilat işi yaptıktan sonra her *ooh* ve *ahh*'ı takdir etti. Aile odasına d6nmeden 6nce ona alt katta tam bir tur attırdı ve Tyler'la evde b6y6meleriyle ilgili birkaç sevimli hik6ye anlattı.

Giovanna ocağın yanında yere kıvrılmış, bir kadeh cabernet yudumlarırken Amber ve Chance loveseat'te oturuyordu. Ian ve Jenna kanepede, Tyler ve Mila da diğer birbirlerine sarılmışlardı ve Luke da beni kucağına almış bir sandalyede oturuyordu. Ne kadar meraklı olsam da telefonuna bakmadım ama sırlara daha fazla katlanamazdım. Ayağa kalkarak mutfağa doğru y6r6d6m, şarabı aldım ve kendime bir bardak doldurdum.

"Ben de," Amber'ın sinirli sesi yanımda dururken kapı aralığından geldi. "Ne hakkında mesajlaşıyorlar?"

"Birbirinize mesaj attığınızı hepimizin bildiğini biliyorsunuz, değil mi?" Jenna 7alışma odasından g6ld6.

Amber ve ben kıs kıs g6lerek odaya d6nd6đ6m6zde hepsinin boş g6zlerle ona baktığını g6rd6k. Amber ve ben koltuklarımıza yerleşirken Tyler Mila'yı biraz daha yaklaştırdı. Ian derin bir nefes aldı.

"Ne?!" Amber neredeyse şarabından boğulacakmış gibi t6k6rd6. "En son b6yle i7 7ektiğinde birkaçımız neredeyse 6l6yorduk. L6tfen bunun *birilerinin 6leceği bir* i7 7ekiş olmasına izin verme."

Giovanna geniş g6zlerle hepimize baktı, dizlerini g6đs6ne 7ekerek boş bardağını yanındaki tuğla ocağın 6zerine koydu. "Ummm, merhaba?" Elini kaldırıp el salladı. "Burada yeni bir kız var. Sen neden bahsediyorsun? Endişelenmeli miyim?"

Amber alay ederek ona d6nd6. "Kızım, bilmediğin o kadar 7ok şey var ki-"

"Ya da bilmek istiyorum!" Mila araya girdi. "Ben onların aptalca sa7malıklarından uzak duruyorum, sen de durmalısın, g6ven bana."

Tyler dilini dudaklarının arasında yuvarlamadan 6nce ona kaşlarını 7attı. "Mila, o da b6yle bir aileden geliyor. Buna alışkın."

"Oh," diye kıs kıs g6ld6. "Peki o zaman, en azından senin i7in bir s6rpriz olmayacak."

Giovanna şaşkın bir şekilde g6l6msedi ama Ian ve Luke'un y6zlerindeki ifadede rahatsız edici bir şey fark ettim. A7ık7a g6r6l6yordu ki

önemli bir şey saklıyordu. Dönüp bana dikkatle bakan Chance'e baktım; onun için alışılmadık bir davranıştı.

"Biriniz lütfen," sesim çatallaştı, bilmekten korkuyordum, "bize neler olduğunu anlatın."

Giovanna, "Sizi biraz yalnız bırakmak istersem dışarı çıkabilirim," diye teklif etti.

Ian eliyle bir işaret yaptı. "Babanla arkadaş olduğum için kalabilirsin ama duyduğun hiçbir şey bu odadaki insanlar dışında kimsenin önünde konuşulmayacak. Onlarla birlikte kaldığın için zaten duyacaksın ve bunun farkında olman gerekiyor." Başını eğip bana bakmadan önce çocuklarla bilmiş bir bakış alışverişinde bulundu. "Jade, Dante hapisten çıktı."

Sözler zihnimde yankılandı ve ne dediğini tam olarak anlamam bir an aldı. Sonunda keskin bir nefes aldım. "Ne?!"

"İlk başta emin değildim çünkü haber aldıktan sonra," diye devam etti Ian, "onu bulamadım ama Tyler biraz araştırma yaptı ve kardeşimden aldığımız bilgilerle-" yanağının içini kemirdi.

"Ne?!" Luke'un kucağından atlayarak tekrar çılgılık attım. "Şimdi söyle bana... lütfen!" Daha önce Ian'a hiç sesimi yükseltmemiştim. Saygı duyduğum ve bana asla zarar vermeyeceğini bildiğim biriydi. Ama sinirli olsam da ona karşı çizgiyi aşmamaya dikkat ediyordum. Yarı yarıya ayağa kalkıp benimle yüzleşmesini bekliyordum ama onun yerine sakinliğini korudu, kolunu Jenna'ya dolamıştı ve ayak bileğini rahatça dizine dayamıştı. *Böyle bir zamanda nasıl sakin olabilir ki?!* "Ian-"

Luke'un kolları arkamdan yılan gibi dolandı. Kavrayışından kurtulmaya çalıştım ama beni daha da kendine çekti. Ona karşı koymaktan vazgeçtim.

"Dünyada korktuğum çok az insan var ve Dante de onlardan biri! Daha önce korkmuyordum çünkü o hapisteydi! Ama özgür olması?!"

"Dante kim?" Giovanna kafası karışmış bir şekilde sordu.

Etrafımda döndüm ve onun ocağın kenarına oturmak için hareket ettiğini gördüm, büyük olasılıkla kontrolümü kaybetmem durumunda bir savunma mekanizması olarak. Söyleyecek söz bulamıyordum. *Dante kim?* Dünyada yanlış olan her şey, işte o.

Luke bana sıkıca sarıldı ve elimde olmadan titredim. "Eski sevgilisi ve onu ve Maddie'yi öldürmesi için bir tetikçi tutmuş," diye mırıldandı Luke.

"Vay anasını," diye nefes verdi.

"Dahası da var." Tyler araya girdi ve gözlerimi ona diktiğimde kanım dondu. "Mussolini ailesiyle akraba olduğunu doğruladık."

Yutkunurken bir baş dönmesi dalgası üzerime çöktü, zihnim az önce söylenen sözleri anlamakta zorlanıyordu. Kesinlikle onu yanlış duymuştum. Kalbim göğsümde çarpıyor ve bacaklarım sanki beni bırakmak üzereymiş gibi güçsüz hissediyordu.

Roman ve Jenna'nın durumu bir şekilde benim suçum muydu? Amber ve Alejandro'nun da mı? Tüm Final Destination filmlerinin çarpık bir sonu gibiydi, hepsi bana geri dönüyordu. Ama hayır, bu kadar basit olamazdı. Dünya o kadar küçük değildi, değil mi?

Dante'yle New York'ta tanıştım, Massachusetts'te değil! Panik içinde bilincimin derinliklerini kazıyarak Jenna ya da Amber'a verebileceğim herhangi bir teselli ya da güvence görüntüsü arıyordum. Dudaklarım konuşmak için aralandı ama hiçbir kelime çıkmadı. Derim terden diken diken oldu ve kalbim daha da hızlı atmaya başladı. Bu gerçekleşiyor olamazdı. Bu gerçek olamazdı.

Jenna aklımı okumuş olmalı. Ayağa kalktı, bana doğru yürüdü ve kollarını boynuma doladı. "Tam olarak ne düşündüğünü biliyorum ve bunun mümkün olmasına imkân yok."

"Aslında, sanırım öyle," diye inledim. "Kahretsin!" Luke ve Jenna'nın kucaklaşmasını yırtarcasına havladım ve yaptığım bu büyük hata yüzünden gözlerim doldu.

"Ne?" Ian ve Luke aynı anda sordular.

Bakışlarımı Ian'a doğru kaldırdım. "Yeni dansçılar ararken karşımıza çıkan iş sitesi ilanını hatırlıyor musun?"

Alt dudağının içini kemirerek başını salladı. "Luke sana onu kullanmamamı söyledi ama ben devam etmeni söyledim."

"Evethh," diye iç geçirdim, Ian ve Jenna'dan önce Luke'a baktım. "Yani, ben yaptım. Ve Jenna tek başvuran oldu." Elimi kaldırdım. "Bizimle çalışmaya geldiğin için çok mutluyum ve bundan hiç pişman değilim ama sanırım birileri bunu dikkatle planlamış."

Jenna Ian'ın yanına biraz daha yaklaştı. "Roman beni kolayca buldu, her ne kadar şok olmuş gibi davransa da."

Luke, "Ve Bernardo işe alınmadan hemen önce orada daha çok takılmaya başladı," diye ekledi.

"Ve Charity," diye araya girdi Tyler.

"Charity kim?" Giovanna kocaman gözlerle sordu.

Mila hariç herkesten ortak bir inilti yükseldi.

Amber ilk cevap veren oldu, "Ty onunla sahte bir şekilde çıktı ve o da kulüpte çalışıyordu ve büyük bir baş ağrısıydı. Kısa cevap bu. Hepsiyle akrabaydı."

"Öyle miydi?" Giovanna kaşlarını kaldırdı.

"Evet," diye başını salladı Ian, "Onu öldürdük, Bernardo'yu öldürdük, Roman'ı öldürdük, Alejandro'yu öldürdük, hepsini öldürdük... sanıyorduk."

"Ama kan bağı ölmemişti." Luke parmaklarını saçlarında gezdirdi. "Depodaki o şerefsizler bizi uyarmaya çalıştı. Ty haklıydı."

"birini yerde kan kaybından öldüren adamlara güvenecek değildim," diye tükürdü Ian.

"Peki, bekle, Dante'nin tüm bunlarla ne ilgisi var?" Amber sordu.

"Jake'ten bir saat önce teyit aldık," dedi Tyler, "Bernardo'nun yeğeni."

Birden Maddie'yi ve onun için geleceği gerçeğini düşündüm. "O bizi bulmadan önce Maddie'yi alıp buradan gitmeliyim." Luke'a döndüm. "Bizi New York'a götürebilir misin?"

"İkinize de yaklaşmasına izin vermeyeceğiz," diye karşı çıktı Ian.

Bakışlarını karşılamak için hızla döndüm, tartışmaya hazırlandım ama bunun anlamsız olduğunu hemen fark ettim. Ian ve Luke değer verdikleri kişileri her zaman şiddetle korurlardı. Bu onların doğasında vardı ve içten içe bunu biliyordum. Yine de içimde bir endişe duygusu hâlâ varlığını sürdürüyordu. Kızımı olası bir zarardan saklama dürtüsü çok güçlüydü.

"Dante şimdi nerede?" Amber kollarını kavuşturdu. Çocuklar birbirlerine sıkıntılı bir bakış attı.

Ellerimi göğsümün üzerinde kavuşturarak bir adım geri attım. "Durun! Siz onun nerede olduğunu bile bilmiyor musunuz?!" Mutfak ve çalışma odası arasındaki arka koridordaki merdivenlere doğru yürüdüm. "Maddie'yi buradan çıkarmalıyız. Gitmek zorundayım."

Luke kolumdan tutarak beni tekrar bedenine çekti. "Bir planımız var."

"Ne oldu?" Gözlerimden yaşlar boşanarak sordum.

Ian ayağa kalktı ve ellerini ceplerine soktu. "geldi." "Ne için?" Aralarında bir ileri bir geri baktım.

Ian'ın dudaklarının köşesi yukarı kıvrıldı. "O pisliği saklandığı yerden çıkarabilecek biri varsa o da Kitty Dior'dur."

"Kitty Dior da kim?" Mila bu dramaya kendini tamamen bir halde sordu.

"Ben." Ona baktım, uzun zamandır duymadığım ve şimdi söylediğime pişman olduğum bu isimle kaşlarım çatılmıştı. "Beni yem olarak sahneye geri koyuyor."

"Euphoria'da bir gece daha," diye iç geçirdi Amber sessiz bir kısık sesle.

"Çok fena," diye kıkırdadı Giovanna. "Sizi şimdiden seviyorum çocuklar. Nasıl yardımcı olabileceğimi söyleyin."

KITTY DIOR

JADE

Eve döndükten sonra gözlerimi Maddie'den ayırmak istemedim. Luke evin önünde ve arkasında bütün gece nöbet tutturdu, ayrıca güvenlik kameralarım ve ev alarmım vardı; ama hiçbir koruma seviyesi kızım için yeterli değildi. O benim tüm dünyamdı.

Eski bebek telsizini çıkarıp gece boyunca odasına koymamak için kendimi zor tuttum, böylece onun sesini duyabilecektim. Bunun aşırıya kaçtığından emindim ve bir şey olmayacağına güveniyordum ama bir parçam geçmişten kurtulamıyordu. Dante'nin hapiste olması başımıza gelen en iyi şeydi. Dışarıda olduğunu ve kimsenin nerede olduğunu bilmediğini bilmek yıkıcılığın da ötesindeydi.

Daha da üzücü olan Jenna'nın Club Euphoria'ya başvurmasının tek nedeninin Mussolini ailesinden birinin sisteme girip tüm bu çileyi mükemmel bir şekilde organize etmesi olduğunu bilmektir. Sonunda her şey yoluna girdi ama böyle bir güce sahip olduklarını ve şimdiye kadar hiçbirimizin bunu bir mil öteden göremediğini bilmek dehşet vericiydi.

Dante'yle ilişkimin hepimiz için sonun başlangıcı olup olmadığını merak ederek, olan her şey için bir suçluluk duygusu hissettim. Bir yapboz gibi nasıl da dikkatlice bir araya geldi. Ve eğer ben

Hedef, neden başkalarını da sürüklemek yerine en başta benim peşimden gelmediler?

Şimdi çoğu anlamlıydı ama hepsi de kafa karıştırıcıydı. Adamların sonunda savaşı kazanacağından emindim, ama yıllarca Dante'nin Mussolini olduğunu bile bilmezken nasıl olur da bütün bir soyu avlayıp her birini öldürebilirlerdi? *Ve o aile beni nasıl buldu?!*

Zavallı Jenna. Onu şu anda her şeyi sorguladığını bilecek kadar iyi tanıyordum. Amber'ın da tüm bunların ortasına nasıl sürüklendiğini sorguladığını biliyordum. Aile kesinlikle acımasızdı. Her biri. Ve arkadaşlarımın önünde suçu bile hepsinin bana aynı şeyi söyleyeceğini biliyordum. *Bu senin suçun değil.*

Şimdi, büyük oval küvetimde bir banyo yastığının üzerine uzanmıştım. Sıcak suyla köpük banyosu çıplaklığımı sarıyor, suya lavanta esansı damlatılıyordu. Vanilya kokulu dört sütun mum, hemen yukarıdaki pencere pervazında altın bir tepsi üzerinde duruyordu. Yatak odamdaki yeşim rengi bavuldan bozma pikapta çalan 1940'ların caz müziği banyoda hafifçe yankılanıyordu. Luke bunu bana plakları sevdiğim ve rengi isimle uyumlu olduğu için almıştı. Her zaman çok düşünceliydi.

Gecelerimiz genellikle sabahın erken saatlerine kadar sürer ve caz müziği genellikle zamanımızın bir saatini doldururdu. Bir saksafonun boğucu tınları, bir kontrbasın titreşen ritmi, piyano tuşlarının yumuşak tıngırtısı, ikimizi de kendi dinginliğimize çeken bir senfoni oluştururdu. Bu onun gevşeme, düşünme ve nefes alma yöntemi; ben ise bunu eski gangster filmlerindeki loş sokaklarla ilişkilendiriyordum. O kendini cool jazz çağında kaybolmuş yaşlı bir ruh olarak tanımlarken, ben sadece kara filmlerden hoşlanan bir uykusuzluk hastasıydım.

Kulübün bu gece açık olması gerekiyordu ama Aziz Patrick Günü nedeniyle kapalıydı ve yarın İrlanda partimiz için açılacaktı. Şimdilik tek istediğim Dante'nin serbest bırakıldığını unutmaktı. İçimdeki her şeyle onunla savaşıacaktım. *Maddie'nin ya da benim peşimden gelmesi için ona meydan okuyordum.*

"Bebeğim."

Başımı yana çevirip kapalı gözlerimden dışarı baktığımda Luke'un gömleksiz, kapı aralığına yaslanmış, ellerini gri eşofmanının ceplerine sokmuş olduğunu gördüm. "Gia ile iyi bir konuşma yaptın mı?"

"Evet, Luxe hakkında biraz konuştuk ve burada kaldığından beri olan biten her şeyi ona anlattım.

Bazılarını daha önce. Ian'ın bir yabancının bilmesini istemediği detayları dışarıda bıraktım."

"Peki şimdiden kaçmaya hazır mı?" Bakışlarımı tavana kaldırıp gözlerimi tekrar kapatarak mırıldandım. "Çünkü onu hiç suçlamıyorum."

"Hayır," diye kıkırdadı, "ona yardım etmek için ne yapması gerektiğini söylememi istedi. Yemin ederim, babası ve çocukları için elma ağaçtan uzağa düşmez."

"Onunla ilgili içimde iyi bir his var."

Ve gerçekten öyle hissettim. Jenna geldiğinde hissettiklerimin aynısı. Onu gördüğüm anda Ian için yaratıldığını anlamıştım ve bunu hissedebiliyordum. Giovanna'nın Euphoria' ya da hayatımızda nasıl bir rol oynayacağından henüz emin değildim. Ama ait olduğunu hissediyordum.

"Şimdi biraz daha rahatlamış hissediyor musun?" Başımı salladım. "Mm-hmm."

Yaklaştığını duydum ve küvetin kenarına oturduğunu hissettim. Bir elini omzuma koyarak kaslarımı nazikçe ve yavaşça yoğurdu. "Bunu sormamın aptalca olduğunu biliyorum ama nasıl hissediyorsun?"

Gözlerimi kırarak açtım ve takıntı haline getirdiğim yakışıklı adama baktım. O benim her şeyimdi. Onu sonsuza kadar yanımda tutmak istiyordum ve ona her baktığımda böyle hissediyordum.

"Artık korkmuyorum, eğer kastettiğin buysa." Gülümseyerek gözlerimi kapattım. "Şimdi kızgınım."

"Tabii ki korkmuyorsun." Kıkırdadı. "Benim kötü kalpli kız arkadaşım."

"Sadece Maddie'nin bu süreçte güvende olduğundan emin olmak istiyorum."

"Anlaşılabilir ve ben de ikiniz için aynı şeyi hissediyorum." Boynumun arkasını okşadı, gergin kaslarımın üzerinde sertçe dolaştı.

"Yem olmamı mı?"

İçini çekti. "Tekrar dans edebilmeni tam olarak böyle istemediğimizi biliyorum ama aslında bu benim önerimdi."

Tek gözümü açarak tekrar baktım ve kıs kıs güldüm. "Beni dans ederken görmeyi o kadar mı özledin ki, sırf fantezilerinden birini daha gerçekleştirebilmek için beni kurtların önüne attın?"

Kötü kötü sırtarak çenemi kavradı. "Evet dememi istediğini biliyorum çünkü küçük hasta zihninde bunun seni tahrik edeceğini biliyorum, ama bunu önerdim çünkü bunu kaldırabileceğini ve daha fazlasını biliyorum."

Daha da önemlisi, kendini o kulüpteki diğer kadınlardan daha iyi idare edebileceğini biliyorum."

"Yani siz onun kulübe gelmesine izin mi vereceksiniz?" Bu konuda biraz tedirgin hissediyordum ama aynı zamanda bunun bizim bölgemizde olması için en iyi seçenek olduğunu da biliyordum. "Olan biten her şeyi bildiğini varsayarsak, binaya kendi başına gelmeyecek kadar akıllı olduğunu düşünmüyor musunuz?"

"Eğer *kendisi* gelmezse, kesinlikle istihbarat yapması için birini gönderecektir." Ayağa kalkarak pantolonunu indirdi ve yerde bıraktı. Aleti serbest kaldı ve küvetin diğer ucuna geçip otururken onu yumrukladı. Su etrafımıza yerleşmeden önce şırıldadı. "Her iki durumda da ya bizi ona götürecek ya da kendisi bir tuzağa doğru yürüyecek."

Kendimi kaldırarak öne doğru kaydım ve kucağına oturdum. Parmaklarımı boynunun arkasında birleştirerek dudaklarımı dudaklarına götürdüm. Daha önce birçok tutkulu an paylaşmış olmamıza rağmen, şimdi bir duygu kasırgası hissediyordum. Parmakları yanlarıma battı ve öpücük derinleştikçe zaman durdu. Daha fazlasını arzularken kalbim hızla çarpıyordu. *Daha fazlası* her neyse, emin değildim ama istediğimi biliyordum; buna ihtiyacım vardı. Luke'un öpücükleri her zaman zamanı durdurma gücüne sahipti ama şimdi bu aciliyet beni sarhoş hissettiriyordu.

Aleti karnıma doğru büyüdü. Kalçalarımı yavaşça ileri geri yönlendirerek vücudumu kendini tatmin etmek için kullandı. Klitorisimin onun shaftına sürtünmesi titrememe neden oldu. Ona içimde ihtiyacım vardı.

"Bu iyi hissettiriyor mu, bebeğim?"

Alnımı onunkine dayadım ve başımı salladım. Üç kelime dilimin ucundaydı ama onları söyleyemiyordum. Kendimi tuttum ama zihnim, bedenim, ruhum ve kalbim onları yüksek sesle haykırıyordu. "Çok iyi," diye mırıldanmak için kendime izin verdim.

"Senin için deli oluyorum." Dilini dudaklarının arasında yuvarlayarak bedenlerimizi durma noktasına getirdi. "Bir süredir duygularımı kendime saklıyormuşum gibi hissediyorum çünkü senin hayatını bozmak istemedim."

"Benim yanıma taşın!" İkinci kez düşünmeden ağzımdan kaçırđım. *Seni seviyorum!* Milyonuncu kez kendime tekrar bağırdım.

Hareketsiz ve bir şekilde otururken yüzünde geniş bir gülümseme belirdi.

"Olan biten her şey yüzünden bunu söylüyormuşum gibi görüldüğünü biliyorum ama söz veriyorum öyle değil." Dudaklarına nazık bir öpücük bıraktım, sonra arkama yaslandım. "Sen buradayken kendimi tam bir evimde gibi hissediyorum."

bizimle." Avularımı göğsüne bastırdım. "Şu anda bana bir cevap vermeni istemiyorum. İstedığın bir şey olsa bile. Beklemenı istiyorum." Sessizce kıkırdadım. "Eski sevgilim öldükten sonra ver."

Bir an sessiz kaldı, bakışlarımı incelerken alt dudağını çiğniyordu. Cevap vermek istiyordu. Gözleri bana cevabını çoktan vermiş olsa da dudaklarına kaydı, sonra tekrar geri döndü. Tek bir baş sallama hareketi yaptı. Ağzının kenarları yukarı doğru kıvrıldı. "Eğer istediğimi yaparsam, göz kapaklarını keseceğim, seni becerirken beni izlemesini sağlayacağım ve sonra yavaşça ölene kadar ona işkence edeceğim. Sonra da cesedinin yanında seni becereceğim, sonra da tüm ailesine fotoğraflarını gönderip onları saklandıkları yerden çıkaracağım, böylece hepsini öldürebileceğiz."

Luke benim zevkime göre mükemmel derecede çılgındı. O da benim gibi değer verdiği kişilere karşı son derece korumacıydı ve şiddet beni olduğu gibi onu da tahrik . Sırtarak dudaklarımı dudaklarına bastırdım ve kalçalarımı onun taş gibi sert aletinin üzerinde ileri geri hareket ettirdim.

Beni kaldırdı, boyunun üzerine oturttu, derin bir inilti çıkarırken başı küvete yaslandı. Ben tekrar tekrar kalkıp otururken, su bedenlerimizin üzerinden akarken birlikte inliyorduk. Her seferinde beni esnetme şekli saf cennet gibi hissettiriyordu. Ellerini göğüslerime götürerek başparmaklarını dikleşmiş meme uçlarımın üzerinde gezdirdi. Onları sıkıştırdı, sonra sertçe sıkarak ağzına götürdü.

Pencere kenarına uzanarak su geçirmez vibratörümü aldı ve çalıştırdı. Suyun altına indirdi ve klitorisime bastırdı. Başımı arkaya attım, ılık suyun, titreşimin ve onun içimdeki devasa aletinin verdiği hisle nefes nefese kaldım.

Birlikte nefes aldık, mükemmel bir senkronizasyon içinde hareket ediyorduk. İkimiz de şehvet içinde kaybolmuşken, birbirimiz tarafından tamamen tüketilmişken, altımızdaki seli umursamadan yere su sıçradı. Zirveye yaklaşırken vücudum titriyordu. Vibratörü arkama attı, yanlarımı sıkıca kavradı, beni tutarken hızla ileri geri yönlendirdi.

"O dar sikimi sağ, bebeğim."

"Beni... becerme şekline bayılıyorum baba," diye yüksek sesle nefes aldım, başımı geriye attım, hassas klitorisim aramızdaki sürtünmeden dolayı acıyordu.

Aleti birkaç kez sarsıldı, tohumu rahim ağzıma çarptı. Sonunda rahatlamama izin verdiğinde titredim. Hassas düğmem titreşti, bacaklarım güçsüzleşti ve öne doğru yığılıp başımı omzuna yasladım. Parmaklarıyla yanağımı okşayarak saçlarımı yüzümden uzaklaştırdı. Kalbinin göğsümde güm güm attığını hissedebiliyordum. Bu bana huzur verdi.

KİLİT. DÜDÜK. KİLİT.

"Evet, içeri gel!"

Kafamı Ian'ın kulüpteki ofisine soktum. Masasında yalnızdı ve dizüstü bilgisayarındaki her neyse ona konsantre olmuştu. Kısa bir süreliğine bakışlarını kaldırdı, sonra gözlerini önce ekrana, sonra da tekrar bana dikti. Gözlerimi devirerek kollarımı uzun, beyaz, kabarık bornozumun üzerinde kavuşturdum.

Sandalyesine yaslandı ve parmağıyla koluna dokundu. "Bir bakayım."

Nefes vererek bornozu çözdüm, kollarımdan kaymasına izin verdim ve oturma alanındaki bir sandalyenin üzerine örttüm. Parmak uçlarımı beyaz elmas taşlı, işlemeli çiçekli ve ısıtılı tanga'nın ön kısmının altından geçirerek her şeyin yerinde olduğundan emin oldum. Eşleşen sütyen göğüslerimin alt yarısını örtüyor, üst yarısının yeterince dışarı taşmasına izin veriyor, ancak ben hazır olana kadar meme uçlarımı göstermiyordu. Beyaz, bağcıklı, burnu açık, platformlu ayak bileği botları yıllardır giymeye cesaret edemediğim bir şeydi. Ama benim için bisiklete binmek gibiydi. Yedi inçlik topuklar mı? *Kolay*, dedim kendime onları bağladığımda. Normal bir günde 1.80 boyundaydım ama platform giydiklerinde kulüpte kızlara eşlik ederken kendimi hep küçük hissedirdim.

"Seksi görünüyorsun." Başıyla onayladı. "Dön."

Kollarımı yana açarak yavaş bir daire çizdim.

"Jen ne düşündü?"

"O da aynısını söyledi. Bir de dev gibi göründüğümü." Kıkırdayarak birkaç adım daha yaklaştım. "Bu gece beni desteklemek için gelmesine izin verdiğin için teşekkürler."

"İzin vermek mi?" Kaşlarını kaldırarak alay etti. "Karım burada ne isterse onu yapar ve ısrar etti." Ayağa kalktı, masasının önüne doğru yürüdü ve kenarına tünedi. "Kıyafetinin geri kalanı nerede?"

"Çantamda." Omzumun üzerinden işaret ettim. "Gidip almamı ister misin?"

"Hayır, güzel bir sürpriz olacak."

"Her şey yolunda mı?" Biraz gergin ama Dante'yi bitirmeye hazır bir şekilde sordum.

Tam kapı açılırken başını salladı ve Tyler içeri girip kapıyı arkasından kapattı. "Kahretsin, harika görünüyorsun."

Başımı öne eğerek, "Teşekkür !" dedim.

"Her şey hazır olmalı," diye devam etti Tyler. "Burada çocuklar için fazladan korumalar var ve bu adamlar şimdiden bitkin görünüyorlar." Güldü. "Mila da bu gece onlarla kalacak."

"Aşağı gelip izlemek ister mi?" Ben sordum.

Homurdandı. "Siz kızları ölesiye seviyor, ama bu hiç de onun sahnesi değil... henüz."

"Anlaşıldı." Ian'a döndüm. "Tespihimi takıp küçük masum kızı oynamaya gitmeden önce benden başka bir şey ister misin?"

Başını salladı ve bakışlarını Tyler'a çevirdi. "Ona aşağıya kadar eşlik eder misin?" Masasından telefonunu aldı, sonra dikkatini bana çevirdi. "Dinleyicilerini test etme zamanı geldi. Bu gece kızlara sadece uzun zamandır dans etmediğin için yeni bir şey denemene izin verdiğimi söyleyeceksin. Ve bunu yapmakta isteksiz olduğum doğru olsa da, sonunda sana teslim olana kadar beni rahatsız ettiğini anlamalarını sağla."

Başımı salladım. "Çok fazla soru sormamalılar çünkü buralarda birkaç sürprize alışkınlar ama birileri soru sorarsa size haber vereceğimden emin olabilirsiniz. Silahım ve telefonum Luke'ta, bilginiz olsun." Aralarında gidip geldim, "Çatışma dışında bir şey olursa korumam olmayacak."

Tyler, "noktaya gelmesine izin vermeyeceğiz," diye cevap verdi.

"Ve bu gece," diye araya girdi Ian, "sen Luke'un kız arkadaşı değilsin ve benim asistanım da değilsin. O yüzden bu binadayken ikinizin ellerinizi birbirinizden uzak tuttuğunuzdan emin olun. Özel bile olsa. Tehdidin yerini tespit edip etkisiz hale getirene kadar, bu katın ötesinde bu binaya kimin böcek ya da kamera yerleştirdiğini bilmiyoruz. Bu yüzden sözlerimiz ve hareketlerimiz konusunda çok dikkatli olmalıyız. Luke'a zaten söyledim, o da anlıyor."

"Ben zaten bir dedektörle geçtim," diye araya girdi Tyler, "ama bu birinin dedektörle gelmeyeceği anlamına gelmez."

"Anladım." Karakterime uygun bir şekilde kapıya doğru yürüdüm, yolda sandalyeden bornozumu aldım. Tyler onu benden aldı ve içine girebilmem için bana uzattı. Üzerime sımsıkı çektim, bu işi bitirmeye hazırdım.

"Ona göz kulak ol, ben birazdan aşağıda olurum." "Anladım," dedi Tyler, benim için kapıyı açarken.

LUKE

Ian bana bu gece ellerimi Jade'den uzak tutmamı söyledi. İş yerinde çoğunlukla profesyonel kalsak da, birlikte gizlice kaçmak ya da herkesin içinde bir dokunuş çalmak gibi bir alışkanlığımız vardı. Ve artık çıktığımız bir sır değildi. Özellikle de patron kabininde yanıma oturduğunda. Arkadaşlarımız ilişkimizi öğrendiğinden beri bunu saklamak için hiçbir şey yapmıyorduk. Ama o kadar uzun süre saklamıştık ki, bu gece ikinci bir doğa gibi geleceğini umuyordum. Ellerimi ondan uzak tutmak giderek daha da zorlaşıyordu.

Bu gece başrolde değildi. Ian bunun belli olmasını istemedi, bu yüzden onun setini Giovanna ve Amber'ın arasına yerleştirdi. Barın arkasına geçip kendi içkimi hazırlamadan önce birkaç tur attım. Aurora hızla geldi.

"Her şey yolunda mı?"

"İhtiyacınız olan her şeye sahip olduğunuzdan emin olmak için kontrol ediyorum."

"Seni bundan daha iyi tanıyorum." Kıs kıs gülererek kalçasını şakacı bir şekilde yan tarafıma doğru itti.

"Bu gece kalabalığı izliyorum," diye cevap verdim, devam soruları sormamasını umarak.

"Ooh, tamam." Alçak bir bardak aldı, içine biraz buz koydu ve likörle doldurmak için etrafında döndü.

Bir Collins bardağı ve bir kepçe aldım, bardağı dört yuvarlak buz küpüyle doldururken aynı anda soda tabancasını aldım ve Mountain Dew ile doldurdum. Gözlerim kalabalığı tararken, vücut dilleri ya da el hareketleri aracılığıyla olası tehditleri izlemeye devam ettim. Güvenlik işini yapıyordu ama kız arkadaşım sahneye çıkmak üzereydi ve ben işi şansa bırakmak istemedim. Tesisin silahlara karşı katı kuralları vardı ve silahlı korumalar girişte misafirleri değneklerle tararken çantalarını da kontrol ediyordu. Ancak, bu sadece standart bir prosedüdü.

Odanın öbür ucunda, aynı zamanda Boston'da görevde olmayan bir polis olan, harmanlanmış güvenlik elemanlarımızdan biriyle göz göze geldim. Jacob aracılığıyla yıllar içinde onunla dost olmuştuk ve Ian ondan gizli polis işlerinde yardımcı olmasını istediğinde, memnuniyetle kabul etti. Hizmetlerinin karşılığında, giriş ücretinden feragat ettik ve her ziyaretinde ona bedava içki ikram ettik. Bana hiçbir tehlike belirtisi olmadığını işaret etti.

Bir elimle gazozumdan bir yudum alırken diğer elimle cebimden telefonumu çıkardım. Kilidini açarak mesajlarımı kontrol ettim, çünkü Maddie'nin telefonunun üst katta olduğunu biliyordum. Nedense onu kontrol etmek zorunda hissettim kendimi.

Yukarıda nasılsın, evlat?

İyi misin? Biraz meyve suyu ya da soda göndermemi ister misin?

Jade ya da Maddie için endişelendiğim için deli olduğumu düşünerek kendi kendime güldüm ve ekranda dans eden baloncukları gördüğümde telefonumu kaldırmaya hazırlandım.

Harika gidiyorsun baba.

Mila eşyalarımızın olduğundan emin oldu.

Yine o kelime vardı. Beni eriten kelime. Bu gece daha büyük bir sorumluluğum varmış gibi hissettirdi. Dünyam artık benden daha büyüktü. O orospu çocuğu kızlarıma yaklaşamayacaktı.

Tetikte kalarak kalabalığın arasından sıyrıldım, VIP'ye giden birkaç basamağı çıktım ve arkadaşlarımla beklediği kabine girdim. Kardeşimin burada olmaması garipti ama Alessandro'yla birlikte New Jersey'de halletmesi gereken işleri vardı. Onu hafta sonuna kadar göremeyecektik ve kulüpteki en sevdiği geceyi kaçırıacaktı. *İrlanda Kutlaması*. Ama ben bu gece kutlama yapmayacaktım. En azından normalde yaptığım gibi, çünkü uyanık kalmam gerekiyordu.

Yeşil lazer yoncalar duvarlarda dans ederken, showroom girişindeki görevliler içeri giren herkese zümrüt boncuktan kolyeler verdi. Birkaç garson kalabalık salonda dolaşarak çıkartmaları, küçük İrlanda bayrakları, gömlekler, neon yeşil ipler dağıttı.

Işıl ışıl parlayan kolyeler ve isteyen herkese küçük bir ücret karşılığında leprikon şapkaları. Hediyeler yıl önce eğlenceli bir şaka olarak başlamıştı ancak ertesi yıl kalabalık sosyal medya sayfamızı bu yıl da hediye alıp almayacağımızı soran yorumlarla doldurdu, biz de iki kat daha fazla sipariş verdik.

Amber masaya yaklaştı, görüşümüzü engellemek için çömeldi. "Bu gece sana içki yok, ha?"

"Hiç şansın yok," diye cevap verdim.

Ian bir elini kaldırarak onun dikkatini çekti. "Ama görünüşü korumak için bize bardan bakire içkiler getirmeye devam etmelisin. Jenna da su içiyor." Kolunu ona doladı ve onu kendine doğru çekti.

Dikkatimizi tekrar onlara çevirmeden önce hepimiz şok olmuş nefes alışverişinde bulunduk.

"Hayır!" diye kıkırdadı. "Hayır, yemin ederim yine hamile değilim, Tanrı aşkına. Sadece biraz sonra pompaladığımda boşaltmak zorunda kalmayacağımdan emin olmak istiyorum."

Diğer yanındaki Tyler güldü. "Hepimiz hâlâ haberleri bekliyoruz."

"*Hiçbir* haber olmayacak." Ian gözlerini devirdi. "Yakında vazektomi olacağım."

Amber kıs kıs güldü. "Bütün içkileri kendim yapacağım, böylece barmenler sormayacak."

Bakışlarımı sahneye kaydardım ve Giovanna'nın tutsak izleyicilerini tekrar büyülediğini izledim. Zarif bir şekilde salındı, zıpladı ve twerk yaptı. Ve direk çalışması her zamanki gibi kusursuzdu. Beni gururlandırdı.

Boston'a geldiğinden beri onunla birkaç harika görüşme yapmıştım ve dün gece bu işe ne kadar bağlı olacağını anladım. Jade de ben de onun hakkında harika hislere sahiptik. Bonus olarak, alaycı mizah anlayışımızı paylaşıyordu ve çevremizle iyi uyum sağlıyordu. Ian ondan hoşlanıyor gibiydi ama ona güvenmiyordu ve ben de onu suçlamıyordum. Zamanla onu kabulleneceğinden emindim ama kolay kolay sarsılmamasını da takdir ediyordu.

Seti bitmişti ve gösteri salonundaki tüm ışıklar karardı. İki küçük neon tabela ve her iki barı çerçeveleyen mavi LED'ler dışında oda kapkaranlıktı. Birkaç ciyaklama ve çığlık patlak verdi. Büyük bir şey bekleyen birkaç kişi alkışladı.

Ne oluyor lan?! Ne olduğunu anlamadan önce bir an paniğe kapıldım.

Tyler, "Bekleyin," dedi.

"Pişman olmasam iyi olur," diye ekledi Ian.

"SEXY KITTY DIOR OWW!" Jenna bağırdı, sonra kıkırdadı ve Jade'in bu isimden yarı utanmış bir halde başını sallayıp kendi kendine güldüğünü hissedebiliyordum.

Tek bir mavi spot ışığı parıldadı ve ardından ana sahnenin ortasındaki direktte parladı. Tepeden yağmur yağıyordu. Işık tekrar yanıp söndü ve tamamen sönmeden önce tekrar yandı. Sahnenin arkasında uzun beyaz bir haç ışık çubuğu yandı ve Jade şimdi direği tutuyordu, sırtı kavisli, diğer elinde tespihini tutuyordu. Kalabalık kükrerken, şarkının ilk vuruşunda uzun, dalgalı sarı saçlarındaki beyaz şapel örtüsünü yırttı.

Yavaşça başını çevirdi. Kalabalığa sırtarak direğin etrafında geriye doğru bir dönüş yaptı ve sahnenin her iki yanında dans ederek büyülenmiş seyircisiyle alay etti.

"Lanet olsun, kardeşim, kız çok ateşli." Chance parmaklarını dudaklarına götürdü ve beni yanımdan dürtmeden önce kalabalığa ıslık çaldı. "Saygıyla, tabii ki."

"Evet, öyle." Bardağımı siyah *CE VIP* kokteyl peçetesinin üzerinde çevirirken, onun güzelliğiyle sarhoş olmuş bir halde başımı salladım.

"Öldürüyor ve daha yeni başladı," diye tekrar cevap verdi.

Işıl ışıl görünüyordu. Bakışlarını koruyucu bir ağabey gibi sahneye dikmiş olan Ian'a dönüp baktım. Gözlerini bir an için bana çevirdi, ben dikkatimi tekrar evrendeki en güzel kadına çevirmeden önce sadece başıyla onayladı.

Yağmur biraz daha sert çiseliyordu ama sahnenin ıslak olduğu zamanlar için yatırım yaptıkları şeffaf tutucu eldivenleri ve bacak çıkartmalarını giydiğini fark ettiğimde rahatladım. Kendimi korumacı hissettim ama o bir profesyoneldi. Onunla tanıştığımdan beri beklediğim an buydu.

Direğe tırmanarak baş aşağı asıldı, bir Bayrak hareketi yaptı, bacaklarını havaya kaldırdı ve *U* şeklinde kıvrıldı. Direğin dibine doğru kayarak yuvarlandı ve erkekler ona para atarken yerde seks taklidi yaptı. Parmaklarını üstünün arkasından geçirerek çıkardı ve

yan tarafa. Kocaman göğüsleri azgın seyircileri için sallanırken zıplıyordu.

Kendime Jade'i değil kulübü izlemem gerektiğini hatırlatıp duruyordum. Başka bir gece onu izlemek için bolca zamanım olacaktı... öyle umuyordum. Şimdilik hayatı korumamızın ellerindeydi.

Telefonum cebimde titredi ve Maddie'nin bana yine mesaj attığını düşünerek çıkardım. Mesaj atanın o olduğunu görünce bakışlarımı Tyler'a kaldırdım. Başını kendi telefonunu tuttuğu kucağına eğdi.

Ian Jenna'nın üzerinden ona baktı, sonra dudaklarını büzdü, sanki müziğe ve sahneye konsantre olmuş gibi başını gelişigüzel salladı. Jenna'nın kulağına doğru eğildi, sonra bakışlarını tekrar sahneye çevirdi. Jenna başını salladı ve ben de gözlerimi tekrar telefonuma diktim.

Koyu renk gömlek SPD

etiketi yok Önden beş

Uzak duvar

Kulübü tararken, Tyler'ın işaret ettiği adamı bulduğumda hiçbir şeyden haberim yokmuş gibi davrandım. Bizimkilerden biri değildi ve akşamın geç saatlerinde loş ışıklı odada güneş gözlüğü takıyordu. Bardağı alıp ağzımın önünde tuttum, sonra parmağımı kulaklığıma bastırdım. Konuşmak için ağzımı açtım ama yabancı bana bir göz attı, iki kez baktı ve sonra bakışlarını indirdi. Etrafında dönerek kalabalığın içinde kayboldu ve aceleyle arka tarafa doğru ilerledi.

Bardağı yere bıraktım. *Ön duvardan koyu renk gömlek beş. Mavi Salon. Şimdi.*

Bunun üzerine Buz Adam cevap verdi.

Hareket ediyor! Yakalayın onu!

Tyler ve ben kabinden fırladık, onları Ian ve Chance izledi, Jenna'yı masada bırakarak yan çıkışa doğru koştular.

BİR YALAN

JADE

Artık Amber'ın VIP'deki yaygarayı gördüğü ve erkeklerin yan kapıdan çıktığı gece neler hissettiğini biliyordum. O gece, sahnedeysen birinin onun fotoğraflarını çekmesiyle ilgiliydi. Bu gece, bir yanımda bunun bir şey olmadığını umarken, diğer yanımda onları tedirgin eden her neyse bunun sona ermek üzere olduğu anlamına gelmesini umuyordum. Ve Dante'nin buraya gelecek cesareti göstermemesi için dua ettim. Beni sahnede çıplak dans ederken izlediğini bilmek kendimi tecavüze uğramış hissetmeme neden oluyordu.

Hayatımın bir noktasında, beni asla bulamayacağını düşünebilirdim. Jade Sinclair olarak doğmadım. Melanie Connolly olarak doğdum. Dante hapse mahkum edilene kadar *Jade Sinclair* olmadım ve kendimi korumak istedim.

Ama şimdi her şey bir hiç uğruna olmuş gibi hissediyordum. Jade Sinclair'den oldukça hoşlanmaya başlamıştım ve bir daha asla Melanie Connolly olmaya geri dönmeyecektim. Club Euphoria ile bağlantılı hiç kimseye doğum adımlı söylememiştim çünkü Ian ve onunla bağlantılı herkesle bir süreliğine yasal olarak Jade olmuşum. Doğum adımlı verme ihtiyacı hiç ortaya çıkmadı ama bu onlardan bilerek saklayacağım bir şey de değildi. Ve eğer Mussolini ailesi beni takip ediyor olsaydı, zaten şimdiye kadar beni şimdiki adımla tanıyor olurlardı.

Çocuklar kaybolduktan sonra setimin yarısı kalmıştı ve ben artık sadece topuklu ayakkabılarımı ve tespihimi giyiyordum. Parlak sahne ışıkları arasında Amber'ın silüetinin yanındaki banka kaydığını görmeden önce Jenna kabinde tek başına kalmıştı. Chance'in koruması Blitz masanın yanında nöbet tutuyordu. *Güzel, en azından güvendeler.*

Sorumlu olmak ve sahnedeysen o kızları korumak için hiçbir şey yapamayacağımı bilmek beni dehşete düşürüyordu. Giovanna kısa bir süre sonra erkeklerin çıktığı yan kapıdan çıktı, VIP'ye doğru ilerledi ve Jenna'nın diğer tarafına oturdu.

Bileğimi ve kolumu direğe dolayarak, ayağımı başımın üzerinde geriye doğru tutarak, kendimi bir back split varyasyonuna soktum. Bu sayede ışıkların izin verdiği ölçüde kalabalığı ve arkadaşlarımı yakından izleyebiliyordum. Vücudumu aşağı doğru yuvarladım, baş aşağı çubuğa tutundum, metal dizimin ve omzumun kıvrımına sıkıca oturdum; bu numaraya *Seksi Flexy* diyorduk. Setime hiç konsantre olmadığım için kaymamak için çok dua ettim.

Kulüpteki herhangi bir müşteriye rutin bir dansçı gibi görünecektim ve kimsenin şüphelenmesine gerek kalmayacaktı. Şarkımın sonuna yaklaşıyordum ve büyük bir final yapmayı çok istiyordum. Özellikle de Giovanna'nın kalabalığı hep daha fazlasını ister halde bıraktığını bildiğim için. Onları hayal kırıklığına uğratmak istemiyordum ama sırada Amber'ın olduğunu ve bunu telafi edeceğini de biliyordum. Saatine bakıp ayağa kalktığını, yan girişten aceleyle çıktığını ve Blitz'in onu takip ettiğini gördüm.

VIP ipindeki fedai istese de kimsenin masaya yaklaşmasına izin vermezdi, bu yüzden çok endişelenmedim. Bu gece hedef bendim ve önemli olan tek şey de buydu. Derin bir nefes alarak şu anda sahip olduğum tek işe odaklandım. O da seyircileri tam zamanlı bir dansçı olduğuma inandırmaktı. Sıradan biri benim Ian'ın asistanından başka bir şey olmadığını bilirdi, bu yüzden bunu kabul ettirmem gerekiyordu.

Bir dönüşle aşağıya kayıyor, dizlerimi tekrar direğe dolamadan ve kendimi yukarı çekmeden önce vücudumu amuda kaldırıyorum. Ithaca'da çalışırken, hava ipeklerini taklit eden bir hareket icat etmiştim ama bir direğin üzerinde. Tavan hiçbir zaman karayollarında ağırlığı taşıyacak kadar güçlü olmamıştı ama New York'taki eski dans stüdyomda sık sık uyguladığım bir hareketti.

Direğin tepesinde, tavana dokunmak için uzandım ve aşağıdaki seyircileri potansiyel tehditlere karşı taradım. Hazırlandığım gibi

Daha önce kolumun kırılmasına neden olan tehlikeli bir hareketi yapmak için kararlılığım her türlü korkuyu bastırdı.

Sıkı bir kavrayışla dönmeye ve bükülmeye başladım, baş aşağı ve yanlara doğru taklalar atarak hızlı bir hareketle aşağı kaydım ve zarif bir şekilde aşağıya indim. Zaman benim için yavaş ilerliyormuş gibi gelse de, izleyenler sırlıslıkla bir striptiz direği üzerinde ölüme meydan okuyan bir sirk gösterisinden başka bir şey görmediler ve hayranlık içinde soluk soluğa kaldılar. Müzik sustuğunda, sahne görevlimiz benim için alanı temizlemeden önce hızla kıyafetlerimi ve kazançlarımı topladım. Sahne arkasına geçince Amber beni kenara, duvara doğru çekti.

Paramı masanın koydum, altımı giydim ve tekrar yerine sabitledim. "Dışarı çıktığında her şeye göz kulak olmaya çalış."

Şaşkınlıkla kaşlarını kaldırdı. "Ciddi misin sen?! Az önce olanlardan sonra hemen şimdi devam etmemi mi istiyorsun?"

Bir elimi koluna koyarak onu hafifçe sıktım, ardından üstümü çekerek yerine bağladım. "Her zamanki gibi iş. Gidip çocukları bulmalıyım." Hızla yanlarından geçerken Blitz dirseğimi tuttu ve ben de arkamı döndüm. "Sana muhtemelen benim bilmediğim özel emirler verildiğini biliyorum ama kulübün operasyonlarından sorumlu kişilerden biri olarak gitmem gerekiyor."

Bakışlarını sıkılaştırarak beni korumak istediği belliydi ama o daha iyisini biliyordu. O Chance'in korumasıydı. Benim değil. Onunla birlikte değilse bile Amber'la birlikte olmalıydı. Zaten ona cevap vermiyordum.

Telefonum yoktu, silahım yanımda değildi ve neye doğru yürüdüğüm hakkında en ufak bir fikrim yoktu. Her türlü tedbiri bir kenara bırakarak, adamlara ulaşmam gerektiğini biliyordum, bu yüzden koridorda aceleyle geri döndüm, ayak bileğim yol verdi ve tökezlememe neden oldu.

"Siktiğimin striptizci ayakkabıları," diye homurdandım.

Duvara yaslanarak ayakkabı bağcıklarını aynı anda çıkardım ve fiyonkları serbest bıraktım. Onları teker teker çekiştirerek aldım ve koridorda hızla Mavi Salon'a doğru ilerledim. Olabilecekleri tek yer orasıydı ya da ben öyle umuyordum.

Kapının diğer tarafındaki sesler boğuk ama öfkeliydi. Beni içeride isteyip istemedikleri umurumda değildi. Bu benim kavgamdı ve değer verdiğim herkesi korurken kızımı ve kendimi de savunacaktım. Sağ taraftaki kapıyı açarak hızla içeri girdim ve durdum. Ayakkabılarım yanıma düştü.

Çocuklar arkalarını döndüler. Ian kaşlarını çatarak bana baktı. Birkaç adım daha atıp kaşlarımı çatarak ona karşılık verirken yüzündeki ifadeyi algılayabildim. Yapmamam gereken bir şeydi. Luke elini uzatarak daha fazla yaklaşmamı engelledi.

"Geri çekil," diye emretti. "Bu adam senin hakkında deli gibi konuşuyor."

"Beni hemen bırak!" Bakışlarım yerdeki yabancıya kaydı. *Bu da ne böyle?* "Burada ne işin var?!" Luke'un ellerini geriye iterek ona doğru koştum ve dizlerimin üzerine çöktüm. "Aman Tanrım!" Onu kollarımın arasına alarak Luke'a doğru döndüm ve gözlerimi her birine diktim. "Hanginiz ona zarar verdi?!"

"Kim o?!" Luke yanıma çömeldi, beni geri çekmeye çalıştı ama ben ondan uzaklaştım.

"Kieran."

"Melanie Connolly için burada olduğunu söyledi," diye karşılık verdi Ian, kafası karışmıştı.

Tyler'a doğru döndüğümde kanım dondu. "*Lütfen* ona biraz buz ve belki birkaç ilk yardım malzemesi getirir misin?" Beni dinleyeceğini bildiğim tek kişi oydu. O ve ben son zamanlarda çok daha yakınlaşmıştık ama Luke'un yanımdan ayrılmaya cesaret edemeyeceğini biliyordum, Chance çok meraklı biriydi ve Ian... şey, o Ian'dı.

Tyler gözlerini hafifçe kıstı. Yardım etmek istediğini ama şüpheli olduğunu söyleyebilirdim. Onay için Ian'a baktı.

"aşkına, henüz hiçbir yere gitmiyor." Ian tükürdü. "Kim o, Jade?"

Gözlerimi kapatarak derin bir nefes aldım.

Kieran parmaklarını yaralı dudağına bastırıp yaladı, şaşkındı. "Jade kim?" diye mırıldandı.

"I-"

Luke ayağa kalktı ve kollarını kavuşturarak ona dik dik baktı. "O Jade ve-"

"Çocuklar, o benim küçük kardeşim." Kieran'ı dikkatlice bırakarak ayağa kalktım.

"Bunun olacağını tahmin *etmemiştim*," diye mırıldandı Chance ama sesi alay doluydu. Chance dramadan nefret ederdi ama içindeki aktör aynı zamanda bunun için yaşardı; tabii bu drama onu ya da Amber'ı içermediği sürece.

"Tanrım," diye Ian. "Ty, ona biraz buz getir ve bizimle üst katta buluş."

Tyler bir kez başını salladı, sonra bana baktı, odadan çıkmadan önce bakışlarında empati vardı.

Ian tek kelime etmeden topuklarının üzerinde döndü, kulağındaki kulaklığa basarak kapıya doğru yürüdü. *Cian, yukarı çıkıyoruz. Mila'ya Cargo'yu dörde almasını söyle.*

Kargo çocuklar için kodlanmıştı ve üst kattaki dördüncü oda, yönetici lobisinden çıkan koridorda sağdaki dördüncü odaydı. Kullanılmayan odalara ekleme yapana kadar şimdilik küçük bir medya ve sanat odası haline getirilmişti.

Nico'yu ara ve her ihtimale karşı buraya gelmesini söyle.

"Hayır!" Nefes nefese kaldım.

Ian'ın ani hareketi dikkatimi çekti ve benimle yüzleşmek için döndüğünde gözlerindeki öfkeyi görebiliyordum. Hışımla odadan çıkmadan önce yanağını kemirdi. Kieran yavaşça ayağa kalktı ve telaşla etrafına bakındı. Luke'un ifadesi ciddileşti ve bir elini sırtıma koyarak Kieran ve Chance yanımdayken beni kapıya doğru götürdü.

"En azından biri onu aşağı itmiş," diye tısladım Luke'a. "Korktu ve bana yumruk atmaya çalıştı," diye cevap verdi. "Şans atladı ve onu yere itti." "Anlaşıldı," diye iç geçirdim.

Chance koridora çıkarken, "Kim olduğunu bilmiyor değildim," diye savundu, "öyle olsa bile, bu adam hakkında hiçbir şey bilmiyorum ve arkadaşlarıma saldırıyor."

Buz Adam, yönetici süitine çıkan merdivenleri çıkarken bize tek sıra halinde önderlik etti. Ian ofisine doğru yürürken bana bakmadı bile. geriye atmış, yumruklarını sıkıyordu. Kulübün içinde kendini taşıma şekli güç kokuyordu ama bu gece gergin ve kavgaya hazır. Kapının kilidini açtı, sonra ikisini de iterek açtı ve kenara çekildi. Önce biz girdik, o da Ice Man'i takip etti ve bizi odaya kapattı.

Ian masasına doğru yürüdü, sigara paketini yerden aldı ve arkası dönükken bir tane yaktı. Derin bir nefes çekti ve masasının arkasında, tavandan yere kadar uzanan renkli pencerelerin bulunduğu duvarın önündeki odada dolaşmaya başladı.

Sonunda sigarasını dudaklarının arasına sıkıştırarak durdu. Bakışlarını Kieran ve benim üzerimde gezdirdikten sonra tekrar Kieran'a döndü ve başını salladı. Bir duman bulutu üfleyerek mengeneyi yanına indirdi. "Cevaplar istiyorum ve onları hemen şimdi istiyorum."

Hayatımın büyük sırrından rahatsız olmamış gibi görünen Luke'a baktım. Ve eğer ben itiraf ettikten sonra benimle kalırsa, hayatımın geri kalanını onunla geçirmek için elimden gelen her şeyi yapardım. Chance koltuğun koluna yaslanmış, kollarını karnının üzerinde kavuşturmuştu.

"Kieran ya da adın her neyse," Ian kaldırarak oturma alanına baktı, "acı çekiyor gibi görünüyorsun, oturmalısın."

Kibarlık olsun diye teklif etmedi. Bu bir güç hamlesiydi. Ian sık sık insanlara oturmalarını söylerken kendisi ayakta kalırdı. Bu onun zaten uzun olan boyunu ve geniş omuzlarını altındakilere daha da mahkum gösterirdi. Ama içimden bir ses, söylediklerimin doğru olması ihtimaline karşı aslında kibar davrandığını söylüyordu.

Kieran kanepeye doğru ilerleyip kenarına tünerken, "Kafam çok karışık," diye cevap verdi.

İç çekerek düşüncelerimi toparlamaya çalıştım. Ian insanların saçmalamasından nefret ederdi ve sözümü kesip öldürülmemi emretmeden ya da beni anında kovmadan önce yeterince şey söyleyebildiğimden emin olmak istedim. Farklı bir isme sahip olmak kadar küçük bir şey, ben de dahil olmak üzere bazı insanlar için o kadar da büyük bir mesele değildi. Ancak bunu kendi kendine öğrendiğine ve daha önce hiç bahsetmediğim gizemli kardeşimle tanıştığına göre, gece bitmeden sonuçlarıyla yüzleşeceğimden emindim. Ian'a ya da Luke'a hiç yalan söylememiştim.

"Ben Melanie Con olarak doğdum-"

Kapı açıldı ve Tyler elinde buz torbası ve bir çubuk havluyula içeri girerek bunları kardeşime uzattı. Ardından önündeki sehpayı birkaç bandaj, alkollü mendil ve bir şişe peroksit koydu. Kieran'ın yanındaki sandalyeye oturarak ayak bileğini dizine dayadı. Yumruğunu ağzına götürerek sessiz kaldı ve bana baktı.

"Devam et," diye homurdandı Ian.

"Melanie Connolly olarak doğdum. Ancak Dante hapse girdikten sonra adımı Jade Sinclair olarak değiştirdim." Luke ve Ian'a avuç içlerimi gösterdim. "Bu arada, bu benim yasal adım ve o zamandan beri de öyle. Tanıştığımızda size yalan söylemedim. Ayrıca bana değiştirilmiş bir doğum belgesi verildiği tam bir isim değişikliği yaptım, yani dosyanızdaki belgeler sahte değil."

Onların dünyasında sahte belgelerin pek bir önemi yoktu. Oldukça yaygındı, ancak onlarla bu kadar yakın çalışırken onlara sahte kayıtlar sunmamı takdir edeceklerini sanmıyordum. Bu onların güvenini kırabilirdi.

"Karayollarına geldiğin gece uzunca bir süre Jade', Ian."

O zaman, çevremiz dışındaki insanların önünde yapmam gerektiği gibi ona Bay Knight değil, ilk adıyla hitap ettiğimi fark ettim. Ama Kieran ailemdendi ve umarım . Kollarımı göğsümde birleştirdim, kendimi sıkıca tuttum, aniden kıyafetsizliğim konusunda güvensiz hissettim, ki bu alışılmadık bir durumdu.

"Kieran benden biraz daha genç ve on sekiz yaşına geldiğinde babamızın katı Katoliklik uygulamalarına karşı çıktı ve aileyi tamamen reddetti." Ona doğru döndüm. "O zamanlar sana ama artık değilim. Buraya geldiğin için çok mutluyum."

Ian'ın ona neden zarar verdiğini anlasam da kardeşimin dövdüğünü görmek beni öfkeliendirmişti. Birden cesaretim geri geldi ve ailem için ayağa kalkma ihtiyacı hissederek oldukça sinirlendim. Dişlerimi sıkarak geri döndüm, kollarımı göğsümde kavuşturdum ve gözlerinin içine baktım. "Buranın senin kulübün olduğunu ve ne istersen yapabileceğini biliyorum, ama sana kardeşim olduğunu söyledikten sonra onu dövdüysen, o zaman başka bir konuşma yapmamız gerekir." Kolumu çekerek Kieran'ı işaret ettim. "Tıpkı bana benziyor ve-"

"Bunu onlar yapmadı," diye araya girdi

Kieran. İrkilerek etrafımda döndüm.

"Ne?!"

"Bana zarar vermediler, Mel... Jade." Parmaklarını saçlarının arasında gezdirdi. "Tanrım, sana böyle seslenmek çok garip."

"Kız kardeşinin sahnede olduğunu biliyorsan neden striptiz kulübündesin?" Tyler kesin bir dille sordu.

Chance'in gözleri büyüdü ve homurdandı. "Şu anda ciddi misin?"

Tyler omuz silkti. "Tamam ama kız kardeşim ev sahibiyle evli."

Kieran sarı saçlarını gözlerinden geriye doğru iterek, "Onu yıllardır görmedim," diye cevap verdi. "Ve son iki yıldır yaşadığım yere beş dakika mesafede çalıştığını öğrendim. Muhtemelen birbirimizin yanından milyonlarca kez geçmişizdir. Köpeğimi her gün bu kulübün önünde gezdiriyorum." Buz torbasını alıp dudağının kenarına bastırdı ve yüzünü buruşturdu. "Onu sahnede görene kadar dansçı olduğu hiç aklıma gelmemişti. Tek düşündüğüm onu bulmaktı. Kendi hayatında ne yaptığı umurumda bile değildi," bana baktı, "ne isterse yapabilir. Her zaman da öyle oldu zaten."

Gülümsememi engellemeye çalışırken ağzım ince bir çizgi halinde sıkıştı çünkü geriye kalan tek bir soru vardı. "Kieran, burada çalıştığımı nasıl öğrendin?"

"Bunu yapan adamlar," diye yüzünü işaret etti, "bana bir sürü soru sordular ve uzun zamandır konuşmadığımız için cevaplarını bilmiyordum. Ama bundan hoşlanmadılar. Hatta bir noktada yanlış adamı yakaladıklarını düşündüler çünkü hiçbir şey bilmiyordum ve sanırım neden bahsettiklerini bilmediğimi anlamaya başladılar. Ama içlerinden biri senin Euphoria'da çalıştığını bilmem gerektiğini söyledi. Bu saçmalığı dün yaptılar ve ben de bu gece doğru olup olmadığını görmek için buraya geldim, çünkü çoktan gittiklerini ve beni takip etmeyeceklerini biliyordum."

Ian parmağını kulağına bastırdı. *Kızları yukarı getir ve Jenna'dan Jade'in kıyafetlerini almasını iste.*

"İşin üzücü yanı," diye içini çekti Tyler, "muhtemelen hâlâ seni takip ediyorlardır."

Kieran meraklı bir kaşını kaldırdı.

Tyler başını salladı ve sinirli bir nefes verdi. "Sana neler olduğunu söylemek bana düşmez."

"Jade'in peşinde biri var," diye herkesin dikkatini ona çekti Ian.

"Dante," diye ekledim. "Madison'ın gerçek babası."

"Bekle," diye iri gözlerle buzu indirerek başını geriye doğru salladı, "çocuğun mu var?!"

Ciddiyetle başımı salladım. Konuşmak için cesaretimi toplarken midemin çukurunda bir düğüm oluştu. "Evet," dedim sonunda, sesim ancak bir fısıltının üzerindeydi. Sözlerimin ağırlığı havada ağır bir sis gibi asılı kaldı, yoğun ve boğucu. Şimdiden onun tüm hayatını kaçırmıştı.

Sanki tüm bunlar onun için çok fazlaymış gibi görünüyordu. Bana bakarak birkaç kez gözlerini kırıştırdıktan sonra dikkatini Luke'a verdi. "Ve sen... kimsin?"

"Erkek arkadaşı Luke, ama Dante ona ve Maddie'ye yaklaşıyor."

Kapı açıldı. Jenna içeri girdi, onu Giovanna ve Amber izledi. Üçü de Kieran'ı görür görmez donup kaldılar. Jenna bir adım geri çekildi ve çantamı yere bıraktı.

Eşyalarımı karıştırıp kıyafetlerimi ve ayakkabılarımı çıkarırken "Sorun değil," diye onları rahatlattım. "O benim küçük kardeşim ve görünüşe göre sadece arayı kapatmamız değil, Dante'yle ilgili çözmemiz gereken de çok şey var."

"Merhaba," diyerek ayağa fırlayan Kieran kızlara başıyla selam verdi. "Ben Kieran. Tanıştığımıza memnun oldum."

"Küçük kardeş mi?" Amber homurdandı, ceketini çıkarırken bakışlarını adamın kaslarında ve geniş omuzlarında gezdirdi. "Kıçımın kenarı. Sen Chance'in boyundasın."

Kibar bir gülümsemeyle cevap vermek için ağzını açtı ama Jenna onun sözünü kesti.

"Ian?" Şüpheli ve gergin bakışlarını yavaşça ona çevirdi, "Jade'in kardeşine zarar verdin mi?"

Kieran tekrar yerine oturdu, ben dinlerken kıyafetlerimi ve ayakkabılarımı giydi.

"Hayır," diye yanıtladı Ian, "bunu Dante'nin adamları yaptı. Buraya onu aramaya geldi ve görünüşe göre çözmemiz gereken çok şey var."

Bu gece hiçbir şey için dans etmedim, yine de tekrar sahnede olmak harika hissettirdi. Herkes yirmi sekiz yaşındaki ağabeyimi resmi olarak tanıttıktan sonra, ona zarar veren kişileri tarif etti. İçlerinden sadece biri Dante olabilirmiş gibiydi ve o da uzaktayken görünüşünü değiştirmiş olabilirdi. Ian ve Luke işi şansa bırakmıyorlardı. Ve bunun için minnettardım.

Herkes aynı fikirde olduktan sonra, Ian kilitleri değiştirmesi için Kieran'ın dairesine birini gönderdi. Ayrıca, davetsiz misafirlere karşı göz kulak olması için daire kapısının dışında, koridorda duracak birini görevlendirdi.

Kieran, "Dairemin dışında bir bekçi bulundurmanın son derece gereksiz olduğunu düşünüyorum," dedi. "Oldukça meraklı komşularım var ve rastgele bir adamın koridorda dikilmesini kabul etmelerine imkan yok."

"Haksız değil," dedi Tyler. "Evinde kalırsa daha fazla dikkat çekecekmiş gibi hissediyorum."

Kieran bir elini kaldırdı. "Ve endişelenmem gereken tek kişi ben değilim. Bir karım, beş yaşında bir kızım ve bir köpeğim var."

Duygusallaştığımı hissettim. Gözlerim yaşlarla doldu ama şimdi yengemle ya da yeğenimle hiç tanışmadığım için ağlamanın zamanı değildi. Onu kucağıma alabilmek ve büyük kuzeniyle bir ilişki yaşarken büyümesini izleyebilmek. Biz küçükken kardeşim için daha fazla mücadele etmediğim için bir suçluluk duygusu hissettim. Luke'a bakarak başımı öne eğdim. Aklımdan geçenleri ona söylememe bile gerek kalmadı çünkü o benden önce okuyup konuşmuştu.

"Sen ve ailen benim evimde kalabilirsiniz."

Düşündüğüm hiç de bu değildi. *Benim* evimde kalabileceklerini umuyordum ve Luke'un evini asla bir seçenek olarak sunmazdım çünkü benim evim değildi. "Onlarla kalabilirler-"

"Benim evimde kalabilirler." bakışlarını Kieran'a kaydırdı. "Bir sonraki emre kadar onun evinde kalıyorum, bu yüzden benim evim boş ve isterseniz orada kalabilirsiniz. Orada daha güvende olacağınızı düşünüyorum." İtiraz etmeye başladı ama Luke buna izin vermedi. "Güvenliğiniz için ısrar ediyorum."

Kieran itiraz etmedi ama onu biraz daha ikna etmek gerekti. Bize kendisinin bir banka müdürü olduğunu ve eşinin de milyonlarca kez gittiğimiz aynı hastanede hemşire olduğunu açıkladı.

"Gördüler mi," Ian kendi yüzünü işaret etti, "bunun olduğunu?"

Kieran başını salladı. "Neyse ki dükkândaydılar ama Karım Bianca beni görünce çılgına döndü."

Konuşurken Kieran'a bakmaktan kendimi alamadım. Çok değişmişti ama yine de aynı kalmıştı. Onu görmeyeli on yıl olmuştu. Sarı bukleleri kulaklarının hemen üzerinde duruyordu, saçları altından . Saçlarının mavi gözlerinin ve çatık kaşlarının üzerine düşmesi bana annemizin herhangi bir şey için endişelendiği zamanları hatırlatıyordu, ama o yontulmuş, erkeksi çenesini babamızdan miras almıştı. Spor salonunda yaşıyormuş ve birkaç gündür tıraş olmamış gibi görünüyordu, çenesinde ağzını çevreleyen koyu bir gölge vardı.

Ian saatine baktı ve sonra bakışlarını bana çevirdi. "Onu yakalayana kadar her gece dans etmek zorunda kalacaksın. Eninde sonunda buraya geleceğini biliyorum ve geldiğinde hazır olmamız gerekecek çünkü geçmişte yaşadığımız gibi bir durum daha yaşamak istemiyorum." Gözlerini hepimizin üzerinde gezdirdi. "Buradaki herkesin tetikte olmasını istiyorum. Neyse ki bu gece bir tehdit olmadığı ortaya çıktı ama bu aynı zamanda o orospu çocuğunun hâlâ serbest olduğu anlamına geliyor. Mascioli ve Mussolini'nin mümkün olan en kısa sürede ortadan kaldırılmasını istiyorum."

"Bekle, bekle, bekle." Kieran tekrar ayağa kalktı, buzunu ve bezi minderine üzerine bıraktı. "Mascioli?"

Ian ellerini ceplerine sokarak başını salladı. Hepimizin gözleri Ian'a boş boş bakan Kieran'ın üzerindeydi. Sinirlerim tepeme çıktı ve Luke bir adım atarak kolunu belime doladı ve beni kendine doğru çekti.

"Bu soyadına sahip biri iki hafta önce bizde bir banka hesabı açtırdı."

Genellikle geri planda duran ve tüm iş konularını Ian'ın yürütmesine izin veren Jenna ellerini kalçalarına koydu. "Senden şüphe ettiğimden falan değil ama nereden biliyorsun? Soyadının bu olduğuna emin misin?"

"Öyle olduğuna eminim," diye yanıtladı Kieran, "çünkü bankamızda önemli miktarda parayla hesap açan herkes yönetimden geçmek zorundadır. Sınırlandırılmış bir miktarın üzerindeki her şey onları atlar ve sadece benden geçer." Derin bir nefes verdi. "Ama adı Dante değildi. Yakındı ama-"

"Durante!" Nefes nefese kaldım. "Yasal adı Durante ve Dante olarak biliniyor."

"Bu o, o zaman!" Ian'a bakmadan önce benim coşkumu paylaştı. "Onun bilgilerini almaktan ve ihtiyacınız olan her şeyi bulmaktan mutluluk duyarım."

"Bekle." Tyler elini salladı. "Şunu doğru anlamama izin verin. Kız kardeşinin eski sevgilisi Boston'daki tüm bankalar arasında senin bankanda bir hesap açıyor ve sen de dün onunla bağlantılı kişiler tarafından kışına tekmeyi yiyorsun." Bakışlarını Ian'a çevirdi. "Bunun dikkatlice hesaplanmamış olmasına imkân yok, yani hapisteyken onu izleyen birileri vardı. Bu gerçekten kötü olacak, Ian."

Panik yapmayı reddediyorum. Aptal bir adamın beni korkutmasına izin vermeyeceğim. Yıllarca kendimi bunun hastalıklı bir oyun olmadığına ve hepsinin benim hatam olduğuna ikna etmek için çok uğraştım. Ama öyle olduğunu biliyordum. "İzninizi isteyebilir miyim?"

Ian kaşlarını çatı. "Bence burada kalmalısın-"

Jenna, "Ben onunla giderim," diye cevap verdi.

"Yalnız kalmaya ihtiyacım var."

"Yalnız kalmak artık bir seçenek değil!" Ian tükürdü. "Açıkça görülüyor ki kötü şeyler o zaman oluyor."

"Peki," diye iç geçirdim, "sadece biraz hava almam gerekiyor." "Şu anda dışarı çıkamazsın," diye ekledi Luke.

Jenna hızla yanıma gelip kolunu benimkine doladığında gözlerimi devirdim. "Kimsenin bizi bulamayacağı ve güvende olacağımız bir yer biliyorum."

Etrafımda olması gereken son kişiydi. Onun kaçırılması, Tyler'ın kalıcı yaraları, Amber'ın Alejandro tarafından neredeyse mahvedilmesi; hepsi benim yüzümdendi. Güçlü olanın ben olmam gerekiyordu, Ian'ın asistanı, her şeyi düzeltmek için başvurduğu kişi. Ve şimdi her şeyi ediyordum.

ARAMIZDAKİ YILAN

JADE

"Temiz hava istediğimi söylediğimde aklımdan geçen tam olarak bu değildi." Ian'ın yönetici ofisi koridorunun sonundaki karanlık ve çarpık oyun odasını taradım. Bu odayı sadece bir kez görmüştüm, bir süre önce... kazara. Kulüpte kimsenin, benim bile girmeme izin verilmeyen tek odaydı. Acil bir durumda bile. **KAPALI SINIRLAR**. Kulüp yanıp kül olmadıkça ve o ve Jenna içeride olmadıkça.

Odanın duvarları siyahtı, aynalı bir tavanı ve aynı renkte bir zemini vardı. Yastıklı başlığında karmaşık altın detaylar bulunan siyah sayvanlı yatak, yasak zindana giren herkes için göz alıcıydı. Ortasından zincirler ve kırmızı ipler sarkıyordu, battaniyeler sanki Ian ve Jenna çok uzun zaman önce kullanmamış gibi dağınıktı.

Bir dirseğine dayanarak yan yattı. "İkimizin de güvenlik ya da ikimizin de ölmesini isteyen insanlar tarafından bombalanmayacağı tek yer burası."

Ahh. Ian'ın mahremiyetini ihlal etmemek için hiçbir şeye bakmamaya çalışarak odada dolaşım. Parmak uçlarımı yatağın karşısındaki siyah deri koltuğun arkasında gezdirdim ama burnumu kırıstırarak hemen geri çektim.

Kıkırdadı. "Kanepede oturabilirsin. En azından bu gece. Daha önce kullanmadık ve son seferden beri temizlendi."

Rahatlamış ama yine de temkinli bir şekilde elbisemi popomun altına sıkıştırdım ve minderin ucuna tünedim. "Jenna, seninle bir şey konuşmam gerek."

"İçimde bunun nereye varacağını bildiğime dair bir his var ama devam et."

Zekiydi. Bu konuşmayı kafasında çoktan tasarladığından emindim. Onunla patronumun karısı olduğu için konuşmak istemiyordum. Onunla konuşmak istiyordum çünkü en iyi arkadaşlarımdan biri olmuştu.

"Tüm bunların bir şekilde çılgın bir tesadüf olmasını ve bana geri dönmemesini umuyorum çünkü eğer dönerse, o ailedeki her bir kişiyi ya da tanıdıkları herkesi sona erdirmemizin bir yolu yok."

Doğrulup bacaklarını yatağın ayakucundan sarkıttı. "İkimiz de bunun bir tesadüf olmadığını biliyoruz ve bunların hiçbiri gerçekten umurumda değil çünkü en harika şeylerden bazıları ortaya çıktı. Olur böyle şeyler ve bizim de çılgın eski sevgililerimiz var." Omuz silkti. "Benim için daha da çılgınca olan, Roman ve Dante'nin akraba olması ve seninle birbirimizi tanımadan önce kuzenlerimizle çıkmış olmamız. İkimizin de en başından beri hedef olmadığımızı kim söyleyebilir? Babamı kimseyi ameliyat etmesi için zorlamadık ve babamın bize bıraktığı bir videoda Tyler ve bana söylenen de aslında buydu."

Sözlerini işlerken iç çektim.

"Ve" diye devam etti, "yaşanan tüm bu çılgınlıklardan sonra, ailemin cesetlerini görmemiş olsaydım, onların öldüğüne bile inanmazdım."

Donmuş bir halde boş gözlerle önüme bakıyor, bulmacanın parçalarını bir araya getirmek için elimden geleni yapıyordum. Kaçırduğımız bir şey olmalıydı. Sonunda Jenna'nın parmaklarını şıklatıp el salladığını gördüğümde bakışlarımı kaçırdım.

"Bir dakikalığına dalmışsın."

"İşte bu yüzden bir casus olmalı," diye mırıldandım, ağzımdan çıkan şüpheli kelimelerden nefret ederek.

"Sence kızlardan biri mi, yoksa güvenlik elemanlarımızdan biri mi?"

Kıpırdamadan oturdum ve dalgın bir şekilde tırnağımı çeneme vururken tüm bunları düşündüm. Kızlardan biri işin içinde olsaydı mantıklı olabilirdi ama onlar sadece işlerine odaklanmış görünüyorlardı. Yani,

Eğer biri olacaksa, bu muhtemelen Paris olurdu. Ama o da Charity gibi gitmişti. Paris kulüpte aileleri için bilgi toplayacak kadar uzun kalmamıştı.

"Kulübe aynı anda birden fazla dansçı koyacaklarını sanmıyorum," dedim temkinli bir şekilde. "Önce Charity olurdu, sonra da Paris." Onun adını yüksek sesle söylerken sesim boğazımda düğümlendi.

Başı şaşkınlıkla geriye doğru savruldu. "Paris'e ne oldu böyle?"

"Sana söylersem Ian'a ihanet etmiş olurum," diye cevap verdim, bakışlarına karşılık veremedim ama cesaretimi tekrar topladım. "Ve eğer sana söylemezsem, bu beni senin için kötü bir arkadaş yapar, ama aynı zamanda seni bilmemen gereken bilgilerden koruduğum anlamına da gelir. Sen bizden farklısın. Bizimle pek çok şey yaşadın ama sen farklısın."

Gözlerini kısarak kıs kıs güldü. "Nesin sen, kız mafya babası falan mı?"

Elimde olmadan kıkırdadım. "Mafya babası değilim ama bazı sırlar biliyorum diyelim ve kocan aksini söylemediği sürece bunları şimdilik saklasam iyi olur. Yapmak isteyeceğim en son şey seni şu anda olduğundan daha fazla tehlikeye atmak olur."

Burnunu kırıştırarak ince bir gülümsemeyle başını salladı. "Bunu sana bırakacağım. Bir yanımda meraklı olduğum için bilmek istiyor ama seni her şeyi daha da kötüleştirecek bir duruma sokmak istemiyorum. Zaten tüm bu durumun yükünü omuzlarında taşıyorsun ve bunun hangimizden kaynaklandığından tam olarak emin değilim." Yanaklarını şişirerek zoraki bir nefes verdi.

"Yani kızlardan biri olmadığı için erkekleri işaret etmekten başka çaremiz yok. Bizim çevremizdeki erkeklerden, Buz Adam'dan ya da Nico'dan biri olmasının mümkün olmadığını biliyorum. Ve her şey Blitz ortaya çıkmadan çok önce başladı."

"Belki de bu konudan Luke'a bahsetmelisin, bakalım bu konuda ne diyecek. Ben de aynısını Ian'a yapacağım," diye önerdi. "Belki en azından kafalarına çimlerdeki yılanlara dikkat etmemiz gerektiği fikrini yerleştirebiliriz."

ince bir çizgi halinde bastırarak başımı salladım ve kollarımı kavuşturdum. "Umarım çok fazla güvendiğimiz biri değildir, ama içimden bir ses şok olmak üzere olduğumuzu söylüyor."

"Küçük silahını ilk gördüğümde yaşadığım şok kadar değil." Nefesim kesildi ama cevap veremedim devam etti: "Ian için çok yakın çalışıyorsun ve sürekli tehlikeli insanların etrafındasın. Kendini korumak için silah taşımazsan çok kızarım."

"Dürüst olmak gerekirse, bence hepimiz öyle yapmalıyız ve açıkçası Kirsten'in de öyle yapması gerektiğini düşünüyorum. Bu gece VIP'de çirkin bir durum yaşadık ve bu kızlara daha fazla koruma sağlamak için bir şeyler yapmamız gerekiyor."

"Eminim Kirsten serçe parmağıyla her boyda adamı kırabilir. Bu kızın kendine ait bazı sırları var."

Kıkırdadım. "Gerçek bu."

"Ve gerekirse odalarda düğmelerimiz var. Daha ne yapabiliriz?"

"Sanırım kontrol odasında kalıp bütün gece nöbet tutacak birini tutmanın zamanı geldi."

LUKE

Jade'le tanıştığımda, o ve Ian otelin alt katındaki kahvaltı salonunda küçük siyah bir masada oturuyorlardı. Ian'ı Ithaca, New York yolunda durmaya zorladığım bir benzin istasyonundaki sosisli sandviğin pişmanlığını atlatmaya çalışıyordum.

Sendeleyerek ucuz, siyah kahve makinesinin yanına gittim, beyaz, strafor bir fincan aldım ve renkli kirler dökeceğinden emin olduğum şeyin altına yerleştirdim. Etrafıma baktığımda ürperdim. Mavi halı lekelenmiş, kenarları yıpranmıştı. Paslanmaz çelik buzdolabının yanındaki yontulmuş laminat tezgahın üzerinde tozlu, yapay bir güneş çiçeği vazosu duruyordu. Otel odamız iğrenç değildi ama kalmaya alıştığımız lüks yerlerle kıyaslanamazdı. Bu yüzden alt kat, içinde bulunduğu çaresizlikle hiçbir sürpriz sunmuyordu.

Ian kadar umursamadım ama kaldığımız bir gece için işe yaradı. Kendimi hasta hissettiğimde kıvrılıp öleceğim bir yerdi ve beş yıldızlı bir otel tuvaleti ile iki yıldızlı bir otel tuvaleti arasındaki farkı söyleyemezdim.

Ben oturduğumda Ian ve Jade derin bir sohbete dalmışlardı. Kahvemi dudaklarıma götürürken yüz hatlarını ilk kez daha iyi görebiliyordum.

Nefesimin altında "Vay anasını" diye mırıldandım. Onun varlığıyla büyülenmişim.

Uzun dalgalı sarı saçları omuzlarına dökülüyordu. Mavi gözleri parlak ama gizemliydi. İkisi de dikkatlerini bana yöneltti. Ian gözlerini hafifçe kısmıştı, bu bir uyarıydı. Ve ben buna saygı duydum. Kişisel asistanlar her zaman sınırların dışındaydı. Jade'den önce, Jenna kurtarıldıktan sonra ölen arkadaşımız Mark'ı baştan çıkardıktan sonra işine son verilen Faye vardı.

Ian dün gece otel odasına döndüğünde, eğer Jade bugün gelir ve iş teklifini kabul ederse, onunla asla olmayacağımıza dair bana söz verdirdi. Ona aval aval bakarken kendime defalarca bunu söyledim.

"Merhaba." bucaksız beyaz bir gülümseme sergiledi. "Sen Luke olmalısın?"

Düşüncesizce başımı sallayarak kahveyi masaya bıraktım. "Memnun oldum Jade."

Gerisi tarih oldu. Yıllar boyunca, Ian beni tüm çabamı yatırımlarımıza harcamaya ikna edene kadar başka bir ofiste çalıştım. O zamana kadar sadece Perşembe'den Pazar'a kadar çalışıyordum ve çok iyi arkadaş olmuştuk. Kulübü ben yönettim. O da hem Ian'a hem de bana yardım etti. Bir gece çizgiyi aştık ve o andan itibaren ellerimizi birbirimizden uzak tutamadık. Ian bunu öğrendiğinde, kural çoktan kalkmıştı.

Jade'in doğum adının ne olduğu umurumda bile değildi. Ne olursa olsun onu sevdim. Kitty Dior gerçek dünyada biraz aptalcaydı, bu yüzden sahne dışında bu isimle anılmadığı için rahatlamıştım ama de ona tapardım.

Kardeşini ve ailesini sadece bu gece için üçüncü kattaki bir misafir odasına yerleştirdikten sonra yatak odasına girdim ve kapıyı usulca arkamdan kapattım. "Yarın onları kendi evime yerleştireceğim."

Yatağın kenarına tünemişti, hıçkıra hıçkıra ağlarken vücudu titriyordu. Ona doğru koştum, nazikçe ayağa kaldırdım ve kollarımla sardım. Gözyaşları gömleğimi ıslatırken içimde eridi. Jade ağlayan biri değildi. Bu yüzden ne zaman tek bir damla gözyaşı dökse, bu onun için anlamlıydı.

"Çok özür dilerim, çok özür dilerim, çok özür dilerim."

Başının üstünü öptüm ve kollarından tutarak onu üzerimden kaldırdım. "Neden özür diliyorsun?"

Gözlerimin içine baktı, gözlerinde hüzünden başka bir şey yoktu. "Size doğum adımı söylemem gerektiğini hiç düşünmemiştim."

Onun şirinliğine kıkırdamaktan kendimi alamadım.

Dudaklarını büzerek parmak uçlarıyla gözlerinin kenarını sildi ve işten kalma kusursuz makyajını lekelememek için elinden geleni yaptı. "Ne?"

"Bebeğim," dedim kollarını aşağı yukarı okşayarak, "Ian ve benim adıma konuşabilirim ki doğum ismin umurumuzda değil. Yani, güzel bir isim ve bunu bildiğim için mutluyum, ama ne olursa olsun benim için her zaman Jade olacaksın."

Hafifçe başını sallamadan önce bir süre alt dudağını dişledi. "Peki ya kardeşim?"

"Ben kim oluyorum da bana bir kardeşten bahsetmediğin için sana kızıyorum?"

Özellikle de yıllardır konuşmuyorsanız."

Gözlerini devirdi ve bornozunun koluyla gözlerini sildi. "Evde kalırken güvenlik onlar için gerçekten gerekli mi?"

"Bebeğim," diye iç geçirdim, "seni ve Maddie'yi şu anda hiçbir şeyi riske atamayacak kadar çok seviyorum. Ona güvendiğini biliyorum ve bu seviyorum."

"Ama ona güvenmiyorsun." Başını salladı. "Anlıyorum. Ama güvenlik şefi, gerçekten mi?"

"James ısrar etti. Bu gece yapacak daha iyi bir şeyi olmadığını söyledi." Kıkırdadım. "Ailen gecenin bir yarısı bavullarını toplayıp kaçmak zorunda kaldıkları için çok iyi sporculardı."

"Aileden gelen bir şey sanırım," diye homurdandı.

Ellerini ellerimin arasına alarak yatağa oturması için ona rehberlik ettim. "Ama haklısın."

Gözleri endişeyle doldu.

"Şu anda ona güvenmiyorum." Cevap vermek için ağzını açtı ama ben devam ettim: "Dediğim gibi, seni ve Maddie'yi şu anda hiçbir şeyi riske atamayacak kadar çok seviyorum ve hataya yer bırakmayacağım."

Parmakları kucağında kıkırdıyordu, bu nadiren yaptığı bir şeydi.

"Ne?" Kaşlarımı kaldırdım.

"Güvenlik görevlilerinden birinin casus olduğunu mu düşünüyorsun?"

Son düşüncelerimi doğrularken soru beynimde bir orman yangını gibi yırtıldı. "Kim?"

Omuz silkti. "Aklımda tek bir kişi yok ama sanki birileri casusluk yapıyor gibi görünüyor. Paris gitmiş olabilir, ama bir şey

doğru gelmiyor."

Sözleri beni çok etkiledi. Son zamanlarda Euphoria'da daha derin bir şeyler dönüyormuş gibi hissediyordum. Aramızda bir fare olduğu hissinden kurtulamamıştım ama öldürüldüğünden beri Paris olduğunu varsayıyordum.

Jade hiç de masum değildi ama sorumluluklarımızla ağırlaşmasına gerek yoktu. Kollarımda mışıl mışıl uyuması gerekirken değil, iş için endişelenmesi gerekirken değil. Bu konuyu Ian'a açmak için aklıma bir not aldım. Ama şimdilik tek yapmak istediğim, ikimiz de uykuya dalarken ona sımsıkı sarılmaktı. Göğsünün benimkine karşı yumuşak bir şekilde inip kalkması, diğer her şeyi uzaklaştıran bir rahatlıktı.

Yatağa yığılmadan önce duştan aceleyle çıktık. Ona nazıkçe sarıldığımda, vücudunun kollarımda gerildiğini hissettiğimde, endişelerini yatıştıracak bir şeyim olduğunu biliyordum. Parmak uçlarım sanki kendi iradeleriyle kollarını aşağı yukarı okşadı ve "Seni seviyorum" diye fısıldadım.

Sözlerim karşısında anında sertleşti. Kendini geri çekerek gözlerimin içine baktı. Gözyaşları pencereden süzülen ay ışığında parlıyordu. Daha söyleyeceklerim olduğunu biliyordu. "Ve," diye devam ettim, kaşlarını kaldırdı, "senin yanına taşınıyorum. bir şartla."

"Evet, olursa." Dudakları nazik bir gülümsemeye dönüştü ve inanamayarak başını hafifçe salladı.

"Önce Maddie'ye sorun olup olmadığını sormalısın. Bu konuda onun da söz hakkı olmalı. Onu asla rahatsız etmek istemem."

"Evet diyeceğini biliyorsun çünkü o da seni en az benim kadar seviyor."

Yüzüme bir gülümseme yerleşti.

Şakacı bir şekilde karın kaslarıma vurdu ve kaslarımda dalgalanarak gerilmesine neden oldu. "Beni tamamen buna hazırladın."

Ayağa kalkarak onu şakacı bir şekilde aşağı ittim ve bacaklarının arasına süründüm. Bileklerini başının üzerinde sabitledim ve ona muzipçe sırıtırken kendimi ona doğru bastırdım. "Bunu yaparsam ne yapacaksın?" Dudaklarımı hafifçe onunkilere değdirerek alay ettim.

Bana şefkatle gülümsemeden önce bir an için dudağını ısırdı. "Ben de seni seviyorum."

Kendimi dudaklarına doğru eğerek onu tutkuyla öptüm ve ellerini hareket ettirmesine izin verdim. Öpücük aç ama şehvetliydi ve

şehvetle birbirimizin dillerini okşuyorduk. Onun üzerinde kontrol sahibi olmam gerekiyordu ama o şefkatiyle beni içine çekiyordu. Sikimin ucuyla girişini okşadım, bir kez daha sahiplenmeden önce ağzına doğru hırladım. Avucum göğsünü kavradı ve meme ucunu parmak uçlarımda arasında yuvarladım.

Elleri pazılarımda gezindi ve kalçalarını benimkilere doğru iterek beni kendine çekti. Dudaklarıma gülümseyerek öpüşmeyi kesti. "Sana içimde ihtiyacım var." Birden yanaklarımı avuçladı ve parmaklarını saçlarımda gezdirdi. "Lütfen, bu gece çok gerginim. Lütfen sık beni, sonra da sonsuza dek sarıl bana."

Stres onu ele geçirmişti. Bana o kadar çok kelimeyle söylemese de neye ihtiyacı olduğunu biliyordum. Bu her zaman rahatlamasına yardımcı olurdu. Ucumu içine doğru kaydardım. Sırtı kamburlaştı ve içimde bir zevk dalgası hissettim, ama damarlarımda akmaya vakit bulamadan çekildim ve dudaklarına bir öpücük bırakarak eğildim.

Doğrulup parmaklarımı yatıştırıcı bir şekilde bacağına aşağı yukarı gezdirdim.

Elini elime alarak, "bebeğim," diye fısıldadım.

Onu dolaba doğru yönlendirirken bana kuşkulu bir bakış fırlattı. "Ne?"

"Gezintiye çıkıyoruz."

Dolabın kapısına yaslandı, kollarını göbeğine doğru çekti, göğüsleri üstünden taşı ve bir adım daha atmaya reddetti. "Peki ya Maddie ve diğerleri?"

Önünde durup yanağını avucumun içine aldım. "James içeride nöbet tutuyor ve dışarıda da devriye gezen adamlar var. Güvende olacaklar."

Bir an gözlerini kısarak bana baktı, bekledi ama ben vazgeçmedim. "Jade."

"Pekâlâ," diye kıs kıs güldü. "Ama birkaç saat içinde kalkmamız gerekiyor."

"Ve kimse uyanmadan evde olacağız, söz veriyorum."

Hızlıca hazırlandık, tişörtü ve kot pantolonu giydikten sonra uzaktan çalıştırma sayesinde ısınmaya başlayan Escalade'ime gittik. James'e geri döneceğimizi bildirdikten sonra, onun için yolcu tarafındaki kapıyı açtım ve aceleyle sürücü tarafına geçip içeri girdim.

Ben arabayı sürerken pencereden şakacı bir şüpheyi beni izledi. Lagrange Caddesi'ne döndüğümüz anda kıs kıs güldü.

Onu nereye götürdüğüm belliydi. Etrafindan dolandı, sonunda evimden birkaç blok ötede bulunan bir döner kavşağına geldi. "Nereye gittiğimizi biliyorum."

"Elbette biliyorsun, ama nedenini biliyor musun?" Kalçasını hafifçe sıkarak sordum.

"Sanırım burayı dekore etmek ve sanki bir vampir kasabaya geri dönmüş gibi değil de orada bir insan yaşıyormuş gibi göstermek için değil?"

Aston Road'a döndüğümde dudaklarımda bir sırıtış belirdi. "Regl dönemindeyken seni ne kadar çok yediğimi düşünebilirsin."

Beyaz süslemeli, kırmızı, iki katlı kolonyal tuğla evin garaj yoluna girdiğimizde yanakları heyecandan kızarmıştı. Araçtan atlayarak ona yardım etmek için etrafindan dolaştım.

"Sizden ne kadar uzakta olduğumu hâlâ unutamadım," diye kıkırdadı birkaç beton merdiveni çıkıp ön kapıya doğru yürürken.

Şövalyeler ve Hardwin'ler birkaç mil ötede, mahallelerimizi ayıran bir golf sahası olan golf kulübünün diğer tarafında yaşıyorlardı. Yaz aylarında sık sık buluşur, sadece üyelere açık olan bu özel kulüpte golf oynardık. Jade bizden sadece on beş dakika uzaktaydı, yani söylediği kadar uzak değildi.

Dört haneli şifreyi ön kapıya girdikten sonra kapıyı iterek açtım ve onun benden önce girmesine izin verdim. Duvara uzanıp antrenin ışığını yaktım. Parmaklarımızı birbirine geçirerek onu fuayeden geçirdim, sonra koridora, ince merdivenlerden bodrum katına indirdim. Eski kitapların küflü kokusu havayı doldurdu ve en alt basamakta durakladı, bana bilmiş bir sırıtış attı.

"Ne oldu?" Kaşlarımı çattım.

"Buraya neden bir şey yapmadığınızı asla anlayamayacağım. Duvarlar neredeyse çıplak."

Yaramazca sırtarak onu *zindana* doğru yönlendirdim. "Sanırım bir şekilde hep senin evinde yaşayacağımı biliyordum." Kapıyı açtım, önce onun içeri girmesine izin verdim, sonra sanki evde yalnız değilmişiz gibi arkamızdan usulca kapattım.

Alt dudağını dişlerinin arasına sıkıştırarak, onu sadece bir kez getirdiğim odayı taradı. Duvarlar, tavan ve parke zemin tamamen siyahtı. Yukarıdaki ışıklandırma yumuşak bir mor tonuna kadar kısılmıştı. Jade kırmızı ışıklardan nefret ederdi, bu yüzden oyun odasındaki ilk gecemizden önce, havayı ayarlamak için onları mor ampullerle değiştirdim. Arka orta kısımda

Odanın ortasında, koyu mor renkte siyah battaniyelerle örtölmüş dört direkli büyük bir yatak vardı. Direklerin etrafına eşit aralıklarla altı halka ve zincir yerleştirilmiş, yatağın ayak ucuna ise öne bakan bir demir parmaklık takılmıştı.

Bir duvar boyunca çeşitli oyuncaklarla özenle düzenlenmiş iki şifonyer vardı: kayganlaştırmıcı şişeleri, dildolar, vibratörler, kelepçeler, meme kelepçeleri, kırbaçlar ve daha fazlası. Karşı duvarda, itaatkârımın tahmin yürütmesini sağlayan oyun zamanı için farklı eşyalarla dolu dört raf duruyordu. Sağ tarafta bir Aziz Andrew Haç'ının yanında bir şaplak bankı ve tavan kirişlerinden birine asılı bir seks salıncağı vardı. Diğer kirişlerden birbirine bağlanan ve her türlü esaret için tasarlanmış kancalı kablolar uzanıyordu. En sevdiğim siyah taht benzeri sandalye sağ taraftaydı ve striptiz direği olan küçük bir platforma bakıyordu.

Jade özel olarak kurulmuştu.

Elini indirdi ve bana doğru dönerken kalçasının üzerine koydu. "Bu odanın evinizdeki en rahat oda olması size de garip gelmiyor mu?"

Güldüğümü gizlemek için dudaklarımı büzdüm ve elini tekrar elime aldım. "Umurumda olan tek oda orası. Önemseydiğim her şey yeni evimde."

Sırıtarak başını salladı. "Tüm bunları eve taşımamız."

"Bu harika bir şey," diye dilimi dudaklarımın arasında yuvarladım, "ama gerçekten de sevişmek varken mobilyaları taşımamız gerektiğini mi düşünüyorsun?"

"Şu anda değil," diye güldü.

"Jade," diye yanağımın içini kemirdim.

Gülüştü sadece bir gülümsemeye dönüştü. "Kurallar geçerli mi?"

Bir kez başımı salladığımda yüz ifadem ciddileşti, kişiliğim bir anda Luke'tan Baba'ya dönüştü. Belimdeki silahı çıkardım ve kapının yanındaki küçük sehpanın üzerine koydum. Cebimi karıştırarak telefonumu, anahtarlarımı ve cüzdanımı çıkardım, gömleğimi çıkarmadan önce onları silahın yanına koydum. Arkamı döndüğümde çoktan dizlerinin üzerine çökmüş, gözlerini teslimiyetle yere indirmişti. Avuç içleri yüzüstü kalçalarına dayanmış, emrimi bekliyordu.

"Sikimi çıkar," diye sertçe emrettim.

Bakışları yerden hiç ayrılmadı. Kendini dizlerinin üzerine itti ve kot pantolonumun düğmelerini açarak tam altımdan aşağı kaydırıldı.

Boxer k lotumla birlikte k c m  da. Kalkm    sikim serbest kaldı ve hemen avucunun içine aldı, ba parma ını piercingin etrafında dola tırmadan önce avucunu sikimin gezdirdi. Tereddüt etmeden beni ağzına aldı, yassı dilini uzunluğu boyunca ok adı ve içine s     ramadı ı şeye masaj yaptı. Yava  a ama emin adımlarla beni bo azının arkasına kadar soktu.

Parmaklarımı saçlarına geçirdim ve onu daha da a a ıya çekerken sıkıca kavradım. Dengede durabilmek için avuçlarını kal alar ma dayadı ve ben acımasızca yüzünü sikerken o da hayata s ms k  tutundu. Zevkle inlerken a zının kenarlarında salyalar birikmi ti. Sonunda ona nefes alması için bir mola vermeye karar verdi imde, onu bıraktı ım anda     rd  ve  ks rd .

"Bana bak."

Masum gözlerini benimkilere dikti ve bir sonraki talimatımı nefes nefese bekledi.

"Ayağa kalk."

Sert bir itmeyle kendini yerden kald r p kollarıma bıraktı. Onu omzuma atarak yatağa götürdüm ve yatağın yanında yere yatırdım. Ellerim sıkıca onun ellerine sarıldı. Bu gece tüm kontrolü elime almak, onu tamamen merhametime bırakmak istiyordum. Ama zamanımızın kısıtlı olduğunu da biliyordum. Onu soyarken, giysilerinin her parçası bir yığın halinde yere d   t .

"Ellerinin ve dizlerinin üzerine   k, yüzün bana dönük olsun." Boyun ve bilek ba larını çözerek yatağın ayak ucundaki demir parmaklı a doğru ilerledim.

Zarif bir hareketle kendini yatağa attı ve bana doğru sürünerek kendini kelepçelerin içine bıraktı. Kelepçeleri bileklerine ve boynuna dikkatlice geçirirken, yeterince sık  olduklarından emin olmak için nazikçe  eki tirmekten kendimi alamadım. E ilerek saçlarını kenara ittim ve dudaklarımı tutkuyla onunkilere bastırdım. Parmaklarım omurgasında gezinerek vücudunda zevk  rpertileri uyandırdı. Hafifçe geri çekilerek, arkasındaki yatağa s r nmeden önce arkasına sert bir  aplak attım.

Başımı e erek tatlı g t yanaklarını ayırdım, aralarını hevesle yaladım, dilimle hassas g t deli iyle alay ettim. Bana karşı geri ittik e inlemeleri daha da arttı ve beni teşvik etti. Parmaklarımla amının girişine bastırarak iki parma ımı yavaşça içeri soktum.

"Tanrım," diye tısladı nefesleri arasında, "Daha fazlasına ihtiyacım var... lütfen baba."

Parmaklarımı onun sıcak kucağından çekerek ağzıma götürdüm ve üçünü tekrar içine sokmadan önce onun sarhoş edici lezzetinin tadını çıkardım. Her itişte, hızını ve yoğunluğunu artırdım, inlemeleri daha fazlası için umutsuz yalvarışlara dönüşürken bana daha da sert bastırmasına neden oldum.

"Yalvar, sürtük," diye , ona zevk vermeye devam ederken yüzüme bir gülümseme yayıldı, onun üzerinde tuttuğum gücün tadını çıkardım.

"Lütfen, daracık amımı benden nefret ediyormuşsun gibi sik baba, senin için kanım akana kadar!"

Saatime bakarak sessiz bir inilti çıkardım, onunla daha fazla zaman geçiremediğim için hayal kırıklığına uğramıştım. Odayı evimize taşımanın bir an gerçekleşmesi gerekiyordu. Bu olmadan delirecektim. Parmaklarımı yavaşça geri çekerek, kalın ve uzun sikimi girişine yerleştirdim ve çığlık atmasına neden olacak bir güçle ittim.

Kalçalarını sıkıca kavrayarak, bedenlerimizin izin verdiği kadar sert bir şekilde defalarca içine girdim. Yatak gıcırıyor ve sallanıyor, direklerdeki zincirler her hareketimde ritmik bir şekilde çınlıyordu. Umutsuzca saçlarına uzandım, bileğime doladım ve gergin bir şekilde çektim, kendimi tekrar tekrar onun sıkılığının daha da derinliklerine soktum.

"Ben... Ben... boşalacağım," diye nefes nefese kaldı.

"Henüz değil!" Havladım, doruğa ulaşmadan önce kabaca çekip çıktım.

Onu boşlukla baş başa bıraktığımda sık sık yaptığı gibi inledi. Yataktan kalkarak odanın içinde ilerledim, bir çekmeceyi açtım ve kalın, on iki inçlik bir yapay penis çıkardım. Ben geri geri yürürken sikimi takip etti; her adımda ileri geri sallanıyordu. Arkasındaki yatağa doğru süzülerek parmaklarımı tekrar içine soktum, sonra da oyuncağın ucunu silerek yağladım.

"Aman Tanrım," diye nefes nefese kaldı, "ne yaptığını çok iyi biliyorum."

Vücudumu döndürerek, kendimi sırtüstü onun altına yerleştirdim, üstümde parlayan amının görüntüsü. Bir elimle dildoyu girişine doğru yönlendirirken, diğer parmaklarımı şişmiş klitorisini kızdırmak ve masaj yapmak için kullandım. "Benim için fişkirtmana bayılıyorum," diye fısıldadım, içimde bir heyecan dalgası hissettim.

Yatak bizim hareketlerimizle sallandı ve o da dildoyu geri itti, sesi inlemeler ve bağırışlardan oluşan bir kakofoni içinde odada yankılandı. Zevk aldığı her halinden belliydi.

"Evet, evet, evet, baba," diye tekrar tekrar haykırdı tutarsız inlemeler arasında. Yapay penisi gidebildiği kadar derine soktum ve onun sıklığından zevk aldım.

Kendinden geçerek sarsılırken, oyuncacı kaygan kıvrımlarından çektim ve her damlasının tadını çıkararak ağızla sularını hevesle yakaladım. Oyuncacı elimle değiştirdim, onu bir kez daha uçurumun kenarına göndermek için doğru açıyla içine ittim ve yumrukladım.

"OH, SIKTIĞIM TANRIM!" diye haykırdı saf mutluluk içinde, orgazmını atlatırken vücudu elime ve bileğime daha da sıkı yapıştı.

Hiç tereddüt etmeden ayağa kalktım ve onu bağlarından kurtardım. Ona sikimi emmesini emretmeyi bile düşünemedim, çoktan dönmüş ve beni ağızına almıştı; odada onun için koyduğum her kuralı görmezden geliyordu. O anda hiçbir şey umurumda değildi. Elleriyle taşaklarına masaj yaparken sıcak dili hassas tenimde harikalar yarattı. Saçlarını sıkıca kavrayarak hareketlerini yönlendirdim, daha fazla tutamayana kadar boğazının derinliklerine doğru ittim. Gırtlaktan gelen bir iniltiyle, tohumumun her damlasını ağızına bıraktım ve o da hevesle hepsini içine aldı.

Paylaştığımız yoğun bağ için minnettar hissediyordum. Arzularımızı birlikte keşfettiğimiz her , bu sadece bir Dom ve sub olarak değil, erkek arkadaş ve kız arkadaş olarak bağımızı güçlendirdi. Beni lanet olası romantik bir adama dönüştürmüştü.

BİR SPY

LUKE

Giovanna bir kereste yığınının üzerine tırmandı, parlak pembe süet iş çizmeleri kışına gümbürtüyle çarptığında tahtaya çarptı. Siyah ve pembe seyahat kupasına uzandı ve kıkırdayarak bana bakmadan önce kahvesinden uzun bir yudum aldı. "Hiç de dinlenmiş görünmüyorsun."

Yorgunca başımı salladım, kendi kupamı aldım ve sıcak sıvıyı yudumladım. "Dün gece iyi uyuyamadım."

Dünkü kaos ve evimizin insanlarla dolu olması nedeniyle, bu sabah kimse ayrılmadan önce iki tencere kahve bitmişti. Jade, Kieran'ın yaralarını kapatıcı ile kapatmasına yardım etti ve James de ek koruma olarak onunla birlikte işe gitti. Kieran'ın karısı ve kızı her ihtimale karşı iş ve okullarını kaçırarak bizim evde kaldılar.

Giovanna bacaklarını ileri geri sallayarak, "Kieran'a güvenmiyorsun," dedi.

Omuz silktim, planları elime aldım ve düşünceli şekilde inceledim. "Onu çok az tanıyorum."

"Ama bana güvendin?"

Luxe planlarını tekrar yerine yerleştirdikten sonra kollarımı kavuşturup soruyu düşündüm. Bakışlarındaki merakı gördüm ve kendimi buna karşı çelikledim.

"Ben de sana henüz *güvenmiyorum*," dedim alaycı bir gülümsemeyle. "Bence çok yeteneklisin ve buraya, bize ait olduğunu hissediyorum. Arada bir fark var. Baban bizim için hiçbir zaman sorun olmadı, bu yüzden elmanın ağaçtan uzağa düşmeyeceğine güveniyorum."

"Tamam mı?" Gözleri ama yüz ifadesinde bir eğlence de vardı. Kahve fincanını yere bıraktı. "Peki, Kieran'ın olayı nedir?"

"*Anlaşma* falan yok." Sarı baretimi alıp başımın üstüne yerleştirdim, sonra yedek bir tane fırlattım ve o da yakaladı. "Sadece kendini kanıtladığından emin olmak istiyorum."

"Anlamıyorum." Şapkasını başının üzerine yerleştirdi, düşük örgülü neon pembe saç örgüleri omuzlarının üzerinden iki yana sarkıyordu. HGTV'de çalışmaktan çok kamerayla sohbet ederek vakit geçiren inşaat işçilerini andırıyordu.

"Onu çok uzun zamandır görmedi. Ona inanmak istiyor. Ama ben kızlarımı şansa bırakmam." Ve bu doğrudu. Bize yardım etmeye kararlı görünüyordu. Ian'la özel ve uzun bir konuşmadan sonra karar verildi. Kieran bu işe dahil olabilirdi ama katı kurallar ve yakın gözetim altında. Güvenlik görevlilerine sadece Jade ve Maddie'yi korumak için değil, aynı zamanda onların güvenliğini tehlikeye atabilecek herhangi bir şeyi önlemek için de tetikte olmaları talimatını verdik.

Giovanna cevap vermek için ağzını açtı ama köşeden giren adamların sesi dikkatimizi çekti. Ayaklarını sürüyerek odaya girdiler, bizi kibar bir "günaydın" ile selamladılar ve başlarını sallayarak onayladılar.

"Günaydın," diye cevap verdik hep bir ağızdan. "Bu benim asistanım, Giovanna." Omzumun üzerinden onu işaret ettim. "İç tasarımda bana yardımcı olacak." Hemen pişman olduğum bir kelime sürçmesi. *Asistanım mı? Lanet olsun. O benim asistanım değildi. Bunu neden söyledim ki?*

Üst üste yığılmış odunların üzerinden atlarken dudakları muzip bir sırıtışla kıvrıldı. Kendini tanıtmadan önce koyu mavi yırtık kot pantolonunu düzeltti. "Herkes merhaba. Ben onun... asistanıyım artık."

Gözlerimi hızla kırıştırtıp çenemi okşayarak sözlerimi toparladım ve her birini tek tek göstererek, "Gia, bunlar Mike, Oliver, Joey, Seb, Ben, Charlie ve Theo," diye tanıttım.

Çocuklar gözlerini ondan alamıyorlardı, ama birkaç hoşbeşten ve benim kaşlarımı çatmamdan sonra, sonunda hepsi kendi yerlerine dağıldılar.

Baş müteahhit Theo tarafından verilen ilgili görevler.

Giovanna geldi, elleri kalçasındaydı. "Asistan?"

"Bunu neden söylediğime dair hiçbir fikrim yok ama sanırım Luxe projesi ile bir nevi öylesiniz."

Ellerini önünde kavuşturmuş, ileri geri dönüyordu. "Bir yardımcıya *ihtiyacınız var mı?*"

Şimdiye kadar aklımın ucundan bile geçmeyen bu fikri bir an için düşündüm. Bir asistan Luxe projesini yönetirken ve resmi olarak faaliyete geçtikten sonra anda birden fazla yerde olmamı sağlayacaktı. "Bu konuyu Ian ve Jade'le konuşacağım ama bana kazık atmasanız iyi edersiniz."

"Söz veriyorum, ama bana biraz güvenmelisin."

"Göreceğiz," diye mırıldandım.

"Luke?" Tyler'ın sesi fuaye alanından geldi.

"Evet, buradayım."

Köşeyi döndüğünde, Giovanna'yı gördüğünde yüzü hızla solan bir gülümsemeyle aydınlandı. Yüz hatları, Giovanna Boston'a geldiğinden beri gösterdiği tedirginliği maskeleyerek için sertleşti. "Merhaba," dedi ona tüm duygulardan yoksun bir ses tonuyla.

Gözlerinin kenarları kırışarak gülümsedi. "Sana da merhaba."

"Doğru," bakışlarını tekrar bana çevirdi, "Ian bizi konferans odasına."

Ona döndüm. "Neden her odayı tek tek dolaşıp bazı tasarımları ve renkleri bir araya getirmiyorsun ve bunları daha sonra gözden geçirmiyoruz? Bana ihtiyacın olursa mesaj at."

"Elbette." Başını salladı. "Jade'in bana verdiği iPad'i almam gerekiyor, yüzden yukarı çıkıp onu alacağım."

Luxe'den hızla çıkarken bir kez başımı salladım. Yanağımın içini çiğneyerek başımı Tyler'a doğru eğdim. Bir şeyler oluyordu ama ne olduğunu tam olarak kestiremiyordum. Jade de fark etmişti.

Yüksek sesli küfürler, testerelerin tiz sesleri ve çivi tabancalarının birlikte özel odaların koridorlarında yankılanıyordu. Baretimi kerestelerin üzerine atarak beni takip etmesi için el salladım. Lobiden geçerek tamamen ıssız ana sergi salonuna girdik. Arka tarafa yakın yuvarlak masalardan birine yaslandım. Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturarak bekledim... ve bekledim.

Tyler ağır bir iç geçirdi ve ellerini kalçalarının üzerine koyarak ağırlığını kaydırды. Başını dalgınca salladı, gözleri yere sabitlenmişti. Birkaç dakika süren gergin bir sessizlikten sonra nihayet

bana baktı. "Ian şu anda Dante saçmalığı yüzünden çok kızgın. Saçını başını yolmak üzere. İşle ilgili bir sürü şeyi buraya taşıdığım için stresliyim ve her şeye yeniden başlıyormuşum gibi hissediyorum."

"Hepsi bu kadar mı?"

Ian'ın hayal kırıklığını taşımak hiçbir zaman kolay olmamıştı. Eskiden çok rahattı, ama Chance, Tyler ve kendisinin neredeyse hayatlarını kaybettikleri depodan sonra, sigortası daha kısa olmuştu. Bir yanım Tyler'ın açıklamasından şüpheleniyordu ama onu yalan söylemeyeceğini bilecek kadar da iyi tanıyordum. Atlamak mı? Evet. Yalan mı? Hayır.

"Pekâlâ," diye iç geçirdim, "gidip ne istediğine bakalım."

Yan yana, ana kapıdan lobiye doğru yol aldık. Lonnie ve ben yanından geçerken kibarca başımızı salladık; Lonnie'nin dikkati bir telefon görüşmesine odaklanmıştı. Tyler konferans odasının kapısına uzandı, kapıyı açtı ve yanımda bana katılmadan önce içeri girmem için işaret etti. İkimiz de aynı anda kollarımızı göğsümüzün üzerinde kavuşturduk.

Ian öne doğru eğilirken sandalyesi hafifçe gıcırdadı, bakışları bize sabitlenmişti. Jade sert bir şekilde onun yanına oturdu, sanki odadaki gerilim ona fazla gelmiş gibi elleriyle koltuğunun kenarını kavradı. Tyler sallana sallana masanın diğer tarafına geçti, otururken hareketleri yavaş ve temkinliydi. Jade'e doğru ilerledim ve onun yanına oturdum. Buz Adam ve Nico masanın kapıya en yakın ucunda oturmuş olanları izliyorlardı.

"Neden alt katta?" Sonunda sordum.

Ian dudaklarını bükerek sandalyesinde geriye doğru yaslandı ve parmaklarını başının arkasında birleştirdi. "Çocuklar."

"Eğer yönetici ele geçiriyorlarsa, ben-"

"Hiçbir şey yapamazsın," diye araya girdi Ian. "Herkes yerleştikten sonra her şey yoluna girecek. Büyükler okuldan sonra gelirler, o yüzden *sorun* olmaz. Her şey ." Sanki beni değil de kendini ikna etmeye çalışıyor gibiydi.

Jade kıs kıs güldü. "Dylan her yerde." "Dadı avı nasıl gidiyor?" diye sordum.

Ian o anda gözle görülür bir şekilde rahatladı, yüzünde bir rahatlama ifadesi belirdi. "Şu anda orada iş görüşmeleri yapan iki kişi var ve Jenna şimdiye kadar onları çok sevdi."

"Güzel."

"Belli ki," diye devam etti, "Jade bu gece dans ediyor." Ona başıyla onay verdi. "Ona söylediğim gibi, dün geceki rutinin aynısı," diye döndü,

"Aynı kalsın," diye tekrarladı. "Sürpriz istemiyorum. Kimsenin geldiğine inanmıyorlar." Buz Adam ve Nico'ya doğru başını salladı.

"Bana uyar," diye kabul ettim. Jade'in sahnede dans edişini hayal ettikçe kalbim hızlandı ve aletim kıpırdandı; birileri diye zihinsel olarak kendimi olacaklara hazırladım. Planlarına karşı çıksaydım, yine de yapacağını biliyordum çünkü o bağımsızdı. Sandalyemde düşüncesizce sallanırken bir dirseğimi kolçağa dayadım. "Gia'yı asistanım olarak işe almış olabilirim." Sözlerim ağır bir sır gibi havada asılı kaldı.

"Ne?!" Jade şaşkınlıkla gözlerini açarak soluk soluğa kaldı.

"Affedersiniz?" Ian kaşları çatılmış bir halde sertçe araya girdi.

Tyler oturduğu yerde kıpırdanırken bakışlarını hepimizin arasında bir ileri bir geri gezdirdi.

"İnşaat işçileri geldi ve Gia bana Luxe konusunda yardım ettiği için ağzımdan kaçtı," diye açıkladım, olası bir anlaşmazlığı dağıtmaya çalışarak.

Ian ellerini masanın üzerinde birleştirdi. "Sonuncusundan sonra sana başka bir asistan tutmanı söylemişim."

"Biliyorum," diye iç geçirdim, gözlerimi devirdim ve destek için Jade'e baktım.

"Ona bayılıyorum!" diye ekledi. "Bu fikre bayıldım!"

"Bu konuda tuhaflaşmayacaksın değil mi?" Ona kaşlarımı kaldırarak temkinli bir şekilde sordum.

Alaycı bir kahkaha atmadan önce şaşkınlıkla alnını kırıştırdı. "Ateşli, çıplak kadınlarla çalışıyorsun. Beni aldatacak olsaydın şimdiye kadar çoktan yapardın." Elini kalçama koyarak yakınımaya eğildi. "Evde neler olduğunu biliyorsun ve ben-"

"Tamam!" Ian aniden araya girerek Jade'in sertleşmesine ve ona doğru dönmesine neden oldu.

"Özür dilerim," diye kıs kıs güldü ve tırnaklarını hafifçe kalçamda gezdirdi.

"Sadece ona göz kulak olun," diye devam etti Ian. "Şu anda ona güvenmiyorum ama size güveniyorum ve biliyorum ki güvenilir olduğunu düşünmeseydiniz onu evinizde tutmazdınız."

"Elbette." Jade'in elini güven vermek için sıktım ve Ian'ın beyni patlamadan önce konuyu değiştirdim. "Bugün işten Kieran'dan haber var mı?"

Yüz ifadesi karardı. "Henüz değil."

JADE

Gün boyunca, çocuklar için rahat ve güvenli bir ortam yaratmak üzere çok sayıda malzemeye dolu çok sayıda teslimat aldık. Yeni dadılar Emily ve Zoe, her şeyin titiz bir hassasiyetle organize edilmesinde ayrılmaz bir rol oynadılar. Ian ve Jenna çocuklarla olan etkileşimlerinden ve etkin yönetim becerilerinden çok etkilendikleri için her ikisini de hemen işe aldılar.

Medya salonu olarak da kullanılan ilk odada, gerektiğinde yatak olarak kullanılmak üzere stratejik olarak yerleştirilmiş gri pelüş kanepeler vardı. Tam bir yatağa dönüşmek zorunda kalmadan şekerleme yapmak için yeterince genişlerdi. Odanın bir tarafında, eğlence için duvarda büyük bir düz ekran TV asılıydı. Arka duvarlar boyunca, lüks nevresimlerle giydirilmiş üç adet ikiz yatak, geleneksel uyku düzenini tercih edenleri bekliyordu.

İkinci oda yaratıcılık içindi ve etrafa dağılmış küçük televizyonlara bağlı üç oyun sistemiyle donatılmıştı. Her birinde kendi bilgisayarları olan iki masa yan yana duruyordu. Odanın ortasında, dört sandalyeyle çevrili kare bir masa, yazı, sanat veya çocukların hoşlanabileceği diğer yaratıcı faaliyetler için belirlenmiş bir alan sağlıyordu. Yepyeni malzemelerle dolup taşan çekmeceler ve dolaplarla tamamlanmış bir sanat ve el işi istasyonu kurulmuştu: PlayDoh, kil, fırçalı boyalar ve katlanmış şövaleler, keçeli kalemler, boya kalemleri ve hatta kıyafetler.

Üçüncü oda özellikle küçük çocuklara hitap etmekteydi ve yaşlarına uygun oyuncaklar ve aktivitelerle doluydu. Düzen, komşu odaninkini yansıtıyordu ancak daha küçük ölçekliydi. Küçükler için mükemmel büyüklükte masalar odanın bir tarafını kaplarken, en sevdikleri oyun eşyalarıyla dolu birkaç oyuncak sandığı da alanın etrafına dikkatlice yerleştirilmişti. Çocuklarımızın en üst düzeyde eğlenmesini sağlamak için her ayrıntının özenle düşünüldüğü açıktı.

Bu gece kulüp açılmadan önce üst kata çıktım ve Luke'u odalardan birinin kapısında durmuş, masadaki Maddie ve Zoe'yi izlerken buldum. Yeni çalışanı izlerken yüzünde koruyucu, babacan bir ifade vardı.

Jenna, Luke'a hafif bir kıkırdamayla, "Söz veriyorum çocuklar güvende olacak," diye fısıldadı. "Çok kızgın görünüyorsun."

"Kızgın değilim." Luke inkar etti, arkasını dönerken gözlerini devirdi. "Aşağı inip birkaç şeyi halletmem gerekiyor." Kolunu bana dolayarak dudaklarını yanağıma bastırdı.

"Seninle bir saniye konuşabilir miyim?" diye sordum ama o cevap veremeden telefonum göğüslerimin arasında titredi ve onu çıkardım. "Ian."

Jenna ve Luke aynı anda telefonlarına uzanıp ceplerinden çıkardılar. "Ofis," diye mırıldandı Luke, bizi Ian'ın ofisine doğru götürürken.

Ian masasının ön kenarına tünemiş, onu kavrıyordu. Tyler ve Chance yan yanaydı, kollarını göğüslerinde kavuşturmuşlardı. Normalde Chance'in yüzünde bir gülümseme ya da başka bir şey olurdu, ama tüm eğlence silinmişti ve o zaman bu gecenin hiç de huzurlu geçmeyeceğini anladım. *Lanet olsun.*

Kapı tıklanır tıklanmaz Ian masasının arkasına doğru yürüdü, sigara paketini aldı ve bir tane yaktı. "Bir tane isteyeceksin."

Luke bana baktı, ellerini ceplerine sokarken mırıldandı: "Bana neler olduğunu anlat."

Ian Tyler'a baktı ve şüpheci bir kaşını kaldırdı.

Tyler ağır bir iç çekişle ellerini kalçalarına indirmeden önce bir an için alt dudağını ağzına götürdü. "Kieran daha önce buradaydı ve bana Dante hakkında bazı bilgiler verdi," açıkladı ve oturma alanındaki sehpa doğru bir adım atarak kalın bir dosya aldı. Geri dönüp dosyayı bana uzattı, yüz ifadesindeki ihtiyat belirgindi. "Açmadan önce seni uyarmam gerekiyor."

İnançsızlıkla alay ederek yanıma indirdim. "Beni ne hakkında uyaracaksın?!"

"Orada pek çok bilgi var ve görmeye hazır olmayabileceğiniz oldukça rahatsız edici başka bir şey daha var," diye yanıtladı Tyler ciddi bir şekilde.

Kafam karışmıştı, kaşlarımı çatmıştım. "Kardeşim böyle bir bilgiyi nasıl edindi?"

"O değil," Tyler bir adım geri çekildi ve çenesindeki kısa, siyah sakalı okşadı. "Ben."

Dosyayı göğsüme doğru tutarak, "Benim hakkımda da bazı bilgileriniz var mı?" diye sordum.

Bir kez başını salladı.

Zarfin kenarını karıştırırken içimde beklenti ve korku savaşıyordu. Titreyen ellerimle zarfı açtım ve gözlerimi içindeki fotoğrafa diktim. Dante'nin siyah saçları geriye doğru kaymış, geniş omuzlarının hemen üzerine düşüyordu. Bir tutamı yüksek elmacık kemiklerinin etrafından kıvrılarak keskinliklerini vurguluyor, sonra da delici buz grisi gözlerinin yanında duruyordu. Yakışıklı yüzünü gördüğümde içimi bir bulantı dalgası kaplarken göğsüm sıkışmıştı. Ama bu sıradan bir güzellik değildi. Lucifer'in kendisi gibiydi, karşı konulmaz bir çekicilik ve bilgelikle doluydu. İnsanların ona güvenmesinin ve benim de en başta Dante'nin büyüüne kapılmamın nedeni buydu.

Bir sonraki sayfaya geçtim ama aniden durdum. Ağzım bir karış açık kaldı ve gözlerim şok içinde büyüdü. Dosya titreyen ellerimden yere yuvarlanırken Luke ve ben aynı anda "Lanet olsun," diye soluk soluğa kaldık.

Jenna koşarak geldi, endişesi yüzüne yansımıştı. " var?!"

Tyler çömeldi ve dağılmış fotoğrafları ve kâğıtları toplamaya başladı. "Gerçekten de her şeyi gözden geçirmelisin," diye ısrar etti kasvetli bir ses tonuyla.

"O piçin boynunun yan tarafında Maddie'nin dövmesi var," Luke'un sesi öfkeyle kalınlaşmıştı, beni yanına çekti, sıkı ve koruyucu bir şekilde kavradı.

Jenna Ian'la yüzleşmek için döndü, gözleri kararlılıkla parlıyordu. "Jade ve ben daha önce bunu tartışıyorduk ve grubumuz arasında bir casus olabileceğine inanmak için nedenlerimiz var." Bana döndü ve göz göze geldik. "Henüz ona söyleme fırsatım olmadı."

Ian'ın yüzü kırmızının derin bir tonuna büründü ve sigarasını içerken duraklayarak ceketinin iç cebinden telefonunu çıkardı.

"Hayır!" Jenna onu tersledi, hayal kırıklığı belirgindi. Ian kaşlarını kaldırarak sigarayı dudaklarından uzaklaştırdı.

İç çekerek bir adım öne çıktım, bu konuyu açmanın sonuçlarıyla yüzleşmeye hazırdım. Ian'ın bizimle aynı fikirde olmadığı ortaya çıkarsa Jenna'dan çok bana yönelmesi daha iyiydi. "Bunu Luke'la kısaca konuştum," dedim, bakışlarım Ian'a odaklanmıştı. "O haklı. Aranızda bir casus olduğunu düşünüyoruz."

Tyler, Ian'dan bize bakarken başını onaylarcasına salladı. "Ona söylediğim şeyin aynısı, yani bu sadece bunu doğruluyor."

Ian dudaklarından süzülen dumanın arasından konuşmadan önce hepimizi taradı. "Peki bu hainin kim olduğundan şüpheleniyorsunuz?"

"Kesin olarak bilmiyoruz." Omuz silktim.

"Peki o zaman," diye cevap verdi Ian, sandalyesini geriye itti ve öne doğru yuvarlamadan önce içine gömüldü. "Harekete geçmemi istiyorsan bundan daha iyisini yapman gerekecek." Bana bir kaşını kaldırdı. "Ayrıntılara ihtiyacım var."

"Kesinlikle kızlardan biri değil," diye araya girdi Jenna kararlı bir şekilde.

"Fedailerden biri ya da ekstra güvenlik personeli olabileceğini düşünüyoruz," diye ekledim.

"Buz Adam ya da Nico gibi biri olmasına imkân yok," diye araya girdi Tyler. "Evet, bu kadarını kesin olarak biliyoruz," diye cevap verdim.

Ian telefonunu tekrar eline alıp kulağına götürmeden önce elini ceketinin pürüzsüz yüzeyine dayadı. Ahizeye konuşurken sesi alçak ve talepkârды.

Evet mi?

Burada benimle birlikteler.

Bir toplantıyı bitiriyoruz. Birazdan ineriz.

Parmaklarının arasındaki sigarayla çenesini sıkarak telefonu kapattı. "Tamam, bu gece herkesi daha da yakından izleyeceğiz, kendimizinkileri bile."

Bana döndü ve uyarıcı bir parmakla beni işaret etti. "Bu gece herkes normal davransa iyi olur. Amber'ı seviyorum," bakışlarını Luke'a kaydırды, "ve Gia artık senin asistanın, ama burada paylaşılan bilgiler şimdilik bu odada kalacak. Amber'ın bu gece işine odaklanmasını istiyorum. Jade," kulağını işaret etti, "bunu içinde tut."

Chance alışılmadık bir sessizlik içindeydi, zihni kesinlikle çok da uzak olmayan bir geçmişin geri dönüşleriyle doluydu. Hepimiz bu anıların ağırlığını hissediyorduk. Sayısız gece, sevdiğim herkesin güvenliği için endişelenerek uyanık oturmıştım.

Luke beni ofisten çıkarıp köşeyi dönerek kendi ofisine götürdü. Kapıyı arkamızdan kapattı ve beni kendine çekti, vücutlarımız

Beni öperken birbirine bastırıyordu.

"Seni seviyorum," diye fısıldadı dudaklarına. "Ben de seni seviyorum," diye karşılık verdim.

Ellerini kollarımda aşağı yukarı gezdirdi, göğsümde bir çarpıntıya neden olan rahatlatıcı bir jestti bu.

"Sadece bir uyarı," dedi kucaklaşmamızdan ayrılarak. "Ian'ın bu gece burada diğer işle bağlantılı bazı adamları var. Kulübün içinde ve dışında konuşlanmış durumdadır. Ama merak etmeyin, bizim işimizle hiçbir ilgileri yok."

Başımı salladım ve hayatlarımızda sürekli bir tehlikenin varlığına gözlerimi devirerek baktım. "Nedense bu beni biraz daha güvende hissettiriyor."

Sırıttı. "Biliyorum. Bu gidişle müşteriden çok güvenliğimiz olacak." Ama sonra arkamdaki tavana bakarken ifadesi ciddileşti.

"Yine dövmeyi düşünüyorsun."

"Umarım bu gece gelir de o lanet şeyi içinden kesip çıkarabilirim." Luke'un hayal kırıklığı çok açıktı. "Benim dışımda hiçbir erkek onun adını taşımamalı."

"Sanırım sana baba demesini sorun etmiyorsun?"

Dilini alt dudağının üzerinde gezdirerek gururla gülümsedi. "İyiden de öte." Ellerimi ellerinin arasına aldı. "Eğer onun için öyle olmamı istiyorsa, bir adım öne çıkar ve hayatındaki o adam olurum."

"Bunu zaten yaptın," diye hatırlattım ona.

Öyle de oldu. Luke her zaman bizim iyiliğimizi ön planda tutmak için elinden gelenin fazlasını yapardı. Ama birden yüzü endişeyle gerildi; bu, onu düşündüğünde yüz hatlarına sık sık yerleşen tanıdık bir duyguydu.

"Ne?" diye sordum. Kalbim göğsümde çarparak sordum.

Gözleri benimkilere sabitlenmiş, endişe ve belirsizlikle doluydu. "Ayrılmak gibi bir planımız olmadığını biliyorum ama eğer olursa-"

Elimi göğsüne koyarak uzandım. "Orada dur," dedim sertçe. "Ne söylemek üzere olduğunu biliyorum ve eğer böyle bir şey olursa onu senden asla almayacağım. O senindir."

KİLİT. DÜDÜK. KİLİT.

Luke nefes vererek, ben daha cevap veremedim, "İçeri gel!" dedi.

Kapı itilerek açıldı ve Tyler elinde bir dosya tutarak içeri girdi. Kapıyı arkasından kapattı ve boğazını temizledi. "Sanırım devam etmeden önce ikinizin de buna bakmayı bitirmeniz gerekiyor."

Yanıt beklemeden dosyayı bana uzattı, dosyayı ondan alırken parmaklarım onunkilere sürtündü. Dosyayı çevirip açtığımda kalbim hızla çarpmaya başladı, gözlerim bir kez daha eski sevgilimin yüzüne takılınca öfkeyle sulandı. Tyler sırtını duvara yaslamış, kollarını göğsünde kavuşturmuştu.

Luke'un eli korumacı şekilde sırtımın alt kısmında duruyordu ama ikimiz de eski sevgilimin yeni boyun dövmesinin fotoğrafına bakarken ondan yayılan gerginliği hissedebiliyordum. Bu manzara karşısında irkildim ama Luke sessizliğini korudu, beni kendine yakın tutarken çenesi sıkıca kenetlenmişti.

"Banka belgelerini ve güvenlik kayıtlarını karıştırırken Tyler nihayet konuştu: "Kardeşinin bize çok yardımcı olduğunu ve bize doğruyu söylediğini bilmek istersin diye düşündüm."

Bakışlarımı belgelerden ayırarak kapattım ve ona geri uzattım. "Tabii ki öyleydi."

Omzunu silkti. "Ian'ın kanıtı ihtiyacı olduğunu biliyorsun ve bu ona güvenmekten çok alabileceğimiz her türlü bilgiyi almakla ."

"İkisiydi ve bunu hepimiz biliyoruz."

"Bulduğum başka bir şey daha var." Dosyayı tekrar açtı ve sayfaları bir kez daha karıştırdı. Bir kâğıt çıkarıp bana uzattı.

"Tamam mı?"

"Yakından bak." Dante'nin arabasının içinde bir yudum alırken elindeki seyahat kupasını işaret etti ve sonraki birkaç fotoğrafta dışarı çıktığını gördü.

Gözlerim fincan tabağı kadar büyüdü ve bakışlarımı önce Luke'un, sonra Tyler'ınkilere çevirdim. "Bu bizim kupalarımızdan biri!"

"Vay anasını," diye nefes aldı Luke.

Nefesim kesildi. "Bu şu anlama geliyor-" sesim .

Tyler sırtıttı. "Sen ve Jenna haklıydınız. Bir casusumuz var."

"Ian biliyor mu?" Luke sordu.

"Siz bıraktıktan sonra tüm evrakları bir araya toplayana kadar göremedim. Siz dışarı çıktığınızda, buraya gelmeden önce onaylamak için onu gösterdim." Çenesini kapıya doğru kaldırdı. "Şu anda Nico ile telefonda konuşuyor."

Telefonum çaldı, beni konuşmadan kopardı ve Amber'ın bana iki mesaj gönderdiğini görerek çıkardım.

Orada her şey yolunda mı?

Gia yakında gidiyor.

İçimi çektim. "Üstümü değiştirip aşağı inmeme lazım. Ne yapalım?"
Luke parmaklarını onun saçlarında gezdirdi. "Sen dans et. Her şeyi izliyor."

Aşağı inerken

ŞÖVALYE YAŞAMI ÖZEL

LUKE

Çarpıcı kız arkadaşım ana sahnede kendinden emin bir şekilde geçit yaparken, vücudu çıplak ve renkli ışıklar ve yağmur özelliği altında parlıyordu, odağımı kalabalığa kaydırdım. Giovanna, Tyler'ın yanında benim karşıma geçerek standımıza doğru ilerledi. Rahatsız bir şekilde kıvranarak diğer tarafındaki Ian'a yaklaştı. Dışarıdan bakan biri için bu sadece yer açıyormuş gibi görünebilirdi ama ben daha iyi biliyordum. Nedense ondan hoşlanmamış gibi görünüyordu.

Amber kısa bir süre sonra elinde siyah bir tepsiyle zarif bir şekilde masamıza yaklaştı. "Bay Knight, birinci masa Knight Life Special istiyor."

"Onlara çıktığımızı söyle," diye cevap verdi.

VIP'deki birinci masa, Ian'ın bazı arkadaşlarının kalabalığı dikkatle izlediği yerd. Sahneye yakın konumları sayesinde tüm kulübü mükemmel bir şekilde görebiliyorlardı. Knight Life Special, "Düşmandan herhangi bir iz var mı?" sorusunun şifresiydi; kulak misafiri olabilecek yakındaki müşterilerin şüphesini uyandırmadan sormanın ihtiyatlı bir yoluydu. 'Biz yokuz' demek, herhangi bir tehdit algılanmadığı anlamına geliyordu. Ama içimizden biri 'Sadece ... var' dedikten sonra bir renk söylese, bu hedefin hangi kıyafeti giydiğini gösterirdi. Bunların hepsi stratejik gözetlemenin bir parçasıydı.

Amber hafifçe başını salladı. "Evet, efendim," diye cevap verdi ve ikinci masaya geçip siparişleri aldı.

Trina tam önümüzde duran direğin üzerinde dönüp duruyor ve benim zevkime göre çok fazla dikkat dağıtıyordu. Bu performansını çekici olmaktan çok rahatsız edici buldum. Hayal kırıklığım, merdivenlerden gelen çok tanıdık bir sesle daha da arttı.

"Bırakın geçeyim!" Britney'nin tiz sesi müziği böldü ve Ian ile benim birbirimize sinirli bir bakış atmamıza neden oldu. O kadar gecenin arasında, eski sevgilisinin ortaya çıkması gereken gece bu değildi.

Benimle göz göze geldiğinde ve çılgınca el sallamaya başladığında çenem gerildi. *Kahretsin*. Bir kez daha Ian'a döndüm, zaten öfkeliydi, dikkati sadece sahneye odaklanmıştı. Parmağını kulaklığına bastırdı.

Tereddüt etmeden ayağa kalktım, Britney'ye doğru yürüdüm ve elimi fedainin omzuna koyarak geçmeme izin vermesini işaret ettim. Kafası karışmıştı, kenara çekildi. Bana doğru bir adım attı ama onu durdurmak için elimi kaldırdım.

"Burada ne halt ediyorsun?"

Olabildiğince yaklaşarak, bangır bangır çalan müzik eşliğinde, "Ian'ı görmem gerek," diye yalvardı.

Kollarımı sıkıca göğsümde kavuşturarak homurdandım. "Brit, gitmen gerek."

Hayal kırıklığı içinde oflayıp puflayarak çantasını karıştırdı. İçgüdüsel olarak silahımın kabzasına uzandım. Ama silah yerine telefonunu çıkardı.

"Sakin ol." Yüzüme doğru ittirmeden önce bir an için karıştırdı. "Bak!"

Ekranda gördüğüm şey karşısında gözlerim büyüdü. "Lanet olsun." Omzumun üzerinden hâlâ kalabalığı taramakta olan Ian'a hızlıca bir bakış attıktan sonra Britney'ye döndüm ve telefonu elinden kaptım. Bileğini sıkarak onu yan çıkışa doğru çekmeye başladım. "Hadi gel."

"Ne-"

Pembe kadife ipi bizim için ayıran fedaiye başımla işaret ettim. Onu Ian'ın özel odasına götürürken ayak uydurmak için tökezledi. Sert bir elle kapıyı açtım ve arkamızdan çarparak kapatmadan önce onu içeri ittim. Telefonunu tekrar eline tutuşturduğumda gözleri korkuyla irileşti.

Göğsünde yükselen panikle cihazı sıkıca kavradı. Britney'i hiç umursamadım. Kimse umursamadı. Ama Ian'ın hatırı için ona katlandık.

"Buraya tr-" başlatmak için gelmedim.

"Kapa çeneni!" Tersledim. "Neden Dante'nin fotoğrafı var sende?!"

Kirsten göründü, perdeyi geri çekti ve onu görünce donakaldı.

"Ciddi misin?!"

Ona sert bir bakış fırlattım. "Ian ve Buz Adam'ı getir." Gitmek için arkasını döndü.

"Kirsten," diye arkasından seslendim ve geri dönmesine neden oldum. "Jenna'ya söyleme."

Gözlerini devirerek, bir kez daha perdenin arkasında kaybolmadan önce Britney'ye kızgınlıkla homurdandı.

Britney konuşmak için ağzını açtı ama onu susturmak için elimi kaldırdım. "O buraya gelene kadar bekle."

"Peki." Kollarını sertçe kavuşturdu, odayı küçümseyerek incelerken dudaklarını büzdü. "Hımm," diye kıs kıs güldü, "peki Jade'le birlikte oldun mu?"

"Bana onun adını bile söyleme." "Oooh," diye mırıldandı, "senin adına sevindim."

"Kapa çeneni-"

Ağır siyah kapı büyük bir gürültüyle açılarak onu irkiltti. Ian içeri girdi, çenesi sıkıca kenetlenmişti ve gözleri öfke doluydu. Onu Tyler, Giovanna, Chance ve Buz Adam takip ediyordu. Kendi başına gelmiş olmalıydı çünkü Kirsten'in onu önceden fark etmiş olmasına imkân yoktu.

Girişin yanında gergin bir şekilde duran Britney'e kaşlarımı kaldırdım. Tyler sahnenin kenarına tünemiş, Chance ve Ice Man ise kapının girişini çevrelemişti. Giovanna, Ian'ın yanında durmuş, kollarını göğüslerinin altında kavuşturmuştu.

"O neden burada?" Britney, sesi hafifçe titreyerek Giovanna'yı işaret etti.

Ian ellerini ceplerine soktu, vücudu gergindi. "Benim için seni dövecek birine ihtiyacım olursa diye," diye homurdandı, dilini dudaklarının arasında yuvarlayarak. "Kadınlara vurmadığımı biliyorsun."

Giovanna Britney'nin bariz rahatsızlığına sıırttı. Henüz ona tam olarak güvenmediğini bildiğim Ian'ın ona karşı koruyucu sözleri beni şaşırtmıştı. Ama bunu sorgulamadım.

"Yemin ederim buraya sorun çıkarmaya gelmedim." Britney ellerini önünde tutarak yalvardı. "Yani, bana baksana! Ben

yoga pantolonu giyiyor ve makyaj yapmıyor!"

Bu doğruydu. Her zamanki abartılı görünümü yerini daha rahat bir görünüme bırakmıştı. Yine de, Ian'la çıktıkları dönemde ne kadar kendini beğenmiş olduğunu unutmak zordu. Ama şimdi darmadağınık ve yıpranmış görünüyordu. Ian'a baktığımda onu dikkatle incelediğini gördüm

"Sana bunu göstermeye geldim." Telefonunun kilidini açtı ve ona uzattı. "Ama Luke'un daha önceki tepkisine bakılırsa, onu zaten tanıdığını tahmin edebilirim." diye eklemeyen önce durakladı.

Yukarıdaki loş ışıktaki bile Ian'ın yüzüne kazınmış öfkeyi görebiliyordum. Giovanna eğildi, telefona bakarken gözleri kısıldı, sonra sert bakışlarını Britney'e çevirdi.

"Onu nereden tanıyorsun?" Ian sordu.

"Başka bir adamla birlikte iş yerime geldi ve buraya gelip dikkat dağıtmam için bana para teklif etti." Buz Adam kapıyı açmaya hazırlandı ama kadın "Bekle!" diye seslendi. Adam arkasını döndü ve kadın devam etti, "Gelecek haftaya kadar olmaz. Bu gece burada olduğumu bilmiyor."

"Bunun dikkat dağıtıcı olmadığını nereden bileceğiz?"

Tyler tükürdü. "Sen kimsin?" diye sordu.

"Cevap ver ona," diye emretti Ian.

"Yemin ederim," diye cevap verdi, yoğun bakışlarımız altında kıpırdanarak. "Önümüzdeki Cuma buraya gelip karınla kavga çıkarmam ve kıskanç eski sevgilin gibi davranıp Jade'i alırken dikkatini dağıtmam gerekiyor." Gözlerini kapattı ve içinde bulunduğu durumun gerçekliğini engellemeye çalışırcasına parmaklarını gözlerine bastırdı. "Ben de parayı aldım ve *tamam* dedim ama-"

Giovanna öne Britney'nin kırmızı kazağını sıkıca kavradı.

"Gia," diye mırıldandı Ian, sesi alçak ve gergindi.

Bir adım geri çekildi ve Britney'nin üstünü ona doğru itti. "Ian," dedi Britney, avuçlarını bir teslimiyet jestiyle göstererek, "kesinlikle dehşet vericiydi ve onu uzaklaştırmak için ne isterse söyledim ve kimsenin izlemediğini anladığım anda doğruca buraya gelip size anlattım."

"Pek nazik biri olarak tanınmıyorsun," diye araya girdim. "Gerçeği istiyorum."

"Yalan söylemiyorum!" diye bağırdı sesini alçaltmadan önce. "Gerçek şu ki, benim dramım Jade'le değil Ian'laydı ve benden nefret ettiğini biliyorum, ama yine de bana karşı her zaman iyiydi."

"Sana neden inanayım ki?" Ian homurdandı.

"Buraya af dilemeye gelmedim," Britney cesurca. "İlişkimizde ya da her neyse, seni mahvettim ve şimdi bunu kabul ediyorum. Ve bana inanmak zorunda değilsin ama bugünlerde mutlu bir evliliğim var." Sol elini kaldırarak büyükçe bir pırlanta yüzük ve alyans gösterdi. "Hamileyim ve bir kez olsun doğru olanı yapmak istiyorum." Eli içgüdüsel olarak hareket ederek hafif büyük kazağının altına gizlenmiş küçük bebek yumrusunu daireler çizerek ovuşturdu.

Ian sonunda konuşmadan önce parmaklarını düşünceli bir şekilde çenesinde gezdirdi. "Adamını da alıp Boston'dan siktir olup gitmelisin. Bu kendini etmek isteyeceğin bir şey değil ama bana söylediğin için minnettarım."

"Yani," diye iç geçirdi, gözleri gergin bir şekilde Ian ve benim aramda gidip geliyordu, "bana kızgın değil misin?"

"Kayıtsızım," dedi, "ama işimi şansa bırakmayacağımı da biliyorum."

Yüzünde bir özür ifadesiyle bana döndü. "Daha fazlasını yapamadığım için üzgünüm."

Potansiyel tehlikeler konusunda bizi uyarmaya çalışmasına rağmen ben de onun varlığından pek hoşnut değildim. Ian gibi ben de gereksiz riskler alan biri değildim. Her ne kadar iğneleyici bir cevap vermekten kaçındıysam da, kendimi tutamadım. "Ian'ın arkasından çok şey yaptın. Gitmen gerekiyor." Sözlerim biraz sertti ama onun hayatımıza girmesi konusunda hissettiklerimi yansıtıyordu. Birlikte olduklarında bela ve kaostan başka bir şey getirmemişti ve tek istediğim bir an önce gitmesiydi.

"Buz Adam," dedi Ian'ın sesi gerginliği keserek, "eve sağ salim varmasını sağla."

"Ona şahsen eşlik etmemi mi istiyorsunuz?" Bir kaşını kaldırdı.

"Evet," diye onayladı Ian başını sallayarak, "bu koşullar altında en iyisinin bu olduğunu düşünüyorum."

Britney'ye başıyla selam vererek onu odadan kovdu. Buz Adam, Ian'a yüzünü buruşturmadan önce ona kapıyı açtı ve arkalarından kapattı. Giovanna'ya doğru döndüm, şaşkınlığım yüzümden okunuyordu.

"O da neydi?"

Dudağını gergin bir şekilde ısırarak Ian'a bakmadan önce bakışlarımı karşıladı. Ian sakince, "Ona kendini bana kanıtlaması gerektiğini söyledim," diye cevap verdi,

"ve eğer ona işaret veririm benim için savaşması gerekiyordu."

Sözleri aklımda yer ettikçe içimi bir rahatlama duygusu kapladı. Ona bir şans vermek istiyordu.

Giovanna, "Bence yalan söylüyor," diye araya girerek bir anlık sessizliği .

Ben daha cevap vermek için ağzımı açamadan, Ian'ın gözleri saatine kaydı ve yüzünde tedirgin bir ifade belirdi. "Oraya geri dönmemiz gerekiyor."

JADE

Bu gece sahnede, hareketlerim her zamanki akıcılığını ve neşesini kaybetmiş, yerini herhangi bir tehlike işaretine karşı sürekli bir tetikte olma haline bırakmıştı. Daha önce dans ettiğim zamanlarda yaptığım gibi kendimi tamamen müziğin akışına .

Eve dönüp Maddie'yi yatağına yatırır yatırmaz Luke bana sıcak bir köpük banyosu hazırladı. Lavantanın tatlı kokusu banyoya yayılırken, 1940'ların caz müziği yatak odasından içeri süzülüyordu. İkisi de anında sinirlerimi yatıştırdı. Ilık suyun içine gömüldüm, ağrıyan kaslarımı ve Dante'nin nerede olduğuna dair endişelerimi yatıştırmasına izin verdim.

Luke buharlı duştan çıktığında, su damlacıkları bronz tenine parlayan mücevherler gibi yapıştı. Büyük boy beyaz bir havluya uzandı ve onu beline sıkıca sardı; kumaş belirgin kaslarını vurguluyordu. Aynaya doğru ilerleyerek bir diş fırçası aldı ve dişlerini fırçaladı. Öne doğru eğildiğinde sırt kasları dalgalandı ve esnedi; izlemekten asla bıkmayacağım güzel bir güç ve atletizm gösterisiydi. Teninde parlayan su damlaları onun dayanılmaz cazibesini daha da artırıyor, bakışlarımı ondan ayırmamı zorlaştırıyordu.

Aynadaki yansımasında ağzının kenarlarında belli belirsiz bir gülümseme belirdi. Küvete doğru bir adım atarak eğildi ve kıvrımlı kenarını tuttu. "Yakında yatağa geliyor musun?"

Başımı salladım. "Evet."

"Bu gece aklından ne geçiyor?"

Zihnim düşünceler kasırgasına dönmüştü ama ıslak saç tellerimi tararkenki nazik dokunuşu beni yatıştırmaya yardımcı oldu. Parmakları buklelerimin arasından neredeyse zahmetsizce kayıyor, gevşek düğümleri çözüyor ve huzursuz zihnimi sakinleştiriyordu. Ben tek kelime etmeden ruh halimi nasıl okuyacağını her zaman bilirdi.

Gözlerimi kapatarak avucunun içine eğildim ve derin bir iç çektim. "Ona katlanamazken doğru şeyi yaptığı için minnettar olduğumu söylemek zor."

Yumuşak bir şekilde kıkırdadı. "O hissi bilirim."

"Ve boşuna dans ettiğimi düşünmeye başlıyorum."

"Bebeğim," diye saçlarımı okşamaya devam etti, "." Elimi tutarak ayağa kalkmama yardım etti, ardından suyu mükemmel sıcaklığa getirdi ve küvetin musluğunun üzerinde asılı duran duş başlığını tuttu. Ilık su cildimin üzerinde çağlayarak akıyor, beni yıkayıp köpükleri temizlerken kalan gerginliği de alıp götürüyordu. Kolu son bir kez çevirerek suyu kapattı ve duş başlığını yerine astı. Havlumu duvardaki kancadan çıkarıp vücuduma örttü ve çıkmama yardım etti.

Beni daha yakına çekerken, sonunda kendimi onun kucağında rahatlamaya bıraktım. Dokunuşu daha önce hiç deneyimlemediğim bir güvenlik ve rahatlık hissi verdi. Uzun süre tek başıma kaldığım için, bağımsız yapımdan dolayı zevk almayı öğrenmem gereken bir şeydi. Ama Dante'nin ihaneti yüzünden yeniden güvenmem biraz zaman almıştı. Şimdi Luke'un tenime yayılan sıcaklığıyla huzur bulduğumu hissediyordum.

"Boşuna dans etmedin," diye fısıldadı, ellerini yatıştırıcı bir hareketle kollarımda aşağı yukarı gezdirerek. "Onu yakalayacağız."

Başımı eğerek yakışıklı yüz hatlarını inceledim. "Kendine çok güveniyorsun."

Havluyu bedenimden alarak üzerime sildi ve tüm suyu kuruttu. "Bu işler zaman alır."

"Sanırım," diye cevap verdim, Dante gibi kurnaz birini gerçekten alt edip edemeyeceğimizden hâlâ emin değildim.

"Güven bana." Önümde diz çöktü, bacaklarımı ve ayaklarımı kurularken yoğun bakışları benimkilerle buluştu. "Hemen ortaya çıkması çok açık olurdu."

" de bu." Düşünceli bir şekilde alt dudağımı ısırarak söyledim.

Ayağa kalktı ve havluyu küvetin kenarına serdi. "Ne demek istiyorsun?"

"Eğer kulüpte bir casus varsa, tüm bilgileri Dante'ye veriyorlardır, değil mi?"

Luke yavaşça başını salladı, kaşları düşünceli bir şekilde çatılmıştı.

"Yani, sahneye geri döndüğümü biliyor olmalı," diye devam ettim. "Bu da gizliliğimizin tehlikede olduğu anlamına geliyor."

"Ya da belki Paris olayı onu uzak tutuyordur?"

Beynimi zorlayarak son birkaç haftanın olaylarını tekrar gözden geçirdim ve planımızı açığa çıkarabilecek herhangi bir ipucu ya da hata aradım. "Bunu daha sonra düşünebiliriz," dedi sıkıntımı hissederek. Beni yatağa doğru götürdü, kolunu belime doladı ve beni kendine çekti. Arka planda çalan plak çoktan bitmiş, bizi rahat bir sessizlik sarmıştı.

Dudaklarını dudaklarıma bastırarak battaniyeyi boynumuza kadar çekti ve göğsümü avuçlarının arasına aldı. Ağzına doğru inledim, öpücüğü derinleştirirken vücudunun benimkine doğru itildiğini hissettim. Dokunuşuna tereddüt etmeden karşılık verdim, ağzımın her santimini keşfederken ona doğru eğildim. Eli göğsümden bacaklarımın arasına doğru hareket etti, amımı nazikçe okşayarak giriş yerimle alay etti. Parmaklarının içeri kaydığını hissettiğimde nefesim kesildi ve tüylerim diken diken oldu.

Bana doğru yerlerden nasıl dokunacağını biliyordu ve kendisi dışında her şeyi unutmamı sağlıyordu. Parmaklarıyla beni kızdırmaya devam etti, çekilmeden önce beni kenara yaklaştırdı. İtiraz ederek sızlandım ama kalçamın yan tarafına bir tokat atarak beni susturdu.

Bacaklarımın arasına tırmanarak ellerimi birbirine bastırdı ve başımın üzerinde sabitledi. Bir eliyle beni yerimde tutarken, diğer eliyle sikini içime doğru yönlendirdi ve beni tamamen doldurdu. Bedenim onun altında kıvranıyordu. Her hamlesi üzerime çarpan bir dalga gibiydi ve vücuduma elektrik şokları gönderiyordu. Nefes nefese, sikiinin ve dilinin içime her derin dalışında haykırdım.

Dudakları benimkilere karşı şeytani bir sırıtışla kıvrılmıştı. "Hoşuna gitti mi bebeğim?"

"Mmhmm," diye inledim.

Aleti beni mükemmel bir şekilde gerdi. Sırılsıklamdım, ateşliydim ve onun için zonkluyordum. O devam ederken gözleri manzarayı aldı

Beni sertçe becer. Ağzı meme ucuma indi ve derinlemesine emdi. Isırdı ve klitorisime keskin bir karıncalanma gönderdi.

"Kahretsin baba," diye inledim, "çok hissediyorsun." "Sen de öyle-"

Telefonunun komodinin üzerinde titreşirken çıkardığı ses o anı mahvetti. Hayal kırıklığına uğramış bir iniltiyle üzerime yığıldı ve tek bir hareketle cihazı kaptı. Cevap verdiğinde Ian'ın keskin sesini ve arka planda birinin sesini duydum. Belanın yaklaştığını biliyordum.

Öyle mi? Luke telefonda homurdandı.

Öyle mi? Gözleri bana doğru kaydı, telaşla genişledi.

Tamam, sertçe yutkundu, gözlerini bana dikmişti.

Ne oldu? Kahretsin, tamam. Sorun değil. Hemen geliyorum.

Telefonu sinirli bir şekilde yatağa fırlatarak görüşmeyi sonlandırdı. "Siktir!" diye tükürdü, battaniyeleri geri çekti, kendini oturur pozisyona attı ve bir elini saçlarında gezdirdi.

Ayağa kalktım, bacağına rahatlatıcı bir el koydum, beklentiyle titriyordum. Dirseklerine yaslandı ve yüzünü avuçlarının içine gömdü.

"Sorun ne?!"

"Mila hastanede," diye fısıldadı yataktan fırlayıp dolaba doğru yürürken. "Hemen oraya gitmeliyiz," diye seslendi omzunun üzerinden.

Kendimi yatağın kenarından aşağı attım. Yere indiğimde döşeme tahtaları ağırlığımın altında gıcırdadı ve hızla dolaba doğru ilerledim. "Gidip Maddie'yi uyandırayım."

"Hayır!" diye bağırdı, sesi gergin ve ısrarcıydı. Aceleyle siyah bir kot pantolon giydi. "Git Gia'yı uyandır ve bizimle geleceğini söyle," diye tısladı. "Maddie'yi ailemin evine götürüyoruz, o yüzden onu fazla uyandırmadan dikkatlice arabaya götürmeye çalışacağım. Ian güvenliğe nereye gittiğimizi söylemeyin dedi."

"Kulübe geri dönmemiz mi gerekiyor?" Evde dolaşan güvenliğin duymuş olabileceğini umarak normalden daha yüksek sesle sordum.

Gözlerini kısarak sırtıttı. "Evet!" yüksek sesle cevap verdikten sonra sesini tekrar fısıltıya indirdi. "İyi düşünmüşsün."

"Teşekkürler." Dolaptan bulabildiğim ilk şeyi giydim; bir Tiffany & Co. kapüşonlu sweatshirt ve lacivert bir kot pantolon.

Sözlerini düşünürken aklım başımdan gitti. Maddie'yi ailesinin evine götürecektik, ama içindeki farklı aciliyetle ilgili bir şey

sesi beni daha da tedirgin etti. Odadan hızla çıktım ve koridorun sonundaki Gia'nın kapısına yöneldim.

Mila mı?! Neden Mila?! Kendime tekrar tekrar sordum. Dante mi?! Bir kaza mıydı?! Etrafımızdaki en masum insana bir şey olsaydı kendimi asla ; parlak gülümsemesi ve iyi kalbi, onu tanıyan herkes tarafından sevilmesini sağlıyordu.

Tyler'ın tam zıttı olabilirdi ama Tyler onu ve o çocukları her şeyden daha çok seviyordu. Ona bir şey olacağı düşüncesi tüylerimi diken diken ediyordu. Bu saatte iyi bir şey olmazdı.

"Mila, lütfen iyi ol," diye iç geçirdim ve ahlaksızlığı göze alıp kapıyı itmeden önce Gia'nın kapısına hızla vurdum. "Gia," diye onun duyabileceği kadar yüksek sesle fısıldadım.

"Öyle mi?" diye inledi, yorgan hışırdayarak sardı. "İçeri gel."

Odaya girdim ve onun dağınık haline baktım. Koridorun ışığı odaya yayılmış, yüz hatlarında belli belirsiz bir parıltı yaratmıştı. Kapıyı arkamdan kapattığımda saçları dağınıktı ve gözleri zar zor açılıyordu.

"Gitmemiz gerekiyor ve sen de bizimle gelmelisin," dedim hızlı ve kısık bir ses tonuyla. "Maddie'yi Luke'un ailesine götüreceğiz."

Oturur pozisyona geçti, çıplak göğüsleri battaniyenin üstünden dışarı fırladı. "Ne oldu?!"

"Şşşt," bir parmağımı dudaklarıma götürdüm ve lütfen bana ayak uydurmasını söyleyen bir bakış attım. "Kulüpte acil bir durumla ilgileniyoruz."

Başını salladı, yüzünde endişe dolu bir ifade vardı.

"Mila'yla ilgili bir kaza oldu," diye mırıldandım.

"Aman Tanrım!" diye haykırdı yüksek sesle fısıldayarak. Yataktan fırladı ve çıplak vücudunu örtme zahmetine katlanmadan odanın diğer ucuna koştu. Sesimdeki gerginlik belli ki onu etkilemişti. Hızla bir atlet ve kot pantolon giydi, köşedeki sandalyeden bir palto kaptı. "Ne oldu?"

"Bilmiyorum," diye itiraf ettim, midemde bir düğüm oluştuğunu hissederek. "Ian Luke'u aradı ve tek bildiğim bir an önce hastaneye gitmemiz ve güvenliği alarma geçirmememiz gerektiği." Neler olabileceğini düşünürken kalbim hızla çarpıyordu.

Luke kapıyı açtı, tam o sırada Maddie parmaklarıyla saçlarını tarıyor ve başının üstünde dağınık bir topuz yapıyordu. "Maddie'yi gidiyorum," diye mırıldandı. "Benimle aşağıda buluş."

Ian şu anda Buz Adam ya da Nico dışında kimseye güvenmiyor, bu yüzden bize yaklaşıldığında mümkün olduğunca soru sormaktan kaçının."

Giovanna ellerini kalçalarının üzerine koydu. "Saygısızlık etmek istemem ama eğer bu işin arkasında biri varsa, ne olursa olsun neden gittiğimizi biliyor olamaz mı? Zamanlama... Yani."

Luke bir an durakladı, gözlerini aramızda bir ileri bir geri gezdirdi. "Kahretsin. Haklısın ama yine de hikâyeyle bağlı kalacağız. Henüz buraya kadar gelmemiş olabilir."

Başımızı sallayarak bize söyleneni yaptık ve onunla aşağıda buluştuk.

KÖTÜ TARAF

JADE

Acil Servis bekleme odası muazzamdı, önümüzde dört farklı oturma alanı bulunuyordu. Duvarlarda birkaç kapalı triyaj kapısı sıralanmıştı ve hepsinin ortasında, kalın bir cam kalkanın arkasında duran heybetli bir polis memuru tarafından korunan büyük bir resepsiyon masası duruyordu. Biz yaklaşırken otomatik, kilitli ahşap kapılardan bir resepsiyon görevlisi çıktı, bakışları üzerimize düşene kadar yüzü sıcak bir gülümsemeyle aydınlandı.

Sağ tarafımızda, bir köşede toplanmış, ameliyat maskeleri takmış birkaç kişi vardı. Tekerlekli sandalyedeki bir adamın yanındaki iki kadın gözüme çarptı; gözleri kapalı, bacakları çarşafıla örtülü bir şekilde yere yığılmıştı. Önümüzdeki sessiz sahnenin tam aksine, Nico diğer tarafta tek başınaydı, kollarını göğsünün üzerinde savunmacı bir şekilde kavuşturmuş ileri geri volta atıyordu. Onda tanık olacağımı hiç düşünmediğim bir sahneydi bu. Bizi görür görmez selamlamak için koşarak yanımıza geldi.

Resepsiyon görevlisine ve polise başıyla selam vermeden önce şüphe uyandırmamak için alçak bir sesle "Beni takip edin," dedi.

Hemşireler tıbbi ekipmanlarla koşuştururken, sağlık görevlileri sedyedeki bir kişinin yanında durdu, sesleri dostça ama talepkârdı. Bipleyen makinelerin ve konuşan insanların sesi havayı dolduruyordu. Nico'yu koridorda takip ettik, meşgul personelden kaçtık

ta ki sola dönene kadar. Ana hastane koğuşunun karmaşasından uzakta, özel bir bekleme alanına yöneldik.

Tyler'ı köşede otururken gördüğümde kalbim duracak gibi oldu, yüzü solgun ve gergindi. Jenna onun yanındaydı, kollarını sıkıca ona sarmış, onu kendine yakın tutuyordu. Ian ve Chance duruyorlardı, yüz ifadeleri ciddiye, gözleri kızarmıştı.

Panik göğsümde yükseldi. *Hayır, hayır, hayır, hayır.*

Jenna benimle göz teması kurdu, durumun ciddiyetini sessizce aktarırken gözyaşları yanaklarından süzülüyordu. Ian yanımıza geldi, duygularını dizginlemeye çalışırken çenesi gerilmiş ve elleri iki yanında kenetlenmişti. Nico kapının yanına yerleşti, sessiz bir nöbetçi gibi etrafı gözlüyordu.

"Ne oldu?" Odada zaten var olandan daha fazla üzüntüye neden olmak istemediğim için tısladım.

Luke beni kendi tarafına çekti. Diğer Giovanna, bakışlarını Ian'a çevirmeden önce boynunu diğerlerine doğru çevirdi. Chance öfke ve üzüntüyle kaskatı kesilmiş bir halde yanında dururken boğazını hafifçe temizledi.

"Mila kız kardeşinin bir kez daha düştüğünü ve hastanede olduğunu haber aldı. Ty'a çocuklarla kalmasını ve iyi olacağını söyledi. Ty yine de onunla gitmekte ısrar etti. Geride kalıp çocuklara bakması *hararetli* bir *tartışmadan* sonra, yine de gitti ve T- boned oldu."

Bu haber karşısında gözlerim yaşardı. "O-" "Şu anda ameliyatta," diye ekledi acımasızca.

"Çocuklar nerede?" Luke endişesi yüzüne kazınmış bir halde sordu.

Chance başıyla kapıya doğru işaret etti. "Amber ve Buz Adam dikkatlerini dağıtmak için onları otomattan atıştırmalık bir şeyler almaya götürdüler."

Giovanna koluma bir el koydu. "Affedersiniz," sesi çatallaşarak Tyler'a doğru ilerledi ve onun önünde çömeldi. Bir elini dizine koydu. "Çok özür dilerim."

Bakışlarını ona doğru kaldırdı, gözleri her saniye öfkeyle daralıyordu. "Benden uzak dur!" diye bağırdı.

Oha! Ani patlama bizi irkiltti ve başlarımızı onlara doğru çevirmemize neden oldu. Jenna sandalyesinde geriye doğru savrulurken Giovanna bir gümbürtüyle yere yığıldı.

"Özür dilerim," diye kekeledi Giovanna, sesi duygusallıktan titriyordu. "Sadece sana en içten duygularımı iletmek istedim-"

"Gerçekten mi, Gia?!" diye tükürdü, sözlerinden zehir akıyordu. "Beni tanıımıyorsun bile! Neden buradasın ki?! Buraya ait bile değilsin! Burada olman için güneşin altında hiçbir sebep yok!"

"Hey!" Luke sonunda ona çıkıştı, sesi öfke ve hayal kırıklığıyla doluydu. Tyler bakışlarını Luke'unkilerle buluşturmak için kaldırdı, yüz ifadesi öfkeyle kaynıyordu. "Bu durumdan dolayı hepimiz gibi senin de üzgün olduğunu anlıyorum. Ama bilmediğim bir şey olmadığı sürece onunla bu şekilde konuşman için bir neden yok."

Tyler cevap vermek için ağzını açtı ama o daha cevap Giovanna yerden kalktı ve dağınık kıyafetini düzeltti. "Sorun yok Luke," dedi sakince. "Şu anda burada olmamam muhtemelen en iyisi. Stresi daha da arttırmak istemiyorum." Luke'a dönmeden önce kısa bir süre Tyler'a baktı. "Gitmemi isterse giderim."

"Hiçbir yere gitmiyorsun," dedi Luke kararlılıkla. "Dışarıda her kim *varsa* seni bizimle birlikte gördü ve artık sırtında da bir hedef var."

"Kalabilir," diye mırıldandı Tyler, yere bakıyordu, elleri başını destekliyordu. "Ben sadece-" sesi kesildi ve düşüncesini tamamlayamadı.

Ian ona doğru bir adım attı. "Otur."

Bir an tereddüt ettikten sonra başını salladı ve tam kapı açılırken duvara yakın bir sandalyeye oturdu. Hepimiz doktordan haber almak için sabırsızlanarak kapıya doğru yöneldik ama gelen Mila ve Tyler'ın çocuklarıyla Amber'dı. Onlara bir gülümseme sunarken tüm üzüntüyü silmek için elinden geleni yaptı. Naya'yı kucağına çekerken, Evan ve Jackson da onun önünde, duvara yaslanmış bir şekilde yere çöktüler. Naya babasına meyveli atıştırmalıklarından ikram etti, babası kibarca reddederek ona biraz daha sıkı sarıldı. Elini çantaya gömdü ve bir tane çıkarıp ağzına attı.

Bekledik.

Ve

bekledim.

Ve

bekledim.

Bir saat geçti. Naya Jenna'nın kucağına geçmiş ve başını onun omzuna koyarak uykuya dalmıştı. Odanın diğer ucunda, Evan L şeklindeki kanepede kıvrılmış yatıyor, göğsü sabit bir ritimle inip kalkıyordu. Jackson diğer uçta uyukluyordu, başı

bir yastığa yaslanmıştı. Aniden kapı tekrar açıldı ve cerrah yanında iki hemşireyle birlikte dışarı çıktı.

Tyler ayağa , elleri iki yanında sıkıca yumruk olmuştu. Odaya girdiklerinde hemşirelerden biri kapıyı usulca arkalarından kapattı, yüzleri ciddiyetle asılmıştı. Söylenecekleri bildiğim için kalbim hızla çarpıyordu. O bakışı çok iyi tanıyordum. Ayağa kalktım, destek için Luke'un dirseğine tutunurken diğer parmaklarımı da onunkilerle birleştirdim.

"Bay Prescott, burada çocuklar olduğuna göre sizinle şimdi konuşabilir miyiz?" diye sordu cerrah temkinli bir şekilde.

Jenna, Tyler'ın yanına gitmeden önce Naya'yı nazıkçe iki sandalyenin üzerine yatırdı, kolu Tyler'ın koluna dolandı ve başı Tyler'ın pazusuna . Tyler onun üzerinde yükseliyordu. Hepimiz olacaklar için kendimizi hazırladık.

"Elimizden gelen her şeyi yaptık ama Camila'nın yaraları-" "Sadece Mila," diye düzeltti Tyler.

"Özür dilerim," dedi cerrah başını eğerek. "Kazadan dolayı yaraları çok ağırdı," diye başladı cerrah.

"Hayır!" Tyler havladı ve çocukların uyanmasına neden oldu.

"Oraya geri dön ve karımı kurtar!"

"Bay Prescott, elimizden gelen her şeyi yaptık, ancak çok fazla hasar vardı-"

"*KARIMI KURTARIN DEDİM!*" Çaresizlik dolu sesi odada yankılandı.

Jackson ve Evan ayağa kalktı, yüzleri şok ve acıyla buruşmuştu. "Annem öldü mü?!" Jackson'ın sözleri havada ağır bir şekilde asılı kaldı ve ağırlığı orada bulunan herkesin üzerine çöktü.

"Buraya gel," Tyler rahatlatıcı bir hareketle kolunu uzattı ama Jackson olduğu yerde donup kalmıştı, zihni bu yıkıcı haberi algılayamıyordu.

Naya kontrol edilemeyen hıçkırıklara boğuldu, hemen ardından Evan da dizlerinin üzerine çöktü.

Jenna hemen harekete geçerek Naya'yı kucağına aldı ve onu sıkı sıkı saran Tyler'a verdi. Ardından hiç tereddüt etmeden Evan da onlara katıldı ve ağlarken babasının yanına yapıştı. Jenna Evan'ın arkasında durdu ve yatıştırıcı bir hareketle omuzlarını ovdu.

Giovanna, Jackson'ın yanında birine ihtiyaç duyduğunu hissederek tekrar oturmasına yardım etti, sonra yanına oturdu ve kolunu Jackson'ın titreyen bedenine doladı. Jackson başını Giovanna'nın omzuna yasladı ve inlemeye başladı.

hıçkırıklara boğuldu. Nazik bir daire çizerek sırtını okşadı ve kederinin ortasında ona biraz teselli vermeye çalıştı. Giovanna ona sarılırken ağladı. Amber ve Jenna'nın yüzlerinden de gözyaşları süzülüyordu ve çok geçmeden benim de aynı şekilde ağladığımı fark ettim.

Bu sırada Chance, Ian ve Luke duygularını kontrol altında tutmaya çalışıyor, yüzleri üzüntüden geriliyordu. Tyler kendini zar zor toparlıyordu. Doktorun ameliyat sırasında olanlarla ilgili açıklamasını dinlerken gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüyordu. Bu trajedinin yükü neredeyse tek bir kişinin taşıyamayacağı kadar ağırdı.

Tyler'ın sıkıntıyla dolu bakışları sağlık personeline dönmeden önce kısa bir süreliğine bizimkilerle buluştu. Durumun acı gerçekliği yüzüme bir ton tuğla gibi çarptı, görüşümün bulanıklaşmasına ve dizlerimin güçsüzleşmesine neden oldu. Mila'nın kazası sadece bir tesadüf değildi, kasıtlıydı. Tyler ve çocuklarını izlerken kalbim sıkıştı, gözyaşları yüzlerinden akıyordu.

"Biraz hava almam lazım," diye fısıldadım, acı ve suçluluk duygusu beni boğuyordu.

"Jade," Luke'un eli ben yanından ayrılamadan kolumu yakaladı.

Onunla yüzleşmek için döndüm ve sulu bakışlarıyla karşılaştım. "Bensiz olmaz," diyerek elimi sıktı.

"Sadece tuvalete gidiyorum." Yalnız kalmak isteyerek ellerinden .

"Onunla gideceğim," diye burnunu çekti Amber, sesi titriyordu.

Tyler, Ian ve Jenna'nın ağlayan çocukları teselli etmeye çalışırken çıkardıkları sesler kulaklarımda yankılanıyordu. Buna dayanamıyordum. Odadan kaçmam ve suçluluğumun ağırlığıyla tek başıma yüzleşmem gerekiyordu. Ama Luke'un tek başıma gitmeme asla izin vermeyeceğini biliyordum, bu yüzden karşı koymadım. İsteksizce elimi bıraktı ve Nico'ya doğru döndü.

Sessiz bir tonda, "Onlarla git," diye talimat verdi.

Nico kapıyı bizim için açmadan önce başıyla bir selam verdi. Amber ve ben aceleyle koridora çıkıp banyoya doğru ilerledik. Ama tuvaleti geçerken ayaklarım beni koridorun ilerisine, çıkışa doğru götürdü.

"Jade," diye Amber'ın şaşkın sesi arkamdan, ardından hızlı adımlarla Nico'yla bana yetiştiler. "Nereye gidiyorsun?"

Cevap vermedim ya da yavaşlamadım. Ambulansın kapıları açıldı ve sağlık görevlileri sedyede biriyle yanımızdan hızla geçtiler. O sırada

O an tek gördüğüm, boğucu ortamdan kaçmak için bir fırsattı. Hiç tereddüt etmeden, buradan ve suçluluk duygumdan olabildiğince uzaklaşmaya kararlı bir şekilde yasak çıkışa doğru ilerledim.

"Jade, dur!" Amber havladı. Beni tuttuğu gibi tırnaklarını koluma geçirdi, tam zamanında ikinci ambulansı atlatmıştık. Yanıp sönen ışıklar ve telaşlı sesler havayı doldurdu.

Nico diğer tarafımda belirdi. "Kızlar, buraya gelin." Elini uzattı ve bizi köşedeki karmaşadan uzak, sakın bir oturma alanına yönlendirdi. Yakınlarda, yemyeşil çalılardan oluşan bir bahçeyle çevrili huzurlu bir çeşme usulca şırıldıyordu. Çeşmenin karşısında küçük bir bank oturuyordu ve bu kriz anında neredeyse bir anıt gibi görünüyordu.

Bacaklarım artık ağırlığımı taşıyamıyordu ve öne doğru tökezledim. Nico beni yakalayıp bankın üzerine oturttu, sonra Amber yanıma oturup kolunu bana doladığında önümde çömeldi.

"Bu benim suçum!" Avuçlarımın içine hıçkırarak ağladım. "Sırlar, yalanlar, hepsi. Bilmiyordum. Bilmiyordum. Bilmiyordum!"

"Kızım," diye yatıştırdı Amber, sırtımı daire şeklinde ovarak, "kimse seni suçlamıyor."

Bulanık görüşümle başımı kaldırdığımda gözyaşlarım aşağı süzüldü. "Henüz!"

"Jade," adım Nico'nun dilinden bir şiir gibi döküldü. Aksanı sakinleştiriciydi. "Kendine ne söylersen söyle, bunların hiçbirisi senin suçun değil."

"Tüm bunların garip bir kaza olmadığını biliyorsunuz!"

"Şşşt," Nico dizime vurdu, "burada yüksek sesle ."

Ama içimde kabaran duyguları daha fazla zapt edemedim. "Siz biliyorsunuz!" bağırdım, ses tonum öfke ve olanlardan duyduğum pişmanlıkla doluydu.

Hayal kırıklığına uğramış bir iç çekişle ayağa kalktı ve cebinden telefonunu çıkardı. Parmakları bir süre ekrana dokunduktan sonra tekrar yerine yerleştirdi.

Amber'ın endişeli bakışları benimkilerle buluştu. "Hiçbirimiz bunun için seni suçlamayacağız."

"Onu öldüreceğim!" "Onu

öldüreceğim!" diye feryat ettim.

"Biz hallederiz," diye güvence verdi

Nico.

Başımı kaldırıp ona baktım, sonra gözlerimi aralarında gezdirdim. "beni yıllardır tanıyorsunuz. Bu şekilde yıpranmayacağımı biliyorsunuz. Benim sert kız olmam gerekiyordu. Ben-"

"İnsan." Amber başını omzuma yasladı. "Sen insansın ve bu da geçmişin ne olursa olsun diğer insanların hareketlerini kontrol edemeyeceğin anlamına geliyor."

"Ama-"

"Hayır," diye beni biraz daha sıktı, "*ama* yok. İnsanlar her zaman ayrılır. Olur böyle şeyler. Sana ve Maddie'ye zarar vermesi için birini tutması için onu sen zorlamadın. Sen harika bir anne oldun, sadece onu korumaya çalıştın. Kimse bunun için seni suçlayamaz. O... aile, adamlar onları ele geçirdiğinde bunun bedelini ödeyecek."

Ben cevap veremeden Ian köşeyi döndü ve doğruca bize doğru yöneldi. "Harika," diye mırıldandım.

durdu, yüz ifadesi asıktı. "Nico, Amber'ı içeri götür."

Amber itiraz etmeden ayağa kalktı.

"Peki ya güvenlik olmadan burada olmak?" Nico sordu. "Her yerde polisler var," diye sertçe cevap verdi Ian, eliyle Devriye gezen polislerle. "İçeri girin."

Nico, yanında Amber'la birlikte hastanenin içinde kaybolmadan önce başıyla bir selam verdi. Gözden kayboldukları anda Ian banka oturdu. İç çekerek başımı omzuna yasladım.

"Luke'a içeride kalıp herkesle ilgilenmesini, böylece gelip seninle konuşabileceğimi söyledim."

"Bunun bir kaza olmadığını biliyorum" dedim, ellerim gergin bir şekilde birbirine dolanırken.

"Tabii ki değildi," diyerek kolunu bana doladı. "Ama bu senin hatan olduğu anlamına da gelmiyor."

Yenilmiş bir nefes verdim. "Tam olarak ne olduğunu sormak korkunç mu? Sadece birazını biliyorum."

"Evet," başparmağıyla omzuma birkaç kez vurdu, "ama sana daha önce söylediklerimin yanı sıra, o aptaldı."

"Ne?" Kaşlarımı kaldırdım.

"Jake aramanın kullan-at telefondan yapıldığını söyledi. Ty'a bunu söylemedi ama Jake olay yerinde telefonu aldı ve her ihtimale karşı hemen adamına götürdü."

"Kahretsin," diye nefes aldım, midem bulanıyordu. "Kızdı mı?"

"Hiç de değil. Kız kardeşim artık bu noktada sadece kendimizi savunduğumuzu anlıyor."

Küçük bir rahatlama hissi yaşadım. İsteyeceğim son şey Ian'ın ailesiyle olan ilişkisinin de bu yüzden gerilmesi idi. O her zaman sevdiklerini korumak ve kollamaktan başka bir şey yapmamıştı.

"Ayrıca," diye devam etti, "kazanın tarzı tıpkı Dragon'un öldüğü kazaya benziyordu. Çöp kamyonu. Hepsi bu. Casusu bir an önce bulmalıyız yoksa her şey daha da kötüye gidecek ve ben lanet olası Mussolini ailesiyle daha fazla uğraşamam."

"Mila neden hedefti?" Başımı salladım. "O... çok tatlı bir insandı."

"O bir Prescott. O da her zaman Jenna gibi bir hedefti. Gino Mussolini'yi yanlışlıkla öldürdüğünde babalarının ektiğini biçme sırası ona gelmişti."

Hayatlarımızın ne kadar iç içe fark ettiğimde içimi bir korku kapladı. "Tyler, Jenna ve ben aynı aileye olumsuz bir şekilde bağlanabilecek kadar küçük bir dünyam mı var?"

"Sanırım öyle." Omuz silkti. "Ben de bunu çalışıyordum."

"Ah, özür dilerim, çok üzgünüm-" Dik oturdum, bu da onun gerilmesine ve gözlerini bana dikmesine neden oldu. "Ian!" Daha acil bir meselenin aniden ortaya çıkmasıyla tısladım. "Bu James!"

Başı şok içinde geriye doğru sarsıldı. "Ne?!"

"Paris'i Playground'a götürdüğüm o gece, ona *lütfe bana yardım* et diye bağırdı," diye açıkladım titreyen bir sesle. "Başta sadece çaresiz olduğunu düşündüm ama adamın ona verdiği tepki? O olmalı. Artık bundan eminim. Benim için halletmesini isteyip istemediğimi sordu. Bundan eminim."

"James bu bokla başa çıkamaz."

"Aynen öyle!" Öfkelendim. "O sırada bunu kadar deliydim." Zihnim aniden durdu, çünkü bir farkındalık beni bir şimşek gibi çarptı. James'in çok kısa bir süre önce evime girdiği anısı zihnime doldu ve içimde kavurucu bir öfke uyandırdı. Ama sonra aklıma başka bir düşünce geldi. Bu gece evden çıkarken ondan gelen ürkütücü sessizlik. Ian'a döndüm ve dizimi koltuğa doğru çektim. "Bu gece evden çıktığımızda dışarıda değildi."

"Kahretsin," diye . "İçeri geri dönmeliyiz."

LUKE

Kapı açıldı ve Jade süzülerek odaya girdi, onu Ian izledi. Yüz ifadeleri asıktı ve bu beni tedirgin etti. Jade'in eli geçerken kısa bir süreliğine koluma dokundu ve hâlâ Tyler ve çocuklarını teselli etmekte olan Jenna'nın yanına oturdu. Amber ve Giovanna da onların karşısına oturarak rahatlık hissi verdiler.

Ian, Chance, Nico ve benim onu takip etmemiz için parmaklarını oynatırken Tyler bakışlarını kaldırdı. Telefonuna bir şeyler yazan Tyler, onu cebine attı ve ayağa kalktı. "Bensiz özel bir toplantı olmayacak."

"Ty," diye başını salladı Ian, "burada ailenle ve bunu bizim halletmemize izin vermelisin."

Başını sallayan Jenna'ya baktı. "Sorun değil. Çocuklara biraz biz bakarız." Jenna ayağa kalktı ve Naya'yı sandalyesine oturtuktan sonra yaklaşarak fısıldadı: "Hastane ona evrakları doldurtmadan önce düşüncelerini toparlaması ve biraz temiz hava alması için bir dakikalığına dışarı çıkması en iyisi olabilir. Hazırlamaya gittiler. Kızlarla ben çocuklarla takılacağız. Naya uyuklamaya devam ediyor. Hepsi bitkin ve yorgun."

Tyler Jenna'yı sıkıca kucakladı. "Teşekkür ederim. Uzun sür." Çocuklarının yanına geri döndü ve avucunu Jackson'ın başının üstüne koydu. "Birkaç dakikalığına Ian Amca ile dışarı çıkacağım. Sorun olur mu?"

Naya yanıt vermedi ama iki çocuk birlikte başlarını salladı, Evan başını Amber'ın yanına yasladı.

"Söz , birkaç dakika içinde döneceğim."

"Buz Adam ve Nico'yu da alıyorum," dedi Ian sessizce, "biz dönene kadar bu odadan hiçbir sebeple ayrılmayın." Delici bakışları Jade'in üzerindeydi ve ona sessizce herkese göz kulak olması talimatını verdi.

Koridorda ilerledik, sadece ambulansların girebildiği girişten çıktık ki bunun yasak olduğundan emindim. Ian bizi köşeyi dönüp bir çeşme ve bankın bulunduğu küçük bir açık hava oturma alanına götürürken umursamıyor gibiydi. Sıkı bir daire şeklinde toplandık. Nico ve Buz Adam onun yanındaydı.

"Bu James," diye mırıldandı Ian. "Caus mu?" Ben sordum.

"Yüzde yüz." Ian çenesini sıkarak başını salladı. "Bana söyleyen Jade'di."

"Bana karımın ölümünün sebebinin tüm güvenlik ekibinizin başındaki kişi olduğunu mu söylüyorsun?" Tyler öfkesini zorlukla kontrol altına alarak .

Ian tekrar başını salladı. "Özür dilerim, hiç ."

". " Chance bir elini kaldırdı. "Nasıl emin olabilir?"

"Kızımın güvenilirliğini mi sorguluyorsun?" Mümkün olduğunca sessiz bir şekilde tersledim.

Chance'in ağzı şok içinde açık kaldı. "Hayır, kardeşim, ama bu oldukça büyük bir suçlama."

Ian iç geçirdi, dikkatini tekrar bize vermeden önce arkasındaki park alanını taradı. "Kapa çeneni. Beni dinleyin. Paris'i halletmeye gittiğinde, Paris James'ten yardım istedi. James de onun için bu işi halletmeyi teklif etti ama o reddetti."

"Bekle," diye alay etti Chance sesini tekrar fısıltıya indirmeden önce, "Jade Paris'i mi öldürdü?!"

"Gizli tuttuğumuz şeyler var çünkü onlara ihtiyacım var," diye devam etti Ian. "Bu konuya burada giremem."

Güneş yükselirken kuşlar etrafımızda cıvıldaşıyordu. Güneye yaptıkları yolculuktan yeni dönmüşlerdi ve etraftaki ağaçlarda güzel güzel öterlerken bana hayatlarımızın asla tamamen huzurlu olmayacağını bir kez daha hatırlattılar. Her zaman bir sırlar ve yalanlar ağına dolanmış olacaktık.

Tyler gözlerini Ian'ınkilere kilitlemekten önce hızla etrafımızı taradı. Konuşurken sesi alçak ve yoğundu. "Benim. Karım. Öldü. Öldü. Kimin ne yaptığı umurumda değil. O lanet ailedeki herkesi tek tek öldüreceğim. Tüm ailemi ve sizi terörize etmekten başka bir şey yapmadılar. Benden bu kadar. Sizin gibi organizasyonunuza dahil olmayabilirim. Şuraya yazıyorum, o şerefsizlerin her birini tek tek kendim öldüreceğim."

"Ty-" diye başladı Ian.

"Ian," diye içini çekti Tyler, "o çocukların sahip olduğu tek şey benim ve biyolojik olarak babaları bile değilim, ki bu benim için önemli bile değil. Demek istediğim bu değil," diye nefes verdi. "Anneleri onlardan . Kendi kanlarından. Şimdi onları tek başıma büyütme zorundayım ve onları aileme kattığım için suçluluk duyuyorum, ama hayatları birileri tarafından tamamen mahvedildi-"

Ian'ın ceketinin iç cebinden gelen yüksek sesli bir zil sesi hepimizi duraklattı ve dikkatimizi ona yöneltmemize neden oldu. İçine uzanarak telefonu çıkardı. "Jake."

"Kahretsin," Tyler ellerini kalçalarına koymadan önce bir avucunu ağzına götürdü. "Gidip çocuklarımla birlikte olabilir miyim?"

Ian telefonu kulağına götürdü. *Hey.*

Gözleri aramızda dolaştı. *Hâlâ hastanede. Tamam, tabii.*

Doğru.

Bu arada James'i bul ve gözaltına al. Tamam, sana mesaj atarım.

Tamam, görüşürüz. Telefonunu cebine geri koyarak "Olanlardan sonra uyumak imkânsız gibi görünebilir ama mümkünse dinlenmeliyiz." Tyler'ın gözleri inanamayarak açıldı ama Ian onu susturmak için elini kaldırdı. "Jake bu gece bizimle buluşmak istiyor. Saat yedide bana gelecek ve çocuklar da dahil olmak üzere herkesin orada olmasını istiyorum. Güvende olduklarından emin olacağım."

"Her neyse," diye homurdandı Tyler, sesi alçak ve öfke doluydu. Konuşurken gözleri yaşlarla dolmuştu. "Bu saçmalık Mila'yı geri getirmeyecek, bu yüzden artık umurumda değil."

Döndü, hastaneye doğru yürürken adımları ağırlaştı. Chance onu yakından takip etti ve binanın köşesini döndüklerinde omzuna sakinleştirici bir el koymak için uzandı. Dikkatimi Ian'a çevirdim.

"Luke," diye iç geçirdi, "herkese söylemesi gereken bir şey olduğunu söyledi, o yüzden hazır olduğundan emin ol."

"Olacak," diye yanıtladım, "peki ya Dante?"

Yüz ifadesi sertleşti, çenesi gerildi. "Ona işkence edeceğiz ve hazır olduğunu düşündüğümde onu öldüreceğiz."

"Güzel, çünkü kızımın adının yazılı olduğu o lanet dövmeyi boynundan kazımak için sabırsızlanıyorum."

EN İYİ SAKLANAN SIR

JADE

Hastaneden eve dönerken tek ses Escalade'in motorunun sessiz . Sabahın erken saatlerinde yaşananlar zihnimde sürekli bir döngü halinde dönüp duruyor, uyuma umudumu engelliyordu. Düşüncelerim Tyler ve çocuklarına ve onların her şeyle nasıl başa çıktıklarına kaydı. Hissettikleri acı ve kederi hayal bile edemiyordum.

Evimize girdiğimizde Luke ve ben Paris'ten, Dante'den ya da Mussolini veya Mascioli aileleriyle bağlantılı başka birinden bahsetmedik. Fiziksel ve duygusal olarak bitkin bir halde yatağa yığıldık. Üzerimizdeki tavan, yorgunluk bizi ele geçirene ve ikimiz de uykuya dalana kadar söylenmemiş tüm sözlerimizi tutuyor gibiydi.

Neyse ki Maddie neredeyse tüm gün uyudu çünkü ayağa kalktığımızda zar zor hareket edebiliyorduk ve birkaç fincan kahveyle bir şekilde çalışabiliyorduk. O akşam Kieran, Ian'ın isteği üzerine bizi Knight'ların evine kadar takip etti. Araba yolculuğu biz önde, Giovanna ve Maddie arka koltukta olmak üzere sessiz geçti. Maddie nihayet araba yoluna girdiğimizde sessizliği bozdu ve üst kattaki medya odalarında uyumaya devam edip edemeyeceğini sordu. Tabii ki Luke dinlenmeye ihtiyacı olduğunu kabul etti ve bunu yapmasını söyledi.

Eve girdiğimizde ceketlerimizi portmantoya astık ve Maddie ana kapıya yönelirken biz de çalışma odasına girdik.

arkadaşlarını görmek için antredeki merdivenlere yöneldi. Ian ve Jacob gömme kitaplığın yanında durmuş, özel olarak konuşuyorlardı. Chance ve Amber loveseat'in üzerindeydi. Tyler ve Jenna kanepede yan yanaydı, Jenna'nın kolu Tyler'inkine bağlıydı ve Jenna'nın başı Tyler'in omzundaydı.

Tyler'in gözleri çökmüş, omuzları çökmüş ve yenilmişti. Tüm dünyası elinden alınmıştı ve bunun ağırlığını taşıyordu. Amber, Chance, Ian, Jenna ve Tyler' hepsi de yaşadıklarının yaralarını taşıyordu. Ama Tyler'in yaraları daha derindi. Jenna'yı korumak için bile olsa ona acı çektirdiği için hâlâ kendini suçluyordu.

Kendini affedecek kadar nazik olup olmayacağından da emin değildim. Şimdi, Mila için kendini suçladığından emindim. Gerçek şu ki, hepsi *benim* hatamdı. Farklı eyaletlerde yaşarken nasıl kuzenlerle çıktığımızı açıklamasa da, bir şekilde yakında tüm bunların benimle bağlantılı olduğu ve Jenna'yla hiçbir ilgisi olmadığı ortaya çıkacaktı.

Kieran odanın arka duvarına yaslanmıştı, varlığı göze batmıyordu ama fark ediliyordu. Giovanna'nın bakışları Tyler'in üzerinde hüzünle oyalanırken ben onu şömineye götürdüm ve yanındaki tuğla ocağa yerleştim. Luke odanın içinde manevralar yaparak ilerledi ve kardeşimin yanında durdu.

Ama Tyler kıpırdamadan durdu, elleri kucağında sıkıca kenetlenmişti. Odadaki her şeye bakıyor, hiçbir şeye odaklanmıyordu. Onunla birkaç kez konuşmaya çalıştım ama beni kabul etmedi.

Jenna onu trans halinden çıkarmaya hazır bir şekilde beklenti içinde izliyordu ama o daha bir hamle bile yapamadan Jacob boğazını temizledi ve hepimizi gerçeğe döndürdü. Kendini parlayan televizyon ekranının önünde konumlandırarak herkesin dikkatini kendisine doğru çekti.

"Başlamadan önce," dedi Kieran'a dönüp Giovanna'ya bakarak, "Ben Jake. Ian'ın kız kardeşiyle evliyim." Fısıldayarak kısa bir hoşbeşten sonra, devam etmeden önce odadaki herkesi tek tek taradı, "Malum nedenlerden dolayı biraz araştırma yapıyorum. Ian için onların soyundan gelen herkesi bulmaya çalışıyordum ama araştırırken, onun dışında henüz hiçbirinize söylemediğim bir şey keşfettim." Çenesini Ian'a doğru kaldırdı.

Sinirlerim yıprandı ve avuçlarımı uyluklarımda aşağı yukarı ovuşturarak, ortaya çıkmak üzere olan habere karşı kendimi hazırladım.

Jade, bunların hepsi senin suçun. Herkesin kafasında yankılanan sözleri neredeyse duyabiliyordum. Ayağa kalkarak kanepeye doğru ilerledim ve Tyler'ın diğer tarafına oturdum. Gözlerimi kapatıp derin bir nefes aldım ve kendimi sakinleştirmeye çalıştım. Endişemi hisseden Luke yanıma geldi ve kanepenin koluna tünedi. Başımı onun koluna yasladım, bakışlarımı Jacob'dan ayıramıyordum.

"Tyler, Jenna," diye devam etti Jacob, şimdi onlara doğrudan hitap ederek. "Jade, Kieran... dördünüz akrabasınız."

"NE?!" Jenna ve ben hep birlikte soluk soluğa kaldık.

Kieran ve Tyler, nasıl yorumlayacağımı bilemediğim bir bakış atmış olsalar da bu haberdan etkilenmemiş görünüyorlardı.

"Evet," diye yanıtladı Jacob, o ve ben ağzımız bir karış açık otururken. "Siz kuzensiniz."

"Ne?!" Jenna benden önce tekrarladı, çünkü ben çok şaşırılmışım

Jacob ciddiyle başını salladı. "Prescott'ların tek hedef olmamasının bir nedeni var. Ve bana bakışına bakılırsa Jade, sanırım sen de Jenna kadar kendini suçluyorsun."

Parmaklarımı kucağımda oynatarak başımı salladım. "Evet," diye ciyakladım, düşüncelerimi ifade edemiyordum.

"Nasıl?" Jenna'nın sesi şaşkınlık ve inançsızlıkla doluydu, dönüp Tyler ve bana baktı.

Jacob durakladı ve ağır bakışlarla hepimizi süzdü. "Babalarınız üvey kardeşti," diye devam etti sonunda, sesi alçak ve ciddiydi. "Bay Connolly ve Bay Prescott aynı anneyi paylaşıyorlardı, bu yüzden soyadlarınız farklı."

"Kahretsin," dedi Tyler sonunda ayağa kalkmadan önce, "yani tüm bu olanlar babamızın Gino'yu ameliyat etmesi ve bu yüzden hepimizin saldırıya uğraması yüzünden mi?"

Jacob başını salladı. "Hayır."

"Ne demek *hayır*?" Tyler kollarını savunmacı bir tavırla göğsünde kavuşturarak sordu.

"Bu operasyon, hepinizin hayal edebileceğinden çok daha eskilere dayanan çok daha büyük bir kan davasının sadece küçük bir parçasıydı." Jacob sehpadan bir dosya ve açtı. "Aralarındaki rekabet siz doğmadan çok önce başlamıştı."

"Ne kadar uzaktan bahsediyoruz?" Kieran, Tyler'ın duruşunu yansıtarak sordu.

Jacob konuşma boyunca sessiz kalan Ian'a döndü. "Bunun için oturmak isteyebilirsin. Ben daha

Bu kısmı sana henüz anlatmadım."

Ian ellerini ceplerine sokarak kaşlarını kaldırdı. "Ayağa kalkacağım."

"Peki," diyerek Jacob dikkatini tekrar bize çevirdi. "Hepinizin bildiği gibi, İtalyan ve İrlanda Mafyaları New York'ta her zaman köklü bir rekabete sahip olmuştur. Bazıları bunun organize suçun geliştiği ve güç mücadelelerinin gün ışığına çıktığı içki yasağı döneminde başladığını söylüyor." Doğrudan Jenna ve Tyler'a baktı. "Babanız New York'un önde gelen bir İrlanda mahallesinde büyümüş, sanıldığı gibi Boston'da değil."

"Öyle mi?" Jenna yavaşça başını salladı. "O kadarını biliyorduk. Hastanedeki işi aldıktan sonra buraya taşındı."

"İçki yasağı sırasında İrlandalılar ve İtalyanlar arasında bir savaş çıktı ve büyük büyükbabalarınız nefret ettikleri herkesi yok etmeye yemin etti. Her ikisi de, Jack Connolly ve Frank Prescott, bazı İtalyan müttefikleriyle bir araya gelerek rakip çeteleri çökerttiler ve yasadışı maddeleri piyasaya sürdüler. Hepsi de paradan ve fahişelerden pay alarak hayatta kalmak için aralarında bir ittifak kurdular." Dördümüzü işaret etti. "Bu iki adam savaşın başındaydı, İtalyanların yanında Mussolini ailesine karşı savaşıyorlardı."

"anasını," diye mırıldandı Chance, gözleri kocaman açılmıştı.

"Aman Tanrım," diye yankılandı Amber, eliyle şok içinde ağzını kapatırken.

"Yani, bekle," diye araya girdim, elimi kaldırarak. "Bu nesiller önceydi. Bunun bizimle ne ilgisi var?"

Ian omuz silkerek, "Bazen savaşlar kalıtsaldır," diye konuştu. "Benim için kesinlikle öyle olduğunu biliyorum."

"Kahretsin," diye nefes aldı Kieran, "bu her şeyi açıklıyor."

Jacob elindeki dosyayı göstererek, "Burada aile geçmişinizi daha iyi anlamana yardımcı olabilecek pek çok bilgi var," dedi. "Bakmak isteyip istememek sana kalmış." Durakladı, yüzünde ciddi bir ifade vardı. "Ama unutma, bu artık senin kendi şartlarınla bitireceğin savaş ya da bunu tüm çocuklarına aktarabilirsin."

Jenna'nın gözlerinde korku ve kafa karışıklığının bir karışımı vardı. Sesi titreyerek sordu: "Babamız boktan bir insan da bizim mi haberimiz yok? Ve neden nefret ettiği birini ameliyat etti?"

Jacob cevap vermeden önce düşünceli bir şekilde kaşlarını çattı, "Doktorların ve cerrahların dışında kendi kişisel eşyalarını almalarına izin verilmez."

Hastalarla ilgili sorunlar mı? Kimseden nefret ettiğini sanmıyorum. Bence sadece bir hata yaptı ve bu da yangını alevlendirdi. Her şey tamamen şans eseri olmuş gibi görünüyor."

Tyler bıkkın bir şekilde iç geçirdi ve başını sallayarak odadan mutfığa doğru fırladı. Luke ve Jenna ayağa kalkıp onu takip etmeye hazırlandılar ama ben hemen koltuktan atladım.

"Bekleyin," dedim, onları durdurmak için elimi kaldırarak. "Bırakın gidip onunla konuşayım. O ve ben çok yakınlaştık."

Kaşlarını kaldırarak ikisi de yerine oturdu. Herkes haberleri değerlendirirken çalışma odasındaki konuşmalar arttı. Mutfığa girdiğimde Tyler'ı hiçbir yerde bulamadım. Belli belirsiz sigara dumanı kokusunu takip ederek, Tyler'ın ilk nefesini çekerken durduğu arka verandaya doğru ilerledim. Kapıyı açtım ve serin akşam gecesine adım attım.

Kapıyı arkamdan kapattığımda, hava gerginlikle yoğunlaşmış gibiydi. Tereddütlü adımlarla ona doğru ilerledim. "Olanları düzeltmek için söyleyebileceğim hiçbir şey yok."

Sıcak yaz gecelerinde, ağaçların arasından sarkan ışıklar karanlık bahçeyi aydınlatırdı. Havuz suyu filtrelerden ve su özelliklerinden geçerek dalgalanırdı, ancak hala kıştan kalmaydı ve topraksı taş ve tuğlaya karşı dans eden gölgeler sunmuyordu.

"Kimse senden bunu düzeltmeni istemiyor." sigarasının ucundaki külü silkeledi.

Üstü kapalı verandadaki tuğla sütunlardan birine yaslanırken ince dumanlar havaya karıştı. Cırcır böceklerinin ve diğer böceklerin sesi geceyi dolduruyor, etrafımızda ürkütücü bir atmosfer yaratıyordu. Gözlerimi sıkıca kapattım ve her an dökülme tehlikesi olan gözyaşlarımı bastırmaya çalıştım.

Soğuk bir esinti yanımdan geçerken titrememe ve kollarımı vücuduma yaklaştırmama neden oldu. Onunla birlikte olmak için neden dışarı çıktığımı ya da ne söylemem gerektiğini bile bilmiyordum. Sadece kederinde yalnız olmadığını bilmesini istiyordum. Düşüncelerinde kaybolmuş bir halde sigara içerken dakikalar ağır bir sessizlik içinde geçti. Bütün günü çocukları teselli ederek geçirdikten sonra biraz yalnız kalmak isteyebileceğini hissederek içeri döndüm. Ama sonra o konuştu.

"Onlarla ne yapmam gerekiyor?" Sesi sert ve acı doluydu.

"Kim?" dönerek sordum.

"Çocukları," diye cevap verdi acı bir şekilde.

"Ty," diye iç geçirdim, yavaşça onun yanına doğru ilerlerken, "evlendikten sonra onları evlat edindin. Onlar da en az onunki kadar senin."

"Ben de öyle düşünmüştüm," diye mırıldandı, "ama şimdi anneleri olmadan... Hâlâ onların babası olmam doğru mu bilmiyorum."

"Saçmalama," dedim sertçe, öfkeli bakışlarını kararlılıkla karşılayarak. "Onları hâlâ kendininmiş gibi seviyor musun?"

"Tabii ki var!" diye alay etti ve bir nefes daha çekmek için mengeneyi dudaklarına götürdü. Etrafımızdaki havada duman kokusu asılı duruyordu.

"O zaman onların babası olmak ve onları büyütmekten başka yapman gereken bir şey yok."

Sigarasını yanına indirdi. "Kaç saat çalıştığımı biliyor musun? Ne sıklıkla kulüpte olduğumu? Ya Naya?" Sesi her soruyla birlikte yükseldi, her kelimesinde hayal kırıklığı vardı. "Bir noktada regl olacak ve ben ne halt edeceğim-"

"Tyler," onu sakinleştirmek için elimi kaldırdım, "yavaşla. Her şeyden önce, Naya'nın o aşamaya gelmesine daha zaman var," diye kıkırdadım ama o bunu eğlenceli bulmadı. "Ayrıca Jenna, Amber ve ben de sana rahat hissetmediğin *kızsal* konularda yardımcı olabiliriz. Kimse senden mükemmel olmanı beklemiyor. Zaten hayatlarının farklı evrelerinde olan üç çocuğa ilk kez babalık yapıyorsun."

Gözlerini devirdi, sigarasını yakındaki masanın üzerindeki kül tablasında söndürdü ve kollarını göğsünde kavuşturdu. "Her şeyle başa çıkabilirim ama çok kızgınım!"

"Luke ve ben de uzun saatler çalışıyoruz ama kulüpte çocuklar için güvenli bir alan yarattık, dadılarımız var. Onlarla istediğimiz zaman vakit geçirebiliyoruz. Zaten çoğu gün okulda olacaklar, yani gerçekten, hiçbir şey değişmiyor-" Yarasına tuz bastığımı fark ettiğimde sesim .

"Sadece nasıl olduğumu bilmiyorum," diye fısıldadı, sesi titriyordu, "ihtiyaç duydukları her şey olacağım. Onu çok özleyorum." Çenesi gerildi ve yumrukları iki yanında sıkıldı. "Çok kızgınım!"

"Biliyorum," diye fısıldadım ve koluna rahatlatıcı bir el koymak için uzandım.

"Hayır!" Parmağını göğsüme sapladı ve içimde bir sarsıntı yarattı. Gözleri öfkeyle dolu bir şekilde bana doğru ilerlerken tökezleyerek geri çekildim. "Mila bu kadar hak etmedi! 1920'lerden ve 30'lardan kalma eski bir kin yüzünden öldü!" Beni binanın yan tarafına doğru itti.

beni vücuduyla hapsetti. "Jade! Yüz dört yıl önce! Ve karım bu yüzden öldü!" Yanağımdan tek bir damla yaş süzüldü ve gözlerini kapatıp kendini toparlamak için bir adım geri çekildi. "Eğer buna şimdi bir son vermezsek, Mila'nın ölümü tek yakın ölüm olmayacak. New York'taki ailen ne olacak? Mussoliniler zaten bizi ortadan kaldırmaya çalıştılar, yine yapacaklar. Ve bu sefer masum olanların peşine düşecekler."

"Çocuklarımız," derken sesim çatladı ve daha fazla tutamadığım ılık gözyaşlarım yüzümden aşağı aktı.

LUKE

İçecek bir şeyler almak için mutfağa girdiğimde Jade ve Tyler'ın bir süredir dışarıda olduklarını fark ettim. Merakla pencereden dışarı baktım ve Tyler'ın yüzünde gergin bir ifade olduğunu, eve yaklaşırlarken tökezleyen Jade'i göğsünden dürtüklediğini gördüm. İçimde endişe ve koruyuculuk karışımı bir duygu kabardı. Tyler'ın ona asla kasıtlı olarak zarar vermeyeceğini bilsem de, artan duyguları potansiyel olarak hasara neden olabilirdi. İşlerin kontrolden çıkması ihtimaline karşı orada, onlarla birlikte olmam gerektiğini biliyordum. Jade'e olan sadakatim ve sevgim çok derindi ve onu güvende tutmak için her şeyi yapardım.

Kapıyı çekip açtım ve dışarı çıktım. İkisi de aynı anda bana doğru döndüler, ikisi de yakınlıkları konusunda endişeli görünmüyorlardı. Tyler bir adım daha geri çekildi, cebinden Ian'a ait bir paket sigara çıkarırken gözlerini hızla kırıştırdı. Tyler normalde sigara içmezdi ve bunlar Ian'ın markalarıydı.

"Sadece her şeyin olduğundan emin olmak için geldim."

Tyler bana ters ters baktı ve bir duman bulutunun içinden konuşarak, "Ciddi misin lan sen?" dedi.

"Sadece iyi olduğundan emin olmak istiyorum," diye cevap verdim iç çekerek. "Ne demek istediğimi anlıyorsun."

"Yani Jade'e zarar vermeyeceğimden emin olmak istiyorsun." gözlerini devirdi. "Kardeşim, hadi ama." Ona baktı. "Seni dürttüğüm için özür dilerim, ben sadece-" sesi kesildi.

Yeşim avucunu göğsünün üzerine koydu. "Üzgün olmanı gerektirecek bir şey yok. Hissettim ama bana zarar vermedin."

"Hâlâ üzgünüm," diye mırıldandı, bakışları yere düştü.

Çok geçmeden, Ian ve Jenna dışarıda bize katıldılar. Jenna kolunu Tyler'ın boştaki koluna doladı. Ian elini uzattı ve Tyler sigara paketini çıkarıp çakmakla birlikte verdi. Ian kendi sigarasını yaktı.

"Herkes şimdi buraya mı geliyor?" Jade sordu. "Biz de özel bir konuşma yapıyorduk."

Ian alt dudağının içini kemirdi.

"Burada kimsenin olmasını istemedim," diye tersledi Tyler, Jenna'nın dokunuşundan irkilerek uzaklaştı. "Herkes beni rahat bırakabilir mi? Çocuklar için güçlü olmaya çalıştığımndan düşünecek, yas tutacak ya da başka bir şey yapacak zamanım olmadı. Onların dikkati dağılmışken biraz yalnız kalmaya ihtiyacım var."

"Pekala," diye araya girdi Ian yumuşak bir duman bulutunun arasından, "Luke ve ben depoya gidip James'i halletmeliyiz. Sen de gelmek ister misin?"

Tyler Jenna'ya kaşlarını kaldırdı.

"Elbette, çocuklara seve seve bakarım. Amber, Jade ve Gia benimle takılabilir."

"Kesinlikle olmaz!" Jade tersledi, sesi gergin atmosferi keserek tizleştirdi. "Bu benim savaşım ve ben gidiyorum." Her zamanki sakin tavrı, destek için bana baktığında yerini ateşli bir inatçılığa bıraktı.

Daha o söylemeden ne söyleyeceğini bildiğim için başımı yavaşça salladım. "Kuralları biliyorsun," diye hatırlattım ona sakince, gerginliği dağıtmaya çalışarak.

Ben onu teselli etmeye çalışırken kolunu çekti, gözleri öfkeyle parlıyordu.

"Jade," diye homurdandım, "ne kadar belalı biri olursan ol, bizimle buna gelemezsin. Bu senin değil."

"ederim Luke," diye *homurdandı*, "eğer *gelmenin bana düşmediğini* söylersen, kendimi kaybederim! Seninkinden çok benim yerim!"

Patlaması beni hazırlıksız yakaladı ve içimde dönen kafa karışıklığını ve acıyı hissedebiliyordum. Bir yandan, onun bu şekilde kendini savunduğunu görmek çok güzeldi. Ama bu aşağılayıcıydı ve sinirlenmemek için elimden geleni yapıyordum. Sadece onu korumak istiyordum.

"Seninle tanışmadan önce gayet iyiydim ve bu benim ailemin savaşı, senin değil. O yüzden ben gidiyorum!"

Jenna kıs kıs gülerken Tyler iri gözlerle onu izledi. Eğer karısını kaybetmemiş olsaydı, muhtemelen gülerdi. Ancak ben korumacıydım ve bu konuda onunla kavgaya ederdim.

"Luke," diye devam etti, kollarını meydan okurcasına göğsünde kavuşturarak, "yıllarca senin ve Ian'ın yanında savaştım ve sessiz kaldım. Dansçıların haberi olmasın diye masum bir kişisel asistan gibi görünmek için elimden geleni yaparak kulüpte cılız kıyafetlerle dolaştım." Jenna'ya bir el kaldırdı. "Jen, alınma."

"Alınmadım," diye gururlu bir gülümsemeyle karşılık verdi, Jade'in cesaretine hayran olduğu belliydi.

Cevap vermek için ağzımı açtım ama Jade devam etti: "Ve eğer ailemi taciz eden ve öldürmeye çalışan insanlarla yüzleşmeyeceğimi düşünüyorsan, o zaman belki de birbirimize ait değilizdir." Bakışları tereddütsüz benimkilere dikildi. "Beni birazcık tanısaydın," bana bir adım daha yaklaştı, "kontrol edildiğim sadece iki yer olduğunu bilirdin." Sertçe Ian'ı işaret etti. "Onun ofisinde." Sonra parmağını göğsüme sapladı. "Ve seks sırasında." Elini indirdi. "Ian depoda Amber'ı yem olarak kullandı. Eğer yardım almadan bir adamın kışını tekmelemeyi beceremeyeceğimi düşünüyorsan, o zaman-"

"Tamam, tamam!" Sonunda tersledim ve Ian'a dönmeden önce uzanıp onun ellerini ellerimin arasına aldım. "Sen ne düşünüyorsun?"

Ian'ın dudaklarının kenarında belli belirsiz bir gülümseme belirdi. "Sanırım onu iyi eğittim."

Jade dönüp ona baktı. "Patronum olarak sana saygısızlık etmek istemem ama biz tanışmadan çok önce bile kış tekmeliyordum. Peşimizde bizi öldürmek isteyen bir adam varken bekâr bir anne olarak bu şekilde hayatta kaldım." Ian teslim olmak için elini kaldırdı ve başını salladı. "Kesinlikle haklısın. Ben sadece sınırları belirledim ve sana nasıl vur."

"Jade," diye konuştu Tyler ve Jade ona döndü. "Dante'yi alabilirsin ama James'i ben alıyorum."

"Neden James?" Ben sordum.

"Çünkü" dedi, sigarasını yanındaki kül tablasında söndürmek için duraklayarak, "geçen gün bana söylediği bir şey aklıma takıldı."

"Ne dedi o?" Ian ve Jade aynı anda sordular.

Tyler bir süre sessizce durdu, elleri kalçalarında ve sonunda sessizliği bozdu. "Bana, 'Sonunun diğerleri gibi olmasını istemiyorsan burası karın için uygun bir yer değil' dedi ve ben de o sırada karımın aşağıda dansçıların arasında olmak istemediğini kastettiğini ve sadece bir yorum yaptığını düşündüm." Gökyüzüne doğru baktı ve

sanki gözyaşlarıyla savaşmaya çalışıyormuş gibi derin bir nefes aldı, sonra gözlerini tekrar bizimkilere çevirdi. "Sonra Nico bana James'e güvenmediğini çünkü çok meraklı davrandığını söyledi, ama Nico pek fazla insandan hoşlanmaz, bu yüzden ben de bunu anlamadım. Onunla ilgili bir şeyler olduğundan şüpheleniyordu."

Ian'ın telefonu aniden cebinde çalarak gerginliği bozdu. Telefonu çıkardı ve ekranı kontrol etti. "Nico'dan bahsetmişken, bizim için hazırlar."

Tyler arka kapıya doğru bir adım attı ama uzattığım elim tarafından durduruldu. Gözlerinde öfkeyle bana baktı. "Bu gece duygu ve işi birbirinden ayırabilir misin?"

Hiç tereddüt etmeden başını salladı. "Hayır," diye yanıtladı kararlılıkla. "Ama buna ihtiyacım yok. O ölecek."

Evin içinde kayboldu, ardından Jenna, sonra da Ian beni Jade'le yalnız bıraktı. Peşinden gitmeye hazırlandı ama parmaklarımı bileğine dolayarak onu kendime çektim. Ellerimi kalçalarına koyarak öne doğru eğildim ve dudaklarına yaklaştım ama avuçlarını göğsüme koyarak başını çevirdi.

"Bebeğim," diye iç geçirdim, "."

Kucağımdan bir adım geri çekilerek homurdandı. "Sadece lanet bir kukla dansçısı olmamı mı istiyorsun?"

"Hayır mı?" Bakışlarımı kırıştırdım. "Tabii ki hayır." "O zaman bana kendimi idare edemiyormuşum gibi davranma." "Ben yapmadım, ben-"

"Parlak zırhlı bir şövalyeye ihtiyacım yok," diyerek kollarını kavuşturdu, "bana bir suç ortağı lazım."

Tartışmamıza rağmen, ne kadar alıngan olduğunu görünce gülümsemeden edemedim. Bu onda sevdiğim pek çok şeyden biriydi. Ama işe haklı olduğunu biliyordum. Her zaman koruyucu rolünü oynamama ihtiyacı yoktu. Kendi başının çaresine bakabilirdi.

Ama bu onu sevdiğim ve onu güvende tutmak için her şeyi yapacağım gerçeğini değiştirmiyordu. Bu onun yanında durmak ve kendi savaşını vermesine izin vermek anlamına gelse bile. Gerekirse devreye girerdim.

ŞİDDETTEN ÖNCE SEKS

JADE

Eve doğru bir adım attım ama Luke'un bileğimi kavraması beni tekrar koruyucu kucağına çekti. "*Diğer* kuralı biliyorsun," diye fısıldarken sıcak nefesi kulağımı gıdıkladı.

Alt dudağımı dişlerimin arasına sıkıştırarak , başımı salladım ama ona hâlâ biraz kızgındım.

Hiçbir uyarıda bulunmadan eğildi ve beni hızla kaldırıp geniş omzuna attı. Beni zahmetsizce dışarıdaki oturma alanına doğru taşıdı, sırtındaki kaslar her adımda esniyordu.

Arka kapı açıldı ve durakladı, kapı aralığından bize ters ters bakan Ian'a doğru döndü. "Ne halt ediyorsun sen?" Sesi kızgınlıkla doluydu.

"Birkaç dakika içinde orada olacağız." "Gitmemiz gerek," diye homurdandı Ian.

Luke benden önce cevap verince gözlerimi devirdim. "Sandalyeye falan zincirlenmemiş miydi?"

"Evet," öfkeyle homurdandı Ian, zaten nereye varacağını biliyordu.

Luke, "O zaman içeride oluruz," diye ekledi.

Bunun yerine mutfağa doğru döndü ve kapıyı çarpmadan önce omzunun üzerinden, "Kanepeme boşalma," diye seslendi.

Neyse ki Ian, her türlü riskli aktiviteden önce ve sonra Luke'un seks yapması gerektiğini anlamıştı çünkü o da aynı durumdaydı. Ve bu bir arzu değil, Luke'un düzgün çalışması için bir gereklilikti. Onu tanıdığımdan beri hep öyleydi. Yer ya da seyirci umurunda değildi. Tek ihtiyacı olan bendim, şipşak bile olsa.

Beni tekrar kanepeye yatırdığında şakacı bir şekilde itiraz ettim: "Beni zor durumdaki çaresiz bir genç kız olarak gördüğün için sana hâlâ kızgıyım."

Sözlerimi duymazdan gelerek bacaklarımın arasına yerleşti ve bir parmağını sert kot pantolonumun ortasında gezdirdi. Bakışlarını inatçı bir ifadeyle karşıladım, gözlerim öfke ve arzunun karışımıyla doluydu. Oyunu seviyordum. Oynamayı seviyordum. Bana bu kadar kırılğan davrandığı için ona gerçekten kızgın olsam da, bunu önemseydiği için yaptığını biliyordum. Buna alışmak zorundaydım çünkü şimdiye kadar her şeyi tek başıma yapmıştım.

"Öyle mi?" diye alay etti, meydan okumanın tadını çıkarıyordu. "Güvenli kelimeni henüz kullanmadığına göre benden çok fazla nefret etmiyor olmalısın."

Alay ederek kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum ve göğüslerimi baştan çıkarıcı bir şekilde birbirine bastırdım. Göğüslerimin ve kığımın onu çıldırttığını biliyordum. "Ukalalık yapma. Şiddetin beni tahrik ettiğini biliyorsun ama sana hâlâ kızgıyım. Sadece beni becer ve bu işi bitirelim."

Elinde olmadan bir kahkahayı bastırdı. Her zaman çok sert ve kararlıydım, ama aynı zamanda bana sevimli ve inek diyordu, bu kombinasyon onu çılgına çeviriyordu. Eğlencesini yutarak koltuktan kalktı. "Çıkar şunları."

İtaat ederek düğmeyi ve fermuarı açtım, kalçalarımı kaldırmak için başparmaklarımı etek ucundan içeri kaydardım. Pantolonumla birlikte pembe dantel tangamı sıyrarak, o kendi kotunu çözerken ben de bir bacağımı dışarı çektim.

"Yeterince iyi," diye mırıldanarak tekrar ayrılmış bacaklarımın arasına yerleşti. Giysilerimin kumaşı, hala bacaklarımdan birine asılı olduğu için kalçasının yan tarafına sürtündü. Delinmiş siki kaygan girişime bastırıyor, şimdiden beklentiyle karıncalanıyordu. Neredeyse her seferinde beni uçurumun kenarına sürükleyen bir duyguydu bu. O bana sürtündükçe ben daha da ısınmaya ve ıslanmaya devam ettim. Arzum, kalçalarımı yukarı iterek, alınmak için yalvararak karşılık verme şeklimde belirgindi.

"Bu küçük didişme seni de tahrik etti, değil mi?" diye sordu, sanki ben olsam da olmasam da beni alacakmış gibi

İstesek de istemesek de. Sık sık rıza göstermeme oyunu oynardık ama bu gece acelemiz vardı.

"Her şey beni ediyor." Kalçalarımı tekrar yukarı ittim, becerilmek için yalvardım. Sadece ucunun girişimi ve klitorisimi okşadığı hissiyle patlamadan önce onu içimde hissetmem gerekiyordu.

Sonunda içime girdiğinde, soluk soluğa inlemelerimin sesi geceyi doldurdu. Gerilme hissi omurgamdan aşağı ürperti gönderdi ve gerginliğime karşılık olarak düşük bir inilti çıkardı. Eğildi, dudaklarımı yakaladı, bir eli kalçamı kavrarken yavaşça içime doğru itti. Diğer elini boğazıma götürerek beni dikkatle izlerken sıktı. Boğulmaya bayılırdım ve sık sık onunla bu heyecandan bahsederdim. Kendimi çok güçsüz ama aynı zamanda çok güçlü hissettiriyordu çünkü sertliğe dayanabiliyordum.

"Seni boğmam hoşuna gidiyor mu bebeğim?" Sahte çaresizliğime hayranlık duyarken gözlerinde eğlence dans ediyordu, özellikle de birkaç dakika önce ona kızgın olduğum halde.

Başımı sallamak için elimden geleni yaptım, kelimelerim acınası bir ciyıklama olarak çıktı, "Evet, lanet olası aşk... o."

Ukala bir sırıtışla elini bıraktı ve bir kaşını kaldırdı. "Aferin kızıma."

Nefes almak için sertçe yutkundum ve bacaklarımı sıkıca yanlarına sararak kalçalarımı ona doğru yuvarladım. Onun her şeyini hissetmeye ihtiyacım vardı. Öne doğru çöktü, hâlâ defalarca içime dalıyordu. Dudaklarımız tekrar birbirine çarptı ve birbirimizin ağzının içinde yüksek sesle inledik. Hızını arttırdı, beni olabildiğince sert sikiyordu. Kanepe her itişinde avlunun zeminine sürtünüyordu.

"Seni izlemek... James'e işkence etmek... beni çok tahrik edecek," diye tutarsızca inledim itişlerinin arasında.

Yüzünde şeytani bir sırıtış belirdi. "Şu anda tek istediğim bu, bebeğim."

Vücutlarımız aynı anda gerildi ve sikişin başını sertçe rahim ağzıma dayadığında çığlık atmamak için içimdeki her şeyi harcadım. Bu his omurgamdan aşağı ürperti gönderdi ve içimdeki sıcak tohumunu serbest bırakırken bir çığlığa karşı savaştım. Duvarlarım onun etrafında sıkıca kenetlendi, vücudumu sarsan patlamaya tutunmaya çalıştım. Ama faydası yoktu. Onun kontrolü altında çözülürken zevk dalgaları ve dalgaları üzerime yıkandı.

Üstüme çöktü, ağırlığı beni kanepenin yumuşak köpüğüne bastırdı, dudaklarımı aklıkla yuttu. "Sen benim için yaratılmışsın," sözleri ağzımda boğuklaştı.

"Luke!" Birden yüksek bir ses mahrem balonumuzu parçaladı. Başım kapıya, Ian'ın kızgın bir şekilde durduğu yere gitti. Kapıyı tekrar açtığını duymamıştım bile. "Gitmemiz gerek!"

Luke öpüşmemizden çekildi, bir cevap mırıldanırken nefesi ağırlaşmıştı. "Yoldayız."

"Tanrım." Ian kapıyı bir kez daha çarparak kapatmadan önce öfkeli bir çıkardı.

LUKE

Resmi olarak Fitzgerald ailesine ait olan, bir zamanların gelişen İrlanda tütün şirketinin deposuna girdik. Büyük tuğla bina metanetle duruyordu, bir zamanların canlı kırmızı cephesi artık solmuş ve yılların ihmalıyla lekelenmişti. Etrafı saran ürkütücü bir durgunluk vardı; en parlak dönemlerinde bilinen hareketli faaliyetlerle tam bir tezat oluşturunuyordu.

Nico'nun Jeep'inin yanına yanaşıp Escalade'imden indiğimizde, çitin diğer tarafındaki raylardan bir tren geçti, ancak biz hiç görülmedik. Yine de raylardan gelen tıkırtılar ve ürkütücü tiz çığlıklar bize diğerlerinden çok da uzakta olmadığımızı hatırlattı.

Ben binaya doğru ilerledim, Chance ve Ian arkamdaydı, Tyler da Jade'e göz kulak oluyordu. Nico uzun, metal garaj kapısının önünde durmuş sigarasını tütürerek bizim gelişimizi bekliyordu. Arkama baktığında gözleri büyüdü.

"O neden burada?" diye sordu.

Jade adamların arasından geçerek Ian ve onun arasında durdu. Konuşurken gözleri meydan okumayla parlıyordu, sesi hayal kırıklığıyla doluydu. "Bu benim savaşım ve bana öyle bakılmasından bıktım-"

Nico sakince bir elini kaldırdı. "Sadece merak ettim. Neden burada olduğun umurumda bile değil. Bence insanların sana verdiğinden daha güçlüsün."

Gölümsedi, "Teşekkür !"

Ian bu değiş tokuş karşısında gözlerini devirmekten kendini alamadı. "Buz Adam James'le içeride mi?"

Nico başını sallayarak eğildi ve ağır siyah metal kapıyı kaldırarak önümüzde duran geniş açık odayı ortaya çıkardı. İçeri adım attığımızda, kapı büyük bir gürültüyle arkamızdan aşağı yuvarlandı. Kırık pencerelerden içeri süzülen loş ışık, tozla kaplı zemine gölgeler düşürüyordu. Sadece birkaç cam sağlam kalmıştı, onların da yüzeyleri kir ve kir tabakalarıyla örtülmüştü ve dış dünyayı sadece belli belirsiz görebiliyorduk. Havaya bakımsızlık ve terk edilmişliğin küf kokusu sinmişti.

Loş odanın ortasında, bir dizi ölümcül silahla süslenmiş metal bir masanın yanında tek bir sandalye uğursuzca oturuyordu. James'in üzerinde sadece iç çamaşırı vardı ve başı kaba bir çuvalla örtülmüştü. Kolları sandalyenin arkasına sıkıca bağlanmış, ayak bilekleri ise çıplak ayaklarının hemen üzerine sabitlenmişti.

Jade bana bir adım daha yaklaştı ve ben de içgüdüsel olarak kolumu omzuna atarak onu kendime çektim. Dudaklarımı başının yan tarafına bastırdım ve olacıklardan önce onu biraz rahatlatmaya çalıştım.

"Bunun senin için sorun olmadığına emin misin?" Ona önümüzde gelişmek üzere olan rahatsız edici sahneden uzaklaşması için son bir şans vererek usulca sordum.

Kendinden emin bir şekilde başını salladı, yüzünde sert bir gülümseme vardı. "Tamam," diye mırıldandım. "Şimdilik kenarda dur."

Başka bir şey söylemeden bizi itti ve doğruca James'e doğru yürüdü. Hızlı bir hareketle James'in başındaki örtüyü şiddetle yırttı ve bantlanmış ağzını ortaya çıkardı. Çuval yere düştü.

Ian bir sesle, "Onu kontrol et Tyler," dedi. "Hâlâ protokolümüz var."

Tyler başını sallayarak Jade'le arasındaki mesafeyi saniyeler içinde kapattı, bileğini sıkıca kavradı ve onu yana çekti. Aileden biri olmasına rağmen işimize bizim kadar derinlemesine dahil olmamıştı ve Ian bunun böyle kalmasını istiyordu.

Ama Jade kontrol edilemeyecekti. Tyler'ın elinden kurtuldu, irade gücü gözlerinde vahşice yanıyordu. "Hayır!" diye haykırdı, masaya doğru yürüdü ve yüzeydeki bıçaklardan birini kaptı. "Ty, onu istediğini biliyorum ama o benim. I

kimseyi öldürmene izin vermeyeceğim." James'in çenesinin altına tuttu. "Sana güvenmişim! Lanet olası evime girdin! Kızımı dondurma almaya !"

Müdahale etmeye hazır, tereddütlü bir adım attım ama Ian'ın eli önüme fırladı ve sertçe göğsüme çarptı. "Bir daha düşündüm de," diye mırıldandı, elini indirerek, "bakalım bu iş nasıl sonuçlanacak."

Ellerimi ceplerime soktum, Ian'ın sonunda Jade'e en iyi yaptığı şeyi yapma şansı vermesinden gurur duyuyordum.

"Dansçılarımızı insanlardan korudun!" diye devam etti. "Neden yıllarını Ian'la birlikte geçirip bizi mahvedesin ki?!"

Onun aniden ortaya çıkmasıyla gözleri şok içinde açıldı, bir yanıt mırıldanmaya çalışırken yaralanmamış yüzünde korku vardı. Buz Adam'a ona zarar vermemesi konusunda kesin talimat verilmişti.

Jade bize doğru hışımla ilerledi, Ian'ın önünde durduğunda alev alev yanan bakışları ona sabitlenmişti. "Bunun istediğin bir kavga olduğunu biliyorum ve sana patronum ve artık görünürdeki kuzenim olarak saygı duyuyorum. Ama izninizle bir şey yapmam gerekiyor."

Ian sakalını sıvazlamak için bir elini kaldırdı, James'e ve sonra bana bakarken şüpheci bir kaşını kaldırdı. Dikkatini tekrar Jade'e çevirip tek bir baş hareketiyle ona izin vermeden önce hafifçe başımı sallayarak onayladım.

Tyler'a dönmeden önce sessizce "teşekkür ederim" derken ifadesi hafifçe yumuşadı. "Bence bu halinle de harikasin," diye hatırlattı ona.

Tyler'ın yüzünde bir şaşkınlık ifadesi belirdi, sonra arkasını döndü ve yakındaki masadan başka bir bıçak aldı. Bıçağı incelemesini izlerken göğsümde kabaran gurur neredeyse eziciydi. James'e doğru kendinden emin adımlarla yürüdü.

Onay için Ian'a dönerek, "Bandı çıkarabilir miyim?" diye sordu.

Yanıt olarak başını salladı.

Kötü niyetli bir sırıtışla geri döndü ve adamın yüzündeki bandı yırtarak aşağılayıcı bir çığlık atmasına neden oldu. Kadın kahkahalarını tutamadı.

"Seni orospu!" diye bağırdı.

Öfkeli bir adım atarken kanım kaynadı, kalbim kız arkadaşıma karşı öfke ve korumacılıkla çarpıyordu. Ve yine, Ian

kolunu yana atıp beni durdurdu. Yanından geçip gidebilirdim ama o bunu yapmayacağını biliyordu... henüz. Gerçekten patlayana kadar olmazdı.

Nico ve Tyler hep birlikte sigaralarını yaktılar, önlerindeki sahnenin çözülmesini izlerken yüz ifadeleri hesaplanıyordu. Chance başını yana eğmiş, kollarını kavuşturmuş bir şekilde duruyordu. Ian ve ben sakindik, gerekirse müdahale etmeye hazırız. Buz Adam, James serbest kalırsa müdahale etmeye hazır bir şekilde yakınımızda duruyordu.

"Sen lanet olası bir korkaksın!" Jade James'e bağırdı. "Paris'i öldürmeye götürdüğümde bile ona yardım etmedin!" James'in önünde volta atıyordu. "Bu senin hakkında ne söylüyor? Hain mi? Korkmuş olabilir misin?"

"Jade," diye homurdandı James dişlerini sıkarak, "ben senin istediğin kişi değilim. Hepinizi korumak için onların oyununu oynuyorum."

Bıçağı elinde şimşek hızıyla çevirdi ve adamın boğazına tehlikeli bir şekilde yaklaştırarak "Ve umurumda değil çünkü yalan söylediğini biliyorum!" diye bağırdı.

"Hayır, değilim!"

Bıçağı adamın boğazından çekerken kahkahası soğuk ve acımasızdı. "Bana kaltak diyenlerin her zaman olaylardan sıyrılmaya çalışan ilk kişiler olması ne kadar komik," alay etti, dikkatini James'e geri vermeden önce bir an Tyler'a baktı. "Arkadaşlarının kuzenimin yüzüne ne yaptığını görüyor musun? Şimdi nasıl görüldüğünü görüyor musun?" Durakladı ve bıçağın ucunu avucunun içinde ileri geri çevirdi. "Bence harika görünüyor. Ona bir karakter kazandırmış."

"Bunu ben yapmadım!" James sesinde çaresizlikle itiraz etti. "Benim bununla hiçbir ilgim yok!"

Jade ona doğru eğilirken bıçağı daha sıkı kavradı. "Yine de yaptıklarının ve ailenin benim aileme karşı işlediği günahların bedelini ödeyeceksin."

Yatak odasında itaatkâr rolünü mükemmel bir şekilde oynuyordu ama nazik dış görünüşünün altında tehlikeli ve affetmeyen bir kadın yatıyordu. Ona karşı gelmeye cüret edenler korkunç sonuçlarla karşılaşabilirdi. Ian'a doğru eğildim ve fısıldadım: "Bunu yapmasına gerçekten izin verecek misin?"

"İzin vermek mi?" Ian ona doğru başını sallarken dudakları sinsî bir sırıtışla kıvrıldı. "Onu tüm lanet ailelerinin üzerine salmak üzereyim."

Parlayan bıçağı James'in yüzüne, sol gözünün sadece birkaç santim yukarısına tuttu. "Şimdi kıpırdama yoksa birinin seni tutmasını sağlamak zorunda kalacağım."

Çırpındı ve onu ısırmaaya çalıştı, ama ben hemen öne atıldım ve kafasını onun için sıkıştırdım. Ian'ın iznine ihtiyacım yoktu. Yapılması gereken şey açıktı. James'i karşı koyduğu için suçlamasam da onun yaralanması riskini göze alamazdım. Onun yerinde olsaydım, tüm gücümle savaşırdım.

"Teşekkür baba," diye hınzır bir gülümsemeyle bana baktı.

Bıçağı tekrar derisine bastırmadan önce ona şakacı bir şekilde göz kırptım, bıçağı gözünün üzerinden geçirip burnunun yanında durdururken kan çekti. Çılgılık attı ve tutuşuma karşı mücadele etti, ama onu sıkıca yerinde tuttum. Kan yüzünden aşağıya ve elime damlıyordu.

"Seni lanet olası amcık!" diye kükredi ve neredeyse canımı acıtana kadar onu sıkıca kavramama neden oldu.

"Şimdi sıra diğer gözde," dedi soğuk bir sesle, bıçağı adamın sağ gözünün üzerine getirip, adam acı içinde haykırırken aynı acımasız X desenini tekrarladı.

Saçlarından tutup başını geriye çektim ve savunmasız boynunu ortaya çıkardım. Hızlı bir hareketle yanağını gözünün hemen altından kesti ve hemen kanayan derin bir yara açtı. Başı öne düştü ve kan aşağı damlayarak kucağında kıpkırmızı bir havuz oluşturdu.

Bıçağı yere bıraktı ve Ian'la yüzleşmek için döndü. "Gitmesine izin vermek istiyorum."

"Ne?!" Chance ve Tyler aynı anda bağırdılar.

Başını salladı. "Onlara bir mesaj olarak bu şekilde geri dönmesini istiyorum. Dante'yi bunun onu saklandığı yerden çıkaracağını bilecek kadar iyi tanıyorum. Onu bulmak için tek şansımız bu olabilir."

Ian başını salladı. "Bunu yapmayacağım."

"Peki ya uzlaşırsak?" Ben araya girdim.

Tüm gözler bana çevrilmiş, heyecanla fikrimi bekliyorlardı.

"Onu serbest bırakın. Ben onunla dövüşeceğim. Hayatta kalırsa, bir mesaj olarak onlara geri dönmesine izin veririz. İtalyanlar ne yapıyorsa onu yapalım."

Nico homurdanırken, Ian düşüncelere dalmış bir halde iç yanağını çiğniyordu.

"Senden kurtulamayacak," dedi Chance.

"Kurtulma ihtimali var," diye omuz silktim.

"Bebeğim," Jade bir adım daha yaklaşarak kanlı ellerimi içine aldı.

"Lütfen bunu yapma."

"Az önce yaptığın şeyi yapmamanı söyleseydim beni dinler miydin?" Ona meydan okudum.

Gözlerini devirdi ama daha fazla tartışmadı.

"Kesinlikle," diye homurdandım ve Ian'a döndüm. "Senin kurallarına göre oynayacağım.

Ama bırakın savaşsın."

James'in yanına gidip ona emirler yağdırmadan önce başıyla bir selam verdi. "Bana bak!"

James titreyen başıyla bakışlarını kaldırıp Ian'ın sert bakışlarıyla buluştu. "Seni tanıyorum. Seni dövüşürken gördüm," diye Ian, çelik bakışları

James'e sabitlendi. "Yüzde yüz elli versen iyi edersin. Eğer buradan çıkıp gitmezsen, seni parçalara ayırır ve eşlerin ve çocukların da dâhil olmak üzere tanıdığın herkese bir parçanı postalarım." Sesinden kötülük damlıyordu ve sözleri havada ağır bir şekilde asılı duruyordu. "Oğlum büyüdüğünde, onun ve arkadaşlarının senin soyundan gelen herkesi avlamasını sağlayacağım. Çocuklarımız aynı yaşta ve çocuklara zarar vermeye inanmıyorum ama oğlumu bir gün benim yerimi alması için eğiteceğim. Ve o Christopher'ı öldürecek." Sesi alçak ve ölümcül ciddiyeteydi. Oğullarından bahsetmesi herkesin tüylerini diken diken etti. Savaş asla bitmeyecekti.

Ian, otoritesine meydan okuması için James ile göz göze geldi. James dudaklarını büzerek Ian'a tükürdü ve tükürük Ian'ın pantolonunun baldırına geldi. Ian'ın yüzü sanki bunu bekliyormuş gibi kayıtsız kaldı.

"Dylan Christopher'ın yanına yaklaşmayacak!" James karşı çıktı. "O zamana kadar öldüğünden emin olacağım. Onlar sizin kurallarınıza göre oynayabilir," çenesini hepimize doğru kaldırdı, "ama ben onlara göre oynamayacağım." Bakışlarını bana doğru kaldırdı. "Beni serbest bırakın." Nico elinde bir bıçakla yaklaşp onu serbest bıraktı ve ayağa kalkıp metal sandalyeyi beton zeminde tekmeledi.

Ceketimi çıkarıp kenara fırlattım, ardından gömleğimi başımdan geçirip üzerine attım.

"Sizinle dövüşeceğim," diye devam etti James, "ama buradan çıktığım anda, sevdiğiniz herkesi öldürmeleri için tüm ailemi evlerinize göndereceğim."

Vücudum gerildi. Çizgiyi aşmıştı ve Ian'dan kesin emir alana kadar artık ona dokunamazdım. Jade yumruklarını kalçalarına dayadı ama Tyler ona doğru yürüdü, onu yolundan çekip Chance ile arasına yerleştirdi.

"Eğer onu ," diye mırıldandı Tyler, "ben öldüreceğim."

Nico bir adım geri çekilerek sahneye ters ters baktı. Buz Adam silah masasının önünde konumlanarak James'in olası savunmalara ulaşmasını etkili bir şekilde engelledi. Ian'a döndüm, bunu ne kadar ileri götürebileceğim konusunda yol göstermesini istedim.

Diğerlerine sırtını dönerek yaklaştı. "Öldürün onu," diye fısıldadı ve kollarını kavuşturarak Nico'nun yanına gitmeden önce başımı eğdim.

Jade, Ian'a bakarken nefesi kesildi. "Onu öldürmesini sen mi söyledin?!" Ian, James ve bana bakarken metanetini korudu.

"Onu öldürmesen iyi edersin Luke!" Jade çığlık attı. "Eğer öldürürsen Dante ve ailesini asla bulamazsın!"

Sözlerinde doğruluk payı olabilirdi. Ne de olsa Dante'yi buradaki herkesten daha iyi tanıyordum. Ama Jade'i ne kadar sevsem ve ona ne kadar saygı duysam da, kişisel duygularımın kararlarımı gölgelemesine izin veremezdim. Çığlıklarına cevap vermeden, birazdan olacıklara hazırlanmak için yumruklarımı kaldırdım. James canlı çıkmayacaktı.

MİRAS KALAN SAVAŞ

JADE

Doğrusu, tüm planımızın James'e mi bağlı olduğunu yoksa Dante ve ailesini saklandıkları yerden çıkarmak için tek biletimizin o mu olduğunu bilmiyordum. *O* aileyle her şey olabilirdi. İşi şansa bırakmak istemiyordum ve aklımda en iyi seçenek bu gibi görünüyordu.

Eğer buradakiler gibi olsalardı, zarar gören herkesi savunmak için silahlarını ateşleyerek içeri girerlerdi. Ama Dante aynı zamanda kalpsizdi. Kendi kızının ölmesini istiyordu, bu yüzden James'i kurtaracağını hiç düşünmemiştim. Bunu sadece daha fazla saklanmak ve her zaman yaptığı gibi kirli işlerini yaptırmak için daha fazla insan kiralamak için bir fırsat olarak kullanacaktı.

Normalde Luke'herhangi birini dövmesi beni tahrik ederdi ve bir parçam hâlâ ediyordu. Ama *şimdi* kızgındım. Ian ona onu öldürmesini söylemişti. Tabii ki benden önce onu dinleyecekti.

Luke'un yumruklarının iki yanında sıkılıp açılmasını, çıplak teninin altındaki kasların dalgalanmasını izledim. Gözleri sert ve odaklanmıştı ama aynı zamanda bir parça belirsizlikle doluydu. Bu dövüş bizi kan davasını bitirmeye gerçekten yaklaştıracak mıydı? Parmak eklemleri James'in yüzüne değdiğinde içimde bir öfke dalgası hissettim. İşlerin böyle gitmemesi gerekiyordu. Ama yine de onların dünyasında hiçbir şey plana göre gitmezdi.

James tökezleyerek geri çekildi, yüzü kan maskesine dönmüştü. Titreyen elleriyle çılgınca sildi ve görüşünü netleştirmeye çalıştı. "Seni lanet-"

Luke'un yumruğu bir kez daha James'in çenesine çarptı. James arkasındaki sandalyenin üzerine düştü, metal çerçeve altındaki zemini sıyırdı. Gözlerinde sabit bir bakışla ayağa kalktı. Luke tekrar üzerine yürüdü, bu acımasız dövüşün bir başka raunduna hazırdı. James ona doğru çılgınca bir hamle yaptı ama Luke hızlı bir adımla saldırıyı kolayca savuşturdu. Ve aynı hızla, James'in şakağına sert bir yumrukla karşılık vererek onu bir kez daha yere düşürdü.

"Kalk lan ayağa!" Luke böğürdü, sesi öfkeyle doluydu. "Dövüş benimle! Neden dövüşmüyorsun?!"

Ama James bırakın birine karşı koymayı, ayakta bile zor duruyordu. Luke yakındaki masanın üzerindeki silahları incelemek için döndüğünde Buz Adam ona yer açmak için kenara çekildi. Bir bıçağa karar vermeden önce keskin nesneler dizisini taradı. Bıçağı aldı ve incelemek için havaya kaldırdı, bir silah olarak potansiyelini tarttı.

Bu sırada James bıçağı yerden aldı ve kalan tüm gücüyle Luke'a saldırdı. Luke hızlı bir dönüşle James'in ilk saldırısından kurtuldu ama onun yerine kirli bıçağı omzuna sapladı.

"Siktir!" Luke dişlerini sıkarak havladı. "Seni orospu çocuğu!"

Öfkelenerek serbest eliyle James'e tekrar saldırdı, diğer eliyle de bıçağı sıkıca kavradı. Güçlü yumruklarla saldırdı. Her darbe mide bulandırıcı bir güçle iniyor ve James'in sonunda altındaki beton zemine yığılana kadar geriye doğru tökezlemesine neden oluyordu.

Ama Luke'un işi henüz bitmemişti. James'e sarıldı ve ona acımasızca saldırmaya devam etti; bıçakladı, yumrukladı ve mümkün olduğunca çok acı verdi. Her hareketi hesaplı ve kesindi, her vuruşu onu öldürmeden maksimum hasara yol açmayı hedefliyordu. Onun acı çekmesini istiyordu.

"Luke!" Çığlık attım, sesim çaresizlikle doluydu. "Onu öldürmesen iyi edersin!"

Ama o anda Luke'un zihni kızgın bir öfkeyle doluydu ve yalvarışımı duyamadı. Kendi hatası olmadan, yapmak için eğitildiği şeyi yapıyordu ve sadece patronuna itaat ediyordu. Kendini tutmayı bırakmıştı. Ve James acı dolu bir çığlık attığında, artık geri dönüş olmadığını biliyordum. Bu iş bitmişti.

Hayal kırıklığına uğramış ve öfkeyle kaynayan bir halde, kaşlarını çatarak şiddetli bir öfkeyle James'in üzerinde dururken nefesimin altından alçak bir hırıltı çıkardım. uzandı, kürek kemiğine saplanmış bıçağın sapını kavradı ve homurdanarak çekti. Silahı yere bırakırken kan ve eski tozun metalik tınısı havayı doldurdu. Bize doğru dönerek alnındaki ter ve kanı kirli ön koluyla sildi, çıplak göğsü kabarıyordu.

Sessiz bir inançsızlıkla Luke'a baktım, kalbim acı ve ihanetle çarpıyordu. İçerideki hava sanki üzerime kapanıyormuş gibi bayat ve boğucu geliyordu. Çıkışa doğru ilerlerken gözlerimden öfkeli yaşlar süzüldü, ağır metal kapıyı tüm gücümle kaldırarak açtım, bakışlarım ayaklarımın altındaki zemine sabitlenmişti. Metal yuvarlanıp arkamdan kapanır kapanmaz, birkaç metre ötede bir çift ayakkabı gözüme çarptı.

Nefes nefese kalarak geriye doğru sendeledim, gözlerim yavaşça kaslı figürü takip ederek onun delici bakışlarıyla buluştu. Birden fazla farla arkadan aydınlatılmış bir şekilde duruyordu ve ona odaklanmaya çalışırken neredeyse beni kör ediyordu.

"Dante," diye mırıldandım, sesim ancak fısıltıyı geçiyordu. "Çav, sevgilim," diye cevap verdi rahatsız edici bir sırtışla.

Normal bir kadın olsa kaçardı. Gidecek hiçbir yer olmamasına rağmen, en azından şanslarını denerlerdi. Nefes nefese açık otoparkı inceledim, beş araba ve bir SUV saydım, hepsi de depoya doğru yönelmişti. Bizi bekliyorlardı, bu da muhtemelen bizi takip ettikleri anlamına geliyordu.

"Neden her tarafın kan içinde, aşkım?" diye alay etti, ama umursamadığından emindim.

Kahretsin. Kalan tüm cesaretimi toplayarak ve arkamda kılıfında bir silah olduğunu bilerek, içimde kabaran korkuyu gizlemeye çalışarak kollarımı savunmacı bir şekilde kavuşturdum. "Sen ve adamların burada ne halt ediyorsunuz?" Sorusunu duymazdan geldim.

"Neye benziyor?" Avıyla oynamaya hazırmış gibi, yüzünde şeytani bir sırıtış belirdi. "Hiç başlamamış bir işi bitirmeye geldim çünkü hapishane duvarlarının dışında benim için çalışan aptallar vardı."

"Hiçbir şeyi bitirmiyorsun!"

Uğursuzca güldü ve ben bu tonu çok iyi biliyordum. "Sana bir hediye getirdiğim için böyle hissetmene üzüldüm." Elinin bir hareketiyle park halindeki siyah arabalardan birine işaret etti. Bir adam

arka koltuktaki araçtan bir çocukla birlikte çıktı ve onu dirseğinden tutarak bize doğru sürükledi.

Farlara doğru bakarken kalbim göğsümde çarptı ve yumruklarım sıkıca kenetlendi, sonra onun Maddie olduğunu fark ettim. Adam onu yaklaştıırken içimi öfke kapladı.

"Anne!" diye haykırdı, sesi korku ve şaşkınlıktan titriyordu.

"Sorun yok, tatlım," dedim, sesim sabitti ama onu daha fazla üzmemek için gergindim.

Dante'nin sırtışı genişledi, bakışlarını benimkilere çevirirken gözleri kötülükle parlıyordu. "Ah, saçlarınla tıpkı bana benziyor, amore," diye alay etti. "Ne yazık ki onun ölmesini istedim-"

Arkamdaki metal kapı gıcırdayarak açıldığında, gelenin kim olduğunu görmek için gözlerimi kızımın ayıramadım.

"Ne güzel oldu değil mi?" Dante kıkırdadı, ses tonundan alaycılık akıyordu.

"Burada ne halt ediyorsun?!" Ian tükürdü.

"Baba!" Maddie Luke'a bağırdı.

"Ne?!" Dante inanamayarak tükürdü. "Baba?" Maddie'ye döndü, yüz ifadesi öfkeyle çarpılmıştı. "Hayır, hayır, ben senin babanım, o değil."

"O benim babam!" diye hıçkırdı, adamın tutuşuna karşı mücadele etti. "Seni tanımıyorum!"

Onu tutan adam kaos ve şiddetin arasında rahatsız ve yersiz görünüyordu. Sert görünmeye çalışırken gözleri tedirginlikle titriyordu. Ama onların dünyasında bu adamların çoğu kadınlara ya da çocuklara zarar vermekten çekinmiyordu. Dante ve ailesinin ahlaki değerleri yoktu.

Luke yanıma geldi, bizi savunmaya hazırdı. Ama Dante onu durdurmak için elini kaldırdı. "Buraya kavga etmeye gelmedim. Neden içeri girip konuşmuyoruz?" Bu bir soru değil, daha çok bir güç gösterisiydi. Kızım onun elindeydi ve ne isterse yapacağımızı biliyordu. İşte o anda arkama baktım. Chance, Tyler ve Nico ortalıkta görünmüyordu. *Kahretsin*, iç geçirdim. *Onlara en çok ihtiyaç duyduğumuz anda nereye gitmişlerdi?!* Diğer arabanın kapıları açıldı ve tamamen siyah giyinmiş tuhaf adamlar dışarı çıktı. Bazıları yanlarında çeşitli silahlar taşıyordu; beyzbol sopaları, palalar, levyeler, silahlar ve bir tanesi oldu Çevirme a Bıçak etrafta, alay etmek Biz olarak onlar yavaşça yaklaştı.

"Dediğim gibi," diye sırttı Dante, "içeri girip konuşalım."

Luke babacan bir korumacılıkla Maddie'ye doğru hamle yaptı ama Dante daha yakın ve daha hızlıydı. Hızlı bir hareketle uzandı ve onu önünden çekip aldı. Bıçağı kızın boynuna dayayıp sıkıca kavradığında bir bıçağın parıltısı gözüme çarptı. Gözyaşları kızarmış yanaklarından aşağı döküldü, gözleri dehşetle delik deşik olmuştu.

Luke hemen, "Maddie," diye fısıldadı ve Maddie'nin bakışları onunkilere kilitlendi. "Bileğin nasıl?"

Bakışlarını bana çevirmeden önce bir an duraksadı, sonra yeniden Luke'a odaklandı. "Çok kötü acıyor," diye cevap verdi dişlerini sıkarak.

Bileği mi?! Bileğine ne olmuş böyle? Sözleri onu sakinleştirmiş, gözyaşlarını neredeyse anında kurutmuş gibiydi. Luke elimi tuttu ve yavaşça depoya geri döndük, Ian da öfkeyle yanımdaydı. Ian nefesinin altında bir şeyler mırıldanırken Buz Adam soğukkanlılığını koruyordu ama ben ne olduğunu anlamadım.

Güvenli bir şekilde içeri girdiğimizde, elimi Luke'un elinden çektim. Hepimizi tehlikeye attığı için ona hâlâ öfkeliydim. Şimdi tek odak noktam kızımı kurtarmak ve Boston'dan mümkün olduğunca çabuk çıkmaktı.

Dante ve adamları bizi James'in bir kan gölü içinde ölü yattığı deponun ortasına kadar geri götürürken gözlerim kısıldı. Vücudu buruşuk ve cansızdı, Luke'un vahşi gücüyle boy ölçüşemezdi.

Dante başını eğdi, yere bakarken dudaklarında çarpık bir gülümseme oluştu. "Yazık," diye kıkırdadı omuz silkerek. "Aslında sizden hoşlanıyordum sanırım. Ama adamlarımın, imzaladığı şeyi yapmazsa ailesini elinden almakla tehdit etmelerini engellemek zorundaydım."

Ian kollarını göğsünde kavuşturarak beni arkasından itti. "Jade ve Maddie'yi bırak, bu işi olması gerektiği gibi halledelim."

Dante kıkırdadı, kahkahası gergin sessizlikte çınladı. "Ben o zayıf kış kurallarına göre oynamam, Şövalye. Benim dünyamda herkes adil bir oyundur."

"Onlara zarar vermeyeceksin," diye sakince cevap verdi Ian, ama gömleğinden ve ceketinden kaslarının gerginliğini görebiliyordum.

Tecrübelerime dayanarak Ian'ın sakin olmasının elinde başka bir şey olduğu anlamına geldiğini biliyordum ama kızıma o kadar odaklanmışım ki onu kurtarmaktan başka bir şeye dikkatimi veremiyordum. Dante ve adamlarının arkasında, deponun içinde hâlâ ısıt ısıt parlayan arabaların farlarının yanında birkaç gölge titriyordu.

Aniden boğazını temizledi ve adamlarının silahlarını kaldırıp doğrudan bize doğrultmalarına neden oldu. Adamların hiçbirinin onları durdurmak için bir şey yapmadığını fark ettiğimde kanım öfkeyle köpürdü. Ölümsüz kalkanlar gibi yanımda durmuş emir bekliyorlardı.

Ama daha fazla beklemeyecektim. öfke kaynama noktasına ulaştı ve daha fazla dayanamadım.

Luke bana baktı ve başını salladı.

"Sikerim böyle işi!" Luke ve Ian'ı iterek eski sevgilimle yüz yüze geldim. "Dante! Beni istiyorsun! Gel de al beni!" Kollarımı yana doğru açtım. "Maddie'yi rahat bırak! O daha çocuk! Hepsini rahat bırak! Benim için geldin, hiçbiri için değil!"

"Jade, sana hakkını vermeliyim," bir an için alt dudağını ısırđı ve başını salladı, "çok cesursun. Beni gerçekten-"

"PARIS'İ BEN ÖLDÜRDÜM!" Dikkatleri başkalarının üzerinden çekmeyi umarak çığlık attım.

" çekilin!" Ian tersledi.

"O umurumda bile değil!" Dante homurdandı.

"Jade!" Luke bileğimi yakaladı ama tam gölgeler dışarıdaki ışıkları geçip yaklaşırken elimi çektim.

"Anne," diye fısıldadı Maddie'nin korkudan titreyen küçük sesi.

"Maddie," diye mırıldandı Luke ve Maddie'nin doğrudan kendisine bakmasına neden oldu. "Ayak bileği!" diye bağırdı ona, tam o sırada pencerede birtakım figürler belirdi.

Kapı aralığı.

Dante kapıya doğru döndü ve Maddie kolunu ısırđığı sırada Luke öne doğru sıçradı. "Ah, küçük sürtük!" Dante bağırdı ama Luke onu yakaladı, kendine doğru çekti ve önünde kalkan yaptı. Bileğimi yakaladı ve beni de onunla birlikte bir kemerin yanındaki köşede duran enkaz yığınının arkasına çekti. Kapı aralığındaki diğerleri Dante ve adamlarına ateş ederken, Ian ve Buz Adam yakınımızdaydı, silahlarını şimdi bize sırtlarını dönmüş olan adamlara doğrultmuşlardı.

"Aman Tanrım," diyerek Maddie'ye sıkıca sarıldım ve başının tepesine öpücükler kondurdum. "Sen iyi misin?"

Luke kollarını ona doladığında başını salladı. "İyi iş çıkardın." Göz kırpı.

Silah duyulurken Ian, "Yere yat," diye tısladı.

Etrafımızda silah sesleri yankılanırken hızla Maddie'nin üzerine yerleştim, ellerini avuçlarımın içine alıp kulaklarının üzerine koyduktan sonra kendi ellerimle vücudunu korudum. O anda yapabildiğim tek şey yakında bitmesi için dua etmektir. Gözlerimi kapattım, gözyaşlarım kapalı göz kapaklarımdan sızıyordu.

Ian ve Buz Adam onlara ateş üstüne ateş açtılar. Luke üzerime uzandı, Maddie'yi altımda ezmek için elinden geleni yaparken silahını çekti, emir üzerine ateş etmeye hazırды. Son atışlar da yapıldığında deponun üzerine ağır bir sessizlik çöktü.

Luke'a baktığımda kalbim göğsümde çarpıyordu. "Bitti mi?"

"Neredeyse," diye mırıldandı ve ayağa kalkarak Maddie'yle beni ayağa kaldırdı. Paletin arkasından çıktık, Ian ve Buz Adam bizi koruyucu bir şekilde kuşatırken Luke temkinli bir elini omzumda tuttu.

Ama sonra onları gördüm, Dante'nin adamlarının kurşunlarla delik edilmiş ve yerde hareketsiz yatan cesetlerini. Midem bulandı ve Maddie'nin gözlerini bu korkunç manzaradan korudum.

"Gözlerini kapalı tut, tatlım."

"Ne yaptınız siz?!" Dante arkadaşlarının cesetleri arasında yavaşça daire çizdi.

Tyler, Chance ve Nico, Jacob'ın yanında durmuş, kollarını kavuşturmuş ve ona bakıyorlardı. Yakınlarda, tanımadığım yabancı adamlar nabızları kontrol ederken, kurtarıcılarımızdan bazıları ne yazık ki çapraz ateşte hayatlarını kaybetmişti.

Jacob Dante'ye doğru ilerledi, onu Chance, Tyler ve Nico takip etti. Biz onun arkasında dururken onlar da ona karşı birleşik bir cephe oluşturarak durdular. Maddie'yi Ian'a doğru yönlendirdim, başı vücuduna gömülmüştü. Kolları ona sıkıca . Dante'yle son bir kez yüzleşmek istiyordum ve Ian'ın dile getirmediğim isteğimi anladığına şükreliyordum.

Dante bana dönmeden önce başını salladı. "Seni lanet slu-"

Yumruğum, toplayabildiğim tüm güçle çenesine çarptı.

Çarpmanın etkisiyle başı geriye düştü ama acı içinde çenesini tutarak hızla ayağa kalktı.

"Çocuğuma asla dokunma!"

"Vay canına, daha da sertleşmişsin," diye sırttı.

Tekrar vurmak için yumruğumu geri çektim ama Luke yumruğumu havada yakalayıp yüzüne götürdü ve parmak eklemlerime nazık bir öpücük kondurdu. "Tyler ve Chance ile git," dedi yumuşak bir sesle. "Bunu benim halletmem gerek."

Bakışlarımı bir grup adamın üzerinde gezdirdikten sonra tekrar onun delici bakışlarına getirdim. Tartışmak faydasızdı. Ne kadar istemiş olursam olayım, bunun benim sorumluluğum olmadığını içten içe biliyordum. İç çekerek, uzaklaşmadan önce başımı salladım ama Luke elimi tuttu ve beni zorla kendisine doğru çekti. Dudakları benimkilere çarptı, daha önce ondan görmediğim farklı bir sahiplenmeyle.

"Aman Tanrım!" Dante kıkırdadı. "!"

Öpüşmeyi kesen Luke'un gözleri Dante'ye kaydı. "Kızım gözden kaybolduğunda seninle ilgileneceğim."

"O benim kızım-"

Cümlesini tamamlayamadan Luke'un elinden kurtuldum ve yumruğumu bir kez daha suratına indirdim. "Kapa çenen!" Tersledim.

Gerginliğe rağmen yüzünde küçük bir gülümseme olan Ian'a dönerek başımla hızlıca selam verdim. Maddie'yi üzerinden kaldırdı ve Maddie hemen kollarıma koşarak Luke'u kucaklamadan önce bana sıkıca sarıldı. Luke onu sıkıca tuttu ve bana dönüp dudaklarını son bir kez benimkilere bastırmadan önce başını öptü.

Tyler öne çıktı ve Maddie'nin elini tutarak onu depodan dışarı çıkardı, Chance de arkalarından bana rehberlik etti. Bekleyen arabaya doğru ilerlerken, bir daha asla Dante için endişelenmek zorunda kalmayacağımı bilerek bir kapanış hissi duydum, ama şimdi Maddie'nin iyi olduğundan emin olmalıydım.

"Senin için geliyorum, Mel!" Dante'nin sesi eski lakabımı haykırırken yankılandı. Bu beni korkutmak için yaptığı son girişimdi ama asıl korkması gerekenin o olduğunu biliyordum. Canlı çıkmayacaktı.

LUKE

Jade depodan hışımla çıktığında Jacob ve bazı adamları bizimkilerle birlikteydi ve yoldaydılar. Ve şans eseri, zamanlaması daha iyi olamazdı. Ian kayınbiraderini daha önce aramıştı.

evden bile çıkmamıştık. Telefon geldiğinde ekibi sadece birkaç mil ötede başka bir işi bitirmek üzereydi.

Chance, Nico ve Tyler, James öldüğü ve Jade gözden kaybolduğu anda yan kapıdan çıktılar. Deponun yan tarafına geçip Dante'nin bir hamle yapma ihtimaline karşı nöbet tuttular. Ancak hiçbirimiz onun Maddie'yi rehin alacağını tahmin edememiştik ve ben onun bu alçakça hamlesi karşısında öfkeden kudurmuştum.

Jade James'i öldürmemi istemiyordu ama planımızın işlemesi için bunun gerekli olduğunu biliyordum. Dante'yi herhangi bir sürprizle karşılaşmadan içeri çekebilmemiz için onun sinirlenip dışarı fırlamasına ihtiyacım vardı. Deponun pencereleri yerden çok yüksekte ve dışarıdan yaklaşan potansiyel tehditleri göremeyecek kadar kirliydi.

Şimdi burada, ailemi yok etmeye çalışan adamla yüz yüzeydim ve bedelini ödeyecekti. Sonunu getirmesine izin vermeden önce ona büyük acılar çektirme düşüncesinden zevk alıyordum. Ondan sonra da ailesinin geri kalanının icabına bakacak ve nesiller boyu süren kan davasına bir son verecektik.

Jacob parmağıyla bir işaret yaptı. "Kilitleyin. Gidelim!"

Daha önce hiç görmediğim bir adam yaklaştı. "Cross, bu pisliği ne yapmamızı istiyorsun?"

Yabancı ile göz göze gelmeden önce etrafımızdaki kaotik manzarayı inceledi. "Kayınbiraderim işleri hallettikten sonra burayı temizleyeceğiz. Anlaşıldı mı?"

Adam başını sallamadan önce tereddüt etti. Diğerlerinin yanına dönmeden önce, "Yetki sende," diye cevap verdi.

Jacob dikkatini Ian'a çevirdi. "arkasını kolladığımı biliyorsunuz," diyerek her birimize bir bakış attı, "ne yapmanız gerekiyorsa yapın, biz de her şeyi sizin için halledelim. Bu benim ekibim ve özel protokolü biliyorlar."

"Benimle dalga mı geçiyorsun?!" Dante Jacob'a ters ters baktı. "Sen de kimsin lan?!"

Jacob ona tehditkâr bir bakış attı. "Aldığımız bir ihbar sayesinde ailenin çoğunu zaten gözaltında tutan biri."

"Bu da ne-"

"Bana küfretmeye zahmet etme," diye araya girdi Jacob. "Bana kalsa hapisanede kayganlaştırıcı yerine acı sos kullanan birinin orospusu olurdun. Ama içimde bir his var," diye ekledi bana bilmiş bir bakış atarak, "erkek arkadaşına sana çok daha kötüsünü yapmak üzere." Uzanıp önce benim, sonra da Ian'ın elini sıktı. "Sen en kötüsünü yap. Gerisini ben hallederim."

Ian iç çekti. "Teşekkürler, peki ya ablam-"

"Merak etme," dedi Jacob bir kez başını sallayarak. "Ben seni tutarım."

Bununla birlikte, topuklarının üzerinde döndü ve gitti, adamları arkasından yaklaştı. Onlar kapıya doğru ilerlerken, adamlarımızdan biri içeriden çıktı ve kapıyı arkalarından kapatmadan önce bir cesedi sürükleyerek dışarı çıkardı. Adamlarımızın Jacob'ın ekibiyle birlikte çalıştığını görmek tatmin edici bir manzaraydı.

Dante'yle yalnız kaldığımızda, Buz Adam sandalyeye doğru yürüdü ve Nico onu tutup zorla oturturken sandalyeyi dikleştirdi. Buz Adam önce ayak bileklerini bağlamaya başladı ama Dante yüzüne bir tekme attı.

"Orospu çocuğu!" Buz Adam, Nico'nun yardımıyla hızla toparlanıp saniyeler içinde onu zapt etmeden önce tükürdü.

"Sen lanet olası bir korkaksın!" Dante bana sataştı, tutuşlarına karşı mücadele ediyordu. "Beni bağlamadan benimle gerçekten dövüşemiyor musun?!"

Ona doğru üç uzun adım attım ve cebimden bir kelebek bıçak çıkardım. "Seninle dövüşmeyeceğim. Sana işkence edeceğim." Kolayca açarak keskin bıçağı kalçasının üst kısmına sapladım ve acı dolu bir inilti çıkarmasına neden oldum.

KIZLARIM

LUKE

Öfkenin içimde kaynadığını söylemek hafif kalırdı. Artık hiçbir işkence beni tatmin edemezdi. Onu kendi masum kanını ve sevdiğim birini pazarlık kozu olarak kullanmaya hazır görmek benim için yeterliydi. Daha fazla oyun yoktu. Benden bu kadar.

Gözlerim onunkilerle ölümcül bir bakışla kilitlendi. Diğer çocuklar etrafımızda toplanmış, olan biteni izlemeye hazır bekliyorlardı. Tehditkâr bir sırtışıla yakındaki masaya doğru yürüdüm ve bir çift pense alıp acımasız bir eğlenceyle inceledim. *Seni sonraya saklayacağım.* Onları yerine bıraktım ve Dante'ye geri dönmeden önce keskin bir bıçağı tercih ettim.

"Çözün beni yoksa ailem-" diye tükürdü, bağlarına karşı mücadele ederek.

Bileğimin hızlı bir hareketiyle bıçağı yanağında gezdirdim ve onu susturdum. "Eğer çeneni kapatmazsan, bir sonraki hamlem dilini koparmak olacak!" Hırladım, bilmemi istemese de şimdi gözlerinde parlayan korkunun tadını çıkarıyordum. Onun içini görmüştüm ve onu yıkacaktım.

Saldırmaya hazır bir yırtıcı gibi etrafında dolanarak seçeneklerimi dikkatle tarttım, ta ki gözlerim katlanmış yakasının üstünden görünen dövmeyle takılana kadar. Maddie'nin adının boynuna kazınmış güzel el yazısı harflerine bakarken gözeneklerimden nefret fışkırdı,

Şahdamarından sadece birkaç santim uzakta. Bu ismi taşımayı hak etmiyordu. Onu kesip atacağıma söz vermiştim ve bu sözü tutmaya niyetliydim... şimdi.

"Nico," diye seslendim omzumun üzerinden ve yanımda belirdi. Tek kelime etmeden ondan ne istediğimi anlamıştı. Başımı Dante'ye doğru eğdim.

Etrafından dolanarak başını yana yatırdı ve boynunu tamamen ortaya çıkardı. "Bu iyi mi?"

"Mükemmel." Öfkem arttı ve elimdeki bıçağın neredeyse umutla titreştiğini hissedebiliyordum. Karşısında durduğumda, gözleri meydan okuyan bir bakışla benimkilere kilitlendi. Ama dış görünüşünün ardındaki belirsizlik titreşimini görebiliyordum. Ne olacağını biliyordu. Bıçağı boğazına doğru götürürken, bakışlarımı onunla buluşmak için indirdim ve gözlerinde yanan öfke ve korkuyu gördüm. "Kızımın adını boynunda taşıyorsun," diye hırladım dişlerimi sıkarak.

"O senin kızın değil!" diye karşılık verdi, Nico'nun tutuşuna karşı mücadele etti ama kurtulamadı.

"dur," diye uyardım. "Yanlışlıkla şahdamarını kesmek istemem."

Panik içinde gözleri büyüdü ve Maddie'nin adının yanındaki deriyi çimdiklerken benden uzaklaşmak için elinden geleni yaptı. Bıçağı *M* harfinin soluna yerleştirerek, etini zorla delmeden önce dilimi alt dudağımın üzerinde gezdirdim.

"Orospu çocuğu," diye hırladı sıkılmış dişlerinin arasından, derin bir nefes alıp inerken.

"Düşündüğümde çok daha dayanıklıymışsın." Hassas hareketlerle deri katmanlarını ustalıkla kestim.

Sonunda daha fazla dayanamadı ve çaresiz bir çığlık attı. Bıçağı havada tutarak bir adım geri çekildim. "Ara vermek ister misin?" Kaşlarımı kaldırdım.

"Siktir git!"

Sırıtarak ona doğru bir adım daha attım. Deri parçasını parmaklarımın arasına alıp büktüm ve çekerek kestim. üzerine bıraktım ve ortasından bacağına sapladım. Acı dolu çığlıkları depoyu dolduruyor, duvarlarda yankılanıyordu. Kulaklarıma müzik gibi geliyordu; onun üzerindeki gücümün ve ellerimde çektiği acıların bir onayydı bu.

"Bakalım," diye mırıldandım. "Ailen arkadaşlarıma boktan şeyler yaptı ama kızlarıma yaptığın şey kişisel. Bir kiralık katil tuttun."

"Ve başarısız oldular!" diye öfkeyle karşılık verdi ben masaya geri dönerken. "Yani, o sende kalabilir!"

Sözlerini düşünerek bir an durakladım. Bir kez daha onunla yüzleşmek için döndüğümde, tüm bunların saçmalığına gülmekten kendimi alamadım. "Şimdi gerçekten panikliyor musun?" Masaya dönüp pense ve khukuri bıçağını almadan önce alay ettim.

"Abi!" sesi titriyordu. "Ne yapıyorsun lan sen?"

"Yarım kalmış bir işi hallediyorum," diye cevap verdim sakince, geri dönüp önünde dururken. "Vuruşun gerçekleşmesi için bir arama yaptığını ve numarayı çevirmek için parmaklarını kullandığını varsayıyorum, bu yüzden bir tane alacağım." Sadist bir sırıtişla uzanıp elini tuttum ve kerpetenle ezmeye hazırlandım.

"Hayır!" diye kükredi ama artık çok geçti. Hasar çoktan verilmişti. "Bundan kurtulduğumda, ben-"

"Masum insanlar senin yüzünden öldü," diye homurdandım işkenceme devam etmeden önce. Yapabildiğim acımasız eylemlere rağmen, ahlaki değerlerim her zaman sağlam kaldı. Vicdanım bükülmüş olabilirdi ama kırılmamıştı. Kadınlara, çocuklara, yaşlılara ya da hayvanlara zarar veren insanlar cehennemde yanmayı hak ediyordu.

İşaret parmaklarından birini kerpetenle sıkıca kavradım ve sıktım. Parmağını ezdiğimde acı dolu bir çığlık attı ve başını geriye attı. Diğerleri hâlâ dikkatle izliyordu ve lan khukuri'yi indirip parmağını koparmadan önce bana hafifçe başını sallayarak onay verdi. Onun acı dolu feryatları kendimi da güçlü hissetmemi sağladı ve vücudumun üst kısmındaki her kasın sese vermesine neden oldu.

Onunla yüzleşmek için etrafından dolanarak kopan parmağı açık ağzına soktum ve boğazının derinliklerine ittim. Öğürdü ve tükürmek için çabaladı, sonunda yüzeye çıkıp yere yuvarlanırken gözleri dehşetle irileşti. Kayıtsızca arkasına geçip penseyi sandalyesinin altında büyük bir gürültüyle yere bırakırken dudaklarımdan karanlık bir kıkırdama kaçtı.

Bıçağı geri çekerek kollarına doğru savurdum ama vurmadan hemen önce durdum. Bu çok kolaydı. İşkencenin geldiğini görmesini istedim. Bıçağı masanın bıraktım, altı küçük fırlatma çivisi aldım, sonra geri döndüm ve önünde durdum.

"Bana ailede kimin sözünün geçtiğini söyle."

"Siktir git!" diye bağırdı. "Sana hiçbir şey söylemeyeceğim!"

"Pekâlâ, yine cesursun." Başımı salladım. "Senin yönteminle oynayacağız o zaman." Sağ elimdeki bıçağı onun pazusuna sapladım.

"Kahretsin!" diye seslendi, gözleri .

"Beş tane daha var." sallayarak ona gösterdim. "Sana tekrar soracağım!"

"Ben lanet bir sıçan değilim!" diye bağırdı.

"Doğru," diyerek bir bıçak daha çektim ve göğsünün üst kısmına sapladım, "unutmuşum."

Yine çığlığını bastırmak için elinden geleni yaptı ama bunun yerine acı dolu bir hırıltı çıkardı ve yanağından ve boynundan daha fazla kan akmasına neden oldu. "Luke, adamlarım seni bulduğunda öleceksin-"

Bir kez daha, bu kez diğer kalçasından bıçakladım ve bana İtalyanca tutarsızca küfretmesine neden oldum.

"Ağzından çıkanı kulağın duysun!"

Ian karşılık verdi. "Devam edebilirim, Dante!" Ben de ekledim.

Gözlerinde nefretle bana bakarken ağzından salyalar akıyordu, yüzü kan içindeydi. Önümde yere tükürdü, neredeyse siyah ayakkabılarıma sıçrayacaktı. "Ben. Yapacağım. Asla. Söylemeyeceğim. Söylemeyeceğim. Bok!"

Omzumu silktim. "Öyle olacağını düşünmemiştim. Bildiğim kadarıyla tıpkı baban gibisin! Çok konuşurdu ama özünde korkağın tekiydi!"

Masaya geri dönerek diğer bıçakları bıraktım ve khukuri'yi tekrar elime aldım. "Bir oyun oynamak istiyorum." Onunla tekrar yüzleşmek için etrafta dolanırken karanlık bir kahkaha attım ve büyük bıçağı incelemek için havaya kaldırdım. "En sevdiklerimden biri aslında."

Başı yana düştü. Dikkatle beni izliyordu, nefes alış veriş zorlaşmıştı.

Yavaşça önünde volta atarken bakışlarımı ona kilitledim. "O," diye Nico'yu işaret ettim, "seni serbest bırakacak ve eğer sen," diye bıçağı Dante'ye doğrulttum, "bana ulaşabilirsen. Buradan çıkmaya izin vereceğim." Hançeri kapıya doğrulttum. "Küçük lanet ailene geri dönebilir ve seni küçük bir orospu olarak onlara geri gönderdiğimi söyleyebilirsin."

"Siktir git!"

"Ancak," diye devam ettim, Nico arkasından yaklaşıp onu serbest bırakmaya hazırlanırken başka bir kelime daha edemedi, "eğer bana ulaşamazsan, bu depodan canlı çıkamazsın."

Nico bakışlarını bana doğru kaldırdı, işaretimi bekliyordu. Yaklaştım, khukuri'yi yanımda tutuyordum. Silahı geri çekip aşağı indirirken sııttım ve sağ ayağını bileğinin hemen üstünden kestim.

O

sandalyede çırpınarak feryat etti. Neredeyse düşüyordu ama Nico onu sabitleyerek yerinde tuttu.

"Bahse girerim Şimdi kında bir penis ve acı sos olmasını diliyorsundur, ha?" Nico alay etti.

Bağı tekrar kaldırdım ve kuvvetle indirerek sol ayağını bileğinin hemen üstünden kestim. Nico eğilip bileklerinin arasındaki ipi keserken bir kez daha çırpınmaya başladı. Bir adım geri çekildi, Dante hkra hkra ağılarken tehditkâr bir Şekilde gülüyordu. Artık onunla ilgili hiçbir Şey sert değıldi.

"Ben de senin aletini keseyim mi?" Aramıza biraz mesafe koymak için birkaç adım geri çekilerek sordum.

"Seni pislik herif!" Bana doğru koŐmak için sandalyeyi itti ama anında düştü. Kopan uzuvlarının altında kan birikirken avuç ileri beton zemine gömüldü.

"Kan kaybından ölmeden önce bir saatten biraz daha az vaktin var." Başımı eğdim ve bağı onun önünde yere fırlattım. "yleyse gel beni al. Senin için işi kolaylaŐtırdım."

Sırt st dönerek omzundakinden baŐlayarak vücudundaki bakları çıkarmaya başladı. "Ne... yaptığın hakkında... hiçbir... fikrin yok," diye nefes nefese kaldı. "Őz veriyorum... bu... asla... bitmeyecek."

"Belki de değil," diyerek yanına çömelip abandım, "ama yol boyunca hepinizi alaŐağı ederken çok eğleneceğiz. Hepinizin nasıl öleceği konusunda daha yaratıcı olacağız."

"Sen-" ben ayağa kalkarken kalçasından bir bak daha çıkarmaya çalıştı, "-pişman olacaksın-"

Bir saniye içinde ayağımı kaldırdım ve ayakkabımın tabanını yüzüne indirdim. "Kapa eneni," diye tekrar üzerine bastım, "o," diye tekrar, "siktir," diye tekrar, "YUKARI!"

Vücudu gevşedi ve sessizleŐti. Nico yanıma geldi, kolumdan tutup beni uzaklaŐtırırken Buz Adam ve Ian da yanlarına geldiler. Buz Adam eğildi, bir parmağını boynuna koydu, sonra bileğini kaldırdı.

"Gitti mi?" Nico sordu.

Buz Adam bir dakika boyunca parmağını kaldırdı, sonra nihayet başını salladı. "O gitti."

İçimi hem bir rahatlama hem de öfke kapladı. Gittiği için rahatlama. Jade'e kazık attığı, Maddie'yi kaçırdığı ve daha fazla gazaba katlanmak için biraz daha yaŐamadığı için öfke. fkemin geçmesine izin verdim.

en iyi yanımdı. Kızlarım korumacılığımı körükledi ve böylece öfkemi besledi.

Ian telefonunu cebinden çıkarıp ekrana dokundu ve kulağına götürdü. *Tamamdır.*

JADE

"Aman Tanrım!" Ön kapının açıldığını duyduğumda kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu. Çalışma odasındaki koltuktan fırladım ve ayaklarım yere değmeden antreye doğru koştum. Luke ve Ian, siyah spor çantalarını rahatça omuzlarına atmış halde Knight'ların evine girdiler. İkisini de görünce gözlerim yaşardı, eve sağ salım döndükleri için rahatlamış ve minnettar olmuştum. Kendimi Luke'un kollarına attım ve onun güçlü sarılışının beni sardığını hissettim. Jenna, Giovanna, Chance ve Amber da etrafıma toplanmış, ikisini de selamlıyorlardı.

Maddie Luke ve benim yanımda belirdi, kollarını sıkıca bize doladı ve biz de onu kucağımıza çektik. Luke yüzünü buruşturarak beni alnımdan nazikçe öptükten sonra bakışlarını Maddie'ye çevirdi. Maddie sessizce Luke'un gözlerine bakarken gözyaşları yanaklarından süzülüyordu.

"İyi misin?" diye ciyakladı sonunda.

"Evet," diye gülümsedi, "sen iyi misin?"

Başını salladı. "Ben iyiyim."

"Evlat," diye iç geçirdi, "benim için endişelenmene gerek yok, ama seninle gurur duyduğumu bil."

"Hatırladım!" diye gururla cevap verdi, hâlâ burnunu çekiyordu.

"Ama korkmuştum."

"Tatlım," o bükülmüş Aşağı, Öpüşmek onu
Kafa, "Sen inanılmazdı."

"Neyi hatırladın?" Gözlerimi aralarında bir ileri bir geri gezdirerek sordum.

durdu, beni tekrar kollarının arasına aldı ve dudaklarını şakağıma bastırdı. "Sana sonra anlatırım."

Amber onların görünüşünü fark ederek, "Çok temizsiniz," diye ekledi. "İkiniz de. Ne oldu?"

"Duş almak için kulübe uğradık ve birkaç dikiş attırmam gerekti," diye mırıldandı Luke. Dikiş attırmaktan öylesine söz etmesine şaşırarak gözlerimi açtım. Ama doğasına uygun olarak bunu geldi. "Ben iyiyim." Luke'un kolunun yarısı kopsa yine de buna sıyrık derdi. Odayı taradı, sonra kaşlarını çatı. "Ty nerede?"

İçimi çektim. "Kayınpederi aradı, yani hâlâ telefonda olabilir."

"Tamam," diye başını salladı, yüz ifadesi ciddiydi, "o dışarı çıkmadan önce seninle bir dakika özel olarak konuşabilir miyim?"

Kaşlarımı çatarak, "Elbette," diye başımı salladım, sonra gözlerimi Maddie'ye diktim. "Diğer odaya geçersen iyi olacak mısın?"

"Ben hallederim," dedi Giovanna ve kolunu ona doladı. "Chance, Amber ve ben onunla Jenga oynayacağız." Göz kırptı. "İyi bir dikkat dağıtıcı," diye fısıldadı, "ve Chance buna kafayı takmış durumda."

Sözlerine kıs kıs güldüm. Onaylarcasına başımı sallayarak Maddie'ye gülümsedim, onlar çalışma odasına doğru yürürken Chance ve Amber da onları takip ediyordu. Luke elimi tutup beni ön merdivenlerden yukarı, koridordan aşağı ve misafir odalarından birine götürürken Ian ve Jenna bize küçük bir gülümseme verdiler.

Odaya girdiğimizde her zamankinden daha garip davrandığını fark ettim. Akşamki olaylar o da dahil olmak üzere herkesi etkilemişti. Maddie ve benim sakinleşmemiz birkaç saat sürmüştü ki Jenna bize ev yapımı kurabiyeler, Maddie için sıcak çikolata ve kendim için de sıcak çay ikram etti.

Kapıyı arkamızdan kapattıktan sonra sesli bir iç çekişle kapıya yaslandı ve yine acıyla yüzünü buruşturdu. "Bir şey söylemeden önce," gömleğinin arkasını kaldırdı ve üzerinde üç küçük dikiş bulunan küçük bir çizgi gösterdi, "İyiyim, sadece kağıt kesiği gibi hissediyorum."

Bakışlarımı boynuna kaldırmadan önce parmaklarım hafifçe yaranın etrafında gezindi. Şok içinde nefes nefese, "Luke!" diye haykırdım.

"Ah," diye başını eğerek bana yakasını gösterdi, "evet, duş aldıktan sonra Nico'ya boynuma dövme yaptırdım."

Maddie'nin adının boş alana yazıldığını görünce gözlerim yaşardı. Çok güzeldi. Nutkum tutuldu.

"O pisliğin üzerinde onun adının olması beni *çıldırtdı* ve bu arada onun adını kestim."

Kıs kıs güldüm. "Tabii ki yaptın."

"Ama ben onu ait olduğu yere koydum." O konuşurken parmakları benimkilerle iç içe geçti, gözleri benimkilere kilitlendi. Dokunuşundaki sıcaklık ve bakışlarındaki yoğunluk başka bir şeye odaklanmamı zorlaştırıyordu. "İkinizden de asla uzaklaşmayacağımı anlamanızı istiyorum."

Kalbim onun sözleriyle kabardı ve başımı salladım, hâlâ geceki olayların ve şimdi de yeni dövmesinin . "Bebeğim, biliyorum."

"Bu gece Jade," dedi etrafımda dolanırken vücudu huzursuzdu, "tek düşünebildiğim sana ve Maddie'ye yaptıklarından dolayı ona acı çektirmektir. Tek istediğim onun acı hissetmesiydi. Bu gece öfkemin galip gelmesine izin verdim ve ona işkence etmeyi bitiremeden onu öldürdüm." Bana doğru döndü. "Sana karşı bir konuda dürüst olmam gerekiyor."

Başım şaşkınlık ve endişe içinde geriye gitti, kollarım içgüdüsel olarak karnımın üzerinde çaprazlandı.

"Maddie'ye top oynarken kendini savunmayı öğretiyorum."

İtirafının beklenmedikliği karşısında bir kahkaha attım. "Özür dilerim," diyerek elimle ağzımı kapatarak çabucak özür diledim.

"Hiç komik değil," diye karşılık verdi.

"Biliyorum." Başımı salladım, yatağa doğru ilerledim ve oturdum. "Özür dilerim. Sadece bunu beklemiyordum." Dizlerimi şiltenin üzerine yanlamasına çektim ve bir dirseğimi bacağıma yasladım.

Açıklamasına devam etti, sesi sabit ve ciddiydi. "Her şey ona oyunlarımız aracılığıyla farklı senaryolar öğretmemle başladı ve daha sonra zorbalığa uğraması durumunda okuldaki erkeklere karşı kendini nasıl savunacağını göstermemi istedi. Ben de ona birkaç şey öğrettim."

Gözlerim büyüdü. "Zorbalığa mı uğruyor?!"

Bir elini kaldırdı. "Hayır, hayır. Ama kendini savunabilmesini istiyorum. Belli ki belalı annesine çekmiş. Bu gece kendi sperm donörünü indirdi. Geri döndüğümde bilmek istediği ilk şey iyi olup olmadığımды, daha önce yaşadığı travmayı görmezden gelerek." Kızımızın gücüne ve direncine hayran kalırken ağzının kenarlarında küçük bir gülümseme belirdi.

Kızımız. Kafamın içinde tekrar tekrar söyledim. Ona ilk kez bizim kızımız diyordum. Ve doğru hissettiriyordu. Önümde durduğunda sözlerine gülümsedim. "Onunla gerçekten gurur duyuyorum ve senin için minnettarım."

Yanımdaki yatağa tünedi, dudaklarında muzip bir sırıtış yayıldı. "Bu beni tuttuğun anlamına mı geliyor?"

Kıs kıs güldüm. "Belki."

"Belki mi? Gerçekten mi? Ah," diye dalga geçtikten sonra parmaklarını saçlarıma doladı ve başımı kendine doğru çekti. Dudaklarıma nazik bir öpücük kondurdu, sonra geri çekti. Elimi avuçlarının içine alarak sırttı. "Sana bazı haberlerim var."

"Tamam mı?" Merakım arttı, başımı eğdim ve bir kaşımı kaldırdım.

"Ian istersen dans devam etmene izin verdi." Ağzım açık kaldı. "Ne?"

Başını salladı. "Ama bir şartım var."

"O da ne?" Kalbim yerinden fırlayacak gibiydi. Ian'ın herhangi bir şeye boyun eğmesi beni şok etmişti ve Luke bana hiçbir şey için koşul sunmamıştı.

"Sadece bir gece seninle sahnede olmak istiyorum."

"Siktir," diye nefes verdim, kalabalığın önünde onun üzerinde performans sergileyeceğim düşüncesi içimi sızlatıyordu.

"Ian bunu sorun etmeyecek mi?" Endişeyle sordum.

Elimi dudaklarına götürdü ve parmak eklemlerimi öptü. "Dövme yaptırırken bunu konuşmuştuk."

"Ve sıfır argümanla kabul mü etti?" Nefesim kesildi.

Bir kez başını salladı. "Seçkin üyelerimizin katılmaları halinde Luxe'de nelerle karşılaşabileceklerine dair bir örnek olacağını söyledi. Ama aletimin pantolonumun içinde kalması gerektiğini açıkça belirtti."

"Bu adil," diye kıs kıs güldüm. "Peki ya şimdi?" Dizlerimin üzerine süründüm ve kucağına oturdum, odanın etrafına bakarken ona sarıldım. "Bu odada daha önce hiç seviştiğimizi sanmıyorum."

Elleri yanlarımda gezinirken, parmakları saçlarıma dolanırken, dokunuşu omurgamda kıvılcımlara yol açtı. Zorla dudaklarımı kendine çekti, beni derinden öptü, büyüyen siki merkezime baskı yapıyordu. Ağzının içine doğru inledim, ondan yayılan sıcaklığı ve arzuyu hissettim.

Her zamanki sakın görüntüsüne rağmen, nefret ettiği birinin canını almanın verdiği adrenalinin tüm damarlarında dolaştığını biliyordum. Hepsi küçük ailemizi korumak içindi. Bu sadece aramızdaki tutkuyu daha da arttırdı. Her ne kadar gücüm ve kendime yeterliliğimle gurur duysam da, onu tahrik eden bir şey vardı.

Luke'un sahipleniciliği ve sevdiklerini koruma ihtiyacı hakkında. Bu, içimde derin bir özlem uyandıran ve onu daha da çok istememe neden olan ilkel bir içgüdüydü.

Yatağa uzanırken elini gömleğimin üstünden sutyenimin altına kaydırıp ve göğüslerimi avuçladı. "Çıkar şunu," diye emretti, sesi derin ve alçaktı.

"Evet, efendim." Dilimi dudaklarımın üzerinde gezdirdim ama bacaklarını kaldırarak beni öne düşmeye zorladı. Ellerimi başının iki yanına koyarak yatağa bastırdım.

Dudaklarımı tekrar kendine çekti, sonra öpüşmeyi keserek ince, kahverengi bir ip tuttu. "Bunu depodan aldım."

Dante'yi bağlamak için kullandıkları ipin aynısı olup olmadığından emin değildim; bu düşünceye gülümsedim. Doğrulup gömleğimi başımın üzerine kaldırdım, sonra da arkamdan yere fırlattım. Göğüslerimin arasına uzandı ve parmaklarının bir hareketiyle ön tokayı açtı. Göğüslerim serbest kaldı ve askıları kollarımdan kaydırarak üstümün yere düşmesine izin verdim. "Evet," diye yanıtladı sessiz sorumu. "Aynı ipten ama

Onun üzerinde kullandığımız. Nico onu serbest bıraktığında yok etti."

Hiçbir uyarıda bulunmadan beni sırt üstü çevirdi, Bacaklarımı ayırıp aralarına yerleştirdi. İlkel şehvetle bakışlarıma bakarken gözleri karardı ve meme uçlarımdan birini parmaklarının arasında yuvarladı. "Ayaklarını kestim ve bana doğru yürümeye çalışmasını sağladım." Kendini bana doğru sertçe bastırdı, sikini içime sürttü.

"Acı içinde çığlık attı mı?"

Kendini alçaltarak dudaklarını kulağımın yanına yerleştirdi. "En sert davrananlar, en yüksek sesle çığlık atanlardır." Kulak mememi ağzına aldı, dudaklarını boynuma götürmeden önce emdi ve parmaklarının ucuyla meme ucumu okşadı. "Senin için öldürmekten asla çekinmeyeceğim," dudakları tenimi sıyırdı. Ayağa kalkmadan önce aşağı uzanarak pantolonumun düğmelerini ve fermuarını açtı.

Tangamla birlikte onları da aşağı çekip ikisini de çıkararak yere bırakırken arkamı kaldırdım. Elim avuçlarının içine alarak beni yataktan kaldırdı, yavaşça etrafımda dönerek varlığımın tadını çıkardı. "Her yönden çok mükemmelsin." Ona teşekkür etmek üzereydim ki aniden beni döndürdü ve yatağa itti. Dengemi yeniden sağlamak için mücadele ettim ama daha ne olduğunu anlayamadan ellerimi arkamda tutmuştum.

ve onları iple birbirine bağlıyordu. "Aferin kıızıma," diye övdü ve sağlam olduğundan emin olmak için ipi çekti.

yatağa dayadım, bir eliyle bacaklarımı ayırırken beklentiyle bekledim. Kalçalarımın arasına uzanarak bir parmak ucuyla yarığımı aşığı yukarı okşadı ve onun için ne kadar ıslak olduğumu hissetti. Sertleşmiş uzunluğunun ucunun bana doğru bastırıldığını hissettim. Kalın sikini girişime doğru sürüklerken usulca inledim, ama içeri girip beni tek hamlede doldurduğunda daha yüksek sesle sızlandım.

"Şşt," diye fısıldadı, bir eliyle popomda daireler çizerken diğer eliyle kalçamı sıkıca kavradı. "Ses çıkarma."

Uzun zaman önce beni gerektiğinde sessiz kalmam konusunda eğitmişti ama bunu benim için zorlaştırıyordu. Bu onun için neredeyse bir oyun gibiydi. Konuşurken sesindeki eğlenceyi duyabiliyordum.

İpi yavaşça sıkmaya devam etti ve kendini daha sert bir şekilde içime itmeden önce rahim ağzıma ulaşana kadar kasıtlı olarak içime girdi. Sessiz kalmak için çabaladım ama işe yaramadı. İnemelerime engel olamayarak yüzümü battaniyeye gömdüm.

SMACK!

İrkilerek çıplak kıkımdaki acı hissiyle neredeyse bağıracaktım. "Ses çıkarma dedim."

Hızını artırdı, içime daha güçlü bir şekilde girdi. Gözlerim sulandı ve çığlıklarımı bastırmak için dudağımı ısırdım. Bileklerimi sıkıca kavradı, onları bana daha da yoğun bir şekilde vururken kaldıraç olarak kullandı ve zaten sıkı olan amımın daha da daralmasına neden oldu.

"Benim için boşal bebeğim," diye alçak bir hırıltıyla emretti.

Saniyeler içinde coşku içinde kayboldum, aynı anda boşalırken acı ve zevkten neredeyse bayılacaktım. Hızını yavaşlatarak son bir kez daha içime girdi, sonra bileklerimi bıraktı ve avuçlarını iki yanımdaki yatağa bastırdı. Öne doğru eğilerek omurgamı öptü, kulağıma fısıldamak için uzandığında nefes nefese kalmıştı.

"Seni seviyorum amına koyayım."

"Ben de... seni... seviyorum," diye nefes nefese kaldım.

YAŞAM & ÖLÜM

LUKE

Bir gün içimizden birine veda etmek zorunda kalacağımızı hep biliyordum. Bu sadece bir zaman meselesiydi ve Mark ihaneti nedeniyle sayılmazdı. Ancak, bu kişinin Mila olacağını asla tahmin edemezdim. Hiçbir zaman dünyamızın bir parçası olmak istemeyen ama sevgi ve sadakatle yanımızda kalan tek kişi. Uyum sağlamak için elinden gelenin en iyisini yapmaya çalışmış, Tyler'ın kulüpte olma ihtiyacını, kendi sahnesi olmamasına rağmen desteklemişti.

Ölümü beklenmedikti ve herkesi bir ton tuğla gibi çarptı. Tyler çocukların yanında çok az duygu gösteriyordu ama Ian'a göre son dört geceyi çocuklarla birlikte onların evinde geçirmişti. Jenna'yla birlikte neredeyse bütün gece uyumamışlar ve bir hafta sonra yapılacak cenaze törenini planlarken Jenna'yla birlikte ağlamışlar.

Mezarlık, yaprakların sessiz hışırtısı ve trafiğin uzaktan gelen uğultusuyla dolu kasvetli bir yerdi. Mezar taşları ve anıt mezarlar sıra sıra dizilmişti, bazıları yıpranmış ve eskimişti, diğerleri ise hala taze mermerlerle parlıyordu. Yemyeşil çimler kıştan dönmüş ve yeni peyzaj düzenlemesi yapılmıştı; yeni kazılmış mezarlardan toprak kokusu geliyordu. Mila, biz ayrıldıktan sonra indirileceği çukurun üzerindeki kapalı, koyu renkli ahşap tabutunda yatıyordu.

Küçük bir grup insan diğerlerinden ayrı duruyordu; Mila'nın ebeveynleri, kardeşleri ve geniş ailesinden bazıları. Onlar kendi

Tyler'dan uzakta, sanki bulaşıcı bir hastalık taşıyormuş gibi. Bu bana gelin ve damadın ailelerinin törenin karşı taraflarında oturarak ayrıldığı bir düğünü hatırlattı.

Tyler onları ayin sırasında yanında durmaları için davet etmişti ama reddettiler. Prescott aile mezarlığının yakınına gömülmesini istememişler. Bunun yerine, cenazesinin yaşadıkları yere nakledilmesi konusunda ısrar ettiler. Ancak Tyler, çocuklarının annelerini istedikleri zaman ziyaret edebilecekleri bir yere ihtiyaçları olduğunu bildiği için kararlı durdu. Mila'nın ailesi bu kararından dolayı ona çok kızdı ama o inadından vazgeçmedi. Sonunda Mila, ailesinden çok da uzak olmayan bir yerde, bir dizi muhteşem çiçek ve çalıyla çevrili bir yerde toprağa verildi.

Ailesi ona saygısızlık ve nefretten başka bir şey yapmamış, çocukların velayeti için onunla savaşıp savaşıp söz vermişlerdi. Aramıza girdiklerinde ne kadar tehlikeli sularda yüzdüklerini bilmiyorlardı. Tyler, annesinin ölümünden sonra onları tek başına büyütebileceğinden şüphe duymuş olabilir ama onlara karşı son derece korumacıydı ve onları kendi çocukları gibi seviyordu. Eğer benim Maddie için hissettiklerimi o da üçü için hissediyorsa, Choi ailesinin onları ondan almaya çalışmasına cesaret edemezdim. Kıyamet yeniden kopardı. Ve ben de onun yanında olurdum.

Onlara bir kez bile çocukların hayatında olamayacaklarını söylemedi. Hatta onları, onlarla vakit geçirmeye davet etti. Sadece onlardan vazgeçmiyordu. Büyükanneleri ve büyükbabalarıyla yaşamak istemiyorlardı. O da onları buna zorlamıyordu. Bugün sükuneti korumayı seçti, tören boyunca onlara alan tanıdı ve kızlarının yasını kendisi gibi tutmalarına izin verdi.

Rahip sonsuzluk gibi görünen bir süre boyunca konuştu ama ben dikkatimi vermiyordum. Bunun yerine, gözlerim aynalı bir çift havacı arkasına saklanmıştı ve kalabalığı ve mezarlığı taradım. Etrafımızda silahlı muhafızlar olmasına rağmen hâlâ açık alandaydık. Kollarımı sıkıca Jade ve Maddie'nin etrafında tutarak bir pusu durumunda onları koruyabileceğimden emin oldum.

Rahip konuşmasını bitirdiğinde sessiz fısıltılar ve hıçkırıklar havayı doldurdu. Aile üyeleri vedalaşmak üzere tabutun başına doğru ilerlediler. Herkes teker teker ayrılmaya başladı ve Tyler sadece çocuklarıyla özel bir an yaşayabilmek için birkaç dakika kalmakta ısrar etti. Onun etrafında . Naya'yı kollarının arasına aldı, çocuklar da yanlarındaydı. Naya elinden bir çiçeğin tabutun üstüne düşmesine izin verdi ve sonra yüzünü babasının omzuna gömdü.

Tam o sırada Mila'nın kız kardeşi arkalarından yaklaşarak Tyler'ın omzuna dokundu. Müdahale etmem gerekebilir diye onlara doğru bakarken yanağımın içini kemirdim. Şaşkınlıkla eğilip önce Tyler ve Naya'ya, sonra da Evan ve Jackson'a sarıldı ve sonra da uzaklaştı. Tyler Naya'yı yere bıraktı ve Naya ağabeylerinin elinden tutarak Ian ve Jenna'nın yanına götürdü.

"Hemen dönerim," diyerek müsaade istedim ve ona doğru yürüdüm.

Burnunu çekerek tabuta baktı, gözleri de bir çift siyah Ray-Ban'in arkasından görünmüyordu. "Son bir buçuk haftayı zar zor atlattım."

"Biliyorum dostum," diye nefes verdim.

"O iyi bir insandı, biliyorsun."

"Biliyorum. Hepimiz biliyoruz."

"O daha iyisini hak ediyordu." Ceketinin koluyla gözlerinin altını silmeden önce yanağının altından bir damla yaş süzüldü.

"Kalmayı seçti çünkü hak ettiğınızı biliyordu. Ve çocuklarına babalık yapman konusunda sana güvendi; bu da ister kasıtlı ister kaza sonucu , ona bir şey olursa senin yanında güvende olacakları anlamına geliyordu. Mila seninle birlikte olmanın risklerini bilecek kadar hepimizin yanındaydı ve kalmayı seçti. Çekip gitmedi."

"Senin için durum farklı." Yüzünü bana döndü. "Senin kadının neredeyse bir gangster."

Giovanna, Jenna ve Amber'la birlikte duran Jade ve Maddie'ye bakarak başımı salladım. "Ve bir gün, mafya ya da melek, onlar için aynı şekilde endişeleneceğini anlayacaksın." Bakışlarımı tekrar onunkilere çevirdim. "Ne kadar sert olurlarsa olsunlar, yine de onların kalkanı olmak istiyorsun. Onlar için bir kurşunun önüne atlamak ya da diğer insanların acısını ya da senin durumunda bir araba kazasını asla deneyimleyemesinler diye onları bir yere kilitlemek. Hepsi aynı, Ty. Bir gün anlayacaksın. *Hepsi aynı*. Sadece bazıları biraz daha baharatlı."

Sağ tarafta bir şey dikkatimi çekti. Mezar taşıyla pek ilgilenmiyor gibi görünse de mezarlardan birinin yanında duran tuhaf bir adam. Başka biri olsa muhtemelen mezarlık ziyaretçisi gibi görünürdü. Ancak ben şüphelenmiştim. Kurnazca bir parmağımı kulağıma götürdüm ve kulaklığıma bastırdım.

Saat 1 yönünde gözü olan var ? Siyah gömlek, güneş gözlüğü?

Onu yakaladım, Nico saniyeler sonra kulağıma cevap verdi. Kontrol etmek için içeri giriyorum. Ailenle birlikte ol, kardeşim.

Teşekkürler, Nico.

Tuttum seni dostum. Bugün izinlisin. Sana ihtiyacımız olursa haber veririm.

JADE

Cenazenin üzerinden bir ay geçmişti ve hayat bir daha asla eskisi gibi olmayacak olsa da ilerlemeye çalışıyorduk. Hala hiçbir yerde Mussolini'den iz yoktu ama her zaman tetikteydik ve güvenlik sıkı bir şekilde devam ediyordu.

Bu gece çocuklar kulüpte değildi. Dorothy evin dışında silahlı korumalarla Maddie'yi izliyordu. Maddie kaçırıldığından beri Jacob bazı adamlarını gözcülük yapmaları için görevlendirmiş, Luke da işi şansa bırakmayıp Ian'ın adamlarından bazılarını görevlendirmişti. Dylan ve Kira bu gece Ian'ın kız kardeşinin ailesiyle birlikteydi ve Tyler cenazeden beri Euphoria'ya dönmemişti. Biraz uzaklaşmak istiyordu, Ian ve Luke'tan gözden geçirmesi gereken her şey için kendisine e-posta göndermelerini istedi.

Luke ve Giovanna, Luxe ile ilgili son detayları tamamlamakla meşguldü ve o akşam açılıştan önce Ian ve beni kulübün diğer tarafına çağırmıştı. İleride dans etmemle ilgili beklentileri hakkında bir toplantıyı yeni bitirmiştik. Heyecanlıydım ama aynı zamanda gergindim. Her zaman yaptığı gibi benim için katı kuralları vardı ve dansçılarla bir araya gelerek beni asla özel danslar için erkeklere önermemeleri gerektiğini bilmelerini sağladı. Onlara müsait olmadığımı söyleyeceklerdi. Dans etmek artık işimin bir parçası olsa da, onun asistanı olmak hâlâ öncelikliydi. Buna engel olmadığı sürece, istediğim zaman dans edebilirdim.

Ian, Buz Adam ve ben lobiye doğru ilerledik. Kalabalık alana girdiğimizde, Ian her zaman yaptığı şeyi yaptı ve benimle flört etmeye çalışan herhangi bir erkek veya kadından beni korumak için hazır olduğundan emin olmak için bir adım daha yaklaştı. Hepimize karşı ekstra korumacı davranıyordu ve bazen erkekler biraz boğucu olabiliyordu. Ama bunun iyi bir nedeni vardı ve ben de bunu anlıyordum.

Ice Man Luxe'ün girişinde anahtar kartını okuttu ve kapıyı kapatıp yakındaki lobide yerini almadan önce içeri girmemize izin verdi. Köşeyi döndüğümüzde Giovanna'yı eğilmiş, mavi bir bar tabelasına son rötuşları yaparken bulduk.

Geldiğimizi duyurmak için boğazını temizleyen Ian yanımda dimdik durdu. Sesten irkilerek ayağa fırladı ve etrafında döndü, bu sırada koruyucu gözlükleri düştü. İkimize de sırttı.

"Etkileyici," diye yorumladı Ian, ellerini ceplerine sokarken.

"Teşekkür ederim! Theo tel taktığında daha da güzel görünecek," gülümsedi. "Gezmek ister misiniz?"

"Kesinlikle!" Ben hevesle haykırıırken, Ian sadece başını salladı. "Luke Cabana Odası'nda."

"Ne?" Ian sordu.

Pembe örgülü atkuyruğu saçları, çıkardığı şapkasının altından omuzlarına düzgünce uzanırken bizi koridora doğru götürdü. "Oh, mevsimsel olarak değiştirdiğimiz temalı oda mı?"

"Oh," bakışlarını kaçırdı, "doğru. Yaz için çıplak bir plaj teması istedi."

"Evet!"

İlk odada durdu, karşı koridordan bir çivi tabancasının sesi geldi. "Burası daha evcil odalarımızdan biri. Dışarıdaki bar alanlarından farklı olarak insanların burada birbirleriyle daha rahat edebileceğini düşündük." Gururla gülümseyerek sözlerini şöyle sürdürdü: "Penthouse L.A.'in kullandığı ışıklandırma sisteminin aynısını uyguladık ki bu benim fikrimdi. Ofiste yeni üyelerle sözleşme ve gizlilik anlaşmasının üzerinden geçtiğimde, renkler konusunda bilgilendirilmelerini sağlayacağım."

Ian etrafına bakınırken, "Kafesleri ve dinlenme alanını sevdim," dedi. "Çok acemi ve misafirperver."

"Evet, Penthouse'da hoşuma gitmeyen bir şey de üyeler için salon alanının olmamasıydı. Herkes sevişirken rahat olmayabilir. Yalnız oldukları ya da sadece izlemek istedikleri için kaç kişinin geldiğini bilerseniz şaşırdınız."

Dudağımı dişlerimin arasına sıkıştırarak başımı salladım. "İzlemek ve ikisi de harika."

Ian'ın bakışları benimkilere kaydı, gözleri hafifçe gerildi. "Yeni özgürlüğüne alışmam gerekecek." Kıs kıs güldüm ama yeni keşfettiğim kuzenime iğneleyici bir cevap veremedim, zincirlerden birini kafese yerleştiren Giovanna'ya kaşlarını çatarak baktı. "Sözleşmeler hakkında."

"Evet, efendim?" Elleri kalçalarında, arkasına döndü.

"Her yeni için Tyler'ın hediye etmesini istiyorum."

Giovanna'nın yüzündeki renk, onun isteğini değerlendirirken soldu. Gözleri aramızda bir ileri bir geri gidip geldi ve sonunda Ian'a takıldı. "Bundan ona hiç bahsettin mi?"

"Bir şey söylemem için buraya gelmedi," dedi, sesi hayal kırıklığıyla doluydu, "ve ben de onu geçen aydan daha fazla rahatsız etmek istemedim."

Başını salladı. "Tamam, Bay Knight."

Ian onu hayatlarına kabul etmişti ama henüz ona ilk ismiyle hitap etme ayrıcalığını tam olarak kazanamamıştı. Kendini daha fazla kanıtlayana kadar onun için hem işte hem de iş dışında hâlâ Bay Knight'tı. Ve ona başka türlü hitap etmesi için izin vermemişti.

İç çekti. "İhtiyacım var-"

"Ian!" Luke diğer salondan seslendi. "Burada mısınız?!" "Evet!" diye bağırdı.

"Buraya gel!"

Ian utangaç Giovanna'ya döndü. "Harika görünüyor. Üç hafta sonra açılış gecesinde görmek için sabırsızlanıyorum. Hâlâ programa uygun muyuz?"

"Evet, efendim."

"Güzel, yarın sabah her şeyi sonuçlandırmak için bir toplantı yapacağız." Tek bir baş hareketiyle onayladı. "İzninizle." Luke'un sesini takip ederek odadan çıktı.

"Dinle Jade, sana bir şey söylemem gerek-"

"Alo?!" *Aman Tanrım!* Tyler'ın sesi girişten seslendi. Ağzımız açık kaldı ve aceleyle odadan çıkıp ona doğru koştum. "Vay anasını, burası harika görünüyor!"

Köşeyi döndüğümde Tyler'ı bir aydır ilk kez görüyordum. "Tanrı aşkına!" Ona doğru atıldım, kollarımı boynuna doladım ve o da bana sarıldı. "Buradan biraz uzaklaşmaya ihtiyacın olduğunu biliyorum ama seni çok özledim."

"Hâlâ iyi değilim," diye saçlarıma doğru iç geçirdi, "ama evde çıldırmak üzereyim ve çocuklar Ian'ın ailesini görmek istediler, ben de onları Sierra ve Jake'lere bıraktım." Ian ve Luke onu gördüklerine sevinerek odaya girdiklerinde bir adım geri çekildi. "Yaklaşık on güçlü içkiye ihtiyacım var, bir de la-" gözleri arkamda Giovanna'ya kaydı. "Belki on bir."

"Seni tekrar görmek güzel," diye mırıldandı Giovanna. "Teşekkürler," diye cevap verdi Tyler metanetle.

Luke ve ben meraklı bakışlar attık, her ikimiz de Tyler'ın Giovanna'nın yanında ne kadar garip davrandığına dair son konuşmamızı hatırlıyorduk. Sadece yeni birine karşı temkinli olduğunu düşünmüştük ama şimdi daha fazlası varmış gibi görünüyordu.

"Gece için diğer görevlerimle meşgul olmadan önce Amber'ın benden bir şey isteyip istemediğine bakmam gerekiyor," dedim. "Ian, iyi misin?" diye sordum.

"Evet," diye yanıtladı, "Bir şeye ihtiyacım olursa sana haber veririm."

"Harika." Bakışlarımı Giovanna'ya çevirdim. "Gia, daha önce bana ne anlatmaya çalışıyordun?"

Kendine gelmeden önce gözleri hafifçe irileşti ve elini umursamaz bir şekilde salladı. "Yok bir şey. Sadece odayla ."

"Tamam," diye sırttım, "eğer fikrini değiştirirsen, gel beni bul."

Luke'un yanına gidip baretini çıkardım ve dudaklarımı yanağına bastırdım. "Birazdan görüşürüz."

"Evet, yapacaksın." Ben Tyler'a dönmeden önce göz kırptı. "Döndüğün için çok mutluyum."

Dudaklarını bükerek başını salladı. "Göreceğiz."

LUKE

Jade çıkarken, Ian kollarını kavuşturarak yeni kurulan özel bara yaslandı. "Bu gece burada olmana sevindim çünkü seninle bir konuda konuşmak istiyordum."

"Ne?" Tyler, ortadaki küçük oturma alanındaki siyah deri koltuklardan birinin arkasına yaslanarak cevap verdi.

"Ben de tam ona söylüyordum," diyerek çenesini Giovanna'ya doğru kaldırdı, "Luxe için imzalanan her sözleşme ve gizlilik anlaşmasında senin de hazır bulunmanı istiyorum. İşimi şansa bırakmayacağım. Arkadaşlarımızla bile."

"Bununla başa çıkamıyor mu?" Gözlerini devirdi. "L.A.'deki işi bu değil miydi?"

"Evet," diye ekledi, "."

Ian'a dönmeden önce ona bir bakış attı. "Güzel, o zaman yetenekli ve-"

"Bu pazarlığa açık bir konu değil Ty," diye sözünü kesti Ian. "Bu iş zaten yasadışı ve riskli. İşimi şansa bırakmayacağım."

"Peki," diye iç geçirdi, pes etti. "Nasıl istersen. Ne zaman başlıyoruz?"

Ian sözlerine şöyle devam etti: "Sabah lansmanla ilgili son ayrıntıları gözden geçirmek üzere bir toplantı yapacağız, ardından da yarın gece ayrıntıları gözden geçirmenizi istiyorum." "İsterseniz çocukları da getirebilirsiniz."

"Nasıl hissettiklerine bakıp size haber vereceğim."

Ian dikkatini Giovanna'ya odaklamadan önce başını hafifçe eğdi. "Üstünü değiştirmeli ve yere inmeli."

"Bu gece setimi değiştirebilir miyim?"

Ian kaşlarını kaldırdı. "Bunu sorduğuma pişman olacağım ama neden Amber ya da Jade'e değil de bana soruyorsun?"

Tyler ve benim aramda bir bakış attı, sonra yumruklarını yan tarafına dayadı ve kalçasını havaya kaldırdı. "Büyük patron sensin ve bunun için iznine ihtiyacım var."

Ian dilini alt dudağının üzerinde yuvarlayarak başını salladı. "*Evet dememe* değer mi?"

"Öyle, söz veriyorum."

"Sana güvenmiyorum," diye karşılık verince Tyler ve ben tenis maçı izler gibi birbirimize bakarken ağırlığımızı değiştirdik.

"Sana neden söylemeyeceğime de güvenmeni istiyorum," diye derin bir nefes aldı, "en azından önümüzdeki birkaç saat için."

Ian barı iterek ona doğru bir adım attı. "Eğer beni becerirsen-"

"Bay Knight," bir adım geri çekildi, "bunu size söyleyemem, ama gerçekleştiğinde bileceksiniz. Sadece dikkatli olun, lütfen."

Ne halt ediyor bu? Ona güveniyordum ve hâlâ da güveniyorum ama belirsiz davranarak Ian'ın gözünde puan kazanmıyordu ve şu anda beni kesinlikle iyi göstermiyordu. Ian şımarık kadınları sevmezdi. Çok az tanıdığı kadınların ona saygısızlık etmesinden kesinlikle hoşlanmazdı. Olayların dışında kalmaktan nefret ederdi. Ama ona güveniyordum ve artık bunu rahatlıkla söyleyebilirdim. Boston'da geçirdiği süre boyunca saygımı ve güvenimi fazlasıyla kazanmıştı.

Kısa süre önce Jenna'nın eski binasındaki kendi dairesine taşınmıştı. İronik bir şekilde, Jenna'nın eski dairesinin bitişiğinde, hakkında konuşmaktan kendini alamadığı bir adam yaşıyordu. henüz tanışmamıştık ama ondan sadece *Göz Şekeri* olarak bahsediyordu.

Tyler alay etti. "Neyse, ben bara gidiyorum. Her ne ona iyi şanslar," diye seslendi köşeyi dönüp gözden kaybolurken.

Ian gözlerini Giovanna'ya dikti, ona haddini bildirmeye hazırды ama ben konuştum. "Sana güveniyorum."

Bana içten bir bakış attı. "Gidip üstümü değiştirmem ve hazırlanmam gerekiyor. Gözlerini dört aç." Çıkarken Louis Vuitton marka spor çantasını barın üstünden aldı.

"Eğer o sürtük bana kazık ," diye hırladı Ian, "onu saçlarına uygun pembe bir ceset torbası içinde babasına geri göndereceğim."

Luxe'den çıkıp showroom'a doğru ilerlerken "Ona bir şans verin," diye mırıldandım.

Müşterilerin arasından sıyrılıp barın önünden geçerken içerisi kalabalıktı. Aurora ve River biz geçerken içki servisi yapmakla meşguldü, ikisi de başlarını kaldırıp bizi onayladılar. Fedai ipi geri çekerken, Ian önüme geçti ve liderliği ele aldı.

Chance, Declan ve Tyler kadeh kaldırırken Tyler dışarı çıktı ve Ian'ı içeri aldı. Declan ve Chance'in karşısına, onun yanına oturdum.

"istiyor musun?" Declan sordu.

Elimi tembelce salladım. "Yok, sorun değil. Ben şuraya oturacağım. Senin burada olduğunu bile bilmiyordum," diye yorum yaptım kardeşime.

"Kirsten bu sabah aradı ve hafta sonu kalmamı istedi."

Ian ve ben bakışlarımızı değiştirdik ve Amber içeceklerimizle yaklaşırken kaşlarımı kaldırdım. "Affedersiniz?" Amber hızla uzaklaşmadan önce ona bir bakış atıp kibarca başımı sallarken sordum. "Ne zamandan beri Boston'a Kirsten için gidiyorsunuz?"

"Planlarımız var." Ayağa kalkıp saatini kontrol etmeden önce bardağının kenarından gülümsedi. "Ve eğer izin verirsiniz, kucak dansı için onunla buluşmam gerekiyor."

O uzaklaşırken hepimiz kıkırdadık. Ian bir şişe viskiye uzandı ve hepimiz için birer shot doldurdu. Tyler aldı ve hemen geri fırlattı. Ian ona kaşlarını çatı.

"Kardeşim," diye gözlerini devirdi Tyler, "Ben iyiyim. Gelmeye devam et."

Genellikle Jade ve Jenna da masada bize katılırdı. Kalabalığı taradığımda hiçbir yerde görünmediklerini gördüm. Henüz endişelenmemiş rağmen telefonumu çıkarıp Jade'e mesaj attım.

Sen ve Jenna neredesiniz?

Işıklar söndü, yeni bir şarkı başladı. Daha önce kulüpte duymadığım bir şarkı. Giovanna tüm ihtişamıyla ortaya çıkarken hepimiz sahneye kilitlenmiştik. Kendinden emin adımları alışılmadık şarkının ritmine uyuyor, kıyafeti herkesin dikkatini çekiyordu. Tanıştığımız o kader gecesinde giydiği kıyafetin aynısıydı ama şimdi göğüslerini zar zor örten yırtık ve açık Sicilya bayraklı üstüyle daha cüretkâr görünüyordu. Hipnotik dans figürleriyle sahneyi ele geçirdi ve eşyalarının kendisine gönderilmesi için Ekaterina ile anlaşmaya varmadan önce olduğundan daha özgür görünüyordu.

Elimdeki telefonum çaldı ve gözlerimi ekrana indirdim.

Yukarıda konuşuyoruz ve güvendeyiz. Gösterinin tadını çıkarın. xoxo

YANGIN

LUKE

Umursamaz bir omuz silkmeye telefonumu usulca cebime geri koydum ve tüm dikkatimi bir kez daha Giovanna'ya yönelttim. Giovanna performansına başladığında kalabalık heyecan içinde sahneye doğru akın etti ve ona hevesle para yağdırdı. Ayaklarının dibine banknotlar fırlatıyor ya da kurnazca, dolgun kalçalarını süsleyen siyah dantel jartiyerlerin içine sıkıştırıyorlardı. Havada yoğun bir beklenti vardı ve müziğin nabız gibi atan ritmi de bu elektrikli atmosfere katkıda bulunuyordu.

"Ne giyiyor lan bu?" Ian'ın ses tonundan öfke damlıyordu.

"Hasar kontrolü yapmak için hazırlanacağım." Tedirginlikle arkama yaslandım ve kadehimi dudaklarıma götürdüm, bakışlarımı ondan ayıramıyordum.

Mussolinilerle bağlantılı herhangi birini ararken Sicilya ve İtalyan bayraklarının mülkümüze girmesi kesinlikle yasaklanmıştı. Ian istenmeyen dikkatlerin üzerimize çekilmesini istemiyordu. Ama görünüşe göre Giovanna onun emirlerini hiçe saymıştı.

Bu gece, bir amaç ve baştan çıkarıcılıkla hareket edişi, ondan daha önce gördüklerimle uzaktan yakından alakası yoktu. Daha önce, birini sahneye çekmediği sürece kalabalık yokmuş gibi davranıyordu. Herkese bakarken bir şekilde kendini özel hissetmesini sağlıyordu.

Şimdi neredeyse hepsini analiz ediyordu. Direği sağ eline aldı, dizlerini bükerek etrafında süzüldü. İleri seviye numaralar yapmasını bekliyordum ama onun yerine gözlerini birine kilitledi ve sonra merdivenlere doğru süzüldü.

"Ne yapıyor bu?" Homurdandım.

Dansçıların ana setleri sırasında pistteki müşterilerle etkileşime geçmek için sahneden ayrılmaları kurallarımıza aykırıydı. Özellikle tansiyonun yükseldiği şu anda. Yine de işte buradaydı, kalabalığın içinde baştan çıkarıcı bir şekilde ilerliyor, parmaklarını hem erkeklerin hem de kadınların üzerinde gezdiriyor, hevesle bahşış verdiklerinde yol boyunca birkaçına sürtünmek için duruyordu.

"Kahretsin," diye gürledi Tyler, sesi bangır bangır müzikten zar zor duyuluyordu. "Gitmem gerek. Bırak beni." Beni yanımdan dürttü.

"Bekle." Kalabalıktaki belirli bir adamın önünde durduğunda elimi kaldırdım.

Tanımadığım biriydi, müdavimlerimizden biri değildi ama karanlık ve çekici yüz hatlarında dikkatimi çeken bir şey vardı. Yaramaz bir gülümsemeyle onun üzerine çıktı ve renkli ışıklar vücudunun üzerinde dans etti. Başını göğsüne doğru çekti ve dudaklarını yanağına götürmeden önce kulağına bir şeyler fısıldadı.

"Luke, buradan çıkmam gerek," diye tekrarladı Tyler, sesinde kızgınlık vardı.

Adam Giovanna'nın bluzuna uzandı ve Giovanna kollarını kaldırırken onu başının üzerinden kaydırdı. Giovanna onu bir ödül gibi etrafında döndürürken masasındaki erkekler alkışa boğuldu. Giovanna adamın elini tutarak onu sahneye geri götürdü ve merdivenlerden yukarı çıkardı. Gömleğini ondan aldı ve şakacı bir şekilde bandana gibi başına geçirdi, ardından diğer eliyle sinsice işaret ederken onu VIP bölümüne doğru çevirdi.

Vay anasını. "Ian." Kalabalığın arasından adamı bir an için görmeyi başardım. "O da onlardan biri! Onları bizim için kalabalığın arasından çıkarıyor."

Adamın kulağına doğru eğildi, kalabalığa doğru dönmeden önce bir şeyler fısıldadı ve az önce ayrıldığı gruba parmaklarını salladı. İçlerinden biri ayağa kalkıp sahneye doğru ilerlemeden önce şakacı bir şaşkınlıkla kendini işaret etti. Elinde Amber'ın daha önce uğraştığı adamla aynı dövmenin olduğunu şimdi görebiliyordum.

"Lanet olsun," dedi Ian öne doğru eğilip dirseklerini masaya dayayarak. "Buradan ayrıntıları göremiyorum ama görünüşe göre

Yılanlı Sicilya dövmesinin aynısı," diye not ederken aynı anda benim aklımdan da aynı düşünce geçti.

"Kahretsin," dedi Tyler ve Chance hep bir ağızdan.

Parmağımı bastırarak, avucumla ağzımı kapatarak tüm güvenlik görevlilerine seslendim. *Size kim olduklarını göstermek için onları sahneye çekiyor. Onları yakalayın ve bir saniyeniz olur olmaz dışarı çıkarın.*

Odanın diğer ucundan Nico ile göz göze geldim. Kalan erkeklerin oturduğu yakındaki bir masaya doğru ilerlemişti, dikkatleri sahneye kilitlenmişti. Club Euphoria tarihine geçeceği kesin olan, hemen önlerinde gerçekleşen gösteriden habersiz . Duvara doğru geri çekildi, Jacob'ın iki adamı yanında, saldırmaya hazır bir şekilde gölgelerin arasına karıştı.

Giovanna, bizi *gözetliyor* olması gereken ama sahnenin içine çekilen ve hareketleriyle büyülenen erkeklerin arasında dans etti. Parmaklarını aletlerinin dış hatlarında gezdirdi, sonra parmaklarını saçlarında gezdirdi. Sahip olduğu her varlığıyla onlarla dalga geçerek ellerini tuttu, birini göğüslerine yerleştirdikten sonra diğerlerini pantolonuna götürdü ve onlara seslendi. Birlikte düğmelerini açtılar ve onun için aşağı çektiler. Pantolondan sıyrılarak tamamen çıplak vücudunu ortaya çıkardı. Dikkatimi tekrar ona vermeden önce bakışlarımı ayırıp önlerindeki gösteriye odaklanmış olan kalabalığı inceledim.

Ian şunu! Ian'ın sesi kulaklığımda çınladı ve sağ tarafımda güvenliğe bir komut verdi. "Luke, onlar fark etmeden önce onu sahneden indirmeliyiz." Ayağa fırladı ve Chance'i kabinden dışarı itti.

Takip etmek için ayağa kalktım ve Giovanna'nın talimat bekleyen yoğun bakışlarını üzerimde yakaladım.

"Onu sahneden indirin ve bizimle Oyun Alanı'nda buluşun," diye bağırdı Ian, bizi iterek yan kapıya doğru yürüdü.

BIP BIP BIP!

Yüksek sesli sirenler çaldı ve yanıp sönen ışıklar bir anda kulübü doldurdu. Yangın alarmı tetiklenmişti ve kimse, özellikle de Giovanna yaralanmadan önce hızlı hareket etmemiz gerekiyordu. Nico ve diğerleri sahneye koşup iki adamı yakalarken, Jacob'ın adamları da kendi gruplarını ele geçirirken, çıkan kalabalığı iterek ona doğru koştum.

Giovanna ayağını geri çekerek sahnede kelepçelenen adamlardan birine tekme attı. "Seni aşağılık herif-"

Ona doğru atıldım, kollarımı sertçe ona doladım ve sahne arkasında ona eşlik ederken onu kendime doğru çektim. Bıraktığım anda öfkeden kudurdu. Sahneye doğru koşmaya başladı ama ben onu bileğinden tutup omzuma attım. Arka koridora doğru yürüdüm.

"beni!" diye bağırdı.

Onu yere yatırıp soyunma odasının hemen dışındaki duvara yasladım. "Senin derdin ne lan?!" Sergi salonunu işaret ettim. "Bize izin vermelisin-"

"O orospu çocuğu amcamı öldürdü!" diye tükürdü. "Üç yıl önce!"

"Kahretsin," diye mırıldandım, çenemi soyunma odasına doğru kaldırarak. "Giyin. Ben burada bekleyeceğim."

Birkaç dansçı eşyalarıyla yanımdan geçerken tek bir baş hareketiyle kapıdan çıkıp gözden kayboldu.

"Bu gecelik evlerinize gidin hanımlar!" seslendim.

"Evet, efendim!" Lobiye doğru aceleyle ilerlerken Trina cevap verdi.

Parmağımı kulağıma bastırdım. *Hemen , Ian. Gia'yla birlikteyim.* Bir ileri bir geri volta atarak parmaklarımı saçlarımda gezdirdim. Alarm hâlâ kulüpte yankılanırken, "Siktir, siktir, siktir," diye fısıldadım. Artık kulaklarımı deliyordu.

Onu da getir, Ian hemen cevap verdi.

Birkaç dakika sonra Giovanna tekrar ortaya çıktı ve elini tutarak onu loş koridora doğru çektim. Şaşırtıcı bir şekilde direnmedi ya da tereddüt etmedi, benim aceleci adımlarıma ayak uydurdu. Ana koridora döndüğümüzde güvenliğin insanları telaş içinde binadan çıkardığını gördüm. Bulunduğumuz noktadan, bina neredeyse tamamen boşaltılmış gibi görünüyordu.

Koridorun sonuna yaklaştığımızda, neye girmek üzere olduğumuzu bile düşünmeden onu önüme yerleştirdim. Kapının kilidini açtım ve iterek açtım, sessizce onu benden önce içeri adım atmaya teşvik ettim. Ama eşiği geçer geçmez donup kaldım.

Chance, Tyler, Declan, Buz Adam ve Nico odanın ortasında Ian'ın arkasında , kollarını beş adama bakıyorlardı. Adamlar yerde, elleri arkadan bağlı bir şekilde duvara yaslanmış oturuyorlardı. Amber, Jenna ve Kirsten odanın karşı tarafında durmuş, şaşkınlık içinde

Şimdiye kadar bilmedikleri bir yerdi. Jade ise sağ tarafımdaki işkence masasının önünde emirleri için hazır bekliyordu.

Giovanna'ya "Git yanlarında dur," diye fısıldadım.

Yakalanan adamlara doğru sert bakışlarını yöneltirken ifadesi sertleşti.

Ama tam onlara doğru ilk adımını atarken, Ian elini kaldırdı. "Aslında. Gia, buraya gel."

Ian'ın yanına koşuşturmadan önce gözleri bir an için bana kaydı. "Evet, efendim?"

"Bu adamlardan herhangi birini tanıyor musunuz?"

Ellerini önünde kavuşturup bir süre hepsini inceledikten sonra gözlerini ona çevirdi. "Seviyorum."

"Hangileri?"

Ayağını yerden hafifçe kaldırarak ayakkabısıyla işaret etti. "O... vedd o."

"Peki onları nereden tanıyorsun?"

"Babam onlardan nefret ediyor." Yüzü öfkeyle alevlendi, yanakları kırmızının koyu bir tonuna dönüştü. "İkisi de Los Angeles'ta müşterimdi ve aileme ulaşmak için beni kullandılar. Amcamı öldürdü," dedi ve ses tonundaki kızgınlıkla ilkinin yorumladı.

"Bizi buraya gönderen baban!" İçlerinden biri ona ters ters bakarak havladı.

"Ne?!" Giovanna ve Ian aynı anda haykırdı, sesleri şok ve inançsızlıkla doluydu.

"Nico, Luke ve Gia hariç herkes dışarı!" Ian emretti. "ŞİMDİ!"

Jade kollarını kavuşturdu, çenesi sıkıldı. "Bay Kni-"

"DIŞARI!" diye kükreyerek Jade'in itirazlarını kesti.

Sinirle oflayıp puflayarak diğerlerinin peşinden odadan çıktı ve çıkarken bana hançer fırlattı. Peşinden gitmek ya da kalmasına izin vermek istedim ama bu sefer onunla aynı fikirde olmasam da Ian'ın herkesin güvenliğini sağlama ihtiyacını da anlıyordum. Diğerlerinin odadan haberi bile olmaması gerekiyordu ve neden orada olduklarını merak ediyordum. Kapı kapandıktan sonra Ian dikkatini tekrar Giovanna'ya çevirdi.

"Bu gece burada olacaklarını nereden biliyordun?"

İç çekti. "Joey'den bir mesaj aldım," diyerek omuz hizasında siyah saçları adamı işaret etti. "Bu o. O olduğunu söyledi

beni dans ederken izlemeye gelmişti ve ben de size söylemeyi planlıyordum. Ama buraya gelene kadar Amber bana belli bir dövmesi olanlara dikkat etmemi söyledi."

"Kapa çeneni, kaltak!" Joey ona hırladı.

Tereddüt etmeden üzerine yürüdüm ve yan tarafına hızlı bir tekme attım. Gözleri yere sabitlenmiş bir şekilde yığılmadan önce acı içinde haykırdı.

Ian, Giovanna'ya "Devam ," diye ısrar etti.

Gözlerini abartılı bir şekilde devirerek, "Her neyse," diye devam etti, ses tonundan küçümseme akıyordu, "dövmeyi hemen tanıdım. Hepsinin vücudunun bir yerinde bir tane var gibi görünüyor." Ağırlığını bir kalçasına verdi ve devam etti, "Hiçbirinize söylemeden işime devam ettim çünkü buraya geldiklerinde onları dışarı çıkarabileceğimi biliyordum. Onları ürkütmek ve gelmemeleri riskini almak istemedim."

"Yani onları bana gümüş tepside sundun," diye düşündü Ian, düşünceli bir şekilde çenesini okşayarak.

"Evet, efendim." Dik durdu, eli hâlâ kalçasının üzerindeydi. "Daha önce hiçbirinize söylemediğim için özür dilerim, ama bir şey olup da daha fazlasını sokaktan kurtarma ihtimalinizi mahvetme riskini göze alamazdım."

Ian başıyla onayladı. "Artık gidebilirsiniz."

"Peki ya babam?" Sesi hafifçe titredi. "Onların tarafında olmasına imkan yok."

"Git," diye mırıldandı Ian, dikkati çoktan adamlara kaymıştı. "Ben ."

"Evet, efendim." Bana gergin bir bakış atarak kapıya doğru yürüdü. "Özür dilerim," diye fısıldadı. Kapı koluna uzandığında, bal-kahverengi saçlı adam konuştu.

"Bu saçmalık! Baban bizimle bir anlaşma yaptı!"

Gözleri irileşmiş ve paniğe kapılmış bir halde arkasını döndü.

"Sizi kulüpten uzaklaştırmak ve bizi sizden korumak için" diye devam etti.

Giovanna'nın bakışları bir kez daha Ian'a odaklanmadan önce erkekler arasında gidip geldi.

"Git kızları bul," diye Ian. "Bunu ben hallederim."

Başka bir şey söylemeden çıktı ve kapı arkasından kapandı. Ian adamlara doğru döndü, biri hariç hepsi sinmişti. Herif başka bir şey yapmaya kalkışırsa diye yanlarından ayrılmadım.

"Şimdi," dedi Ian, bakışlarını tekrar adamlara çevirmeden önce bana hafifçe bakarak, "Vito'nun sizi kulübüme neden getirttiğini söyleyin."

Yakındaki bir rafa doğru ilerledim, dikkatlice bir beyzbol sopası seçtim ve ellerimle sıkıca kavradım. Üniversitede beyzbol oynadığım günler zihnimde canlanıyordu.

"Bir bok yapmayacaktık!" diye araya girdi diğer adam. "Buraya sadece Gia'yı görmeye geldik ve sana ailenin durumunu anlatmayı planlıyorduk-"

Sopayı tüm gücümle savurdum, yüzüne değdiğinde çıkan tatmin edici çatırtı başka sözlerin duyulmasını engelledi. Adam bir kan gölü içinde yere yığıldı ve bembeyaz zemini lekeledi. Hareketsiz bedeninin üzerinden geçerek, sopayı şimdi kıvranan ve hayatı için yalvaran ikinci adamın üzerinde tuttum.

"Luke için endişelenme," diye kıkırdadı Ian karanlık bir sesle. "Arkadaşının bıraktığı yerden devam et. Bu senin hayatını kurtarabilir. Ama söyleyeceklerin ikimizden birinin hoşuna gitmezse, hepinizi teker teker öldürür."

"Kimseye zarar vermeyi planlamıyordum. I-"

BAM!

Üçüncü adama dönmeden önce sopayı yüzüne indirdim, kan hepimize sıçradı. Benden uzaklaşmaya çalışırken gözleri dehşet içinde açıldı, başını sallarken gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüyordu.

"Lütfen," sesi tükürük dolu ağzından titrek ve çaresiz çıkıyordu.

Nico ve Buz Adam adım adım yaklaşırken Ian, "Luke sabrını tamamen yitirmeden bitir," diye emretti.

KİLİT. DÜDÜK. KİLİT.

Bakışlarımız kapıya doğru kaydı. Nico adımlarını hızlandırarak kapıyı hafifçe açtı. Birkaç saniye sonra bir adım geri çekilerek Jacob'ın geçmesine izin verdi.

Durdu, gözleriyle odayı taradı ve konuşmadan önce sessizce hasarı değerlendirdi. Kendinden emin bir duruşla boğazını temizledi ve bize hitap etti. "Diğerlerini alacağız ve o ikisinin gittiğinden emin olacağız."

"Benim bölgemdeler Jake," diye itiraz etti Ian, kasları gergindi ve kavgaya hazırdı. "Anlaşmayı biliyorsun."

"Bunu anlıyorum ama kendimce sebeplerim var ve bu sefer geri çekilmenizi istiyorum. Arkadaşlarından biri hepsini ispiyonluyor ve

Tam olarak ihtiyacımız olan şeye sahip olabiliriz ama bu adamları da yanımıza almamız gerekiyor."

Ian derin bir nefes aldı, avucunu ağzına götürdü ve başını sallayarak bana döndü. Kaşlarımı çatarak sopayı odanın kenarına fırlattım ve duvardan sekerek yere düşmesine neden oldum.

"Amcık," diye nefesimin altında, kapıya doğru yürürken tam haklamak üzere olduğum adama, yolda Jacob'a kaşlarımı çatarak. Jacob'ın altı adamı hızla odaya dalarken Ian, Buz Adam ve Nico da onları takip .

Kapı kapandığı anda "Şimdi ne olacak?" diye sordum.

Ofisine doğru yürürken adımlarını hiç bozmayan Ian, "Gia'nın babasını öldüreceğiz," dedi.

JADE

Gece çılgıncaydı. Ian herkesin kendi evine dönmesi ve biz daha fazla konuşma fırsatı bulana kadar kimseyle tek kelime konuşmaması konusunda ısrar etti. Onun ve Luke'un kafasında çok şey olduğunu söylemek kolaydı. Dorothy gittikten sonra, beni bodruma indirmeden önce onunla duş aldık. *Oyun odasını* kısa bir süre önce buraya taşımış, bir zamanlar kullanılmayan odayı güvenli bir şekilde kilitlemiştik. Kapı kapandı ve ben sesle sıçradım.

"Jade," derken Luke'un sesi ciddiydi ve tereddüt etmeden dizlerimin üzerine çökmeme neden oldu. "Bu gece gerçekten kötü bir ruh halindeyim." Sözleri bir uyarıydı.

Cevap vermeden önce izin bekledim, saygımı göstermek için bakışlarımı aşağıda tuttum.

"Ayağa kalk," diye emretti.

Kendimi yerden kaldırarak önünde durdum, hâlâ delici bakışlarımdan kaçınıyordum.

"Bana bak," diye emretti ve ben de başımı kaldırıp onun yoğun bakışlarıyla karşılaştım. "Konuş."

Her zamanki dinamiğimiz arzularımızı körüklemek için şiddeti kullanmayı içeriyordu ama bu gece farklıydı. Luke'un arkadaşı olarak gördüğü birine duyduğu öfke çok derindi ve ses tonuna da yansımıştı

ve tavırları. Değer verdiği kişilere karşı sabırlı olabilirdi, ama öfkesi alevlendiğinde, şiddetle yanardı. Beni asla incitmeyeceğini bilsem de onu asla kıskırtmadım.

"Bana zarar vermenden korkmuyorum," diyerek bir adım öne çıktım ve parmaklarımı boynunun arkasında birleştirdim.

Ellerimi avuçlarının arasına aldı ve dudaklarına götürdü, boğuk bir sesle konuşurken her bir boğuma nazik öpücükler kondurdu: "Seni incitmek istemiyorum. Seni ilk gece sahip olduğum şekilde istiyorum."

Cevap vermek için ağzımı açtım, ama arkamdan dolanırken cebinden bir şey çıkarmadan önce agresif bir öpücükle sözümü kesti. Derin bir nefes alarak ne olacağını tahmin ettim. Gözlerimin üzerine siyah saten bir kumaş parçası yerleştirdi ve başımın arkasında sıkı bir düğümle sabitledi.

Karanlık beni sardı, kör ve savunmasız bir şekilde orada dururken duyularımı artırdı. Her ses yükseliyor, her dokunuş elektrikleniyordu. Luke'un varlığı beni çevrelerken uğursuzdu, ayak sesleri soğuk ceviz zeminde yankılanıyordu.

"Bana verdiğin ilk kucak dansını hatırlıyor musun?" "Evet, efendim."

"Peki o gece sana ne demiştim?" diye sordu varlığı kaybolurken.

Zincirlerin şingirtisi ve metalin metale çarpması, damarlarımda dolaşan beklenti ve belirsizlik karışımıyla omurgamdan aşağı bir ürperti gönderdi. Luke'un parmakları açıkta kalan ensemden hafifçe gezinirken aniden serin esintinin tenime değdiğini hissettim.

"Anlat bana."

Sertçe yutkundum. "Beni dans ederken izlemenin seni dengede ve huzurlu tuttuğunu söylemiştin."

"Doğru." Avuç içiyle boğazımı kavradı. "Peki sen ne dedin?"

Tutuşunun hafif baskısı karşısında yutkunarak dudaklarımı ıslattım. "Birlikte olsak da olmasak da her zaman senin huzurun olacağımı söylemiştim."

Beni öne doğru çekti, dudaklarım onunkilere çarptı. Dillerimiz iç içe geçti ve bir süre birbirleriyle dans ettikten sonra elini ensemden geçirerek öpüşmeyi kesti. Sıcak eli sırtımdan aşağı kayarak beni okşadı ve gömleğimin altına girip başımın üzerinden çekti.

"Şu anda ve hayatımın geri kalanında huzura ihtiyacım var," diye kulağıma fısıldadı.

Daha sonra şortumu bacaklarımdan aşağı indirirken kumaş yumuşak bir gümbürtüyle yere düştü. Elimini tutup beni odanın öbür ucuna götürürken serin havayı tenimde hissederek zarıfçe çıktım.

"Bana sonsuza dek benim olduğumu söyle."

Kalın ve soğuk bir şeyin boynuma dolandığını hissettim. Bunun bir tasma olduğunu anlamadan önce bir süre onunla oynadı.

"Ben seninim... sonsuza dek, ne şekilde olmamı istiyorsan... o şekilde. Seni seviyorum."

Meme uçlarımin her birini sıkıştırdı ve onları tasmadaki halkaya bağlayarak göğsüme doğru çekti. Sıkıştıklarını hissedebiliyordum ve hafif acı inlememe neden oldu.

"Ben de seviyorum ve sana kendini kraliçe gibi hissettirmek istiyorum," dedi alçak sesle. "İyi hissettiriyor mu?" Zincirleri çekıştirdi.

"Mm, evet, baba," diye cevap verdim, dilimi altımda gezdirerek dudak.

Elini bastırarak beni . Benim
Avuç içlerim içgüdüsel olarak destek için tahtının yan tarafına bastırdı. Sırada ne olduğunu bildiğim için kendimi hazırladım.

"Bu olmayacak."

Kahretsin. Sandalyeyi daha sıkı kavradım. Deri şeritler sırtımdan aşağı hafifçe indi. Derin bir nefes aldım.

SMACK!

Arkama sertçe vurduğunda vücudumda acı hissi yayıldı. Ardından eliyle nazikçe okşayarak hassas derimi yatıştırdı. Kendimi tekrar hazırladım.

SMACK!

Vuruşu dizlerimin bükülmesine ve istemsiz bir nefes vermeme neden oldu. "Oh, Tanrım."

"Jade," diye hırladı. "Baba,"

diye nefes nefese kaldım.

Ayağıyla bileğimi dürttü. "Yayıl."

Adrenalinim hızla akıyordu ve bacaklarımı açtım.

SMACK!

Deri şeritler amımın üzerine indi ve vücuduma acı ve zevk dolu bir sarsıntı gönderdi. Bana üç kez vurduğunda nefesim kesildi.

Parmakları yavaşça iç uyluklarımdan aşağı inmeden önce birkaç kez daha. Kıvrımlarımla alay ederek yukarı ve aşağı okşarken uyarılmamın arttığını hissedebiliyordum.

"Çok ıslak. Buna bayılıyorsun." Sesindeki baskınlık tüylerimi diken diken etti.

"Evet, efendim."

Tekrar ortadan kayboldu ve kısa bir süre sonra geri döndü. Bir kayganlaştırıcı şişesinin açıldığını duydum, sonra soğuk metal bir nesneyi göt deliğime bastırdı ve yavaşça içime itti. Beni gerdi ve doldurdu, yoğun bir zevk ve rahatsızlık karışımına neden oldu. Nesneyi daha derine itmeye devam ederken vücudum onun dokunuşuyla gevşedi ve beni tamamen sahiplendi. Birden gözlerimdeki bağı çıkardı ve omzumun üzerinden baktım.

"Buraya gel." Elimi tutarak beni zaten çıplak olan bedenine doğru çekti, kolları belime dolandı. "O gece yaptığın gibi dans et."

Direğe ve izleyebilmesi için mükemmel bir şekilde konumlandırılmış tahtına baktım.

"Dengemi geri getirmene ihtiyacım var." İki kelepçeyi aldı, onları meme uçlarımdan ve zincirden çıkardı, ama tasma kaldı.

"Bunu yapabilirim." Başımı sallayarak direğe doğru ilerledim ve o da sandalyesine oturdu.

ODA

LUKE

Odaya girdiğimizde adrenalinim hâlâ yüksekti. Jade ve Maddie hayatıma girmeden önce, sakinleşene kadar kendimi izole eder, yalnız konağıma çekilir ve boş koridorlarda sersemlemiş bir şekilde dolaşırdım. Artık dengemi bulmuştum. İhtiyacım olduğunu ya da istediğimi hiç düşünmediğim bir hayat.

Bana sonsuza dek benim olduğunu söyle. Ses sistemine doğru ilerleyişini izlerken kafamda tekrar tekrar çaldı. Başka bir erkeğin ona dokunmasına asla izin vermeyeceğimi bildiğim gece dans ettiği şarkıyı çalmaya başladı. En azından onu istediğim şekilde.

Eski karımın sadakatsizliğinden sonra, bağlılık içeren ilişkilere tövbe ettim. Ama önümdeki direğin üzerinde dönen kadın istediğim ya da ihtiyaç duyduğum her şeydi. Baş aşağı döndü, vücudu akıcı bir şekilde hareket ederken bacaklarını göğsüne doğru getirdi ve sonra onları uzunlamasına uzattı. Yavaşça bacaklarını ayırdı ve bana parlayan amının kışkırtıcı görüntüsünü verdi.

Birkaç dakika boyunca kendini müziğe kaptırdı, beni hipnotize edecek kadar hassas ve kontrollü bir şekilde baştan bir şekilde öğüttü, döndürdü ve çevirdi. Yavaş yavaş, onun her hareketini izledikçe, adrenalin patlamamın etkisinden kurtulduğumu hissettim.

Parmağımı sallayarak onu daha yakına çağırdım. "Buraya gel, bebeğim."

Kalçalarını şehvetli bir şekilde sallayarak sandalyeye doğru ilerledi ve kucağıma oturdu. Alfabenin her bir harfini kaya gibi sertleşmiş şaftıma doğru heceleyerek söylerken kalçaları şehvetli bir şekilde kıvrılıyordu. Bir parmağımı yakasındaki metal halkaya geçirerek onu kendime doğru çektim ve dudaklarımı sıkıca onunkilere bastırdım.

Öpüşme nazik bir baskıyla başladı ama hızla bir saldırganlık çılgınlığına dönüştü. O kalçalarını oynatmaya devam ederken ben parmaklarımı ipeksi saçlarına doladım, nefesi kısa soluklarla çıkıyordu. Yüzüğü bırakıp arkama yaslandığımda, dik oturdu ve ellerini dizlerimin üzerine koyarak kendini yukarı aşağı ovuşturdu.

Yüzeyin altında kaynayan şehveti gizleyen eğlenceli bir masumiyetle gözlerimin içine baktı. Dudakları muzip bir sırıtişla kıvrıldı ve kısık bir sesle, "Lütfen, beni kocaman sakinle becer baba," diye yalvardı.

"Henüz değil." Dilimi alt dudağımın üzerinde gezdirdim, hareketlerini her değiştirdiğinde göğüslerinin zıplamasının ve karnının dönmesinin tadını çıkarıyordum.

Kucağımdan indi, arkasını döndü ve göğsüme yaslanarak oturdu. Başımın arkasına uzanarak parmaklarını saçlarımda gezdirdi ve odunsu, romlu ve çiçeksi tıraş losyonumun hafif kokusunu içine çekti. Kalçalarını sıkıca kavrayarak hareketlerini tam istediğim gibi yönlendirdim. Kontrol edilmekten zevk alıyordu. Ama şimdilik sadece kız arkadaşımı istiyordum, itaatkârımı değil.

Aniden ayağa kalktı, önümde eğildi ve kıcını baştan çıkarıcı bir şekilde salladı. Daha fazla direnemeyerek arkasını ellerimle sıkıca kavradım ve yanaklarını ayırarak aralarındaki mavi kalp şeklindeki mücevhere hayran kaldım. Dilimi pürüzsüz teninde aşağı yukarı gezdirdikten sonra iki parmağımı bacaklarının arasından geçirip içine soktum. Dudaklarından bir inilti kaçtı ve kendini tekrar bana doğru bastırdı.

"Lütfen," diye bir kez daha yalvardı. "Bana karşı nazik olma."

"Jade," diye homurdandım.

"Evet, efendim?" diyerek beni sahnenin içine çekmeye çalıştı.

Ama şimdilik sadece onun ve anın tadını çıkarmak istiyordum. Kontrol bendeydi ama her zamanki Dom ve Sub dinamiğimiz bağlamında değil. O sadece benim kız arkadaşımdı ve her anının tadını çıkarmak istiyordum.

"Hayır," elimi geri çektim, onu terbiye etmeye hazırdım ama tam olarak istediği şeyin bu olduğunu bildiğim için elimi hızla indirdim.

Oflayıp pufladı ve meydan okurcasına kollarını göğsünde kavuşturarak döndü. Bana ters ters bakarken çıplak ayağını sabırsızca ahşap zemine vuruyordu. "Bana kızgın falan mısın Luke?" Sesi kızgınlıkla karışık bir şekilde devam etti. "Çünkü bunu bilen tek kadın ben olmam gerekirken bu gece beni o odadan kovduğunuz için sana ve Ian'a çok kızgın olabilirim!" Gözlerini bana dikti. "Ve bana narin bir çiçekmişim gibi davranılmasından bıktım-"

İşte o zaman patladım. Hızlı bir hareketle sandalyemden fırladım ve onu yakasından yakaladım, gözlerim öfkeyle parlıyordu. "Bu odada benimle böyle konuşmaya cüret etme!" Dudaklarının kenarları hafifçe yukarı kıvrıldı, meydan okuyan bakışlarında muzaffer bir sırıtış vardı. Benden bir tepki alma yeteneğini zihinsel olarak alkışlayarak, tutuşumu sıkılaştırdım ve yüzümü onunkine yaklaştırdım. "Seni küçük sürtük," diye homurdandım alçak sesle, onu ısırmanın cazibesine karşı koyamadım.

Boynunu sıkıca tutarak, Aziz Andrew'un haçına bastırılana kadar onu geriye doğru yönlendirirken dudaklarımı dudaklarında gezdirdim. Cevap vermek için ağzını açtı ama hemen kuralı hatırladı: Kendisiyle konuşulmadıkça asla konuşma. Nedense şimdi benim kurallarına uymayı seçmişti.

"Konuş ve gözlerimin içine bak," diye emrettim dişlerimi sıkarak.

Bakışlarını benimkilerle buluşturmak için kaldırdı, gözlerinde muzip bir parıltı vardı. "Neye ihtiyacın olduğunu biliyorum, baba."

Cevabını merak ederek bir kaşımı kaldırdım. "Ah, öyle mi?" Elim boğazında sıkıca tutarak sordum. "Peki neymiş o?"

"Beni incitmek , bu yüzden sakınleşene kadar kendini tutuyorsun. Bu odanın dışındaki öfkenle buradaki öfken farklı," diye müziğin sesini zorlukla bastırarak konuştu. "Dışarıda ben senin kız arkadaşınım. Burada ise istediğin gibi davranabileceğin biriyim. Kendini tutma."

Bakışlarım onunkilere kilitlendi, herhangi bir tereddüt ya da korku belirtisi aradım. Ama bulduğum tek şey güven ve arzuydu. İçimdeki şeytanlar, kazara onu incitme riskini göze alarak kendimi bırakmamı ve sadece kendim olmamı engelliyordu. Ama onun gözlerindeki ateşi görebiliyordum.

beni sınırlarımın ötesine itme kararlılığı. Haklı olduğunu biliyordum. Bu odanın dışındaki öfkem, bu duvarların içinde sergilediğimden farklıydı. Burada, kapalı kapılar ardında, o bana aitti, ben de ona. O... farklıydı. Gözlerim kapanmadan önce şehvetle kapandı, dudaklarım onunkilere çarptı, ama kontrolün onda olmasını istemediğim için hızla geri çekildim.

Bileklerini tuttum ve ahşap çerçeveden sarkan deri bağlara sabitledim. Yumuşak bir tıkırtıyla ayak bileklerini de bağladım ve onu merhametime bıraktım.

Ben şifonyerlerden birine doğru yürüyüp başka bir göz bağı, mum, çakmak ve U şeklinde bir Bluetooth vibratör alırken nefesini tutmuş bekliyordu. Bunları haçın arkasındaki masanın üzerine koydum, her bir öğeyi onun üzerinde nasıl kullanacağımı tam olarak biliyordum.

Siyah gözbağını başının üzerinden geçirdim, gözlerini kapattım ve duyularını artırdım. Beklentiyle titriyordu ama yüzünde memnun bir gülümseme vardı. Şimdi, o gülümsemeyi ağzından silip atacaktım.

"Kurallarımı çiğnedin," diye mırıldandım vibratörü elime alıp ağzıma bastırdıktan sonra onunkine doğru tutarken. "Aç."

İtaat etti ve dudaklarının arasına soktum, sonra çıkardım. Aşağı uzanıp parmak uçlarımla amını araladığımda tükürük damladı ve içeri kaydırđım. Mükemmel bir şekilde konumlandığımda inledi; hem G noktasına hem de klitorisine karşı.

"Peki kurallarımı çiğnersen ne olur Jade?"

"Cezalandırılıyorum, efendim." Heyecanını dizginlemek için mücadele etti. Kurallarımı çiğnemenin sonuçlarını çok iyi biliyordu ve buna bayılıyordu.

Sesi bastırmak için boğuk bir öksürükle çakmağı usulca açıp ateşledim ve yüzüne ürkütücü bir parıltı yaydım. Yumuşak, kusursuz teninde parıldaması bana kendimi çok güçlü hissettirdi. Çaresizdi ve güveniyordu. Çakmağı kırmızı muma doğru indirip yaktım.

Telefonuma doğru ilerleyerek onu bir sehpanın üzerinden aldım ve oyuncağı kontrol eden uygulamaya kaydırđım. Hız kontrolünü hafifçe yukarı çekerken dudaklarımda sinsî bir sırıtiş belirdi ve ona olacaklar hakkında küçük bir fikir verdim. Ben geri dönüp yolda siyah deri kırbacı alırken dili endişeyle alt dudağının üzerinde yuvarlandı. Artık ona cezasını vermeye hazırdım.

Ortasına doğru indirdim, geri çekmeden önce her bir uylukta yukarı aşağı sürükledim. Hızla sol göğsüne vurdum ve teninde ateş gibi yayılan bir acı bıraktı. Diğerine bir kamçı daha geldi. Başını geriye attı, bağlara karşı biraz kıpırdandı, zevk ve acı inlemelerini bastırmakta zorlandı. Cezalandırmaya devam ederek ona yaklaştım, bakışlarım artık kızarmış olan vücudundan hiç ayrılmıyordu. Uzandım, parmağımı uyluğunun iç kısmındaki nemli deride gezdirdim ve yüzünü izledim.

"Mmm," diye mırıldandı, ben söylemedikçe gerçek kelimelerle konuşmasına izin verilmediğini biliyordu.

"Bana nasıl hissettirdiğini söyle, bebeğim."

"Çok, lanet... acı verici ve... iyi, baba," diye inledi vuruşlarım arasında.

Sinsi bir sırıtişla telefonuma uzandım ve şiddeti artırdım. Nefesi kesildi, kalçalarını birbirine sürtmek için boşuna çabalarken vücudu beklentiyle titriyordu. Loş ışık çıplak tenine gölgeler düşürüyordu ama yakındaki mumun titreşiminde bile ısıtılıyordu. Gözbağının üstündeki alnında boncuk boncuk terler oluşmuş, bu da cazibesini daha da artırmıştı.

Mumu elime aldım ve alevin fitili boyunca dans edişine hayran kaldım. Mumu göğsünün üzerine eğdiğimde, sıcak parıltı kıvrımlarını belirginleştirdi ve teninin neredeyse doğaüstü görünmesini sağladı. Dikkatli bir doğrulukla, kırmızı balmumu damlalarının meme ucuna düşmesine izin verdim, kontrolüm altında eğilme ve inleme şeklinden zevk aldım. Sıcak sıvıyı göğsünden diğer meme ucuna kadar takip ettiğimde tıslaması keskin bir nefes alışa .

Yaptığım işe hayranlıkla bakarak bir adım geri çekildim, sonra mumu masaya geri koydum. Bacaklarının arasına uzanarak başparmağımı vibratörün üzerinden klitorisine bastırdım. "Konuş benimle, bebeğim."

"Kahretsin!" diye bağırdı, sesi zevk ve acıyla çığdı. "Beni öldürüyorsunuz efendim," diye inledi, ben onu kızdırmaya ve eziyet etmeye devam ederken vücudu titriyordu.

"Bunun için yalvardın," diye hatırlattım ona.

"Lütfen, boşalmama izin verin, efendim!" Hassas klitorisine karşı uğultunun yoğunluğunu artırdığımda yalvarışı çaresiz ve ihtiyaç doluydu.

Diğer elimi onun etrafına uzattım ve popo tıkacının soğuk metalini sıkı deliğine sıkıca bastırdım. Sonra parmaklarımı vibratörün arkasına geçirdim ve hafifçe duvarlarına masaj yaptım. Kıpırdandı ve

Dokunuşuma karşı kıvrandı, kendini tekrar sertleştirmeden önce kollarımda gevşerken dizleri çöktü.

"Baba, lütfen!" diye inledi.

"Hmm," diye düşündüm, ellerimi çekip onu güvenli bir şekilde yerinde tutan dört kelepçeyi çözerken onun üzerinde sahip olduğum kontrolün tadını çıkarıyordum. "Diz çök prenses." Elini tutarak dizlerinin üzerine çökmesine yardım ettim, sonra avucunu kaya gibi sertleşmiş sikimin üzerine koydum. "Ağzını sikeceğim ve sen de bunu iyi bir kız gibi karşılayacaksın," diye kulağına homurdandım, sözlerim karşısında titremesinden zevk alıyordum.

"Evet efendim," diye mırıldandı, bir eliyle beni okşarken diğer eliyle de deliğimin etrafını ve ucunu yaladı. Başını ağzına bastırarak beni yavaşça içeri yönlendirdi, dilinin düz kısmını shaftımda yukarı ve aşağı gezdirdi. "Mmm," diye inledi etrafımda, tüm vücuduma titreşimler gönderdi.

Parmaklarımı saçlarının arasına sokarak, bir avuç saç telini yumruklamadan ve kendimi zorla boğazının derinliklerine itmeden önce onu nazıkçe okşadım. Etrafımda öğürdü ve salyaları aktı ama ona hiç merhamet göstermedim, ağzına girip çıktım ve onu tamamen kontrol altına aldım.

"Boğazını aç, sürtük," diye alçak bir hırıltıyla emrettim, parmaklarım saçlarında sıkılaştı. Diğer parmağımı telefonumun ekranında kaydırarak titreşimi sonuna kadar açtım. Bana uyum sağlamak için mücadele ederken homurdandı ve sızlandı, ama boğazının arkasına çarpana kadar daha derine itmeye devam ettim.

İnledi ve etrafımda inledi, beni daha da derine götürürken eli şimdi taşaklarıma masaj yapıyordu. Boşalmaya yaklaştığımı hissedebiliyordum ama henüz bırakmaya hazır değildim. Son bir hamleyle kendimi ağzından çıkardım ve başını saçlarından geriye doğru çektim.

Ellerinin üzerine yığıldı, nefes nefese kaldı ve ihtiyaçtan soluk soluğa kaldı. "AHHH!" diye hayalkırıklığı içinde çığlık attı. "Lütfen! Oh Tanrım, lütfen!"

Ama işim bitmemişti. Çenesinden tutarak göz bağını çözdüm ve onu başını kaldırmaya zorladım. Onu kendi zevkim için kullanmaya devam etmeden önce sertçe "Gözlerini benden ayırma Jade," diye emrettim.

"Yapamam!" diye haykırdı, avucu kalçama indi. "Lütfen, lanet olsun! Lu... Baba!" Yere baktı, ıslaklığı damlıyordu

iç bacaklarından aşağı inerek dizlerinin etrafında yerde birikti. "OH FUCK! OH FUCK!"

Kumandayı aşağı indirerek sııttım ve elini elime aldım. Gözlerimin içine baktı ve tek yapabildiğim iyi davranma dürtüsüyle savaşmak oldu. Onu ayağı kaldırdım. Elinin tersiyle ağzını silmeye hazırlandı ama ben tokatla uzaklaştırdım.

"Bırak," dedim. "Çok güzel görünüyorsun."

Teslimiyet dolu bir iç çekişle, itaatkâr bir şekilde, "Evet, babacığım," diye cevap verdi.

JADE

Bacaklarımın arasına uzanıp oyuncağı çekip çıkardığında ve bir gümbürtüyle yere bıraktığında bedenim titredi. Parkenin üzerinde bir su birikintisi parlıyordu ve hayranlıkla seyretmek için durakladı. Tek istediğim beni sertçe sikmesiydi. Amımı paramparça etmesini. Ama doğrudan bana söylenmedikçe konuşmama izin verilmiyordu ve o zaman bile her cümleyi *babacığım* ya da *efendim* diye bitirmem gerekiyordu, gerçi bu gece birçok kez hata yaptım. Normalde bu odanın kuralları çok katıydı ve ben de şımarıklık yapmamak için elimden geleni yapardım. Ama bazen ona takılmadan edemiyordum çünkü o da bu oyunu en az benim kadar seviyordu.

Eğilerek beni zahmetsizce kaslı, dövmeli omzuna kaldırdı ve yatağı taşıdı. Beni yumuşak siyah battaniyenin üzerine yatırdı ve açılmış bacaklarımın arasına girdi. Kendini girişime hizalayarak bana baktı. "Amcığıma ne yapmamı istediğini söyle bana," diye homurdandı ve sikiinin ucunu kaygan kıvrımlarımda aşağı yukarı gezdirdi.

Derin bir nefes alırken boynumdaki tasmanın sıkılaştığını hissederek, "O daracık amcığını paramparça etmeni istiyorum baba," diye yalvardım. "Bana hükmet, lütfen. Beni seks oyuncağın olarak kullan. Usta." Son kelime dilime yabancı geliyordu ama o anda doğru olduğunu da hissediyordum.

"Aferin kızıma." Güçlü bir vuruşla içimin derinliklerine dalmadan önce yüzüne hınzır bir sırıtma yayıldı.

Vücudumda dolaşan ezici arzuyu kontrol edemeyerek yataktan kalktım. Tüm gücüyle içime girerken bacaklarımı omuzlarına yasladı. Amım onun etrafında sıkıca kenetlenmiş, serbest bırakılması için yalvarıyordu.

"Benim için boşal bebeğim," diye emretti, ben titrerken, şimdiye kadar yaşadığım en büyük orgazmı yaşarken kendini içimin derinliklerine bıraktı.

Benim tiz çıgıllıklarına karışan inlemelerimiz odayı dolduran bir zevk senfonisi yarattı. Hava yoğun bir seks kokusuyla kaplıydı; hipnotik transımızın dalga dalga yayılmasıyla bedenlerimize yapışmış gibi görünen zengin bir ter ve arzu karışımı. Beklenmedik bir şekilde, tüm duygularımın kontrolünü kaybederek ürperdim. Kırılganlığımı ondan saklayamadığım için titreyen ellerimle yüzümü kapatırken gözyaşlarım yüzümden aşağı aktı.

"Jade?" diyerek ayrıldı ve yanımdaki yatağa yığıldı. "Kahretsin, bebeğim, özür dilerim. Seni incittim mi?"

Başımı salladım ve o da ellerimi çekti, yakışıklı yüzüne endişe damgasını vurmuştu. Bakışlarına karşılık vererek burnumu çektim ve ağlamamak için elimden geleni yaptım. "Özür dilerim. Neden ağladığımı bilmiyorum. Sen sadece... muhteşem ve mükemmelsin."

Gülümseyerek başparmağının ucuyla gözyaşlarımı sildi. "İnanılmaz mı?" Göz kırparak şakacı bir şekilde omuz silkti. "Belki. Ama mükemmel olmaktan çok uzağım."

"Tamam," diye kıs kıs güldüm, duygusal patlamamdan utandığımı hissederek, "benim için mükemmel."

Elimi tuttu, dudaklarına götürdü ve parmak eklemlerimin arkasına yumuşak bir öpücük kondurdu. "Öyleyim."

"Çok mu ukalasın?"

Dilini alt dudağının üzerinde gezdirdi ve başparmağıyla parmaklarımın etrafında döndü. "Demek istediğim, hiçbir erkek sana ve Maddie'ye benim bakabildiğim gibi bakamaz. Mükemmel bir erkek olacağıma söz veremem ama ikiniz için de mükemmel olacağıma söz verebilirim."

Sözleri beni daha da eritti ve daha fazla ağlamamak için kendimi zor tuttum. Her zaman çok romantikti ama şimdi farklı bir şeyler hissediyordum. Bana daha önce hiç bakmadığı bir şekilde bakıyordu. Ona bunu sormadan öne doğru eğildi ve dudaklarıma nazık bir öpücük kondurdu.

"Evlen benimle, bugün."

"Ne?!" Doğrudum ve o da gülümsedi. "Hayır, cidden! Ne?!"

Beni tekrar aşağı çekerek kollarıyla sardı ve dudaklarını alnıma bastırdı. "Ben ciddiym."

Arkama yaslandım ve gözlerinin içine baktım. "Güneş doğuyor ve Maddie uyuyor."

"Birazdan uyanacak ve gün doğumu düğününden daha iyi ne olabilir ki?" "Arkadaşlarımız mı? Ailelerimiz?"

"Sadece üçümüz oluruz diye düşünüyordum," dedi başparmağını alt dudağımda gezdirerek. "Ve daha sonra diğer herkesle birlikte kutlamak için bir resepsiyon düzenleriz. Ama sadece sen istersen."

"Evet!"

Bana hızlı bir öpücük verdi, sonra ayağa kalktı, elimi tuttu ve beni ayağa kaldırdı. Beni tahtın yanına götürürken başını eğdi. "Otur."

Oturduğumda kalbim küt küt atmaya başladı. Onun özel koltuğuna oturmak benim için bir tabuydu. Birlikte olduğumuz süre boyunca bile, oda için koyduğu en önemli kurallardan biri tahta oturmama izin verilmemesiydi. Sadece onun kucağına oturabilirdim.

Odanın bir ucundan diğer ucuna yürüyerek bir çekmeceyi açtı. Elinde küçük siyah bir kutuyla geri döndüğünde onu hayretle izledim. Başını eğerek dizlerinin üzerine çöktü ve kutuyu bana doğru çevirdi. "Bunu burada saklıyordum çünkü buraya asla gelip etrafı karıştırmayacağını biliyordum."

Kutuyu açtığında gözlerimden bir kez daha yaşlar boşandı ve altın bir bant üzerinde taşı çevreleyen çok sayıda küçük beyaz elmasla birlikte yeşim renkli devasa bir markiz elmas ortaya çıktı. Güzelliği ve nadirliği karşısında nefesim boğazımda düğümlendi. Ve sonra anladım. İlk tanıştığımızda bana gösterdiği yüzüğün aynısıydı. Büyükannesine aitti.

"Büyükanneimin yeşim taşından bir elmas takması sadece kader," diye mırıldandı. "Ben de senin ailemden kalma özel bir şeye sahip olmanı istiyorum."

Gözyaşlarımı silerek, "Çok çarpıcı," diye burnumu .

"Sanırım sana deliler gibi aşık olduğum açık ve bunu burada, sen çıplakken yapmam çok mantıklı," diye kıkırdadı, "ait olduğun yerde, tahtımda. Sadece senin önünde eğileceğim. Sen benim dengemsin, huzurumsun, seksi küçük kölemsin," göz kırptı, "ve Kraliçemsin." Kutudan yüzüğü çıkarıp sol yüzük parmağımın ucuna taktı. "Jade Sinclair, benimle evlenir misin?"

"Evet!" Kollarımı ona doladım ve yüzüğü parmağıma geçirirken yanağını defalarca öptüm. Dudaklarını dudaklarıma bastırdı ama ben geri çektim. "Bugün için alyansımız yok!"

"Evet, var."

Şaşkınlık yüzümü boyadı ve kaşlarımı kaldırdım.

"Alyans dövmesi yaptırıyoruz, o yüzden iyileşene kadar onu diğer parmağına takman gerekebilir."

Kıs kıs güldüm. "Ve sen kendimize uğursuzluk getirdiğimizi düşünmüyor musun?"

Hassas bir titizlikle boynumdaki tasmayı çıkardı ve sandalyenin koluna yerleştirdi. Ayağa kalkarak elimi tuttu ve beni ayağa kaldırdı. Elleriyle belimi kavrayarak gözlerimin içine baktı. "Diğer her şeyi halledebilirsek, bir dövmenin evliliğimizi mahvetmeyeceğinden eminim." Boynunu işaret etti. "İkiniz de sonsuza dek benimsiniz."

LUXE

JADE

Ian'ın zaten kalabalık olan ofisine aceleyle girdikten sonra, Luke ve ben görkemli girişimizi yaptığımızda heyecanıma engel olamadım. "Üzgünüm, geç kaldık."

"Bu gece başka bir kulüp açacak değiliz ya," diye tersledi masasının arkasından.

Sinirlenmesini görmezden gelerek odayı taradım ve bombayı patlatmadan önce arkadaşların arasında olduğumuzu görerek rahatlardım.

"Ian," diye iç geçirdim, "özür dilerim. Dün gece fazla uyuyamadık ve bugün bir şeyle ilgilenmemiz gerekiyordu."

"Geç kalmandan nefret ettiğimi biliyorsun ve o da-" "Biz evlendik!" Ağzımdan kaçırıldım.

Amber, Giovanna, Kirsten ve Jenna aynı anda tepki verince odadakiler şaşkınlık içinde soluk soluğa kaldı. Gururla parlayarak sağ elimi nişan yüzüğümü göstermek için havaya kaldırdım, Luke'un sol elini de mürekkeplerimizi göstermek için kendi elime aldım. "Ve," diye devam ettim, "hepinizin bizimle birlikte kutlayabilmesi için bir resepsiyon vermeyi planlıyoruz, ama bu sadece anlık bir karardı."

Kızlar ikimizi de kucaklamak için etrafımızda toplanırken Amber "Vay anasını!" diye haykırdı, "tebrikler! Keşke Chance de bunun için burada olsaydı!" Bir adım geri çekildi.

"Nerede o?" Luke kaşlarını kaldırdı.

"Bir toplantı için New York'a gitmesi gerekti ama iki gün içinde dönecek."

"Kahretsin," diye cevap verdi Luke.

Amber ve Giovanna Tyler'la birlikte kanepede otururken, Kirsten Declan'ın oturduğu sandalyenin koluna tünedi.

"Sizin adınıza çok mutluyum çocuklar!" Jenna cooed.

"Aynen kardeşim," diye araya girdi Declan, "ama beni davet etmediğin için biraz kızgınım."

Ian sandalyesinde geriye doğru yaslandı ve parmaklarını başının arkasında birleştirdi. "Eğer biraz takılabiliyorsanız bu akşam kapanıştan sonra da kutlama yapacağız."

Luke ve ben başımızı salladık, o da "Maddie bu gece doğum günü partisinde, o yüzden sorun yok" dedi.

Tyler, "Fırlatmayı öne çekebilmeniz harika," dedi.

Luke başını salladı, dudaklarında küçük bir gülümseme belirdi. "Gia sayesinde bunu başarabildik."

Tyler tekrar ciddileşti ve Giovanna onunla göz teması kurmaktan kaçınırken rahatsız bir şekilde yer değiştirdi. Bu ikisi bizi çıldırtıyordu ama Giovanna değerliydi ve kendini kanıtlamıştı, Tyler ise... yani, aileden biriydi.

"Gia," diye çenesini kaldırdı Ian, Gia da onun bakışlarına karşılık verdi, "aşağıda konuşulanlar hakkında yakında seninle yalnız konuşmam gerekiyor."

"Evet, efendim," diye başını salladı.

Luke ve ben Ian'ı engellemek için odanın kenarına doğru yürüdük, böylece Ian herkese birlikte hitap edebilecekti. Duvara yaslanarak beni karşısına aldı, sonra da beni kucakladı. Başımı omzuna yasladım ve tüm dikkatimi Ian'a verdim.

Ayağa kalktı ve parmaklarını önünde, masanın üzerinde birleştirdi. "Bu gece Luxe'ün lansmanı var. Kirsten, bu gece giriş işlemlerine yardım etmek için oraya gelmeni takdir ediyorum."

"Rica ederim," diye cevap verdi geniş bir sırıtışla, kahverengi saçlarından bir tutamı kulağının arkasına dolayarak.

Ian ellerini önünde kavuşturarak, "O ve Annalise misafirlerimizi içeri aldıktan sonra," diye devam etti. "Luxe'e kadar onlara eşlik edilecek ve bir tur attırılacak, ardından kalmaya karar verirlerse Gia ve Ty ofiste hazır bulunurken anlaşmalarını imzalayacaklar."

Gia tereddütle elini kaldırdı. "Affedersiniz, bu planda küçük bir değişiklik yapabilir miyim?"

Ian ve ben kaşlarımızı kaldırarak ona baktık.

"Bence onlara bir şey imzalatmadan önce *sadece* bar alanını keşfetmeleri için ücretsiz bir gece vermeliyiz. Aralarına karışıp buranın onlar için doğru yer olup olmadığını görene kadar onlara tur verilmemesi gerektiğini düşünüyorum."

"Çünkü mü?" Ian elini çenesine götürerek sordu.

"Şey," diye omuz silkti, "eski patronumdan daha iyi bir iş yürütüyorsunuz ve bence bu şekilde yaparsanız burada olmak isteyen insanları çekmeniz daha olası. Kaynaşma, ikna için güçlü bir araçtır. Potansiyel müşterilerin taahhütte bulunmadan önce atmosferi deneyimlemelerini sağlar. Ücretsiz bir deneme sunmak gibi ve herkes en iyi şeylerin bedelini ödedikten sonra geldiğini bilir. Bu bir arzu ve ayrıcalık duygusu yaratacaktır."

Bir süre düşündükten sonra Ian başını salladı. "Doğru bir noktaya değindin. İyi o zaman." Luke'a doğru baktı. "Bu senin için sorun olur mu?"

"biliyor," diye Luke.

"Umarım öyledir," diye sırtı Ian Giovanna'ya dönmeden önce. "Peki senin odan-"

KİLİT. DÜDÜK. KİLİT.

Kirsten kapıyı açmak için ayağa kalktığı anda tüm gözler kapıya çevrildi. Roxy yüzünde bir sırıtişla içeri dalınca Kirsten bir adım geri çekildi. "Bay Knight," diye selamladı, odayı tarayarak. "Diğer herkes. Merhaba."

Jenna'nın yüzü heyecanla aydınlandı. "Aman Tanrım, merhaba!" "Ah," diye katıldı Amber, "seni görmek çok güzel!"

Ian'ın buyurgan sesi gürültüyü kesmeden önce geri kalanımız kısa merhabalar mırıldandı. "İçeri gelin ve oturun." Önündeki sandalyeyi işaret etti.

Kulübe dönmeyeli çok uzun zaman olmuştu. Kendini eskisinden daha farklı taşıyordu. Sanki yaralanmamış kendinden emin ve dengeli duruyordu. *Tanrı'ya şükür*, diye nefes aldım. Ayrıca yıllar önce Ian'ın onu güvende tutmak için acıyarak tuttuğu on sekiz yaşındaki kız da değildi artık.

"Teşekkür ederim," diye yanıtladı başını dik tutarak. Bakır rengi saçları ileri geri sallanıyor, fildişi rengi teni Ian'ın ofis ışıkları altında parıltıyor ve masasının önündeki sandalyeye gidip oturuyordu.

"Vücut simleri mi takıyor?" Luke'a fısıldadım. "Öyle görünüyor," diye alçak sesle kıkırdadı.

"Seni tekrar görmek güzel," dedi Ian otururken.

"Geri dönmek güzel," diye karşılık verdi.

"Yani," sordu, "kesinlikle geri mi döndün?"

Koltuğunda kaykıldı ve dizini diğerinin üzerine koydu. "Duruma göre değişir, Bay Knight."

"Dinliyorum." Başını sallayarak ona bir el işareti yaptı.

"Buradaki yerimi düşünüyordum," diye iç geçirdi, "daha on sekiz yaşındayken sizin için nasıl yöneticilik yapmaya başladığımı ve yirmi bir yaşıma girdikten sonra nasıl garsonluk yaptığımı. Lütfen beni yanlış anlamayın. Euphoria'da geçirdiğim her anı çok sevdim ve siz ve arkadaşlarınızın benim için yaptığı her şey için minnettarım."

Ian yanağının içini kemirerek dikkatini ona yoğunlaştırdı.

"Nico'nun beni ziyarete geldiği gecelerden birinde," diye devam etti, "bana yeni kulüp Luxe'den bahsetti."

Ian bunun nereye çok iyi bildiği için başını salladı.

"Euphoria yerine Luxe için dans etmek istiyorum," diye kararlı bir şekilde belirtti.

Ian masasından kalkıp ona doğru yürürken çenesi sıkıştı. Kollarını göğsünde kavuşturarak sesini düz tutmaya çalıştı: "Kesinlikle olmaz. Luxe bir seks kulübü ve Euphoria için dans etmeyi bile beceremiyorsan buna hazır olduğunu sanmıyorum." "Ama Bay Knight," diye araya girerek durumunu savunmaya çalıştı. "Nico, Luxe'te garsonlar ve dansçılar olduğunu söyledi.

Üyeleri mutlu etmek. Bu rol için mükemmel olacağımı biliyorum."

Ian'daki hayal kırıklığını hissetmek zor değildi. Ona karşı her zaman korumacı olmuştu, sanki küçük kız kardeşiymiş gibi. Burnunun kenarını sıktı ve bakışlarını tekrar ona çevirmeden önce derin bir nefes aldı. "Bana Euphoria için değil de Luxe için çalışmak istemen için iyi bir neden söyle."

Derin bir nefes alarak kendinden emin bir şekilde, "Cinselliğimi keşfediyorum ve Luxe'ün bunu yapmam için güvenli bir yer olduğunu hissediyorum" dedi. Devam ederken dudaklarından bir kıkırdama kaçtı, "Ve beni yanlış anlamayın, hem erkekler hem de kadınlar için dans etmekte tamamen rahatım; eğer yapmamı istediğiniz şey buysa. Ama Luxe'de beni içine çeken bir şey var. O gece neredeyse hayatımı kaybediyordum ve şimdi sadece onu dolu dolu yaşamak istiyorum. Çözmem gereken çok şey var."

"Bay Knight," diye seslendi Giovanna oturma alanından ve ayağa kalkarak Roxy'nin sandalyesinin arkasına geçti. "Sanırım neler yaşadığını biliyorum. Ona yardımcı olabilirim. Farklı seviyelerde sapkınlıklarımız var ve odalar renk kodlu olduğu için rahatlık seviyesini seçebilecek. Bence onu ilk başta barda garson olarak çalıştırabilirsek, bir sonraki seviyeye geçmeye hazır olduğunda karar verebilir. Belki ilk başta eskort değil de bir kafes kızı olabilir." Avuçlarını Ian'a doğru açtı. "Elbette, eğer senin için de uygunsa. Haddimi aşmak istemiyorum."

Ian düşünceli bir şekilde çenesini sıvazladı.

Roxy heyecanla, "Bir kafes kulağa çok hoş geliyor," dedi.

Ian başını sallamadan önce bakışlarını kaçırdı. "Tamam, Luxe için çalışabilirsin ama orada rahatsız olursan Euphoria'ya geri dönersin." Gülümsedi ve dikkatini Giovanna'ya çevirdi. "Ona hiçbir şey olmayacak. Ya da herhangi birinize. Orada en ufak bir olay çıkarsa orayı kapatırım. Anlaşıldı mı?"

"Evet efendim," diye cevap verdiler hep bir ağızdan.

LUKE

Declan, Tyler ve ben Luxe'ün lounge alanının ortasında durmuş, yeni ve hareketli kulübü hayranlıkla seyre diyorduk. Ana salondaki loş, yeşil ve mavi ışıklandırma ile karanlık duvarlar çekici bir hava veriyordu. Dans eden insanları izlemek hipnotize ediciydi, vücutları havayı dolduran şehvetli müzikle senkronize bir şekilde hareket ediyordu. Diğerleri deri koltuklarda ya da her tarafa yayılmış yuvarlak siyah masalarda pahalı kokteyllerini yudumlayarak sosyalleşiyordu. Atmosfer arzu ve günahla doluydu. İnsanları içeri çeken, onları büyüleyen ve kalmak istemelerini sağlayan şey tam da bu enerjidi.

İki yeni barmen, Leo ve Ivy, her yeni misafirle tek tek ilgilenmekle meşguldü ve bahşiş kavanozları çoktan dolup taşmıştı. Giovanna odada dolaşp yeni üyelerin mutlu olduğundan emin olurken Roxy kanepenin koluna tünemiş, Euphoria'daki düzenli çiftlerimizden biriyle konuşuyordu. Onu diğer kulüpteki haliyle burada izlemek tam bir tezat oluşturunuyordu. Artık daha rahat görünüyordu.

adam ve karısı. Diğer personel de ortalığa karışmış, ayrıcalığa dalmaya hazır görünen konukları üyelik için ikna etmeye çalışıyordu.

Bu arada ben de her şeyi dikkatle izliyorum, Noel partimizden önce yapılabilecek ayarlamaları veya iyileştirmeleri zihnime not ediyordum. Luxe'ün yeni ününe yakışır bir şekilde yaşamasını sağlamak benim sorumluluğumdaydı.

İki kadın bize doğru dans ediyor, müziğin nabız gibi atan ritmiyle mükemmel bir uyum içinde hareket ediyorlardı. Sarışın olan parmak uçlarını siyah düğmeli gömleğimde gezdirdi. "Siz çocuklar biraz arkadaşça ihtiyacınız varmış gibi görünüyorsunuz," diye mırıldandı ve daha da cazip görünmeleri için iri göğüslerini birbirine bastırdı.

Tyler üç adamın oturduğu yakındaki bir masayı işaret etti. Onlara, dizlerinden birinin üzerine tünemiş, boynunda elmas bir tasma olan çarpıcı bir kadın eşlik ediyordu. "Siz bayanlar orada daha şanslı olabilirsiniz."

Geniş geniş sırtarak kalabalığın arasından geçip masaya doğru ilerlediler.

"Hey!" Jade kollarını bana doladı, gözleri huşu içinde odayı tarıyordu. "Burası kesinlikle harika görünüyor."

Bir kolumu omzuna doladım ve onu yanıma çektim. "Evet, her şeyin bir araya gelmesinden oldukça memnunum."

Umut dolu gözlerle bana baktı. "Bana söz verdiğin tur için şimdi uygun bir zaman mı?" Cevabımı beklerken alt dudağı dişlerinin arasına sıkıştı.

Tyler ve Declan'a göz gezdirdiğimde, aynı şekilde sırttıklarını fark ettim. Tyler omuz silkerek, "Zaten bir sözleşmenin üzerinden geçmem ve testlerin uygun olduğunu teyit etmem gerekiyor," dedi. Her üye düzenli olarak teste tabi tutulacak ve temiz sonuçlar sunacaktı.

Declan kollarını başının üzerine uzatırken gülümsemesi genişledi. "Ve ben sadece sikilmek istiyorum," dedi koridorda ilerlemeye başlamadan önce.

Eğildim ve dudaklarımı Jade'in alnına bastırdım. "Gidelim," diye fısıldadım, elini tutarak onu karşı koridora götürdüm. "Sana bir şey göstermek istiyorum."

Solumuzdaki iki açık odayı geçtik, içeriden gelen hafif sesler ve inilti müziğin sesini bastırıyordu. Koridorun sonuna ulaştığımızda sağa döndük ve

siyah bir kapı. Onu önümde konumlandırırken, kapı koluna uzanmadan önce gardiyana başımla selam verdim.

Odaya adım attığımızda nefesi boğazında düğümlendi. Bana doğru eğilirken gözleri şaşkınlıkla açıldı. "Vay anasını," diye fısıldadı, bir kase prezervatifin yanında dururken insanlarla dolu odayı inceliyordu. "Bu bir rüya." Önündeki manzarayı seyrederken, dikkatli bakışlarını kulübü ziyaret ettiğinde her zaman çekingen davranan Giovanni'ye çevirdi. Odanın köşesindeydi, bir kadın ona sarılmış, bir diğeri de her ikisinin vücudunu keşfediyordu.

Penthouse L.A. gibi ortadaki bir platformun aksine, iki tane vardı. Her birinde bir yatak, her ikisi de ipeksi siyah çarşafarla örtülüydü. Deri, seks ve parfüm kokuları odayı doldururken, müzikle birlikte zevk sesleri havayı dolduruyordu.

Rahat deri sandalyeler ve kanepeler duvarlara dizilmiş, sehpa bulunuyordu. Dört şaplak bankı, iki Aziz Andrew haçı ve diğer çeşitli interaktif deneyimler düzenlenmişti. Odada bir görevli dolaşüyor, gerektiğinde yardımcı oluyordu. Yavaşça Jade'in elini tuttum ve kimsenin yoluna çıkmamaya dikkat ederek onu geniş ve lüks odada gezdirdim. Köşede, gölgelerin arasına gizlenmiş bir kapıdan geçerek gizli bir koridora girdik. Pencereleler, odanın her tarafını .

İki oda.

"Burası her şeyi izlemek için belirlediğimiz yer."

Arkasından bir adım daha yaklaştım. Vücudumu onunkine doğru bastırarak kollarımı beline doladım, dudaklarım kulağına değerken alçak sesle konuştum. "Biz onları izlerken seni becermek için burası mükemmel bir yer olurdu."

Omzunun üzerinden geriye baktı. "Bunu her şeyden çok isterdim, ama yapmam gerek-"

Onu döndürdüm, cama yasladım ve kendimi ona doğru ittim. "Dans et, biliyorum. Seni izlemeye gitmeyi planlıyorum." Onu tekrar döndürerek en az yirmi kişilik salona bakmasını sağladım. "Sen sahnedeysen, bu kulüpte sana ne yapmayı planladığımı düşünmeni istiyorum."

Cebime uzanıp tasmayı çıkardım ve boğazına geçirip arkadan bağladım. "Şu andan itibaren, isteyken bu boynundan çıkmayacak. Çıkarken çıkarabilirsin. Maddie sorarsa, ona bunun yeni iş kostümünün bir parçası olduğunu söyle."

Bana bakarak başını salladı. "Evet, efendim."

Elimi tekrar cebime attım ve üzerinde küçük mavi kalp mücevheri olan metal kış tıkaçını çıkardım. Ağzıma sokup ıslattıktan sonra aşağı uzandım ve kısa, dar siyah elbisesini yukarı çektim. Kışına sonuna kadar sokup sıkıca bastırdığımda inledi.

Başını geriye yasladı ve ellerini başımın arkasına doğru kaydırıldı. "Siktir, beni hemen al, lütfen."

Dudaklarımı kulağına bastırdım. "Yakında. Beni arzulamanı istiyorum."

"Seni arzuluyorum baba," diye mırıldandı, poposunu bana doğru bastırarak. "Ve senin de beni ne kadar istediğini hissedebiliyorum."

Ellerimle kalçalarını sıkarak ona doğru geri ittim. "Bu gece içindeki oyuncakla kışının ne kadar mükemmel görüldüğünü herkese göster."

"Ian, bir süre önce Trina ile yaşadığımız olaydan sonra dans ederken popo tıkaçı takmaktan nefret ediyor."

"Siktir, Ian," diye . "Dediğimi yapacaksın ve sen sıradan bir çalışan değilsin."

"Tamam."

Bileğini kavrayarak onu kendime doğru döndürdüm ve kollarından tuttum. "Bu tasma üzerindeyken, bana bir sahnede olduğumuzda yaptığın gibi hitap edeceksin."

"Evet, efendim." Bakışlarını indirdi, yanakları uyarılma ve boyun eğmenin birleşimiyle kızarmıştı.

Parmaklarımı çenesinin altına yerleştirerek bakışlarını benimkilere dikmeye zorladım. "Ben aksini söylemedikçe burada benimle göz teması kuracaksın."

"Evet, efendim," diye tekrarladı.

Avucumu boynunun arkasına koyarak onu dudaklarıma yaklaştırdım ve diğer elim bacaklarının arasını keşfetmek için aşağı kaydı. Dokunuşumu karşılayan ıslaklık arzumu daha da körükledi. "Çok ıslak," diye homurdandım dudaklarını alaycı bir şekilde yalamadan önce. "Dansın biter bitmez, küçük kıyafetini giy ve benimle burada buluş," diye talimat verdim, özünü tatmak için parmağımı kaldırdım. "Bu gizli koridoru takip edebilirsin ve seni ofisin önüne bırakacak."

"Tamam, baba."

JADE

Gizli koridordan çıkışa doğru zıplayarak ilerlerken seksi kocamı izleme koridorunda ayakta bıraktım. Hem tasma hem de popo tıkacıyla gurur duyuyor, meleksi ve yaramaz setim olması gereken sahnede her ikisini de göstermek için sabırsızlanıyordum. İkisi de mükemmel uyacaktı.

Köşeyi döndüm, dansa gitmeden önce Giovanna ve Tyler'a bu gece için iltifat etmek üzere Luxe ofisine girmeye hazırdım. Açık kapının diğer tarafında hararetli bir tartışmanın içinde boğuk seslerini duyduğumda gözlerim açıldı.

Merakıma yenik düşerek ofisin dışındaki duvara yaslandım ve konuşmalarını dinledim. Yanlış olduğunu biliyordum ama kulak misafiri olmaktan kendimi alamadım. Luke ve ben uzun zamandır Tyler'ın tanıştıklarından beri neden ondan uzak durduğunu merak ediyorduk.

"Gia! Tanrı aşkına," diye tersledi Tyler, sesi hayal kırıklığıyla karıştı. "Bu konuda konuşmak istemiyorum."

"Eğer sen , ben söylerim!" Giovanna karşılık verdi.

"Hayır, yapmayacaksın," diye karşı çıktı. "Bu olay olduğunda senin kim olduğunu bile bilmiyordum. Ve eğer anlayamadıysan, buraya geldiğini gördüğümde şok oldum!"

Şaşkınlık içinde dinlerken elim ağzımı kapatmaya gitti.

"Biliyorum ve ben de senin kim olduğunu bilmiyordum! Dünyanın ne kadar küçük olduğunu nereden bilebilirdim ki?!" Sesi duygusallıktan titriyordu. *Ağlıyor muydu?* "Ama bunu onlardan sonsuza dek saklayamayız. Onlar senin ailen ve beni boktan bir duruma sokuyorsun. Onlara yalan söylüyormuşum gibi hissediyorum ve onlar bana güveniyor!"

Lanet olsun, nefes aldım.

"Uzun zaman önceydi. Bekârdım, sarhoştum ve tatildeydim. Artık o adam değilim. O zamanlar sefil ve yalnızdım ve kötü bir yerde yakalandım."

"Ama-"

"Hayır!" diye bağırdı. "Onları seviyorum ve kimseye söylemedim çünkü Mila'nın kendini bok gibi hissetmesini istemedim. Şimdi o gittiğine göre, sakladığımız şeyi itiraf etmek için çok geç kalmışız gibi geliyor. Ian'ın nasıl tepki vereceğini bilmiyorum ve olmamış gibi davranmamız gerekiyor."

"Peki," diye içini çekti sesli bir şekilde, "o zaman benimle konuşmaya hazır olduğunda, sana söyleyecek çok şeyim var."

"Hazır olamayacağım."

"Tyler, burada düşman ben değilim."

"Dinle," diye tükürdü, "seninle çalışacağım ama benden uzak dur."

"Eğer istediğin buysa," diye sertçe cevap verdi, "anladın sen onu."

O öfkeyle dışarı çıkıp diğer yöne giderken ben de köşeye kıvrıldım. Gözden kaybolduğu anda kapı aralığına girdim ve kapının çerçevesine vurdum. Tyler masanın üzerindeki bazı kâğıtları toparlıyordu ve başını kaldırıp bana el salladı.

"Ne ?" diye sordu, masaya oturup altında yuvarlanırken rahatsız görünmemek için geleni yapıyordu.

"Sadece gelip kulübün harika görüldüğünü haber vermek istedim ve-"

"Hepsi Luke ve Gia'nın. Ben sadece kimsenin cinsel yolla bulaşan hastalıklara yakalanmadığından ve kuralları anladığından emin oluyorum," diye araya girdi.

"Peki, tüm sıkı çalışmanız için teşekkürler." Gözlerini devirdi. "Sorun değil."

"Dans etmeye gidiyorum ama söylemek istediğim tek şey buydu." Gitmek için döndüm ama kapının girişinde durdum ve dönüp ona baktım.

Bu konuyu açmayacaktım. Kulübün bir başka büyük sırrının sonsuza dek gömülü kalmasına izin vermek için, ama tüm yaşadıklarından sonra, onun yanında birine ihtiyacı olduğunu hissettim. Onu ve Giovanna'yı önemseyen birine.

Geçmişte kalmıştı ve ikisi de bir gün yine aynı çatı altında, aynı yerde çalışacaklarını bilmiyorlardı. Geçmişte daha kötülerini yapmışım ve New York'ta pek çok insan arkamı kollamıyordu. Burada işler farklıydı. Ve Giovanna haklıydı. Tyler ailedendi.

"Ne?" diye sordu sertçe, parmaklarını önündeki masaya vurarak. Ve işte o zaman anladı. Yüzü hayalet gibi oldu.

Ama onu durdurmak için elimi kaldırdım. "Bir şey söylemeden önce, sadece dinle. Hep birlikte cehennemi yaşadık ve bir aile olarak alevlerin içinden geçmeye devam edeceğiz. Luke ve ben bir süredir ikinizin arasında bir şeyler olduğunu fark ettik ve eminim diğerleri de fark etmiştir. Eğer kendinize çeki düzen vermez ve arkadaş olmayı öğrenmezseniz, isterseniz de istemeseniz de sırlarınız ortaya çıkacaktır." Gözlerinde ve gergin duruşunda stresin arttığını görebiliyordum ama devam ettim: "O iyi bir insan ve bu tesadüfi karşılaşma ne onun ne de senin suçun. Ama ondan kaçmaya devam edersen ve o etrafındayken garip davranırsan, bu sadece herkes için işleri daha da kötüleştirir."

Sessizce gözlerimin içine baktı ve yanağının içini kemirdi. Sonunda dilini dudaklarının arasında yuvarladı. "Onunla çalışacağımı söyledim."

"Ty," diye alay ettim, "ona karşı çok hıyar davrandın ve Mila'ya olanlar onun hatası değildi ama öfkeni kolay bir hedeften çıkarıyorsun. O yanlış bir şey yapmadı ve burada şeytanın avukatlığını yapmak istemem ama ona sevişmesi için para verdin. Bunu sen başlattın."

"Bu adil değil," diye nefes verdi, bakışlarını kırıştıtararak. "Ona bok gibi davranmak da öyle."

Topuklarımın üzerinde döndüm ve aceleyle soyunma odasına gittim, saati not ettikten sonra aceleyle giyindim ve sahneye doğru koştum. Çapraz ışıklı barın önünde yerimi aldığımda kulüp neredeyse zifiri karanlıktı. Sadece zeminden, bardan ve çıkış işaretlerinden gelen bir parıltı kalmıştı. Birkaç derin nefes alarak kendimi performansına hazırladım.

Işıklar yandığında Luke'u görmek için sabırsızlanıyordum. Bu gece sadece onun için dans etmeyi, odadaki tek iki kişi bizmişiz gibi davranmayı planlıyordum. Başımın üzerinde mavi bir ışık parladı ve yağmur özelliği başladı, beni hafif bir su serpintisiyle yıkadı. Bir elimle direği kavradım, diğer elimde tespihim vardı ve ışıklar yanıp sönerek etrafımda dönüyordu.

Uzun, sarı saçlarımın üzerindeki beyaz şapel örtüsünü yırttığımda kalabalık tezahürat yaptı. Işıl ışıl parlayarak kalabalığa doğru döndüm, ardından memnun bakışlarımı VIP'ye yönelttim, onu gururlandırmaya hazırdım. Kabin boştu. Yüzüme yapışmış sahte bir gülümsemeyle seyircileri taradım ve Luke'u odanın en arkasında buldum, parmağını kulağına götürmüştü, sonra ana çıkıştan lobiye doğru koşmaya başladı.

EPİLOG

LUKE

Jade'in dans gösterisini izlemeye hevesli bir şekilde Luxe'den çıktığım anda, akşam için özel kulübün tadına bakmak konusunda ısrar eden birkaç erkek ve kadın hızla bana yaklaştı. Davetiyelerini doğruladıktan sonra onları Tyler'a teslim ettim ve lobiye doğru yol aldım.

Arka koridordan geçip yan taraftan girdim ama masaya geldiğimde kimse yoktu. Kaşlarımı çatarak içinden ana girişe doğru yürüdüm, sonra sahne ışıkları yandı. Kahretsin, seti başlıyordu.

Parlak ışıklar altındaki çarpıcı silueti karşısında büyülenen gözlerim boynundaki yakaya takıldı ve bir telaş hissettim. Setinin bitmesini istiyordum, böylece tekrar izleme koridorunda buluşabilecektik. Onun içinde olmalıydım. Boynundaki tasma mükemmel görünüyordu. *Siktir et, diye düşündüm. Sadece dansını izleyeceğim ve sonra herkesi bulacağım*, ama bir adım attığım anda Nico'nun sesi kulaklığıma geldi.

Ateş edildi! Tekrar ediyorum, ateş edildi! Yerini tespit etmeye çalışıyorum. Herkes olduğu yerde kalsın.

Nico koridorlarda ve lobide dolaşıyor, her nöbetçinin yerinde olduğundan ya da devriye gezdiğinden emin oluyordu. Ama bulunduğum yerde hiç silah sesi duymamıştım.

Kulaklığımı yaklaştırdım, Nico'nun cevabını müziğin gürültüsünden duymaya çalışıyordum. *Konumun nedir, Nico?*
, Luke.

Nico mu? Tekrar ettim. Konumun nedir?

Bakışlarım Jade'in umut dolu gözleriyle buluştu, tam o sırada Nico'nun çılđınca sesi tekrar çınladı. *Blue! Luke Blue, hemen!*

"Kahretsin!" Kalbim adrenalinle çarparak kapıdan lobiye fırladım ve mobilyaların ve resepsiyon masasının yanından hızla geçtim.

"Luke?" Giovanna ben sordu. "Hey! Sorun ne?!"

"Git Tyler'ı bul ve onunla kal, hemen!" Durmadan bağırdım, Mavi Salon'daki tehlike her neyse ona doğru koşarken tek bir anı bile boşa harcamak istemiyordum.

Girişe vardığım anda silahımı çektim. Yana doğru adım atarak kapıyı açtım ve tabancamı odaya doğrulttum.

Gözlerim önümdeki manzara karşısında şok ve inançsızlık içinde açıldı. "Lanet olsun," diye nefes verdim ve silahımı yanıma indirdim. Kapı arkamdan tıkırdayarak kapandı ve ben de silahı kılıfına soktum. "Ne oldu lan?!"

Ian ve Nico, yerde kıvranan ve acı içinde yan tarafını tutan Buz Adam'ın üzerine eğilmişlerdi. Bakışlarım daha sonra yakınlarda yerde hareketsiz yatan Vito Aggio'ya kaydı.

Kahretsin, kahretsin.

Ian, "Vito'yla elimizdeki adamlar hakkında konuşuyordum ve saçmaladıktan sonra saldırdı," dedi. "Buz Adam önüme atladı ve... şey... bir ambulans yolda, Jake de öyle. Sadece devam etmeliyiz-"

Giovanna'nın delici çığlığı odada yankılandı. Arkamı döndüğümde onu ve Tyler'ı kapı aralığında donmuş, yüzleri dehşetle çarpılmış halde gördüm.

"Baba!" Giovanna çığlık atarak Vito'ya doğru koştu ve onun yanında dizlerinin üzerine çöktü. Bir yandan kontrolsüzce feryat ederken bir yandan da Vito'nun elini sıkıca kavradı. "Aman Tanrım, baba! HAYIR! HAYIR!" diye haykırdı, kendini onun cansız bedeninin üzerine attı ve gözyaşlarıyla dolu gözlerle bize bakmadan önce göğsüne doğru ağladı. "Babama ne oldu?!"

Vito'nun Mavi Salon'un ortasında Buz Adam'ın ellerinde hayatını kaybetmesinin üzerinden dört ay geçmişti. Adamlarını herkese zarar vermesi için gönderdiği suçlamalarının ardından Ian'a saldırmıştı. Buz Adam sadece patronunu koruyarak işini yapıyordu. Neyse ki birkaç ay süren iyileşme sürecinin ardından Ice Man iyileşmişti ama kulüpten uzun süreli bir izin almıştı. Nico, o dönene kadar onun yerini almak için devreye girmişti.

Ne yazık ki işin içindeki herkes için Vito, Mussolini ailesine bağlı adamlarla oynamış, onlara koruma karşılığında Giovanna'yı getirmelerini söylemişti. Aslında bu, onları aslanın inine atıp Ian'a teslim etmenin bir yoluydu.

Ancak Ian için bir hediye olduğu mesajını iletmekle görevlendirilen Luca Aggio bunu asla başaramadı. Boston'daki konseri aniden iptal edildi ve mesaj kulübe hiç ulaşmadı, böylece Vito'nun bir hain gibi görünmesine neden oldu. O zamandan beri Luca müzik sektörünü bıraktı. Yaptığı hatanın babasının hayatına mal olan vahim sonuçlar doğurduğunu fark ettikten sonra iz bırakmadan ortadan kayboldu. Aggio Suç Ailesi onun peşine düştü ve Vito'nun ölümünden Ian'ı değil Luca'yı sorumlu tuttu.

Giovanna hem Euphoria'yı hem de Luxe'ü terk etti ve aramalarımıza ya da mesajlarımıza cevap vermedi. Ian, Jade ve ben sırayla onun dairesine gidiyorduk, ta ki başka birinin taşındığını görene kadar. Bize önceki kiracının taşındığını söylediler.

Ian onu bulmaya çalışmaktan vazgeçti. Son birkaç yılda ne kadar değiştiği düşünüldüğünde, bunu umursaması bile şaşırtıcıydı. Katılmış ve içine kapanmıştı, eski halinden sadece ara sıra bir şeyler gösteriyordu. Ama içten içe, babasının ölümü için hâlâ suçluluk hissettiğini biliyordum.

Jade ve ben de Giovanna'yı aramayı bırakmaya karar verdik ama geri döneceğini umuyorduk. Onun yokluğu herkes tarafından derinden hissediliyordu, özellikle de onunla yakın bir bağ kurmuş olan Maddie tarafından.

Bugün Tyler'ı Luxe'deki ilk temalı partimiz için bir şeyler almaya benimle gelmeye ikna ettim. Jade bana konuşmalarına kulak misafiri olduğumu söylediğinden beri Tyler'la Giovanna konusunu konuşmaktan mümkün olduğunca kaçınıyordum. Ama şimdi yalnız olduğumuz için ona geçmişlerini sormadan edemedim.

"Hey dostum," dedi ben daha konuyu açamadan yolcu koltuğundan.

"Öyle mi?"

"Dışarı çıkmışken Mila'nın mezarına da uğrayabilir miyiz?" diye sordu. "Bugün onun doğum günü ve arkadaki çiçekler onun için. Çocukları okuldan sonra almayı planlıyorum ama sorun olmazsa onunla biraz baş başa kalmak istiyorum."

"Elbette," diyerek dönel kavşaktan sola döndüm ve mezarlığın etrafından dolaştım.

"Teşekkürler," diye mırıldandı, "çiçeklerini yalnızken bırakayım da çocuklar ağlamaya başlarsa onlara odaklanırım diye düşündüm, anlıyor musun?"

"Evet," diye cevap verdim. "Sen o anı yaşarken ben inip arkayı kollayacağım." Küçük mezarlığın otoparkına girdim ve Prescott'un gömülü olduğu yere yakın bir yere park edebilmek için etrafından dolandım.

"Harika," diye iç geçirdi.

Duygularıyla savaşıma mı çalışıyordu yoksa her geçen gün onun için daha mı kolay oluyordu anlayamıyordum. Onu bize pek getirmiyordu ve getirdiği zamanlarda da bugünlerde daha sakindi.

Park edip indikten sonra kapıyı kapattım ve Escalade'imın önüne doğru . Izgaraya yaslanarak onun mezarına doğru ilerleyişini ve mezar taşının önünde diz çöküşünü izledim. Etraf sessiz ve sakindi, tek ses uzaktan gelen kuş cıvıltılarıydı. Onunla vakit geçirirken bir an etrafı taradım, bakışlarım sonunda Vito'nun mezarına takıldı.

Giovanna onun mirasından sorumluydu ve onu suç ortaklarının arasına gömmek yerine Boston'a gömmeyi tercih etmişti. İsteddiği zaman onu ziyaret edebileceği huzurlu bir dinlenme yeri istemişti. Mezar taşı yerleştirildiğinden beri henüz bizzat görmemiştim, bu yüzden kimseyi rahatsız etmemeye dikkat ederek sıra sıra dizilmiş mezar taşları arasında dolaştım. Tanımadığım insanların olduğu bir mezarlıkta yürümek ürkütücüydü ama Vito'ya da saygılarımı sunmak istiyordum.

Kocaman siyah bir mezar taşının önünde dururken ellerimi ceplerime soktum ve derin bir iç geçirdim. "Çok üzgünüm dostum," diye mırıldandım. "Hiçbir fikrimiz yoktu."

"O orada değil," diye yankılandı mezar taşının diğer tarafından bir ses.

İrkilerek yana doğru bir adım attım ve baktım. "Gia!"

"Evet." Ayağa kalktı, koyu mavi kot pantolonunu fırçaladıktan sonra ceketinin koluyla gözyaşlarını sildi. "Kafası burada." Konuşurken sesi çatallaştı. "Ama artık bunun bir önemi yok, değil mi?"

Ona doğru yürüdüm. "Gia, dinle, çok üzgünüm-"

Öne doğru sıçradı ve kollarını sıkıca belime doladı. "Hiçbirinize kızgın değilim," diye göğsüme doğru hıçkırdı. "Sadece Luca'ya kızgıyım." Bir süre sonra geri çekildi ve gözlerini sildi. "Ben bu hayatın içine doğdum. Bir gün onun da bu şekilde ortadan kaldırılabilceğini biliyordum. Ailenin bir parçası olduğumuzda hepimizin korktuğu bir şeydir bu. Dürüst olmak gerekirse, durum tersine dönseydi Bay Knight'ı öldürebilirdi."

"Neden hiçbirimizi geri aramadın?" Ben sordum.

"Bay Knight'ın peşime düşebileceğini düşündüm," diye itiraf etti burnunu çekerek. "Korktum." Kırmızı çerçeveli gözleriyle bana baktı. "Ve o hala benim babamdı, bu yüzden yas tutmak için zamana ihtiyacım vardı."

"O kısmı anlıyorum ama Ian sana hiç kızgın değil." İçimi çektim. "Kendini bok gibi hissediyor. Hazır olduğunda geri ."

Bir an için alt dudağını dişledi. "Geri döneceğimi sanmıyorum."

Kaşlarımı kaldırdım.

"Tyler ve ben biraz-"

"Biliyorum."

Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Öyle mi? Ugh! Özür dilerim! Size söylemek istedim ama... şey, söylemedim."

"Ty'ı idare etmek zorunda değilsin," diye kıkırdadım. "Jade ofiste konuştuğunuz o gece her şeye kulak misafiri oldu."

"Tanrım," diye alay etti. "Şimdi neden geri dönemediğimi anladınız."

Tyler mezarın diğer tarafından belirdi, ayaklarının altında hışırdayan yapraklar Giovanna'nın şaşkınlıkla sıçramasına neden oldu.

"Sen oraya aitsin."

"Tyler!" diye nefes verdi. "Burada olduğunu bilmiyordum."

"Bugün Mila'nın doğum günü." Omzunun üzerinden geriye baktı. "Çiçek dağıtıyordum ama onu burada seninle konuşurken gördüm."

"Oh, özür dilerim."

"Her şey yolunda," diyerek nazik bir gülümsemeyle onu rahatlattı. Ellerini siyah paltosunun ceplerine soktu.

Devam etmeden önce gergin bir şekilde alt dudağını ısırdı. "Yine de dönersem iyi olacak mısın?"

Tekrar başını sallamadan önce bir an durakladı. "Bunu zaman gösterecek ama ne olursa olsun sen oraya aitsin. İkimiz de oraya aitiz."

ABOUT THE AUTHOR

V.B. Emanuele, VioletBlue kullanıcı adıyla bir seri, görsel hikaye uygulaması için profesyonel olarak yazmaya başlayan uluslararası çok satan bir yazardır. Kısa sürede kendini sanatını genişletmek isterken buldu ve 2019'da ilk çevrimiçi romanı The Veil'i yazdı. Kitabın hızlı başarısından sonra, onları yayınlamak istediğine karar vermeden önce birkaç çevrimiçi roman daha yayınladı. Just Business, Club Euphoria Romanları'nı başlatan ilk kitap ve Valentina'nın yayıncılıktaki ilk çıkışıydı.

Hem Avrupa'da hem de Amerika Birleşik Devletleri'nde yaşamış ve Güzel Sanatlar ve İngiliz Edebiyatı dereceleri almıştır. Yazmadığı veya okumadığı zamanlarda açık havada aktif olarak bulunabilir, fitness yarışmalarına ve etkinliklerine katılabilir, yemek pişirebilir veya seyahat edebilir.

Daha fazla bilgi için lütfen vbemanuele.com veya linktr.ee/vbemanuele adreslerini ziyaret edin.

ALSO BY V.B. EMANUELE

Club Euphoria Romanları

Peçe Üçlemesi

İtalyan Milyarder Serisi

Kalbim Şimdiye Kadar Sevdi
mi?

Buluşma Duolojisi

***BU ROMANDA YER ALAN BAZI KARAKTERLER HAKKINDA DAHA FAZLA BİLGİ EDİNMEK İÇİN
SYNDICATE UNDERWORLD UNIVERSE'DEKİ DİĞER KİTAPLARA GÖZ ATIN:***

Rovati kardeşler, lütfen İtalyan Milyarder Serisi'ne göz atın.

Valentino Greco, lütfen Peçe Üçlemesi'ne göz atın.

*Seriler birbirinden ayırdır ancak aynı dünyada
geçmektedir.*

ÇOK YAKINDA

LUXE (Club Euphoria 3.5 Novella)

Yaralı Kalpler (Clube Euphoria #4)

Mariano'dan Aşk

Ve daha fazlası...

Çağdaş Romantik kitaplarım için lütfen Instagram'da @avanyxauthor hesabına göz
atın...

ACKNOWLEDGMENTS

Aşağıdakilere çok teşekkür ederiz:

Hana (editörüm ve en iyi arkadaşım), yıllar boyunca devam eden dostluğuna ve kitaplarımın öne çıkmasına yardımcı olma yeteneğine minnettarım. Bunu sensiz yapamazdım ve sana minnettarım!

Michael, Domenico, Nina, Jan, Daniel, kariyerim için yaptığınız her şey için teşekkürler. Sürekli olarak beni kolluyorsunuz ve her şeye verdiğiniz önemi takdir ediyorum.

Teslim tarihim olduğunda her zaman anlayışlı davranan ve fikirlerim olduğunda düşüncelerimi yazıya dökmek için saatlerce kendimi kapatmama izin veren ailem. Hepinizi seviyorum.

ARC Ekibim, Grup Elçilerim ve Sokak . Hepinize ne kadar minnettar olduğumu kelimelerle ifade edemem. Bu kadar uzun süre yanımda kalacak kadar bana inanan gezegendeki en harika ekiplere ve kalmayı seçen yeni ekiplere sahibim. Hepiniz benim için çok önemlisiniz, sadece çok yardımcı olduğunuz için değil, aynı zamanda gülmek, sohbet etmek ve bazı durumlarda gözyaşı dökmek için yanımda olmanızın her saniyesini sevdiğim için. Bu bir rollercoaster oldu ve sizinle birlikte olduğum için mutluyum.

Okurlarım, kitap blogcuları, bana şans veren ya da geri gelmeye devam eden bookstagrammerlar! Hepiniz ne kadar sevildiğinizi bilmiyorsunuz. Her yazar için yaptığınız her şey için teşekkür ederim.

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorununuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.